

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

55. aastakäik

2. oktoober 2012

Teatis nr	Sisukord	Lehekül
I	<i>Resolutsioonid, soovitused ja arvamused</i>	
	RESOLUTSIOONID	
	Euroopa Parlament	
	2011–2012 ISTUNGJÄRK	
	5.–7. aprilli 2011 istungid	
	Istungjärgu protokoll on avaldatud ELT C 176 E, 16.6.2011.	
	VASTUVÕETUD TEKSTID	
	Teisipäev, 5. aprill 2011	
2012/C 296 E/01	Ebastabiilsusest tulenevad rändevood: ELi välispoliitika reguleerimisala ja roll Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon ebastabiilsusest tulenevate rändevoogude ning ELi välispoliitika reguleerimisala ja rolli kohta (2010/2269(INI))	1
2012/C 296 E/02	Naiste roll põllumajanduses ja maapiirkondades Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon naiste rolli kohta põllumajanduses ja maapiirkondades (2010/2054(INI))	13
2012/C 296 E/03	Uutes liikmesriikides asuvate tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimiseks eraldatavad ELi vahendid Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon uutes liikmesriikides asuvate tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimiseks eraldatavate ELi vahendite tõhususe ja tulemuslikkuse kohta (2010/2104(INI))	19
2012/C 296 E/04	Naistevastase vägivalga vastu võitlemise ELi poliitiline raamistik Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon naistevastase vägivalga vastu võitlemise ELi uue poliitilise raamistiku prioriteetide ja põhijoonte kohta (2010/2209(INI))	26

Kolmapäev, 6. aprill 2011

2012/C 296 E/05	Euroopa rahvusvaheline investeerimispoliitika Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa tulevase rahvusvahelise investeerimispoliitika kohta (2010/2203(INI))	34
2012/C 296 E/06	Ühenduste finantshuvide kaitsmine - pettustevastane võitlus Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon ühenduse finantshuvide kaitse kohta – pettustevastane võitlus – 2009. aasta aruanne (2010/2247(INI))	40
2012/C 296 E/07	Euroopa tasandi erakondi reguleerivad määrused ja erakondade rahastamise eeskirjad Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa tasandi erakondi reguleerivaid määrusi ja erakondade rahastamise eeskirju käsitleva määruse (EÜ) nr 2004/2003 kohaldamise kohta (2010/2201(INI))	46
2012/C 296 E/08	Juhtimine ja partnerlus ühtsel turul Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon juhtimise ja partnerluse kohta ühtsel turul (2010/2289(INI))	51
2012/C 296 E/09	Ühtne turg Euroopa kodanikele Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon ühtse turu kohta Euroopa kodanikele (2010/2278(INI))	59
2012/C 296 E/10	Ühtne turg ettevõtluse ja majanduskasvu edendajana Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon ühtse turu kohta ettevõtluse ja majanduskasvu edendajana (2010/2277(INI))	70
Neljapäev, 7. aprill 2011		
2012/C 296 E/11	Olukord Süürias, Bahreinis ja Jeemenis Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon olukorra kohta Süürias, Bahreinis ja Jeemenis	81
2012/C 296 E/12	ÜRO neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon ÜRO neljanda vähim arenenud riikide teemalise konverentsi kohta	85
2012/C 296 E/13	Islandi 2010. aasta eduaruanne Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Islandi 2010. aasta eduaruande kohta	89
2012/C 296 E/14	Endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruanne Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruande kohta	94
2012/C 296 E/15	Olukord Côte d'Ivoire'is Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon olukorra kohta Côte d'Ivoire'is	101

Teisipäev, 5. aprill 2011

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

EUROOPA PARLAMENT

Ebastabiilsusest tulenevad rändevood: ELi välispoliitika reguleerimisala ja roll

P7_TA(2011)0121

Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon ebastabiilsusest tulenevate rändevoogude ning ELi välispoliitika reguleerimisala ja rolli kohta (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1638/2006, millega kehtestatakse üldsätted Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi loomise kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1717/2006, millega kehtestatakse stabiliseerimisvahend ⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1889/2006 rahastamisvahendi loomise kohta demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas ⁽³⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse nõukogu 20. juuni 1996. aasta määrust (EÜ) nr 1257/96 humanitaarabi kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse partnerluslepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riikide rühma liikmete ja teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, mis allkirjastati 23. juunil 2000. aastal Cotonous ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsust 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse 18. detsembril 1990 vastu võetud ÜRO rahvusvahelist konventsiooni kõigi võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse kohta;
- võttes arvesse 28. juuli 1951. aasta Genfi pagulaste konventsiooni ja 31. jaanuari 1967. aasta protokolli pagulasseisundi kohta;

⁽¹⁾ ELT L 310, 9.11.2006, lk 1.⁽²⁾ ELT L 327, 24.11.2006, lk 1.⁽³⁾ ELT L 386, 29.12.2006, lk 1.⁽⁴⁾ ELT L 378, 27.12.2006, lk 41.⁽⁵⁾ ELT L 163, 2.7.1996, lk 1.⁽⁶⁾ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.⁽⁷⁾ EÜT L 201, 3.8.2010, lk 30.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- võttes arvesse üldist lähenemisviisi migratsioonile, mille Euroopa Ülemkogu võttis vastu 13. detsembril 2005 ja milles määratletakse migratsioonipoliitika välismõõde ning selle kolm peamist prioriteeti, nimelt seadusliku rände edendamine, võitlemine ebaseadusliku rände vastu ning rände ja arengu vahelise seose tõhustamine;
- võttes arvesse Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti, mille nõukogu võttis vastu 2008. aasta oktoobris, komisjoni esimest aastaaruannet sisserände- ja varjupaigalaste küsimuste kohta (2009) (KOM(2010)0214) ning nõukogu 3. juuni 2010. aasta järeldusi Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti järelmeetmete kohta;
- võttes arvesse 23. novembril 2006 Sirtes allkirjastatud Aafrika ja ELi ühisdeklaratsiooni rände ja arengu kohta, milles rõhutatakse, et Aafrika ja ELi riigid peavad arendama partnerlust päritolu-, transiit- ja sihtriikide vahel, et juhtida rännet tõhusamalt, võttes arvesse selle seost arenguga;
- võttes arvesse 18. ja 19. juunil 2009 toimunud Euroopa Ülemkogu järeldusi ebaseadusliku rände kohta;
- võttes arvesse Stockholmi programmi aastateks 2010–2014, Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti ning komisjoni esitatud Stockholmi programmi rakendamise tegevuskava (KOM(2010)0171);
- võttes arvesse kõrge esindaja ja komisjoni 14. märtsi 2008. aasta aruannet kliimamuutuse ja rahvusvahelise julgeoleku kohta, 18. detsembri 2008. aasta vastavateemalisi soovitusi ning nõukogu 8. detsembri 2009. aasta järeldusi;
- võttes arvesse 27. ja 28. aprillil 2009. aastal Prahast toimunud ministrite konverentsi ühisdeklaratsiooni „Rändepartnerluste loomine”;
- võttes arvesse ÜROs 2000. aasta detsembris sõlmitud rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise konventsiooni ja selle protokolle;
- võttes arvesse ELi ja Liibüa vahelist kokkulepet, mis käsitleb koostööd migratsiooniküsimustes ning mille allkirjastasid 4. oktoobril 2010 Tripolis volinik Malmström ja volinik Füle ning Liibüa nimel hr Moussa Koussa, välissuhete ja rahvusvahelise koostöö eest vastutava üldise rahvakomitee minister ning hr Mr Yunis Al-Obeidi, avaliku julgeoleku eest vastutava üldise rahvakomitee minister;
- võttes arvesse oma 20. jaanuari 2011. aasta soovitusi nõukogule ELi ja Liibüa raamlepingu läbirääkimiste kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Liibüas Tripolis 29.–30. novembril 2010 toimunud Aafrika ja ELi kolmandal tippkohtumisel avaldatud Tripoli deklaratsiooni;
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton üRO Julgeolekunõukogus 4. mail 2010 peetud kõnet, milles ta toonitas vajadust tervikliku lähenemisviisi järele kriisiohjamisele ja rahu kindlustamisele ning rõhutas selgeid seoseid julgeoleku, arengu ja inimõiguste vahel;
- võttes arvesse nõukogu 25. mai 2009. aasta direktiivi 2009/50/EÜ kolmandate riikide kodanikele kõrget kvalifikatsiooni nõudva töö eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta (sinise kaardi direktiiv) ⁽²⁾;
- võttes arvesse 7. mail 2009 Prahast toimunud idapartnerluse tippkohtumise ühisdeklaratsiooni, millega pandi alus idapartnerlusele;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ ELT L 155, 18.6.2009, lk 17.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- võttes arvesse oma 21. septembri 2010. aasta resolutsiooni edasiste sammude kohta vaesuse vähendamiseks ja töökohtade loomiseks arengumaades ⁽¹⁾, eelkõige selle lõikeid 71, 72 ja 73;
- võttes arvesse oma 16. detsembri 2010. aasta resolutsiooni Siinaiis pantvangis hoitavate Eritrea pagulaste kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse eesistujariigi järeldusi 27. jaanuaril 2011 toimunud konverentsil „Multidistsiplinaarne lähenemisviis inimkaubanduse tõkestamiseks, kaubitsejate vastutuselevõtmiseks ja ohvrite kaitseks”;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 80, milles sätestatakse, et piirikontrolli-, varjupaiga- ja sisserändepoliitika puhul juhendatakse solidaarsuse ning vastutuse, sealhulgas finantskoormuse liikmesriikide vahelise õiglase jagamise põhimõtetest, ning et selle peatüki põhjal vastu võetud liidu õigusaktides sisalduvad vajaduse korral asjakohased meetmed nimetatud põhimõtete rakendamiseks;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse väliskomisjoni raportit ja arengukomisjoni ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni arvamusi (A7-0075/2011),
 - A. arvestades, et poliitiline, sotsiaalne ja majanduslik ebastabiilsus, turvalisuse puudumine, poliitilised repressioonid ja autoritaarsed režiimid on rände suurimad põhjustajad, sest mõjutatud kogukondadel kaovad elujõulised väljavaated ja sisetulek kohapeal ning seega õigus valida, kas migreeruda või mitte, mistõttu nende elu on pidevalt ohus ja ainsaks väljapääsuks jääb ränne; arvestades, et kliimamuutus ja keskkonnaseisundi halvenemine on üha sagedamini rände põhjuseks;
 - B. arvestades, et ebastabiilsusest tulenevat rännet põhjustavad eelkõige sõda ja relvastatud konfliktid või nende tekke oht, inimõiguste rikkumised – sealhulgas poliitiliste vastaste, vähemuste (kaasa arvatud usu-, rahvus- ning homo-, bi- ja transseksuaalide ning transvestiitide vähemuste) ja ebasoodsas olukorras olevate rühmade tagakiusamine või nende õiguste piiramine –, loodusõnnetused ja inimtekkelised katastroofid, elujõulisi majandusperspektiive ning demokraatiat ja head valitsemistava ning kodaniku-, poliitiliste, kultuuriliste, majanduslike ja sotsiaalsete õiguste austamist ja edendamist tagava kestliku struktuuri puudumine;
 - C. arvestades, et ränne kui ülemaailmne nähtus on aidanud kaasa ideede vahetusele, kuid on kutsunud vastuvõtvates ühiskondades esile ka immigrandide integratsiooniprobleeme, rikastanud seetõttu Euroopa Liidu kultuuri- ja majanduselu ning tõstatanud sotsiaalse kaasatuse ja kohandumise küsimusi; arvestades, et EL vajab pidevat, kuid kontrollitud rännet, et toetada oma vananevat rahvastikku ning tegeleda muude sotsiaalsete ja majanduslike küsimustega;
 - D. arvestades, et rändevoog on minevikus muutnud suunda vastavalt sellele, millist rändevoogu on püütud kõige rohkem piirata, aga ei ole kunagi lakanud, ja arvestades, et rännet ei ole võimalik peatada, vaid selle maht ja keerukus muutub tõenäoliselt järgnevatel aastakümnetel ning sellega tuleb tegeleda viisil, mis aitab vältida inimkannatusi;
 - E. arvestades, et seaduslik ränne on protsess, mis on optimaalne nii oma päritolumaalt lahkuda sooviva isikute kui ka vastuvõtva riigi jaoks,
 - F. arvestades, et ebastabiilsusest tingitud ebaseaduslike rände voogude survet tunnevad suuremal määral need liikmesriigid, mis asuvad ELi välispiiril;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0496.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- G. arvestades, et ükski liikmesriik pole seni ratifitseerinud ÜRO rahvusvahelist konventsiooni kõigi võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse kohta; arvestades, et konventsioon moodustab kõige laiemalt rahvusvahelise õigusliku raamistiku võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitseks ning suunab riike tööjõu sisserännet käsitleva poliitika väljatöötamisel ja rakendamisel rändajate õiguste kaitseks võetavate meetmete küsimuses;
- H. arvestades, et majanduslik ebastabiilsus mõjutab eriti tugevasti nooremaid põlvkondi, naisi ja vähemusi või ebasoodsas olukorras olevaid rühmi, kellel kaovad tööhõive väljavaated ja kes võivad seetõttu kergemini langeda vägivalda, radikalismi ja terroristlike rühmituste värbamise ohvriks;
- I. arvestades, et kliimamuutus on seotud toidu- ja veenappuse, metsade hävitamise ja pinnase seisundi halvenemisega ning kliimamuutuses nähakse üha suuremat ohtu rahvusvahelisele julgeolekule ja stabiilsusele;
- J. arvestades, et aidata ja kaitsta on vaja inimesi, keda on oma kodudest sundinud lahkuma kliimamuutusest tingitud ulatuslikud loodusõnnetused; arvestades, et pagulasi käsitlevad kehtivad õigusaktid ei tunnista kliimapõgenike õigust rahvusvahelisele kaitsele;
- K. arvestades, et mõnes kliimamuutusest ja sellest tulenevast bioloogilise mitmekesisuse kaost kõige enam mõjutatud piirkonnas, näiteks Saheli piirkonnas, on rändest saanud kliimamuutusega kohaneamise ainus vorm;
- L. arvestades, et mõned sisserännanud võivad olla ka varjupaigataotlejad ning võivad saada ametlikult tunnustatud pagulase staatuse;
- M. arvestades, et ebaseadusliku rände ärakasutamine ohustab tõsiselt rändajate elusid ning on sageli seotud kõige hullemate inimõiguste rikkumistega, sealhulgas orjatöö, seksuaalne ärakasutamine, laste kuritarvitused ja soopõhine vägivald; arvestades, et ELi võetavaid meetmeid selliste rikkumiste ärahoidmiseks ja rändajate, kaasa arvatud ebaseaduslike rändajate kaitseks hädaolukordades tuleks parandada, et nad oleksid palju tõhusamad;
- N. arvestades, et migrantide salakaubavedu mõjutab peaaegu kõiki riike maailmas; arvestades, et ebaseadusliku rände ärakasutamisega (mis on kahjuks tulutoov äritegevus organiseeritud kuritegevusega seotud isikute jaoks) võib kaasneda relvade salakaubavedu ja uimastiäri; arvestades, et ebaseadusliku rände ärakasutamine võib olla üks radikaalsete ja terroristlike rühmituste rahastamisallikatest ning migrantidest võivad kergesti saada organiseeritud kuritegevuse rühmituste ja ekstremistide võrgustike ohvrid;
- O. arvestades, et ELi poliitikas tuleks pöörata erilist tähelepanu kõige haavatavatele sisserännanutele, eelkõige saatjata alaealistele;
- P. arvestades, et ebaseaduslik ränne avaldab mõju rändevoogude juhtimisele ning vastuvõtivate ja transiitriikide integratsioonisuutlikkusele; arvestades, et transiitriikide puhul võib see mõnel juhul kahjustada kohaliku tööturu kestlikkust ja arenguväljavaateid ning suurendada ebastabiilsust;
- Q. arvestades, et eeldatav rahvastikukasv nii päritolu- kui ka transiitriikides (eelkõige Magribi, Mašriki ja laiemalt Põhja-Aafrika riikides) võib negatiivselt mõjutada majanduskasvu ja töökohtade loomise perspektiive, halvendades seeläbi sotsiaalset ja majanduslikku olukorda neis riikides, kui ei langetata vajalikke poliitilisi ja majandust puudutavaid otsuseid; arvestades, et eelnimetatud põhjused ja demokraatlike põhimõtete puudumine suurendavad riigisiseseid pingeid ja ebastabiilsust, mida on näidanud hiljutised meelevaheldused Tuneesias, Alžeerias, Egiptuses ja paljudes teistes araabia maades, ning et selle tagajärjel hakkavad suurenema rändevood, mis kurnavad veelgi enam vastuvõtivate riikide integratsioonisuutlikkust;

Teisipäev, 5. aprill 2011

- R. arvestades, et EL, pidades silmas praegusi demograafilisi suundumusi, peaks mõtlema selle peale, millises ulatuses ta tahab järgmistel aastatel avada oma piirid päritolu- ja transiitriikide rändevoogudele, et leevendada nende riigisest rahvaarvu suurenemist ja sellest tulenevaid sotsiaalseid pingeid ning aidata neil seeläbi säilitada riigisest stabiilsust, ja millises ulatuses ta peab investeerima selliste riikide uuendatud majanduskavadesse, sealhulgas investeeringutele ja töökohtade loomisele pühendatud kavadesse;
- S. arvestades, et tuleks võtta meetmeid vältimaks rassismi ja ksenofoobia uusi laineid siht- ja transiitriikides;
- T. arvestades, et ränne ELi moodustab ainult osa palju laiemast lõuna-põhja ja lõuna-lõuna suunalisest rändenahtusest; arvestades, et geograafiline lähedus ELi naabruspoliitikas osalevate riikidega ning samal ajal märkimisväärsed erinevused nende riikide ja ELi rändealaste õigusaktide vahel võivad luua nendes riikides konkurentsieelise, mis tugevdab nende staatust transiitriikidena ning piirab nende riski ja vastutust potentsiaalsete vastuvõtivate riikidena;
- U. arvestades, et Euroopa naabruspoliitika peaks palju aktiivsemalt toetama ELi naaberriikide suutlikkust rännet juhtida;
- V. arvestades, et hiljutised dramaatilised sündmused Egiptuses ning teistes Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida riikides suurendavad tõenäoliselt nii seaduslike kui ka ebaseaduslike rändajate voogu Euroopasse;
- W. arvestades, et pinged päritolu- ja transiitriikide vahel ning vastuvõtivate riikide ja transiitriikide vahel seoses rändevoogude juhtimisega võivad edaspidi põhjustada konflikte ja vaidlusi, sest puudub ühtlustatum, koordineeritum ja tõhusam rändepoliitika; arvestades siiski, et kooskõlastatum ja terviklikum lähenemisviis rände juhtimisele võib parandada austavat suhtumist kõigisse rändajatesse, kes potentsiaalselt võivad kaasa aidata tööjõu vajaduste rahuldamisele transiit- ja sihtriikides ning elavdada arengut päritoluriikides; arvestades siiski, et kooskõlastatum ja terviklikum lähenemisviis rände juhtimisele peaks parandama austavat suhtumist kõigisse rändajatesse, kes võivad olla hädaolukorras;
- X. arvestades, et rändajate seaduslikud ja läbipaistvad rahaülekanDED võivad nende päritoluriikide majandusarengu edendamisel etendada positiivset osa ning et eriti tuleks hoolitseda selle eest, et oleks tagatud rändajate õigus toetada oma perekonda ja investeerida oma riiki;
- Y. arvestades, et Euroopa Liit peab välja töötama tõhusa ja targa rändepoliitika, mis sarnaneb Kanadas, Austraalias või Uus-Meremaal rakendatava rändepoliitikaga; arvestades, et ELi naaberpiirkondade ebastabiilsus pärsib sellise rändepoliitika loomist;
- Z. arvestades, et ELi välispoliitika võib positiivselt täiendada ja tugevdada ELi rändepoliitikat ning et selles tuleb käsitleda kõiki päritoluriikide ebastabiilsuse põhjuseid ning püüelda aktiivse transiitriikidega peetava dialoogi poole, mis puudutab ühesuguseid, inimõigustepõhilisi norme nende siseriiklike rändealaste õigusaktide jaoks, mille abil luuakse võrdsed võimalused nii vastuvõtivatele kui ka transiitriikidele samade eeskirjade järgimiseks ning rändajatele samal tasemel kaitse pakkumiseks; arvestades, et transiitriikide arengu eri tasemetel tõttu on vaja anda ELi finantsabi aitamiseks neil jõuda ELiga võrreldavate standarditeni;
- AA. arvestades, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja on toonitanud, kui oluline on terviklik lähenemine julgeoleku ja stabiilsuse küsimustele, sest see võimaldab arengustrateegiatel ja kestlike majanduslike väljavaadete loomisel täiendada ja tugevdada rahuvalvet ja rahu kindlustamise alast tegevust, mis loob tingimused pikaajaliseks stabiilsuseks ja julgeolekuks;

Teisipäev, 5. aprill 2011

AB. arvestades, et Lissaboni lepinguga kasutusele võetud uus välispoliitika ülesehitus ja Euroopa välisteenistuse loomine annavad võimaluse töötada välja väga väärtuslik sünergia ühelt poolt välis- ja kaitsepoliitika ning teiselt poolt Euroopa naabruspoliitika ja arengukoostööpoliitika vahel, mis tugevdab ja ühendab vastastikku mõõtmeid ja strateegiaid; arvestades, et uus struktuur võimaldab ka kultuuridiplomaatial panustada ELi välistegevusse; arvestades, et sellist sünergia tuleks arvesse võtta juba kavandamisetapis,

AC. arvestades, et vahet tuleb teha rändajate, varjupaigataotlejate ja pagulaste vahel,

1. väljendab heameelt komisjoni hiljutiste ettepanekute üle seadusliku rände võimaluste leidmise kohta nende jaoks, kes ei ole varjupaigataotlejad, ja nõuab tungivalt edasiste vahendite väljatöötamist, mis aitaksid luua ühise rändepoliitika, hallata majanduslikest põhjustest tulenevat rännet eesmärgiga edendada vastuvõtivate, transiit- ja päritoluriikide majanduslikku ja sotsiaalset arengut ning suurendada sotsiaalset ühtekuuluvust, parandades sisserännanute integratsiooni; rõhutab vajadust asjakohase teabe andmise järele seadusliku rände võimaluste kohta ELi, et ennetada ebaseaduslikku rännet, kasutada paremini ELi seadusliku rände skeeme, selgitada praegusi väljavaated ja võimalusi ELis ning hajutada inimkaubitsejate antud valelubadusi, piirates sellega organiseeritud kuritegevust ja inimkaubandust, mis löikavad kasu inimeste vajadusest mujale siirduda; kutsub komisjoni üles edendama kaitsetute rühmade ja isikute (peamiselt naised ja lapsed) kaitse meetmeid, sest just nemad langevad sageli inimkaubanduse ja seksuaalse ärakasutamise ohvriteks, ning nõuab tungivalt, et komisjon looks teabekeskused kolmandatest riikidest ELi suunduva rände võimaluste kohta; nõuab siiski lähenemist, kus on tasakaalus ELi suunduva seadusliku rände edendamine ning selle tagamine, et EL suudaks sisserändajaid vastu võtta ja edukalt integreerida;

2. tuletab meelde, et hästi juhitud seaduslikust rändest võib olla kasu ka kolmandatel riikidel vahendite kaudu, mida sisserändajad saavad oma päritoluriikidesse; rõhutab lisaks selliste toetavate algatuste tähtsust, mille eesmärk on edendada sisserändajate kaasatust nende päritolumaades läbiviidavatesse arengu- ja koolitusprojektidesse;

3. palub liikmesriikidel teha koostööd ELi mittekuuluvate riikidega selle tagamiseks, et seadusliku rändega seotud teave oleks lihtsalt kättesaadav ning et seaduslikku rännet edendataks aktiivselt;

4. usub, et sundrände põhjused on muu hulgas nõrk majandus, vaesumine, inimõiguste rikkumine, keskkonnaseisundi halvenemine, rikaste ja vaeste riikide vahelise lõhe suurenemine, kodusõjad, loodusvarade kontrollimise nimel peetavad sõjad ja poliitiline tagakiusamine;

5. toetab komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja analüüsi ja poliitikasuunda, milles toonitatakse vajadust tervikliku ja ühtse lähenemisviisi järele, võttes aluseks sihipärase arengu- ja inimõigustealased strateegiad kui elujõulised vahendid, mis täiendavad ELi välispoliitikat, et lahendada stabiilsuse ja julgeolekuga seotud probleeme ning tõhustada rahuvalve ja rahu kindlustamise operatsioonide tulemuslikkust; nõuab sellega seoses FRONTEXi rolli tugevdamist, et ta suudaks rändevooge paremini kontrollida; on arvamusel, et seoses Lissaboni lepinguga kasutusele võetud uue välispoliitika ülesehituse ja Euroopa välisteenistuse loomisega oleks oluline ühendada edaspidine institutsioonidevaheline dialoog ja sellise tervikliku lähenemisviisi aluste ja eesmärkide läbimõtlemine, eelkõige sihtpärase kavandamise ja soodustatud riikidega loodavate partnerluste osas, mis võib kaasa tuua demokraatiseerumise kestliku protsessi, hea valitsemistava, inimõiguste austamise ja majanduskasvu ning seega tugevdada julgeolekut ja stabiilsust;

Teisipäev, 5. aprill 2011

6. nõuab tungivalt, et komisjon looks alalise järelevalve süsteemi kogu FRONTEXi tegevuse üle, mis on seotud rändevoogude juhtimisega; on arvamisel, et FRONTEXi määruse muudetud versiooni tekstis peab selgelt väljenduma FRONTEXi operatsioonide inimõiguste mõõde, eelkõige isiku õigus riigist lahkuda, tagasi- ja väljasaatmise keeld ning varjupaiga taotlemise õigus; väljendab heameelt FRONTEXi tulemusliku tegevuse ja tema koostöö üle liikmesriikidega Euroopa ühise varjupaigasüsteemi rakendamisel ning ka Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti (EASO) loomise üle; on seisukohal, et FRONTEXi ja EASO tegevus ja operatsioonid peaksid olema stabiilsed ja pidevad, et liikmesriikidele, keda ränne eriti tugevalt mõjutab, oleks võimalik anda vajalikku tuge; rõhutab vajadust suurema solidaarsuse järele kõigi ELi liikmesriikide, eeskätt kõige kaitsetumate vahel eesmärgiga tagada kõige tõhusam poliitika koordineerimine ja koormuse jagamine;

7. märgib, et üha laieneva mitmepoolsuse taustal, mis hõlmab mitut rahvusvahelist osalejat ja suuri abiandjaid, nagu EL, USA, Jaapan, Hiina ja pikemas perspektiivis võib-olla ka teised BRIC-riigid, nagu Brasiilia ja India, on stabiilsus ja julgeolek ühised eesmärgid ning ülemaailmse majanduskasvu vajalikud eeltingimused; märgib lisaks, et stabiilsuse ja julgeoleku alased ülesanded on sellised, mis vajavad mitte üksnes asjakohaseid vahendeid – ja seda eelarvepiirangute ajal –, vaid ka majanduslikku mastaabisäästu ja koordineeritud jõupingutusi; on arvamisel, et tuleks hakata kaaluma aktiivset arutelu ELi, USA, Jaapani ja Hiina ning rahvusvaheliste finantsasutuste vahel koordineeritud geograafilise ja temaatilise julgeoleku, stabiilsuse ja abiandmise strateegiate küsimustes, mis pakuks suuremat kollektiivset võimendust ning vahendite tasakaalustatumat, sihipärasemat ja tõhusamat eraldamist, tagades samas koormuse õiglase jagamise; on samuti arvamisel – arvestades hiljutist Valge Maja välisabi läbivaatamist, milles toonitati, kui kasulik on abiandmist koordineerida teiste suuremate abiandjatega –, et esimene oluline samm sellise kaalumise suunas võiks olla ELi ja USA tippkohtumine, mille käigus käsitletakst tõhustatud koostööd humanitaar- ja arenguabi alal, et teha Atlandi-ülesest seisukohast lähtuvalt kindlaks ühised huvivaldkonnad ja poliitika koordineerimise alused;

8. nõuab tungivalt, et komisjon tagaks, et kõikides ELi ja liikmesriikide allkirjastatud tagasivõtulepingutes austatakse täielikult inimõigusi ning tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet ega seataks ohtu ühtegi isikut, kes vajab rahvusvahelist kaitset;

9. märgib, et varjupaiga pakkumisel põgenikele naaberriikides on olulisi eeliseid, ning nõuab, et EL kaaluks seda esimese lahendusena;

10. väljendab muret seoses sellega, et praegu on maailmas umbes 38 ebastabiilset riiki (2010. aasta läbikukkunud riikide indeks, Fund for Peace), kus ebastabiilsus mõjutab miljardit elanikku (Maailmapank); märgib, et ebastabiilsed riigid on nii sisemiste kui ka väliste poliitiliste ja majanduslike vapustuste suhtes kõige haavatavamad ning riikide ebastabiilsus soodustab rände protsessi;

11. on arvamisel, et toetus poliitiliselt ja majanduslikult ebastabiilsetele riikidele, kes on ebaseadusliku rände ning julgeoleku ja stabiilsuse alaste pingete võimalikuks allikaks, peaks alati hõlmama lisaks eelarvekoormuse vähendamisele ja toetusele ning stabiilsuse loomise või tugevdamise strateegiatele ka otseinvesteeringuid ja ELi turulepääsu strateegiaid, maapiirkondade arengu ja toiduga kindlustatuse strateegiaid, toetust aastatuhande arengueesmärkidele, töökohtade loomise poliitikat, taristu arendamist, VKEde toetamist, mikro-krediidi võimaldamist ning strateegiaid, mille eesmärk on edendada demokratiseerumist ja head valitsemistava, sotsiaalset kaasatust, naistele, vähemustele ja ebasoodsamas olukorras olevatele rühmadele suurema mõjuvõimu andmist ning etnilist ja usulist sallivust, suurendades nii võimalike rändajate kohalikke väljavaateid ja alternatiive; on kindlalt veendunud, et sellised strateegiad peavad põhinema aktiivsel partnerlusel, mis lähtub abisaajate riikide omanditunde ja mõjuvõimu suurendamise põhimõtetest, ent samuti eesmärkidest, selgetest tegevuskavadest ja nende täitmiseks vajalikest tingimustest, mis on määratud koos abiandvate riikidega, ning võrdlusalustest ja rangetest aruandlusnormidest; juhib tähelepanu asjaolule, et sel viisil rahastatavate programmide põhikriteerium peab olema lisandväärtuse loomine nii piirkondlikul kui ka kohalikul tasandil, tagades seeläbi, et nad aitavad oluliselt kaasa kohaliku majanduse arengule;

Teisipäev, 5. aprill 2011

12. toonitab, et kõikides uuringutes ja analüüsidest migratsiooni tulevaste suundumuste ja vormide kohta, nagu lühiajaline, hooajaline ja ringmigratsioon, tuleks võtta arvesse migratsiooni võimalikke vallandajaid, nagu poliitiline ja majanduslik kriis või kliimamuutuse mõju päritoluriigis;

13. palub Euroopa Liidul ja liikmesriikidel teha oma territooriumil ja rahvusvahelisel tasandil tööd selleks, et päritoluriigid võtaksid vastu ja rakendaksid selliseid meetmeid ja poliitikat, mis võimaldaksid neil sotsiaalselt, majanduslikult ja demokraatlikult areneda ning ei sunniks nende kodanikke välja rändama;

14. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles tegema täiendavaid pingutusi seoses päritoluriikide arengu ja demokraatiseerumisega ning toetama õigusriigi põhimõtteid, et võidelda rändega kaasnevate probleemidega nende põhjuste tasandil;

15. innustab looma rändealaseid teabe- ja juhtimiskeskuseid väljaspool ELi, et aidata kolmandatel riikidel, mis on päritolu- või transiitriigid, kehtestada rändepoliitika, mis on kooskõlas potentsiaalsete sisserändajate ja tagasipöörduvate sisserändajate probleemidega, pakkuda teavet seadusliku rände kohta ning samuti töövõimaluste ja elamistingimuste kohta nende sihtriigis ning aidata potentsiaalsetel sisserännanutel saada tööalast koolitust, lähtudes sealjuures Malis Bamakos läbiviidud katseprojekti (CIGEM) kogemustest; palub komisjonil esitada vastutavale EP komisjonile regulaarseid aruandeid uute algatuste kohta, mida kavandatakse selliste keskuste loomiseks;

16. tuletab meelde, et oma 21. septembri 2010. aasta resolutsioonis edasiste sammude kohta vaesuse vähendamiseks ja töökohtade loomiseks arengumaades rõhutas parlament, et EL ei tohiks kõhelda karistuste kohaldamisel, kui arenguriigid ei suuda oma kaubanduslepingute raames võetud valitsemisalastest ja inimõiguste alastest kohustustest kinni pidada, palus ELi ametivõimudel tagada rangem järelevalve nõuetele vastavuse üle, nagu on sätestatud Cotonou lepingus, ja rõhutas, et nii Euroopa Arengufond kui ka arengukoostöö rahastamisvahend peavad vastama samadele nõuetele vastavuse kriteeriumitele; toonitab, et sarnaseid nõuetele vastavuse kriteeriumeid tuleks kohaldada lisaks ELi arengu- ja humanitaarabile ka muule abile, kaasa arvatud makromajanduslikule abile, mida antakse IMF laenudena, samuti EIB ja EBRD programmide laenutehingutena, ja et selline abi peaks põhinema partnerlusel, ühistel eesmärkidel ja väärtushinnangutel ja ustavusel ning see peaks võimaldama täita nii abiandva kui ka abisaaja riigi ootusi; rõhutab ka, et ELi aktiivne toetus abisaavatele riikidele peaks olema tõhus ja tulemustele orienteeritud ja et tuleb järgida ELi põhiväärtusi; palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindajal ja komisjonil püüelda ELile ja ELi põhiväärtuste järgimise poole ELi finantsabi ülesehituse kujundamisel ning kahepoolsetes suhetes sellist abi saavate riikidega; on arvamusel, et ELi tasandil tuleks alustada ELi finantsabi suhtes nõuetele vastavuse kriteeriumide kohaldamise aluste ja ulatuse kaalumist;

17. tervitab inimõiguste klauslite lisamist kõikidesse ELi kahepoolsetesse kaubanduslepingutesse ja toetab tingimuslikkuse põhimõtte kasutuselevõttu kaubanduskorralduses arenguriikidega üldiste soodustuste süsteemi raames; tunnistab, et kõnealust tingimuslikkuse põhimõtet ei rakendata mitte alati, kuna komisjon ei kehtesta meelsasti sanktsioone arenguriikidele, kes ei täida inimõiguste, hea valitsemistava ja demokraatia juurutamise osas võetud kohustusi; nõuab tungivalt, et komisjon kaaluks sanktsioonide kasutamist iga kord, kui selleks on vajadus, kuid palub, et ta uuriks enne sanktsioonide kehtestamist hoolikalt, missugused on nende tagajärjed abisaava riigi elanikkonnale;

18. on arvamusel, et päritolumaade suhtes kasutatava poliitika sarnast poliitikat tuleb samuti kohaldada transiitriikidele, näiteks seoses vaesuse vähendamise strateegiate, otseinvesteeringute ja turule juurdepääsuga ning rõhuga tööhõivekavale, mis tagab tulemuslikud pikaajalised sotsiaalse kaasatuse väljavaated, stabiliseerib riigisisese tööturu ning tõhustab pikemas perspektiivis transiitriikide potentsiaali;

Teisipäev, 5. aprill 2011

19. on seisukohal, et EL ja liikmesriigid peavad ebaregulaarsete rändevoogude juhtimisel täielikult austama varjupaigataotlejate õigusi ja hoiduma võtmast mingeid meetmeid, mille tõttu potentsiaalsed pagulased hoiduksid kaitse taotlemisest;
20. kutsub komisjoni üles töötama välja mehhanismi, et määrata kindlaks, kes vastutab varjupaigataotlejate majutamise ja nende taotluste läbivaatamise eest, ning võidelda ebaseadusliku rände vastu, kuna nimetatud kahes valdkonnas langeb teatavatele liikmesriikidele ebaproportsionaalselt suur koormus nende geograafilise asukoha või demograafilise olukorra tõttu;
21. nõuab tungivalt, et komisjon kehtestaks järelevalvesüsteemi, et kontrollida pagulaste ja varjupaigataotlejate õiguste järgimist riiki sisenemisel (ja enne riiki sisenemist) vastavalt Schengeni piirieskirjadele, nii et oleks võimalik kiiresti avastada võimalikud puudused;
22. toonitab ELi valimiste vaatlusmissioonide väärtust, sest see on oluline samm mis tahes demokratiseerumisele ja heale valitsemistavale viivas protsessis, ja on arvamusel, et sellised missioonid peaksid kuuluma pikaajalise demokratiseerumisprotsessi laiema toetusraamistiku hulka; nõuab tungivalt, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja tugevdaks järelmeetmeid ja lähetusi, kontrollimaks, kas valimiste vaatlusmissioonide soovitusi täidetakse, ning rõhutab sellega seoses, et on ülimalt oluline tagada asjakohased järelmeetmed selliste soovitude elluviimiseks; rõhutab, kui olulised on vahendus ning konfliktide ennetamise ja lahendamise strateegiad ning institutsioonide ja suutlikkuse ülesehitamine selliste piirkondlike organisatsioonide nagu näiteks Aafrika Liidu jaoks, kes täidab tähtsat osa rahuvalve ja rahu kindlustamise operatsioonides; on arvamusel, et Aafrika Liidu toetamine peab hõlmama piirikontrolli alase suutlikkuse väljatöötamist ja kõikide rändajate abistamist hädaolukordades; leiab, et piirkondlike organisatsioonide, nagu Aafrika Liidu, Vahemere Liidu ja idapartnerluse kui piirkonnas rahu ja stabiilsuse suurendajate tõhus tugevdamine aitab kaasa piirkonna integratsioonile ning piiriüleste majanduspiirkondade tekkimisele;
23. märgib, et on tehtud edusamme rände üldise lähenemisviisi rakendamisel, mille eesmärk on edendada terviklikke partnerlussuhteid päritolu- ja transiitriikidega ning mis tugevdab rände ja arengu sünergiat; rõhutab, et on vaja täiendada rände üldise lähenemisviisi peamisi vahendeid (mobiilsuspartnerlused, rändeelased lähetused, rändeprofiilid, koostööplatvormid); rõhutab jätkuvat vajadust seada rändepoliitika eesmärgid päritolu- ja transiitriikidega peetava poliitilise dialoogi keskmesse, samuti vajadust edendada sellega seoses poliitika kooskõla, eriti arengupoliitika osas; on seisukohal, et erinevaid dialoogiprotsesse tuleks ratsionaalsemaks muuta ning migratsiooni ja arengu sünergiat tuleks tugevdada; peab vajalikuks toetada rohkem arenguprojekte päritolu- ja transiitriikides, et tõsta nende riikide elatustaset, suurendada regulatiivset ja institutsioonilist võimekust ning parandada nende taristut, et rändevoogusid edukalt juhtida, tagades samal ajal kaitset puudutavate rahvusvaheliste normide ja väljasaatmata jätmise põhimõtte järgimise;
24. rõhutab ülemaailmse rände- ja arengufoorumi olulist rolli, sest see pakub struktuurset raamistikku riiklike ja valitsusväliste osaliste, sealhulgas kodanikuühiskonna vahelise tõhustatud dialoogi ja koostöö edendamiseks;
25. mõistab hukka asjaolu, et praeguses olukorras oli ainsaks võimaluseks ELi–Liibüa koostöölepingu peatamine, ning on seisukohal, et peatamine tuleks tühistada kohe, kui on olemas uus valitsus, kellel on tahe demokraatlikult ja inimõigusi järgides rakendada lepingut, mille eesmärk on anda Aafrika riikidele rahalist abi, et luua rände kõrvale elujõulised alternatiivid ning aidata Liibüal välja töötada tõhusam tööalase rände juhtimise süsteem, suurendades selleks riigis juba viibivate rändajate oskusi, Liibüa suutlikkust rändajaid ligi tõmmata ning sotsiaalselt ja majanduslikult integreerida, eelkõige tema lõunapiiri taga olevatest riikidest, ning luua Liibüas tõhusa rändejuhtimise süsteemi alus; rõhutab sellega seoses, et ELil on vaja kasutada oma mõjujõudu, et veenda Liibüat lubama UNHCRil riiki naasta; on arvamusel, et ELi geograafilises naabruses asuvate muude riikidega tuleb jõuda kokkuleppele migratsiooniküsimuste koostöökavade osas, et vastavalt rahvusvahelistele kokkulepetele ühiselt toetada nende naabruses asuvaid ebastabiilseid riike;

Teisipäev, 5. aprill 2011

26. märgib seoses praeguse humanitaarkriisiga Põhja-Aafrikas, et Frontex ei saa olla peamiseks vahendiks piirkonnast pärit rändevoogudega tegelemises, ning kutsub ELi üles välja töötama kiiret ja kooskõlastatud reageeringut, mis oleks osa sidusast ja pikaajalisest poliitiliste muutustega ja ebastabiilsete riikidega tegelemise strateegiast, pöörates nii tähelepanu rändevoogude algpõhjustele; nõuab, et nõukogu kehtestaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 80 kohase koormuse jagamise tegevuskava, et aidata piirkonnast pärit pagulastel ümber asuda, ning annaks ümberasustatud isikutele abi vastavalt nõukogu 20. juuli 2001. aasta direktiivile 2001/55/EÜ kolmandate riikide kodanikele kõrget kvalifikatsiooni nõudva töö eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta ning vastavalt meetmetele, mis tagavad tasakaalu liikmesriikide vahel seoses selliste isikute vastuvõtmise ja selle tagajärgedega; palub nõukogul kiiresti võtta vastu Euroopa ühine varjupaigasüsteem ja viia lõpule kaasotsustamismenetlused seoses ELi ühise ümberasustamisprogrammiga ja Euroopa Pagulasfondiga aastateks 2008–2013, nagu soovitas parlament 2010. aasta mais; tuletab meelde, et liikmesriigid peavad järgima tagasisaatmata jätmise põhimõtet;

27. rõhutab Euroopa Parlamendi suurt tähtsust vabaduse ja demokraatia edendamisel naaberriikides; on sellega seoses veendunud, et Euroopa Parlament peaks pingsalt jälgima demokratiseerimisprotsessi Vahemere lõunarannikul asuvates riikides, ning soovitab seetõttu korrapärase struktuurse dialoogi pidamist komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindajaga, et hinnata selles piirkonnas toimunud muutusi ja teha kindlaks lühi- ja pikaajalised eesmärgid ning asjakohased vajalikud tugimeetmed;

28. nõuab, et läbivaadatud Euroopa naabruspoliitikas pöörataks põhjalikku tähelepanu inimõiguste ja demokraatia teemalistele dialoogidele; on seisukohal, et demokraatiameelsed liikumised ja meeleavaldused ning nende brutaalne mahasurumine võimude poolt niisugustes riikides nagu Tuneesia ja Egiptus annavad tunnistust sellest, et Euroopa naabruspoliitika dialoogid demokraatia ja inimõiguste teemal ei ole olnud tõhusad;

29. tunneb heameelt ELi–Türgi tagasivõtulepingu läbirääkimiste lõpetamise üle ning nõuab kõigi vajalike etappide tulemuslikku lõpuleviimist, et tagada lepingu täielik rakendamine kõigi osapoolte poolt niipea kui võimalik;

30. kutsub komisjoni üles tegema ebaseaduslike rändajate transiit- ja päritoluriikidega tihedamat koostööd ELi poolt sõlmitud või sõlmitavate lepingute ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste kahepoolsete lepingute raames, et ohjeldada ebaseaduslikku rännet ja edendada õigusaktide järgimist, et sellest saaksid kasu nii rändajad kui ka liikmesriikide ja päritoluriikide elanikud;

31. on seisukohal, et rändealase statistika ühtlustamine koostöös liikmesriikidega on rändepoliitika tõhusal planeerimisel, vastuvõtmisel, rakendamisel ja hindamisel esmatähtis; rõhutab, kui tähtis on Euroopa rändevõrgustik, millest võiks selles valdkonnas suur kasu olla;

32. rõhutab tungivat vajadust järjepidevate, laiapõhjaliste ja võrreldavate statistiliste andmete järele rändajate populatsiooni kohta, sest pidevad muutused rändajate populatsioonis ja praeguste rändevoogude olemus kujutavad endast reaalselt probleemi poliitikakujundajate jaoks, kellel on vaja otsuste tegemiseks usaldusväärseid andmeid ja teavet;

33. kutsub komisjoni üles kaaluma Euroopa naabruspoliitika käimasoleva läbivaatamise käigus konkreetset rahastamist Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikide uuendatud ja tugevate majanduskavade, sealhulgas tööhõivekava arendamiseks; on arvamisel, et Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikidega tuleks arutada tegevuskava, mis käsitleks nende siseriiklike rändealaste õigusaktide vastavusse viimist ELi normidega, sealhulgas inimõigustealaste normidega, nagu õigus asüülidele, ebaseaduslike rändajate kaitsesüsteem ja kõigi rändajate võrdsed õigused; julgustab lisaks Moldova ja Gruusiaga sõlmitud kehtivatele lepingutele sõlmima Euroopa naabruspoliitikas osalevate riikidega rohkem liikuvust käsitlevaid partnerluslepinguid;

Teisipäev, 5. aprill 2011

34. nõuab, et kehtestataks terviklik rändepoliitika, mis on seotud kõikide arengustrateegiatega ja -vahenditega ning põhineb kõrgetasemelisel poliitilisel ja tegevustasandi solidaarsusel, vastastikusel usaldusel, läbipaistvusel, partnerlusel, jagatud vastutusel ning ühistel jõupingutustel ühiste põhimõtete ja konkreetsete meetmete kaudu ning Lissaboni lepingus sätestatud väärtustel;
35. kutsub komisjoni üles töötama välja terviklikku lähenemisviisi seaduslikule rände, võttes arvesse Euroopa tööturu vajadust tööjõu järele, samuti iga liikmesriigi suutlikkust sisserändajaid vastu võtta ja integreerida; on seisukohal, et ELi ühine seadusliku rände poliitika võiks olla stiimuliks nii Euroopa kui ka päritoluriikide majandusele;
36. on seisukohal, et paljusid ELi liikmesriike puudutavad lepingud kolmandate riikidega tuleks läbi rääkida Euroopa tasandil, järgides täielikult Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 218;
37. kutsub ELi institutsioone ja ELi liikmesriike üles tõhusamalt kooskõlastama doonorabi andmist, et tagada terviklikum ja kestlikum lähenemisviis rändevoogude juhtimisele;
38. nõuab tungivalt, et arenguabi ei seotaks rändevoogude juhtimisega ning tagasirännet ei seataks arenguabi andmise tingimuseks; rõhutab, et ELi arenguabi eesmärk peaks olema rände põhjuste, nagu vaesuse, kliimamuutuse ja nälja likvideerimine;
39. rõhutab lisandväärtust, mida Vahemere Liit ja idapartnerluse algatus võivad anda rände ja selle mõjudega tegelemisel; palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ja liikmesriikidel tugevdada jõupingutusi, et muuta Vahemere Liit täiesti tegutsemisvõimeliseks; on seisukohal, et rändevood peaksid olema Vahemere Liidu ja idapartnerluse algatuse raames peetavate arutelude ja võetavate meetmete prioriteediks;
40. kutsub Euroopa Liitu üles kaaluma meetmeid arengukoostöö rahastamisvahendi, Euroopa Arengufondi ja humanitaarabi rahastamisvahendi kohandamiseks, et suurendada positiivset mõju, mida ränne avaldab ebastabiilsete riikide inimeste arengule ja demokraatiale;
41. nõuab täiendavaid jõupingutusi, et edendada poliitikavaldkondade arengusidusust ELi rändepoliitika raames ning hoiduda ametliku arenguabi kasutamisest poliitika puhul, mille eesmärk on rännet takistada või piirata, rikkudes seejuures rändajate inimõigusi; on seisukohal, et ametlikku arenguabi tuleks siiski kasutada tõhusa arengu edendamiseks, vähendades seeläbi vaesusest, poliitilisest ebastabiilsusest ja poliitilisest rõhumisest põhjustatud rännet;
42. kiidab heaks Aafrika ja ELi kolmanda tippkohtumise lõpul välja antud Tripoli deklaratsiooni, milles kinnitatakse veel kord, et rändega seotud praeguste ja tulevaste väljakutsete ning rände ja arengu vahelise seosega tegelemiseks tuleb teha ühiseid jõupingutusi;
43. nõuab tulemuslikumate partnerluste loomist piirkondlikku ja majanduslikku integratsiooni soodustavate institutsioonidega, kuna see võib aidata leida kestva ja pikaajalise lahenduse lõunapoolsete riikide vahelisele rände;
44. rõhutab, et komisjon peaks tegema rohkem teadusuuringuid lõunapoolsete riikide vahelise kliimast põhjustatud rände, sealhulgas mõjutatud inimeste, ebasoodsas olukorras olevate piirkondade, rändevoogude ja vastuvõtivate riikide suutlikkuse kohta; nõuab samuti, et edendataks arenguriikide teadussuutlikkust;
45. rõhutab, kui oluline on lisada rändeküsimused partnerriikide riiklikesse arengustrateegiatesse, et vähendada vaesust ja saavutada aastatuhande arengueesmärgid;

Teisipäev, 5. aprill 2011

46. tunneb heameelt asjaolu üle, et loodi AKV riikide rände vaatluskeskus, mis on AKV riikide poliitikakujundajatele kasulik vahend teabe ja vahendite hankimiseks, et parandada oma riiklike rändestrategieid, samuti tunneb heameelt ettepaneku üle luua rändevaatluskeskus, mille ülesandeks on Euroopa – Ladina-Ameerika ja Kariibi mere riikide sihtasutuse järelevalve ja kooskõlastamise raames pidevalt ja põhjalikult jälgida kõiki rändevooodega seotud küsimusi Ladina-Ameerikas;

47. soovib eraldada tõhusamalt rände ja arengu vahelise seose tugevdamiseks mõeldud rahalisi vahendeid; tunnustab vajadust parandada ELi erinevate rahastamisallikate täiendava ja õigeaegse kasutuselevõtu korda välistegevuses;

48. rõhutab vajadust tugevdada pääste-, taastamis- ja arengutegevuse sidumise strateegiaid, et leida ümberasustatud isikute ja pagulaste probleemidele püsivad lahendused; tunnistab kooskõlastatud humanitaarabi andmise olulisust elujõulise arengupoliitika eeltingimusena konfliktijärgsetes riikides;

49. kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles investeerima teadmistesse ja piiritlema selgelt nii peakorterit kui ka delegatsioonide töötajate volitused, et saavutada suurem kooskõla rände- ja varjupaigalase temaatilise programmi ning arengukoostöö rahastamisvahendi geograafiliste programmide vahel;

50. nõuab Euroopa välisteenistuse ning arengu ja koostöö peadirektoraadi EuropeAid ülesannete selgitamist ja koordineerimist; nõuab tungivalt, et arengu ja koostöö peadirektoraat EuropeAid võtaks rändepoliitika kavandamisetapis endale juhtrolli;

51. rõhutab, kui tähtis on arvesse võtta teadmisi, mis on saadud rände- ja varjupaigalasest temaatilisest programmist riigi tasandil toimuva poliitilise dialoogi kohta, et tagada riiklike ja piirkondlike strateegiadokumentide sidusam ja tõhusam kavandamine;

52. nõuab tungivalt suuremaid jõupingutusi, et vähendada „ajude äravoolu” ja spetsialistide väljarände negatiivset mõju, mis puudutab eelkõige selliseid olulisi sektoreid nagu tervishoid ja haridus; rõhutab, kui oluline on soodustada „ajude sissevoolu”, toetust hõlmavaid tagasipöördumisprogramme ja korduvrännet, reguleerida värbamistavasid ja toetada suutlikkuse suurendamist selliste meetmete nagu kutsekoolituse arendamise kaudu; palub komisjonil uurida, kas korduvrände kavad on kasulik vahend ja milline korduvus (ühekordne/rekursiivne; pikaajaline/lühiajaline; spontaanne/juhitud) annaks parimaid tulemusi nii arengukui ka arenenud riikidele;

53. kutsub komisjoni üles 2013. aasta järgse välistegevuse uute vahendite ettevalmistamisel tagama, et kavandatav ülesehitus võimaldab arengusamba ning julgeoleku- ja stabiilsussamba vahelist sünergia ja vastastikust tugevdamist ning näeb ette kriisi- ja taastusfondide kiireloomulise eraldamise, hädaolukordades rändajatele – eeskätt väga kaitsetutele, nagu naised ja saatjata alaealised – kiireloomulise abi ja toetuse andmise, erikavad toetamiseks aktiivselt ohustatud vähemusi, sealhulgas usu-, rahvus- ja homo-, bi- ja transseksuaalide ning transvestiitide kogukondi, kes võivad olla ohus, kaitset hädaolukorras olevatele inimõiguste kaitsjatele ELis, ning toetusmeetmed, et leevendada kliimamuutuse, metsade hävitamise, kõrbestumise ja bioloogilise mitmekesisuse kadumise tagajärgi ning säilitada sellest mõjutatud kogukondade majanduslikku ja sotsiaalset keskkonda;

54. nõuab, et töötataks välja poliitika, milles võetakse arvesse haavatavate elanikkonnarühmade, nagu naiste, laste ja puudega inimeste eriolukorda, ning selle jaoks tagataks olulised taristud, näiteks haiglad ja koolid, lisaks tagataks pedagoogilised tarvikud ning vajalik sotsiaalne, psühholoogiline ja haldustoetus;

Teisipäev, 5. aprill 2011

55. juhib tähelepanu sellele, kui tähtsat rolli on mänginud piinamisohvrite rehabilitatsioonikeskused sisserännanute (nii põgenike kui ka varjupaigataotlejate) integreerimisel ELis; täheldab murelikult, et nende keskuste rahastamist hakatakse ELis demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi raames järkjärgult kaotama; kutsub komisjoni üles tagama, et nende keskuste rahastamist ei vähendataks ning et seda ei jäetaks üksnes liikmesriikide kanda;

56. palub komisjonil avaldada piirkondlike kaitseprogrammide välishinnang ning algatada arutelu selle üle, kas neid tuleks jätkata;

57. usub seoses ühise välis- ja julgeolekupoliitika ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika missioonidega – nagu on rõhutanud ka komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja – et on oluline täiendada julgeoleku- ja stabiilsusstrateegiaid ajutise arenguabiga ja inimõiguste strateegiaga, et tagada ebakindluse ja ebastabiilsuse algsete põhjuste likvideerimine pikemas perspektiivis; juhib selles kontekstis tähelepanu asjaolule, et niisugune terviklik lähenemisviis ei nõua mitte ainult paremat koordineerimist Euroopa välisteenistuse kaudu, vaid ka täiendavaid ajutisi eelarveassigneeringuid tugistrateegiate jaoks;

58. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule, Euroopa Liidu Nõukogu eesistujale, komisjoni presidendile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, Euroopa Investeerimispanngale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ELi kandidaatriikide valitsustele ja parlamentidele, EURONESTi ja EUROMEDI liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Ameerika Ühendriikide välisministeeriumile, Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangale, Maailmapangale, Rahvusvahelise Valuutafondile, Aafrika Liidule, Üleaafrikalise Parlamendile, Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsioonile ning ÜRO pagulaste ülemvolinikule.

Naiste roll põllumajanduses ja maapiirkondades

P7_TA(2011)0122

Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon naiste rolli kohta põllumajanduses ja maapiirkondades (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikleid 2 ja 3, ning Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 8, 153 ja 157;
- võttes arvesse nõukogu 20. veebruari 2006. aasta otsust 2006/144/EÜ ühenduse maaelu arengu strateegiasuuniste kohta (programmiperiood 2007–2013) ⁽¹⁾;
- võttes arvesse nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) eraldatavate maaelu arengu toetuste kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 12. märtsi 2008. aasta resolutsiooni naiste olukorra kohta ELi maapiirkondades ⁽³⁾;
- võttes arvesse 27.–29. aprillini 2010 ELi eesistujariigi Hispaania algatusel Cácereses toimunud seminari „Naised maapiirkonna jätkusuutlikkus arengus” järeldusi ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ ELT L 55, 25.2.2006, lk 20.

⁽²⁾ ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 66 E, 20.3.2009, lk 23.

⁽⁴⁾ Nõukogu dokument 09184/2010.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2010. aasta direktiivi 2010/41/EL füüsilisest isikust ettevõtjatena tegutsevate meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 86/613/EMÜ⁽¹⁾;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit (A7-0016/2011),

Mitmeotstarbelised maapiirkonnad

- A. arvestades, et Euroopas on prioriteetne maapiirkondade majanduslikult säästev arendamine ning majandusüksuste pikaegne ja säästlik toimimine, ning arvestades, et hõredamalt asustatud agraarpiirkondade erilist potentsiaali tuleks kasutada ja arendada väärtusi hoidvalt ning nii, et tagatakse niisuguste piirkondade jätkuv asustus;
- B. arvestades, et sõltuvalt raamtingimustest suudavad majanduslikult ja kultuuriliselt iseseisvad, toimiva piirkondliku ringlusega piirkonnad stabiilsemalt reageerida ülemaailmsetele muutustele;
- C. arvestades, et konkurentsivõimeline, mitmeotstarbeliselt toimiv põllumajandus on hädavajalik alus säästva arengu strateegiatele ja kaugemale ulatuvale ettevõtlusalasele tegevusele paljudes piirkondades, ning arvestades, et seda potentsiaali ei kasutata veel majandustegevuse tugevama mitmekesistamise protsessi raames kõigjal täielikult ära;
- D. arvestades, et maapiirkondi mõjutavad eelkõige elanikkonna vananemine, väike rahvastikutihedus ja mõnes piirkonnas ka rahvastikukadu;
- E. arvestades, et demograafilised muutused, väljaränne ja elanikkonna hulgas naiste osakaalu üldine vähenemine paljudes maapiirkondades on viinud selleni, et maapiirkondades ei ole tulevikus enam olemasoleva infrastruktuuriga võimalik tagada piisavat kodukohalähedast varustamist esmatarbekaupade ja -teenustega, esmast arstiabi ja hoolust, koolieelset haridust, kooliharidust, kutsealast ning akadeemilist alus-ega täiendkoolitust või piisavaid kultuurilisi ja vabaaja sisustamise võimalusi, või et majanduslikel põhjustel tuleb vastavad asutused sulgeda;
- F. arvestades, et 26,7 miljonist Euroopa Liidus korrapäraselt põllumajanduses töötavast inimesest on 42% naised ning et vähemalt ühte viiest põllumajandusettevõttest (umbes 29%) juhib naine;
- G. arvestades, et naiste osalemine asjaomases otsustusprotsessis ei kajasta piisavalt nende olulist panust kohalikku ja kogukonna arengusse;
- H. arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse põhimõtte on Euroopa 2020. aasta strateegia põhinõue ning seda tuleks edendada, et suurendada naiste aktiivset osalemist majandus- ja sotsiaalses tegevuses ning tagada inimõiguste austamine;

Naised maaelus ja -majanduses

- I. arvestades, et majanduslike ja ühiskondlike muutuste taustal on maanaise kuvand viimastel aastakümnetel muutunud ja mitmekesistunud ning et naised on ise selle muutuse algatanud ja kujundanud, kusjuures naiste sotsiaalne ja majanduslik olukord nii liikmesriikide siseselt kui ka eri liikmesriikides on väga erinev;

⁽¹⁾ ELT L 180, 15.7.2010, lk 1.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- J. arvestades, et nüüdisaja ühiskonna naistel on oma isiklike perekondlike ja tööalaste sidemete taustal täita multifunktsionaalne roll ja just selles rollide paljususes suudavad nad anda ka olulise panuse arengusse ja uuendustesse kõikidel ühiskondlikel tasanditel, samuti panuse elukvaliteedi tõstmisesse, eelkõige maapiirkondades;
- K. arvestades, et eelkõige maapiirkondades on pere ja eakate eest hoolitsemine sageli naiste ülesanne;
- L. arvestades, et aastatepikkuste pingutuste tulemusena naispoliitika ja tänu avaliku sektori intensiivsele toetusele hariduse, nõustamise ja ettevõtte asutamise algatuste valdkonnas, muu hulgas ka ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) teise samba raames, on saavutatud silmapaistvaid tulemusi meeste ja naiste elu-olu parandamisel maapiirkondades;
- M. arvestades, et hoolimata elusituatsioonide märkimisväärsest individualiseerumisest püsib naiste ja meeste jaoks põhimõtteline väljakutse ühendada ühelt poolt oma töö ning sotsiaalne ja kultuuriline tegevus ja teisalt vastutus perekonna eest;
- N. arvestades, et seda „multifunktsionaalset väljakutset” on tänapäeva ühiskonna tingimustes võimalik teostada üksnes siis, kui kasutatakse toetavaid teenuseid, hoolekandeesutusi ja -struktuure, mis peavad olema vastuvõetava hinnaga ning kättesaadavad;
- O. arvestades, et naise multifunktsionaalne roll maapiirkondades võib oluliselt mõjutada nüüdisaegset naise kuvandit meie ühiskonnas;
- P. arvestades, et nii meeste kui ka naiste tööhõive määr on maapiirkondades madal ning paljud naised ei osale töepoolset kunagi tööturul, mistõttu ei ole nad ei töötutena registreeritud ega töötuse statistikas kajastatud;
- Q. arvestades, et põllumajanduses töötavate naiste, k.a põllumajandusettevõtjate naisabikaasade puhul, kes saavad lisateenistust (kombineeritud sissetulekud, iseseisvad füüsilisest isikust ettevõtjad või osalise tööajaga füüsilisest isikust ettevõtjad), aga ka ajutiste ja võõrtöötajate puhul on sotsiaalkaitse maapiirkondade tänapäevase ja säästva arengu lahutamatu element;
- R. arvestades, et põllumajandusettevõtte omanik on ainus isik, kes on kirjas pangadokumentides, toetuste dokumentides ja omandatud õiguste dokumentides, ning on samuti põllumajandusettevõtte ainus esindaja ühendustes ja rühmitustes;
- S. arvestades, et maaturism, mis hõlmab ka kaupade ja teenuste pakkumist maal turismile orienteeritud pereettevõtete ja ühistute kaudu, on madala riskiga äri, loob töökohti, võimaldab ühendada perekondlikud kohustused ja töö ning motiveerib maaelanikke maale jääma,

Maapiirkond kui elu- ja majanduspiirkond

1. juhib tähelepanu asjaolule, et soolise võrdõiguslikkuse edendamine on ELi ja selle liikmesriikide põhi-eesmärk; rõhutab, kui oluline on kõnealuse põhimõtte inkorporeerimine ühisesse põllumajanduspoliitikasse jätkusuutliku majanduskasvu ja maaelu arengu edendamise viisina;
2. märgib, et tuleb teha jõupingutusi, et luua maapiirkondades kohalikele oludele sobivad elutingimused, mis oleksid võrreldavad linnapiirkondade omadega, et pakkuda naistele ja nende peredele alus maale jäämiseks ja edukaks eluks seal;
3. nõuab maapiirkonna kui mitmekülgse ning integratiivse töö- ja ettevõtluspiirkonna arendamist ning naiste võtmefunktsiooni, teadmiste ja kompetentsi kasutamist sel eesmärgil;

Teisipäev, 5. aprill 2011

4. kutsub seetõttu komisjoni üles järgmise mitmeaastase finantsraamistiku üle peetavatel läbirääkimistel mitte enam vähendada põllumajanduskulude osakaalu kogueelarves;
5. rõhutab, et mitmesugused, k.a. teenustele orienteeritud põllumajandusettevõtted (nt turismitalud, toodete otse turustamine, sotsiaalteenused, nagu eakate hooldus ning lastehoid, õppimine talus pikapäeva-rühma raames jne) on maapiirkondade teenuste osutamise olulised alustalad ja neid tuleks ühise ÜPP kaudu jätkusuutlikult toetada; nõuab seetõttu, et selliseid teenuseid edendataks ÜPP kaudu ning et seega avataks uusi perspektiive ja tasustatavaid töövõimalusi naistele ning hõlbustataks oluliselt ka pere- ja tööelu ühitamist;
6. nõuab omaalgatuslike dünaamiliste arengustrateegiatega edendamist maal elavatele meestele ja naistele omase loomingu toetamise vahendina, kasutades iga maakogukonna konkreetseid traditsioonilisi ressursse;
7. rõhutab elujõulise, dünaamilise ja mitmekesise elanikkonnaga maakeskkonna olulisust; toonitab sellega seoses noorte naiste jaoks asjakohaste arenguvõimaluste ja väljakutsete tähtsust;
8. nõuab, et maapiirkondades kujundataks raamtingimused selliselt, et kõikide põlvkondade naised jääksid oma vahetusse keskkonda ning saaksid selle keskkonna taaselustamisele ja arengule kaasa aidata;
9. rõhutab põllumajandusettevõtjate ja põllumajandusettevõtete töötajate ennetähtaegselt pensionile jäämise võimaluse tähtsust, arvestades maapiirkondade naiste elutingimusi; kutsub liikmesriike, kes ei ole neid võimalusi rakendanud, seda tegema;
10. nõuab sellega seoses täiendavaid jõupingutusi kõikide maapiirkondade varustamiseks kaasaegseima IT infrastruktuuriga, eelkõige piisava juurdepääsuga lairibaühendusele, ning meetmete võtmist hõlbustamiseks juurdepääsu info- ja kommunikatsioonitehnoloogiale ning edendamaks võrdseid võimalusi niisuguse juurdepääsu osas ning selle kasutamise alase asjakohase koolituse osas; juhib tähelepanu asjaolule, et ebapiisav juurdepääs lairibaühendusele takistab väikeettevõtjate kasvu paljudes maapiirkondades üle kogu ELi; nõuab seetõttu tungival, et komisjon ja liikmesriigid täidaksid oma kohustuse parandada lairibaühenduse pakku-mist maapiirkondades konkurentsivõime edendamise viisina;
11. nõuab, et maapiirkondade naiste hulgas edendataks ja toetataks elektroonilisi ettevõtlusvorme, nt e-ärisid, mis võimaldaksid teha äri sõltumata kaugusest suurtest linnakeskustest;
12. juhib tähelepanu asjaolule, et sarnaselt linnapiirkondadega on ka maapiirkondades ülimalt oluline parandada igapäevaeluga seotud infrastruktuuri, asutuste ja teenuste kvaliteeti ja juurdepääsetavust, et võimaldada meestel ja naistel tasakaalustada oma pere- ja tööelu ja tagada elanikkonna püsijäämine maapiirkondades; see hõlmaks lastehoidu põllumajandusettevõtte infrastruktuuri osana (näiteks nn põlluma-jandusettevõtte lastesõimed ja muud eelkooliasutused), tervishoiuteenuseid, haridusasutusi (sh elukestvaks õppeks), vanurite ja muude ülalpeetavate asutusi ja hooldust, asendusteenuseid haiguse või raseduse korral, kodukohalähedast varustamist esmatarbekaupadega ning vabaaja veetmise ja kultuuriasutusi; nõuab põllu-majanduspoliitika raamtingimuste kujundamist nii, et maapiirkondade naistel oleks võimalik realiseerida oma võimeid mitmeotstarbelise ja jätkusuutliku põllumajanduse elluviimisel;
13. nõuab liikmesriikidelt tungival, et nad kasutaksid struktuurifonde ja Ühtekuuluvusfondi maapiirkon-dades hea transpordi infrastruktuuri puudumise probleemi lahendamiseks ja rakendaksid positiivset poliitikat transpordi kättesaadavuse parandamiseks kõigi jaoks, eriti puudega inimestele, kuna transport on jätkuvalt kõige rohkem naisi mõjutavat sotsiaalset tõrjutust ja ebavõrdsust tekitav tegur ühiskonnas;

Teisipäev, 5. aprill 2011

14. nõuab maaelu arengu poliitika tugevamat suunatust uuenduslike ja jätkusuutlike elu- ja töötingimuste loomisele maapiirkondades;

15. kutsub ELi institutsioone, liikmesriike ning piirkondlikke ja kohalikke omavalitsusi üles toetama edendamise- ja nõustamisprojekte seoses uuenduslike, peamiselt põllumajanduslike tootmisettevõtete loomisega maapiirkondades, mis on võimelised pakkuma uusi töökohti eelkõige naistele sellistes tegevusvaldkondades nagu põllumajandustoodetele väärtuse lisamine ning neile turustusvõimaluste otsimine, uute tehnoloogiate kasutamine ning piirkondliku majanduse mitmekesistamise panustamine ja teenuste osutamine töö- ja pereelu ühitamise võimaldamiseks;

16. juhib tähelepanu sellele, et seoses uuenduslike pakkumistega tuleks kasutada ÜPP teise samba naisteteemaliste projektidega (eelkõige 3. telg ja programm Leader+) seni omandatud positiivseid kogemusi ning teha kindlaks parimate tavade näited;

17. nõuab, et maaelu arengu strateegiates pöörataks erilist tähelepanu naiste rollile Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisel, eelkõige algatustele, mis keskenduvad innovatsioonile ning teadus- ja arendustegevusele;

18. tervitab sellega seoses Euroopa Sotsiaalfondi / EQUALi projekte, mis püüavad rõhutada ja parandada naiste positsiooni põllumajanduses ja maapiirkondades;

19. nõuab, et uues EAFRD määruses sätestataks konkreetsete meetmed naiste toetamiseks programmitöö perioodil 2014–2020, mis mõjuksid soodsalt naiste tööhõivele maapiirkondades;

Naised maapiirkonna majanduses

20. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles aitama kaasa informatiivse andmebaasi loomisele naiste majandusliku ja sotsiaalse olukorra kohta, samuti naiste osalemise kohta maapiirkondade ettevõtluses, ning optimeerima olemasolevate andmete (nt Eurostati vahendusel saadud andmed) töötlemist, et oleks võimalik sihipäraselt välja töötada poliitilisi meetmeid;

21. on veendunud, et maapiirkondade tingimusi arvesse võttes tuleb säilitada ja välja ehitada spetsiifilised maateemalised haridus- ja nõustamiskeskused, eelkõige seoses põllumajandusettevõtete finantsjuhtimisega;

22. peab vajalikuks töötada Euroopa maapiirkondade naiste võrgustiku (või naisühenduste võrgustiku) loomise suunas ning juhib tähelepanu edule, mis saavutati ühise põllumajanduspoliitika teise samba meetmetega;

23. tunnustab olemasolevate naisvõrgustike olulist rolli eri tasanditel, eriti maapiirkondade kohalikul tasandil edendamise ja üldsuse suhtumise osas nendesse piirkondadesse; juhib tähelepanu asjaolule, et kõnealused võrgustikud vajavad kohalikul, riiklikul ja Euroopa tasandil suuremat ühiskondlikku tunnustust ning rohkem poliitilist ja rahalist toetust, pidades silmas nende suurt panust suurema võrdõiguslikkuse saavutamisse, eelkõige naiste koolituse osas maapiirkondades ja kohaliku arengu projektide käivitamise osas, sealhulgas teavituskampaaniad sõeluuringute kohta, et tagada naistel esinevate vähktõve liikide (emakakaelavähk, rinnavähk jne) varane diagnoosimine; kutsub liikmesriike üles toetama naiste suuremat osalemist poliitilises protsessis, kaasa arvatud naiste nõuetekohast esindatust institutsioonide, äriühingute ja ühenduste juhatustes;

24. nõuab, et sotsiaalsüsteem tagaks maapiirkondade naistele piisavad soodustused, mis arvestaksid naiste spetsiifilist olukorda tasustatava töö ja pensioniõiguste osas;

Teisipäev, 5. aprill 2011

25. tunneb sellega seoses heameelt direktiivi 2010/41/EL üle ja kutsub liikmesriike üles seda esimesel võimalusel ja tõhusalt rakendama, et tagada eelkõige, et

— põllumajandusettevõtjate abikaasad ja elukaaslased saaksid sotsiaalse kaitse;

— füüsilisest isikust ettevõtjatena tegutsevatele naissoost põllumajandusettevõtjatele ja põllumajandusettevõtjate naissoost abikaasadele oleks tagatud piisavad hüvitised raseduse ja sünnituse korral;

26. juhib tähelepanu asjaolule, et iseäranis maapiirkondades on vaja jätkusuutlikke strateegiaid kutseoskuste säilitamiseks naiste puhul, kes otsustavad teha karjääripausi perekonna eest hoolitsemise või hooldusperioodi kasuks; nõuab töö ja pereelu ühitamise hõlbustamist, et naiste osalust eri töövormides võimaldada, säilitada ja edasi arendada;

27. juhib tähelepanu asjaolule, et põllumajandusettevõtete mitmekesistamine on maamajanduses üha olulisem aspekt; märgib, et naiste roll põllumajandusettevõtete mitmekesistamise projektide algatamisel, arendamisel ja juhtimisel on oluline;

28. nõuab naiste ettevõtlusvalmiduse ja algatuste edendamist, eelkõige edendades naiste omandit, naisettevõtjate võrgustikke ning töötades lisaks välja finantssektori raamtingimused, mis hõlbustaksid maapiirkonna naisettevõtjate puhul (kaasa arvatud iseseisvad füüsilisest isikust naisettevõtjad, osalise tööajaga füüsilisest isikust naisettevõtjad, kelle sissetulek on väike, ja noored naised) juurdepääsu investeringutele ja laenudele, nii et nad muutuksid turul tegutsemisvõimelisemaks ja suudaksid rajada stabiilse majandusliku põhialuse; nõuab ka meetmete võtmist naiste ettevõtlusvalmiduse ja sellealaste oskuste parandamiseks, et edendada nende esindatust ettevõtete ja ühingute juhtorganites;

29. kutsub asjaomaseid riiklikke, piirkondlikke ja kohalikke omavalitsusi üles innustama naisi osalema kohalikes tegevusrühmades, sõlmima programmi Leader raames kohalikke partnerlussidemeid ning tagama juhatustes sooliselt tasakaalustatud osalemise;

Naised põllumajanduses

30. nõuab, et ettevõtete ja piirkondade arengustrateegiates arvestataks rohkem naiste põllumajanduslikku ja põllumajandusvälist erialast kompetentsust, rõhutab, kui oluline on naispõllumajandusettevõtjatele ja muudele maapiirkondades tegutsevatele naistele tootjate ja ettevõtjatena kvalifikatsiooni ja koolituse saamine, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles looma koostöös piirkondlike ja kohalike omavalitsuste, maapiirkondade organisatsioonide ning naiste ja põllumajandustootjate ühendustega stiimuleid, et edendada naiste osalemist tööjõus, kõrvaldada naiste igasugune diskrimineerimine töökohal ning parandada naiste koolitust, sealhulgas täiendõppele ja erikursustele haridusasutustes parema juurdepääsu edendamise kaudu, teha asjakohaseid ettepanekuid maaelu arengu meetmete kohta maaelu arengu programmide 3. telje raames ning ergutada olemasolevaid algatusi; juhib tähelepanu asjaolule, et kõnealused meetmed aitavad kaasa maapiirkondades sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemisele ning et naistel on suurem oht vaesusesse sattuda kui meestel;

31. nõuab, et toetataks poliitilisi püüdlusi edendada naiste rolli põllumajanduses seeläbi, et nende jaoks muudetakse põllumajandusliku ettevõtlusega tegelemine faktiliselt ja õiguslikult lihtsamaks, seda ka ettevõtte omamise seisukohalt, et nad oma ettevõtlusalase kaasvastutuse alusel oleksid tihedamalt seotud ettevõtte õiguste ja kohustustega, mille hulka kuulub ka huvide esindamine põllumajanduslikes organites ja reaalne osasaamine kõikidest ettevõtlustuludest;

32. nõuab, et toetataks nais- ja põllumajandusettevõtjate organisatsioone, mis etendavad olulist rolli uute arenguprogrammide edendamisel ja algatamisel ning mitmekesistamisel niisugusel viisil, et naised saavad rakendada uusi ideid maapiirkondades tootmise ja teenuste osutamise mitmekesistamiseks;

Teisipäev, 5. aprill 2011

33. on seisukohal, et ühise põllumajanduspoliitika tulevase reformi raames tuleks arvesse võtta ja esmalt tähtsaks pidada maapiirkondades elavate naiste vajadusi ja põllumajanduses töötavate naiste rolli nii teatavatele teenustele juurdepääsul kui ka toetuste saamisel vastavalt iga liikmesriigi piirkondlikele vajadustele;
34. on veendunud, et keskpikas perspektiivis peaksid naised olema asjakohaselt esindatud kõikides põllumajanduse sektori poliitilistes, majanduslikes ja sotsiaalsetes organites, et otsustusprotsessi jõuaksid nii naiste kui ka meeste vaatenurgad; rõhutab, kui tähtis on kehtestada erimeetmed naiste kasuks, et tagada naiste osalemine kõnealustes organites võrdsetel alustel;
35. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võimaldama naiste paremat juurdepääsu maale ja laenudele, et julgustada naisi seadma end sisse maapiirkondadesse ning osalema põllumajandussektoris;
36. nõuab, et koondataks senised strateegiad, mis käsitlevad põllumajanduses töötavate naiste (põllumajandusettevõtjad, põllumajandusettevõtte töötajad, hooajatöötajad jne) sotsiaalset kaitset, sealhulgas direktiivi 2010/41/EL rakendamine, pidades silmas riikide omandi- ja maksuõigust, ning et need kogemused tehtaks liikmesriikides põllumajanduses töötavate naiste nõuetekohase sotsiaalse kaitse parandamise eesmärgil kättesaadavaks;
37. rõhutab, et maapiirkondade naiste elutingimusi käsitlevas Euroopa poliitikas tuleb arvesse võtta ka põllumajandusettevõtetes hooajatöötajatena töötavate naistest sisserändajate elu- ja töötingimusi, eelkõige piisava majutuse, sotsiaalkaitse, tervisekindlustuse ja tervishoiu vajaduse osas; toonitab vajadust väärtustada kõnealuste naiste tööd võimalikult palju;
38. kutsub komisjoni üles lisama oma 2011. aastal vastavalt nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) artikli 14 lõikele 1 esitatavale kokkuvõtvale aruandele süvaanalüüsi maapiirkondades naiste olukorra suhtes võetud meetmete mõju kohta;

*

* *

39. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Uutes liikmesriikides asuvate tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimiseks eraldatavad ELi vahendid

P7_TA(2011)0123

Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon uutes liikmesriikides asuvate tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimiseks eraldatavate ELi vahendite tõhususe ja tulemuslikkuse kohta (2010/2104(INI))

(2012/C 296 E/03)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ühinemislepingu protokoll nr 4 Igalina tuumaelektrijaama kohta Leedus ja protokoll nr 9 Bohunice V1 tuumaelektrijaama esimese ja teise reaktori kohta Slovakkias, samuti Bulgaaria Vabariigi ja Rumeenia Euroopa Liitu vastuvõtmise tingimusi ja korda käsitleva protokoll nr 30;

Teisipäev, 5. aprill 2011

- võttes arvesse nõukogu määrusi protokoll nr 4 (Ignalina tuumaelektrijaama kohta Leedus) rakendamise kohta ⁽¹⁾, protokoll nr 9 (Bohunice V1 tuumaelektrijaama esimese ja teise reaktori kohta Slovakkias) rakendamise kohta ⁽²⁾ ja Bulgaaria Kozloduy tuumaelektrijaama esimese kuni neljanda reaktori tegevuse lõpetamiseks antava liidu rahalise abi kohta (Kozloduy programm) ⁽³⁾;
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule tuumarajatiste dekomisjoneerimiseks eraldatud rahaliste vahendite kasutamise kohta (KOM(2007)0794) ja sellega kaasnevat dokumenti dekomisjoneerimise rahastamise andmete kohta ELis (SEK(2007)1654);
 - võttes arvesse komisjoni 24. oktoobri 2006. aasta soovitus tuumarajatiste sulgemiseks ette nähtud rahaliste vahendite haldamise kohta ⁽⁴⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamust (A7-0054/2011),
- A. arvestades, et kolmes ELi kandidaatriigis – Leedus, Slovakkias ja Bulgaarias – tegutsesid vanad tuumaelektrijaamad, mille suhtes lepitati kokku, et nad suletakse, ning ühinemisläbirääkimistel pandi paika konkreetsed kuupäevad nende kolme tuumaelektrijaama reaktorite sulgemiseks lühikese aja jooksul;
- B. arvestades, et EL tunnistas, et kõnealuse kolme tuumaelektrijaama reaktorite lühikese aja jooksul sulgemise ja hilisema dekomisjoneerimisega kaasneb märkimisväärne rahaline ja majanduslik koormus, millega asjaomased liikmesriigid ise ei suuda täielikult toime tulla, ning seepärast nähti ühinemislepingutes ja hilisemates nõukogu määrustes nende lepingute rakendamise kohta ette rahaline abi asjaomastele liikmesriikidele; arvestades siiski, et puudus selge otsus selle kohta, kas abi peaks katma dekomisjoneerimise kõik kulud või hüvitama kõik majanduslikud tagajärjed; arvestades, et nii Bulgaaria kui ka Slovakkia on praegu endiselt elektri netoeksportijad;
- C. arvestades, et abiga nähakse ette meetmed järgmistes valdkondades:
- dekomisjoneerimine (ettevalmistavad tööd sulgemiseks, reguleeriva asutuse toetamine, dekomisjoneerimiseks ja litsentseerimiseks vajaliku dokumentatsiooni koostamine, ohutu hooldus ja järelevalve pärast sulgemist, jäätmete käitlemine, jäätmete ja kasutatud kütuse ladustamine ja saastatusest puhastamine ning lammutustööd);
 - energia (olemasolevate rajatiste moderniseerimine ja keskkonnavalaste näitajate parandamine, suletud reaktorite tootmisvõimsuse asendamine, energiavarustuse kindluse ja energiatõhususe parandamine ning muud meetmed, mis aitavad kaasa energიაinfrastruktuuri vajalikule ümberstruktureerimisele ja ajakohastamisele);
 - sotsiaalsed tagajärjed (toetus tuumajaama töötajatele kõrgetasemelise ohutuse tagamiseks pärast sulgemist ja enne lammutamist ning personali ümberõpe uuteks ülesanneteks seoses dekomisjoneerimisega);

⁽¹⁾ ELT L 411, 30.12.2006, lk 10.

⁽²⁾ ELT L 131, 23.5.2007, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 189, 13.7.2010, lk 9.

⁽⁴⁾ ELT L 330, 28.11.2006, lk 31.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- D. arvestades, et abi andmist alustati enne ühinemist ja enne asjaomaste reaktorite sulgemist ning rahaline toetus kogunes rahvusvahelistesse tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimise toetusfondidesse, samas kui administratiivsed ettevalmistused jätkusid;
- E. arvestades, et tuumarajatiste dekomisjoneerimine ja nende jäätmete käitlemine on tehniliselt keerukas operatsioon, mis nõuab ulatuslikke rahalisi vahendeid ning toob kaasa keskkonnavalase, tehnilise, sotsiaalse ja rahalise vastutuse,
- märgib, et Leedu, Slovakkia ja Bulgaaria on täitnud ühinemislepinguga võetud kohustused sulgeda õigeaegselt reaktorid kolmes tuumaelektrijaamas: Ignalina tuumaelektrijaama esimene reaktor suleti 31. detsembril 2004 ja teine reaktor 31. detsembril 2009; Bohunice V1 tuumaelektrijaama esimene reaktor suleti 31. detsembril 2006 ja teine reaktor 31. detsembril 2008; Kozloduy tuumaelektrijaama esimene ja teine reaktor suleti 31. detsembril 2002 ning kolmas ja neljas reaktor 31. detsembril 2006;
 - märgib samuti, et kõik kolm liikmesriiki püüdsid reaktorite sulgemist käsitlevate poliitiliste kohustuse uuesti läbi rääkida ja see tõi kaasa viivitusi;
 - märgib, et rahalise abi eraldamiseks on olemas õiguslik alus; märgib, et summad määratakse igal aastal kindlaks komisjoni otsusega, lähtudes konkreetsetest iga-aastastest konsolideeritud programmdokumentidest, mis tagab kontrolli heakskiidetud projektide arengu ja rahastamise üle;
 - märgib, et ELi piiratud kogemuste ja andmete tõttu dekomisjoneerimise valdkonnas lepitakse rahalise abi osutamise kokku ilma rahalise ülempiiri kindlaksmääramise võimaluseta; märgib, et isegi pärast dekomisjoneerimiskavade ja -strateegiate väljatöötamist ei olnud ülempiiri tingimusi ikka veel täpsustatud, mis tähendas seda, et täiendava rahalise abi eraldamine tuli otsustada etapiviisiliselt ja juhtumipõhiselt;
 - on seisukohal, et komisjoni abi eesmärk on toetada nimetatud kolme liikmesriiki kindlaksmääratud varajastest sulgemistähtaegadest tuleneva rahalise ja majandusliku koormusega toimetulekul ning katta paljude oluliste dekomisjoneerimistöde kulud, investeerida energeetikaprojektidesse, mille eesmärk on vähendada energiasõltuvust ning aidata leevendada tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimise sotsiaalset mõju; märgib siiski, et kõigil kolmel juhul on tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimise kulud ületanud ELi kavandatud abi ja tõenäoliselt ületavad ka esialgseid hinnanguid; märgib, et suur osa vahenditest on kulutatud energeetikaprojektidele ja mitte rahalise abi peamise eesmärgi jaoks, milleks on tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimine;
 - usub, et Euroopa Liidu solidaarsuse kontseptsioon aitab tõhusalt kaasa lühikese aja jooksul sulgemise majanduslike tagajärgede leevendamisele energiasektoris; märgib siiski, et käesoleva raporti ettevalmistamise ajal oli dekomisjoneerimine alles algusfaasis;
 - märgib, et asjaomaste tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimine tuleb seada kõikide eurooplaste ohutuse ja tervise seisukohalt prioriteediks;
 - kardab, et dekomisjoneerimistödeks vajalike rahaliste vahendite puudumine põhjustab viivitusi tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimisel ning ohustab keskkonda ja inimeste tervist;
 - rõhutab, et ohutuse küsimus on kõnealuse varakult suletud kolme tuumaelektrijaama reaktorite dekomisjoneerimise seisukohast põhilise tähtsusega; kutsub seepärast nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles pidama nimetatud asjaolu mees mis tahes tulevaste otsuste langetamisel tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimise kohta üldiselt ja kõnealuse kolme dekomisjoneerimisprogrammi osas konkreetset; kutsub komisjoni üles tagama piisava koostööstamise liikmesriikidega ja kehtestama täpsed ajakavad projektide lõpetamiseks;

Teisipäev, 5. aprill 2011

10. märgib murega, et kolme kõnealuse programmi detailsed dekomisjoneerimiskavad ei ole veel valmis ja seetõttu ei ole piisavat teavet ei ajakavade, konkreetsete projektide maksumuse ega nende rahastamise allikate kohta; nõuab seetõttu tungivalt, et asjaomased riiklikud asutused viiksid kavade koostamise lõpule, komisjon annaks selle protsessi kohta aru ja esitaks dekomisjoneerimisprojektide üksikasjaliku pikaajalise finantsplaneeringu; kutsub komisjoni üles kirjeldama selgelt kõnealuste kavade lõpuleviimiseks vajaliku ELi rahastamise mahtu;

11. kutsub komisjoni üles uurima viise, kuidas muuta ELi meetodeid dekomisjoneerimise rahastamiseks, pidades silmas liikmesriikide ja nende haldusstruktuuride rakendatavaid strateegiaid, ning lihtsustada rahaliste vahendite haldamise eeskirju nii, et need ei mõjutaks dekomisjoneerimise ohutust ja turvalisust;

12. märgib, et dekomisjoneerimise rahastamises ja dekomisjoneerimisprotsessis osalejate vahel ei ole vastutus selgelt jagatud; usub, et ELi abi rakendamise eest peaks vastutama põhiliselt komisjon ning ette tuleks näha ühine juhtimine koos Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangaga;

13. on seisukohal, et hankelepingute puhul oleks soovitatav Euroopa ettevõtjate kasuks rakendada ühenduse vastastikkuse kriteeriumit, rakendades eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi nr 2004/17/EÜ (millega kooskõlastatakse muuhulgas energeetikasektoris tegutsevate ostjate hanke-menetlused) artiklis 58 sätestatud põhimõtteid;

14. märgib, et Euroopa Liidu kogu rahaline abi nimetatud kolmele liikmesriigile kuni 2013. aasta lõpuni on 2 847,78 miljonit eurot; juhib tähelepanu asjaolule, et ehkki tuumaelektrijaamade vahel on erinevusi, eriti kütuse ladustamise osas, on programmide tehnoloogia põhimõtteliselt sama; märgib siiski, et eraldatud summades on aga märkimisväärsed erinevusi: Ignalina (2 reaktorit) 1 367 miljonit eurot, Bohunice (2 reaktorit) 613 miljonit eurot ja Kozloduy (4 reaktorit) 867,78 miljonit eurot,

15. märgib, et vastavalt 2009. aasta lõpu andmetele oli olukord liikmesriikides välja makstud summade osas erinev, mis tulenes peaaesjalikult erinevatest sulgemise tähtaegadest – Ignalina: kokku 1 367 miljonit eurot, kulukohustuste assigneeringud 875,5 miljonit eurot (64,04 %), välja makstud 760,4 miljonit eurot (55,62 %); Bohunice: kokku 613 miljonit eurot, kulukohustuste assigneeringud 363,72 miljonit eurot (59,33 %), välja makstud 157,87 miljonit eurot (25,75 %); Kozloduy: kokku 867,78 miljonit eurot, kulukohustuste assigneeringud 567,78 miljonit eurot (65,42 %), välja makstud 363 149 miljonit eurot (41,84 %);

16. on seisukohal, et fondide haldamine ja nende vahendite kasutamine peab olema täiesti läbipaistev; tunnistab, et energiaturul ausa konkurentsi tagamiseks on oluline rahaliste vahendite usaldusväärne ja läbipaistev haldamine, millele lisandub asjakohane väliskontroll; soovib läbipaistvust ja üldsuse osalemist selles valdkonnas;

17. võtab teadmiseks järgmised läbiviidud auditid ja hindamised: Leedule ja Slovakkiale antava dekomisjoneerimise abi vahehindamine (2007), komisjoni siseauditid kõigi kolme programmi kohta 2007. aastal, Euroopa Kontrollikoja 2008. ja 2009. aasta auditid projektijuhtimise keskasutuse kohta seoses Ignalinaga, Euroopa Kontrollikoja audit kinnitava avalduse ettevalmistamise kohta 2008. aastal, Euroopa Kontrollikoja teostatavusuuring 2009. aastal, ning märgib ära koostamisel olevad dokumendid: komisjoni teatis, mida on oodata 2011. aasta alguses, komisjoni välisaudit Bohunice dekomisjoneerimise toetamise rahvusvahelise fondi (BIDSF) kohta, Euroopa Kontrollikoja täiemahuline tulemusaudit kõigi kolme programmi kohta;

18. on seisukohal, et võttes arvesse suuri rahasummasid, fondide kasutamise uudsust, protsessi käigus esile kerkinud ootamatuid tegureid, millele järgnesid mitmed muudatused, kohandamised ja täiendavate summade eraldamine, tundub läbiviidud auditite arv ja ulatus olevat ebapiisav; peab kahetsusväärseks, et komisjoni 2007. aasta vahehindamise aruanne Leedu ja Slovakkia dekomisjoneerimise abi kohta ei hõlmanud Bulgaariat (kellele anti sellel ajal juba abi);

Teisipäev, 5. aprill 2011

19. peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole esitanud Euroopa Parlamendile igal aastal aruannet tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimiseks eraldatud rahaliste vahendite kasutamise kohta; kutsub komisjoni seetõttu üles jälgima, kas tehakse edusamme vahendite kasutamisel ja kas peab paika ennustus, et kõnealuse kolme tuumaelektrijaama konkreetsete reaktorite dekomisjoneerimiseks kogunenud vahendid kasutatakse ära kolme järgmise aasta jooksul, ning esitama Euroopa Parlamendile igal aastal selle kohta aruande;

20. kutsub komisjoni üles viima läbi analüüsi, et teha kindlaks, kas on olemas võimalus eraldada kuni aastani 2013 vahendeid eelseisvate dekomisjoneerimisprojektide jaoks, eriti kuna dekomisjoneerimise litsentsid väljastatakse Bohunicele 2011. aasta juulis ja Kozloduyle 2011. ja 2012. aasta lõpus;

21. kutsub komisjoni üles esitama enne ELi rahaliste vahendite edasist eraldamist võrdlusandmed dekomisjoneerimisprotsessi eri etappide esialgsete ja muudetud ajakavade kohta, samuti meetmete kohta energeetika- ja sotsiaalvaldkonnas;

22. kutsub komisjoni üles andma teada konkreetsetest edusammudest, mis tulenevad liikmesriikide korralduskomitee loomisest 2007. aastal, et toetada komiteed abiprogrammide rakendamisel, ning andma aru pärast seda aset leidnud menetluslikest muudatustest;

23. märgib, et Euroopa Kontrollikoja audit on alles käimas; soovib, et see aitaks selgitada vahendite kasutamise eesmärke ja nende tõhusust, samuti otstarbekaid ettepanekuid tulevikuks, ning hinnata dekomisjoneerimise täiendava rahastamise vajadust; rõhutab, et kuna tegemist on täiemahulise tulemusauditiga, peaks see selgitama järgmist:

- kas vahendeid kasutati selleks otstarbeks, milleks need olid ette nähtud;
- kas avaliku hanke menetlused olid nõuetekohaselt koostatud ja kas neid järgiti;
- kas eraldatud raha aitas kaasa dekomisjoneerimise ohutuse suurendamisele;
- kas avaliku hanke menetlustega oli tagatud, et asjaomased ettevõtted tagavad ohutuse vastavalt ELi normidele;
- kas on tegevusi, millega on seotud OLAF;
- kas kolm programmi on omavahel piisavalt kooskõlastatud, et kasutada tõhusalt omandatud kogemusi ning varasemaid ettevalmistatud ja rahastatud projekte; missuguses osas dekomisjoneerimisprogrammid kattusid (nt on mitmeid sarnaseid programme ladustamise, personali kvalifikatsiooni jne osas, mida oleks saanud kohandada ühelt tuumaelektrijaamalt teistele, saavutades sellega kokkuhoidu);

24. teeb ettepaneku täpsustada ajavahemikul 2007–2013 eraldatavatest ELi vahenditest rahastatavate edasiste tegevuste puhul järgmist:

- kas olemasolevad kavad ja strateegiad on lõplikud või on neile võimalik lisada uusi tegevusi ja seega täiendavaid vahendeid;
- kas ajutise ladustamise kogumaht ja radioaktiivsete lõppjätmete riikliku lõpphoidla valimise menetlus on lõplikud või mitte;
- kas energeetikaprojektidele on vaja eraldada veel täiendavaid summasid või tuleb keskenduda dekomisjoneerimisprojektidele;

Teisipäev, 5. aprill 2011

— kas ühe tuumaelektrijaama kogemusi ja projekte tuleks kanda üle ka teistele, kui seda ei ole siiani tehtud;

25. märgib murega, et puudub kõigi kolme projekti ELi koordinaatorite ja ekspertide rühm, mis oleks võimaldanud käsitleda dekomisjoneerimisprogrammi ELi kogemustel põhineva tervikpaketi, võimaldades tekitada kolme juhtumi vahel koostoime;

26. rõhutab, et tegevuse paremaks kavandamiseks ja üksteiselt saadud kogemuste jagamiseks on vaja paremat koordineerimist nende kolme programmi vahel; on arvamusel, et reaktorite kasutusel kõrvaldamiselt nende majandusliku eluea lõpus ja sellealastest kogemustest võib kasu saada ka Euroopa Liit tervikuna; kutsub seetõttu kõiki asjaomaseid osalejaid arendama ja koguma parimaid dekomisjoneerimistavasid ning tagama saadud kogemuste ja andmete parima kasutamise riikides, kus on tuumaelektrijaamad;

27. kutsub komisjoni üles moodustama koordineerimisrühma, mille ülesandeks on

— teostada järelevalvet selge ajakavaga lõpliku kava väljatöötamise üle;

— teostada järelevalvet siiani eraldatud raha kasutamise üle;

— selgitada välja, kas ELi edasine osalemine on vajalik ja kui on, siis määrata täpselt kindlaks, millises ulatuses ELi osaleb;

— teha otsus vastutuse jagunemise, sealhulgas Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga rolli kohta, ning teostada järelevalvet dekomisjoneerimisprotsessi lõpuleviimise üle;

28. märgib, et dekomisjoneerimise rahastamisele tuleks kohaldada põhimõtet „saastaja maksab” ning tuumarajatise käitaja peaks tagama, et tuumarajatise tootliku perioodi vältel pannakse kõrvale piisavalt rahalisi vahendeid, et katta tulevasi dekomisjoneerimiskulusid;

29. märgib, et kuna reaktorid suleti lühikese aja jooksul, ei olnud võimalik plaanikohaselt koguda vajalikke summasid asjaomastesse riiklikesse fondidesse, mille eesmärk oli katta kõik tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimisega seotud kulud;

30. palub komisjonil uurida võimalusi, võttes arvesse liikmesriikides rakendatavaid eri strateegiaid, kuidas ühtlustada lähenemisviise, mis käsitlevad dekomisjoneerimise rahastamist ELis, et tagada vajalike rahaliste vahendite õigeaegne kogunemine, mis ei kahjustaks dekomisjoneerimisprotsessi ohutust ega turvalisust;

Ignalina tuumaelektrijaam

31. väljendab heameelt asjaolu üle, et enamikku Ignalina programmi projektidest energiatõhususe ja elektrienergia varustuskindluse suurendamiseks praegu kas rakendatakse või on juba rakendatud;

32. märgib murega, et peamised jäätmete infrastruktuuri projektid (kasutatud kütuse ladustamine ja jäätmeheidla projekt) on ajakavast tõsiselt maha jäänud, mis on toonud kaasa täiendavaid kulusid võrreldes esialgsete hinnangutega; märgib, et mänguruum süsteemis on peaaegu ammendunud ja hilinemised võivad hakata mõjutama kogu dekomisjoneerimiskava kriitilist faasi, millega kaasnevad sellevõrra suuremad kulud; kutsub komisjoni üles andma teada projekti ajakava ümberhindamise tulemustest;

Teisipäev, 5. aprill 2011

33. märgib, et suur osa vahenditest eraldati energeetikaprojektidele, et dekomisjoneerimiseks on vaja veel märkimisväärseid summasid ning riiklikest vahenditest selleks ei piisa: riiklikku Ignalina tuumaelektrijaama dekomisjoneerimisfondi on kogunenud veidi üle 100 miljoni euro (samas kui ainuüksi dekomisjoneerimise tehnilised kulud ulatuvad 987 miljonist eurost 1 300 miljoni euroni), millest märkimisväärne osa on kasutatud muudele kui dekomisjoneerimisprojektidele; nõuab, et selles osas võtaks eelkõige liikmesriik asjakohaseid meetmeid;

Bohunice tuumaelektrijaam

34. väljendab heameelt Bohunice programmi edusammude üle;

35. märgib, et kui tuumarajatiste, eeskätt V1 reaktorite dekomisjoneerimiseks ja varustuskindluse tagamiseks on ette nähtud ühenduse abi, siis riiklikus tuumafondis ei ole käimasoleva A1 dekomisjoneerimisprojekti rahastamiseks ette nähtud ühtegi konkreetset allikat;

36. märgib, et mõne dekomisjoneerimisprojekti rakendamisel (piirkonna füüsilise kaitsesüsteemi rekonstrueerimine, vanade jäätmete käitlemise projekt ja radioaktiivsete jäätmete ajutise hoidla rajamine Bohunices) on ajakavast oluliselt maha jäänud; nõuab tungivalt, et komisjon ja Slovakkia pool astuksid samme, et hoida ära hilinemisi, mis võivad ohtu seada dekomisjoneerimistööde ajakava;

Kozloduy tuumaelektrijaam

37. väljendab heameelt Kozloduy programmi üldiselt heade tehniliste ja finantstulemuste üle, samuti 1.–4. reaktori dekomisjoneerimise strateegia läbivaatamise üle – see muudeti algsest viivitatud lammutuse strateegiast kohese pideva lammutuse strateegiaks;

38. märgib murelikult, et eraldatud riiklike vahendite jaotamisel on üsna suur osa eraldatud energeetikaprojektidele; kutsub komisjoni üles teostama järelevalvet ülejäänud energeetikaprojektide rakendamise üle ja andma aru selle tulemustest; nõuab, et Kozloduy programmi ülejäänud ajavahemikul suureneks dekomisjoneerimist ja jäätmeid käsitlevate projektide osakaal;

39. rõhutab, et vaja on laiaulatuslikku haldusalast kooskõlastamist radioaktiivsete jäätmete riikliku ettevõtte (SERAW) ja Kozloduy tuumaelektrijaama vahel, kes vastutavad praegu vastavalt esimese ja teise reaktori ning kolmanda ja neljanda reaktori eest; kutsub Bulgaaria osapoolt üles analüüsima ja viivitamata rakendama vajalikke tõhustamismeetmeid jagatud haldamise valdkonnas ja/või viima 1.–4. reaktori ühise haldamise alla;

*

* *

40. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning Bulgaaria, Leedu ja Slovakkia valitsustele.

Teisipäev, 5. aprill 2011

Naistevastase vägivalla vastu võitlemise ELi poliitiline raamistik

P7_TA(2011)0127

Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon naistevastase vägivalla vastu võitlemise ELi uue poliitilise raamistiku prioriteetide ja põhijoonte kohta (2010/2209(INI))

(2012/C 296 E/04)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse inimõiguste, eelkõige naiste õiguste alaseid sätteid ÜRO õigusaktides, nagu ÜRO põhikiri, inimõiguste ülddeklaratsioon, kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvaheline pakt, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvaheline pakt, inimkaubanduse ja kupeldamise keelustamise konventsioon, konventsioon naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ja selle fakultatiivne protokoll, piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastane konventsioon, 1951. aasta pagulasseisundi konventsioon ning selles sätestatud tagasi- ja väljasaatmise lubamatus;
- võttes arvesse teisi naistevastase vägivalla alaseid ÜRO dokumente, nagu 25. juuni 1993. aasta Viini deklaratsioon ja tegevuskava, mis võeti vastu inimõiguste maailmakonverentsil (A/CONF. 157/23), ning 20. detsembri 1993. aasta deklaratsioon naistevastase vägivalla likvideerimise kohta (A/RES/48/104);
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 12. detsembri 1997. aasta resolutsiooni kuritegude ennetamiseks ja naistevastase vägivalla likvideerimiseks võetavate kriminaalõiguse meetmete kohta (A/RES/52/86), 18. detsembri 2002. aasta resolutsiooni naistevastaste aukuritegude kaotamiseks meetmete võtmise kohta (A/RES/57/179) ja 22. detsembri 2003. aasta resolutsioon naistevastase koduvägivalla likvideerimise kohta (A/RES/58/147);
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku eriraportööride aruandeid naistevastase vägivalla kohta ja naiste diskrimineerimise likvideerimise komitee soovitus nr 19 (11. istungjärk, 1992);
- võttes arvesse 15. septembril 1995. aastal toimunud neljandal ülemaailmsel naisteteemalisel konverentsil vastu võetud Pekingi deklaratsiooni ja tegevusplatvormi ning Euroopa Parlamendi 18. mai 2000. aasta resolutsiooni Pekingi tegevusplatvormi järelmeetmete kohta ⁽¹⁾, 10. märtsi 2005. aasta resolutsiooni neljanda ülemaailmse naisteteemalise konverentsi järelmeetmete kohta – tegevusplatvorm (Peking+10) ⁽²⁾ ja 25. veebruari 2010. aasta resolutsiooni Pekingi tegevusplatvormi järelmeetmete kohta (Peking+15) ⁽³⁾;
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 19. detsembri 2006. aasta resolutsiooni naistevastase vägivalla kõigi vormide kaotamiseks tehtavate jõupingutuste tugevdamise kohta (A/RES/61/143) ning ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 1325 ja 1820 naiste, rahu ja julgeoleku kohta;
- võttes arvesse 2008. aasta detsembris tulevase Euroopa Nõukogu konventsiooni ettevalmistamiseks moodustatud Euroopa Nõukogu naistevastase ja koduvägivalla ennetamise ja sellega võitlemise ajutise komitee tööd;
- võttes arvesse tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu 8. märtsi 2010. aasta järeldusi vägivalla kohta;

⁽¹⁾ EÜT C 59, 23.2.2001, lk 258.

⁽²⁾ ELT C 320 E, 15.12.2005, lk 247.

⁽³⁾ ELT C 348 E, 21.12.2010, lk 11.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- võttes arvesse oma 14. detsembri 2010. aasta seisukohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi eelnõu kohta, mis käsitleb Euroopa lähenemiskeeldu ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse oma 26. novembri 2009. aasta resolutsiooni naistevastase vägivalda kaotamise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse oma 21. aprilli 2009. aasta deklaratsiooni kampaania „Ütle EI naistevastasele vägivaldale” kohta ⁽³⁾;
 - võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni naiste suguelundite moonutamise vastase võitluse kohta Euroopa Liidus ⁽⁴⁾;
 - võttes arvesse naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegiat (2010–2015), mille komisjon esitas 21. septembril 2010;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni raportit (A7-0065/2011),
- A. arvestades, et üksiksekkumised ei kaota soolist vägivalda, kuid infrastruktuuri-, õigus-, kohtu-, õiguskaitse-, haridus-, tervishoiuvalaste ja muude teenustega seotud tegevuse ühendamine võib soolist vägivalda ja selle tagajärgi märgatavalt vähendada;
- B. arvestades, et kuigi mõistele „naistevastane vägivald” ei ole rahvusvaheliselt tunnustatud määratlust, on ÜRO määratlenud selle soopõhise vägivaldaaktina, mille tulemuseks on või võivad olla naiste füüsiline, seksuaalne või psühholoogiline kahjustamine või neile selliste kannatuste tekitamine, sh nimetatud vägivaldaaktidega ähvardamine, vabaduse omavoliline piiramine või sundus, hoolimata sellest, kas selline akt leiab aset avalikus või eraelus ⁽⁵⁾;
- C. arvestades, et vägivald on traumaatiline kogemus iga mehe, naise või lapse jaoks, kuid soolist vägivalda kasutavad naiste ja tütarlaste suhtes enamasti mehed ning see kajastab ja kinnistab ühtlasi meeste ja naiste vahelist ebavõrdsust ning seab ohtu vägivalda ohvrite tervise, väärikuse, turvalisuse ja iseseisvuse;
- D. arvestades, et soolise vägivalda uurimuste kohaselt on üks viiendik kuni üks neljandik kõikidest naistest Euroopas kogenud täiskasvanuna vähemalt ühe korra füüsilist vägivalda ja rohkem kui üks kümnendik on kogenud seksuaalset vägivalda, millega kaasneb füüsiline vägivald; arvestades, et uuringud näitavad ka seda, et 26 % lastest ja noortest on lapsepõlves kogenud füüsilist vägivalda;
- E. arvestades, et reklaamis ja pornograafias esitatakse sageli eri tüüpi soolist vägivalda, millega tunnustatakse naistevastane vägivald mitteoluliseks ja takistatakse soolise võrdõiguslikkuse strateegiate rakendamist;
- F. arvestades, et meeste vägivald naiste vastu kujundab naiste kohta ühiskonnas – nende tervist, juurdepääsu tööle ja haridusele, integreerumist sotsiaal- ja kultuuritegevusse, majanduslikku iseseisvust, osalemist avalikus ja poliitilises elus ja otsuste tegemist ning suhteid meestega;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0470.

⁽²⁾ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 53.

⁽³⁾ ELT C 184 E, 8.7.2010, lk 131.

⁽⁴⁾ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 52.

⁽⁵⁾ ÜRO 20. detsembri 1993. aasta deklaratsioon naistevastase vägivalda likvideerimise kohta (A/RES/48/104), artikkel 1; ÜRO 1995. aasta Pekingi tegevusplattvorm, punkt 113.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- G. arvestades, et paljudel juhtudel jätvad naised nendevastaste soolise vägivalla aktide kohta kaebuse esitamata keerulistel ja erinevatel põhjustel, mille hulka kuuluvad psühholoogilised, majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurilised tegurid, kuid neil võib puududa ka usaldus politsei, õigussüsteemi ning sotsiaal- ja tervishoiuteenistuste vastu;
- H. arvestades, et sooline vägivald, mida peamiselt kasutavad mehed naiste vastu, on struktuuriline ja laialt levinud probleem kogu Euroopas ning maailmas, ja see on nähtus, mis hõlmab mis tahes vanuses, hariduse, sissetuleku või ühiskondliku positsiooniga ohvreid ja toimepanijaid, ning on seotud võimu ebavõrdse jagunemisega naiste ja meeste vahel meie ühiskonnas;
- I. arvestades, et majanduslik stress toob tihti kaasa sagedasema, vägivaldsema ja ohtlikuma kuritarvitamise; arvestades, et uuringud on näidanud, et vägivald naiste vastu kasvab, kui mehed kogevad majanduskriisi tõttu kõrvaletõrjumist või kaotusi;
- J. arvestades, et naistevastane vägivald hõlmab suurt hulka inimõiguste rikkumisi, sealhulgas: seksuaalne kuritarvitamine, vägistamine, koduvägivald, seksuaalne väärkohtlemine ja ahistamine, prostitutsioon, naiste ja tütarlastega kauplemine, naiste seksuaal- ja reproduktiivõiguste rikkumine, naistevastane vägivald tööl, naistevastane vägivald konfliktiolukordades, naistevastane vägivald vanglates või hooldusasutustes ning paljud traditsioonidel põhinevad kahjulikud tavad; arvestades, et iga nimetatud kuritarvitamise vorm võib jätta naistele ja tüdrukutele sügavad psühholoogilised armid ning rikkuda üldiselt nende tervist, sealhulgas reproduktiiv- ja seksuaaltervist, ning mõnel juhul põhjustab nende surma;
- K. arvestades, et meeste vägivalda naiste vastu vägistamise vormis ei peeta paljudes liikmesriikides kuriteoks, mis põhjustab *ex officio* vastutuselevõtmist ⁽¹⁾;
- L. arvestades, et võrreldavaid andmeid Euroopa Liidus toime pandava naistevastase vägivalla eri vormide kohta ei koguta korrapäraselt ning see muudab probleemi tegeliku ulatuse kindlakstegemise ja asjakohaste lahenduste leidmise keeruliseks; arvestades, et usaldusväärsete andmete kogumine on väga raske, sest naised ja mehed ei taha hirmu või häbi tõttu asjaomaseid sidusrühmi oma läbielamistest teavitada;
- M. arvestades, et Euroopa Nõukogu liikmesriikide kohta tehtud uuringute kohaselt toob naistevastane vägivald igal aastal kaasa hinnanguliselt 33 miljardi euro ulatuses kulusid ⁽²⁾;
- N. arvestades, et liikmesriikide eri poliitikate ja õigusaktide tõttu ei ole naised meeste vägivalla eest Euroopa Liidus võrdselt kaitstud;
- O. arvestades, et Euroopa Liidul on Lissaboni lepingu kohaselt suurem pädevus kriminaalasjades tehtava õigusalse koostöö, sealhulgas kriminaalmenetlusõiguse ja kriminaalõiguse ning politseikoostöö valdkonnas;
- P. arvestades, et soolise vägivalla ohvriks langenud naiste arv on murettekitavalt suur;

⁽¹⁾ Komisjoni 2010. aasta uuring „Feasibility study to assess the possibilities, opportunities and needs to standardise national legislation on violence against women, violence against children and sexual orientation violence”, lk 53.

⁽²⁾ „Combating violence against women – Stocktaking study on the measures and actions taken in Council of Europe member states”, Euroopa Nõukogu, 2006.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- Q. arvestades, et emade ja rasedate ahistamine on veel üks vägivalda või kuritarvitamise vorm, mille all naised kannatavad ning mis toimub peamiselt perekonnas või kooselus, samuti ühiskondlikus ja tööelus, tuues kaasa vallandamise või vabatahtlikult töölt lahkumise ning diskrimineerimise ja depressiooni;
- R. arvestades, et komisjon rõhutas oma soolise võrdõiguslikkuse strateegias aastateks 2010–2015, et sooline vägivald on üks põhiprobleem, mis tuleb lahendada tõelise soolise võrdõiguslikkuse saavutamiseks;
- S. arvestades, et komisjon teatas, et esitab 2011. aastal ettepaneku naistevastase vägivalda vastu võitlemise strateegia kohta, kuid komisjoni 2011. aasta tööprogrammis ei ole sellele strateegiale selgesõnaliselt viidatud,
- väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon võttis oma Stockholmi programmi rakendamise tegevuskavas kohustuse esitada aastatel 2011–2012 teatis, mis käsitleb naistevastase vägivalda, koduvägivalda ja naiste suguelundite moonutamise vastu võitlemise strateegiat, ning millele järgneb ELi tegevuskava⁽¹⁾;
 - teeb ettepaneku rakendada uut kõikehõlmavat soolise vägivalda vastast poliitilist lähenemisviisi, mis hõlmab järgmist:
 - kriminaalõiguslik vahend soolise vägivalda vastase direktiivina;
 - meetmed naistevastase vägivalda vastu võitlemiseks kuue punkti raamistiku alusel (poliitika, ennetamine, kaitse, vastutuselevõtmine, abistamine ja partnerlus);
 - nõuded liikmesriikidele tagada toimepanijate karistamise vastavalt kuriteo raskusastmele;
 - nõuded liikmesriikidele tagada nende ametnike koolitus, kes tõenäoliselt puutuvad kokku naistevastase vägivalda juhtumitega, nagu õiguskaitseorganite töötajad, sotsiaaltöötajad, lastekaitsetöötajad, tervishoiutöötajad ja hädaabikeskuste töötajad, et nad oskaksid need juhtumid avastada, kindlaks teha ja asjakohaselt tegutseda, pöörates erilist tähelepanu ohvrite vajadustele ja õigustele;
 - nõuded liikmesriikidele näidata üles nõuetekohast hoolsust ning registreerida ja uurida kõikide soolise vägivaldaga vormidega seotud kuritegusid, et algatada kohtumenetlus;
 - kavad politseiorganite ja tervishoiusektori spetsialistide konkreetsete juurdlustavade väljatöötamiseks, et tagada tõendid soolise vägivalda kohta;
 - partnerluste loomine kõrgkoolidega, et pakkuda koolituskursusi soolise vägivalda kohta asjaomaste valdkondade spetsialistidele, eelkõige kohtunikele, kriminaalpolitsei töötajatele, tervishoiu- ja haridustöötajatele ning ohvrite tugiteenistuste töötajatele;
 - poliitilised ettepanekud, et aidata ohvritel oma elu uuesti üles ehitada, pöörates tähelepanu ohvrite eri rühmade, nagu rahvusvähemuste hulka kuuluvate naiste konkreetsetele vajadustele, kindlustades lisaks nende turvalisuse ning taastades füüsilise ja vaimse tervise, ning meetmed, millega toetatakse teabe ja parimate tavade vahetust naistevastase vägivalda all kannatanute abistamiseks;

⁽¹⁾ Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala Euroopa kodanikele – Stockholmi programmi rakendamise tegevuskava (KOM(2010)0171), lk 13.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- tuvastamise ja diagnoosimise erimehhanismide kasutuselevõtmine haiglate erakorralise meditsiini osakondades ja esmatasandi arstiabi võrgustikus, et tagada ohvritele teenuste parem kättesaadavus ja tõhusam järelevalvesüsteem;
 - nõuded liikmesriikidele tagada koostöös asjaomaste valitsusväliste organisatsioonidega varjupaigad soolise vägivalga ohvritele;
 - miinimumnõuded soolise vägivalga ohvritele suunatud tugistruktuuride arvu suhtes 10 000 elaniku kohta, pidades silmas keskusi ohvrite abistamiseks eriteadmisi omavate töötajatega;
 - Euroopa harta koostamine, et sätestada naistevastase vägivalga ohvritele pakutavate abiteenuste miinimumtase, sealhulgas õigus saada õigusabi; varjupaikade loomine, et vastata ohvrite vajadustele seoses kaitse ja ajutise peavarjuga; kiire psühholoogilise abi teenused, mis oleksid kättesaadavad ning mida spetsialistid pakuksid tasuta ja detsentraliseeritult; rahalise toetuse andmise kord, mille eesmärk on edendada ohvrite iseseisvust ning aidata neil tavaellu ja tööle tagasi pöörduda;
 - miinimumstandardid, et tagada ohvritele professionaalne tugi, võimaldades konsulteerida õigusala töötajaga, sõltumata nende rollist kriminaalmenetluses;
 - mehhanismid juurdepääsu lihtsustamiseks õigusabile, mis võimaldaks ohvritel kaitsta oma õigusi kogu Euroopa Liidus;
 - kavad, et töötada välja metoodikasoonid ning teha uusi jõupingutusi andmete kogumiseks eesmärgiga saada võrreldavaid statistilisi andmeid soolise vägivalga, sealhulgas naiste suguelundite moonutamise kohta, et teha kindlaks probleemi ulatus ja luua alus selle lahendamise viiside muutmiseks;
 - järgmise viie aasta jooksul naistevastase vägivalga võitlemise Euroopa aasta väljakuulutamine, et suurendada Euroopa kodanike teadlikkust;
 - nõuded komisjonile ja liikmesriikidele võtta asjakohaseid ennetavaid meetmeid, sh korraldada teadlikkuse suurendamise kampaaniaid, vajadusel koostöös valitsusväliste organisatsioonidega;
 - palgakokkuleppeid käsitlevate meetmete rakendamine ning tõhusam koostöö tööandjate, ametiühingute ja ettevõtjate ning nende juhtorganite vahel, et anda ohvritele asjakohast teavet nende tööalaste õiguste kohta;
 - selliste kohtute arvu suurendamine, mis tegelevad spetsiaalselt soolise vägivalga; täiendavate soolist vägivalda käsitlevate vahendite ja koolitusmaterjalide tagamine kohtunikele, prokuröridele ja juristidele; õiguskaitseorganite vastavate eriuksuste tõhustamine, suurendades töötajate arvu ning parandades koolituse ja varustuse taset;
3. nõuab tungivalt, et liikmesriigid tunnustaksid eeskätt abielusuhtes ja mitteametlikus lähisuhtes ilmneva ja/või meessoost sugulase poolt tarvitatud seksuaalse vägivalga ning vägistamise kuriteoks juhul, kui ohver ei andnud oma nõusolekut, ja tagaksid selliste kuritegude sooritajate automaatse vastutuselevõtmise, samuti liikkaksid tagasi kõik väited viidetega kultuuri, traditsioonide või usuga seonduvatele tavadele kui leevendavale asjaolule naistevastase vägivalga juhtumite, sealhulgas nn aukuritegude ja naiste suguelundite moonutamise puhul;
4. tunnustab, et naistevastane vägivald on üks kõige tõsisem soopõhine inimõiguste rikkumise vorm ning koduvägivald – teiste ohvrite suhtes, nagu lapsed, mehed ja eakad – on samuti varjatud nähtus, millele tuleb tähelepanu pöörata, kuna see mõjutab väga paljusid peresid;

Teisipäev, 5. aprill 2011

5. rõhutab, et kokkupuutel füüsilise, seksuaalse või psühholoogilise vägivallega ning vanemate- või teiste pereliikmete vahelisel kuritarvitamisel on lastele tõsine mõju;
6. nõuab, et liikmesriigid töötaksid mis tahes vägivalda lapstunnistajate jaoks välja vanusele vastava psühholoogilise nõustamise, mis on spetsiaalselt suunatud sellele, et aidata lastel traumaatilise kogemusega toime tulla, võttes sealjuures arvesse lapse parimaid huve;
7. rõhutab, et naissoost sissereändajad, eelkõige ebaseaduslikud naissoost sissereändajad ja naissoost varju-paigataotlejad, on soolise vägivalda suhtes eriti haavatavad;
8. rõhutab, kui oluline on tagada asjakohane väljaõpe kõikidele, kes töötavad soolise vägivalda ohvriks langenud naistega, eriti nendele, kes esindavad kohtusüsteemi ja õiguskaitseorganeid, eelkõige politseitöötajad, kohtunikud, sotsiaal- ja tervishoiutöötajad;
9. palub Euroopa Komisjonil kõiki olemasolevaid teadmisi kasutades arendada välja ja tagada iga-aastane statistika soolise vägivalda kohta, muu hulgas liikmesriikide andmetel põhinevad arvnäitajad selle kohta, kui palju naisi tapetakse aastas nende partneri või endise partneri poolt;
10. rõhutab, et tulevane teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse kaheksas raamprogramm peaks multidistsiplinaarse uurimisvaldkonnana hõlmama ka laste, noorte ja naiste vastast vägivalda ning soolist ja seksuaalset vägivalda üldisemal tasandil;
11. palub komisjonil kaaluda naistevastase vägivalda vaatluskeskuse rajamist, tuginedes teadetele kohtuasjadest, mis on seotud naistevastase vägivaldaga;
12. kutsub komisjoni üles jätkama jõupingutusi, et võidelda soolise vägivalda vastu ühenduse programmidega, pidades silmas eelkõige Daphne programmi, mis on juba aidanud kaasa võitlusele naistevastase vägivalda vastu;
13. märgib, et Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet korraldab valikuuringu kõigi liikmesriikide naiste vägivallakogemuse kohta, ning palub uuringus keskenduda vastukajale, mille osaliseks naised saavad erinevate asutuste ja tugiteenuste poole pöördudes, et esitada kaebus vägivalda kohta;
14. nõuab tungivalt, et liikmesriigid tootsid oma riiklikus statistikas selgelt välja soolise vägivalda ulatuse ja võtaksid meetmeid, et tagada andmete kogumine soolise vägivalda, muu hulgas ohvrite soo, toimepanijate soo, nendevahelise suhte, vanuse, sündmuskoha ja vigastuste kohta;
15. palub, et komisjon esitaks uuringu naistevastase vägivalda rahalise mõju kohta, lähtudes meetodikast, mis võimaldab rahaliselt hinnata niisuguse vägivallavormi mõju tervishoiu- ja sotsiaalhoolekandesüsteemile ning tööturule;
16. kutsub ELi Põhiõiguste Ametit ja Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituuti üles teostama uuringut vägivalla püsivuse kohta teismeliste suhetes ja selle mõju kohta nende heaolule;
17. märgib, et jälitamine, mille ohvritest 87 % on naised, põhjustab psühholoogilist traumat ja tugevat emotsionaalset stressi ning seega tuleks jälitamist pidada naistevastase vägivalda vormiks ja käsitleda kõikide liikmesriikide õigusraamistikus;

Teisipäev, 5. aprill 2011

18. märgib, et traditsioonidel põhinevad kahjulikud tavad, nagu naiste suguelundite moonutamine ja nn aumõrvad on ülimalt kontekstipõhised naistevastase vägivalla vormid, ning nõuab seega tungivalt, et komisjon pööraks naistevastase vägivalla vastase võitluse strateegias traditsioonidel põhinevatele kahjulikele tavadele erilist tähelepanu;

19. tunnistas tõsist probleemi seoses prostitutsiooniga, sealhulgas lasteprostitutsiooniga Euroopa Liidus, ning palub täiendavalt uurida asjaomase liikmesriigi õigusraamistiku ning prostitutsiooni vormi ja ulatuse omavahelist seost; juhیب tähelepanu murettekitavale asjaolule, et inimkaubandus ELi riikidesse ja ELi siseselt on kasvanud (see tähendab eeskätt naiste ja lastega kauplemist) ning nõuab tungivalt, et liikmesriigid võtaksid karme meetmeid selle ebaseadusliku tegevuse vastu võitlemiseks;

20. palub liikmesriikidel tunnistada tõsist probleemi seoses asendusemadusega, mis seisneb naise keha ja reproduktiivorganite ärakasutamises;

21. rõhutab, et nii naised kui ka lapsed langevad ühesuguse ärakasutamise ohvriks ja mõlemad võib pidada kaubaks uuel rahvusvahelisel reproduktiivturul, lisaks suurendab selline uus nähtus nagu asendusemadus naiste ja lastega kaubitsemist ja ebaseaduslikku piiriülest lapsendamist;

22. märgib, et koduvägivald on osutunud raseduse katkemise, surnult sündide ja ema surmaga lõppenud sünnituste üheks peamiseks põhjuseks ning palub komisjonil pöörata rohkem tähelepanu rasedate vastasele vägivaldale, kuna selline vägivald kahjustab rohkem kui ühte inimest;

23. juhیب tähelepanu sellele, et kodanikuühiskond, eelkõige valitsusvälised organisatsioonid, naiste ühendused ja muud vägivalla ohvreid toetavad avalikud ja eraõiguslikud vabatahtlikud organisatsioonid pakuvad väga vajalikku teenust, eeskätt abistades naissoost vägivaldohvreid, kes soovivad lõpetada vaikimist, millesse vägivald neid on sundinud, ning liikmesriigid peaksid neid toetama;

24. kordab, et on vaja töötada nii ohvrite kui ka kurjategijatega, et suurendada viimaste teadlikkust ja aidata muuta stereotüüpe ning ühiskonnas valitsevaid uskumusi, mis aitavad kinnistada tingimusi, mis seda tüüpi vägivalda esile kutsuvad, ning selle aktsepteerimist;

25. kutsub liikmesriike üles looma naiste jaoks varjupaikasad, et võimaldada neil elada iseseisvat elu ilma vägivalla ja vaesusega, ning tagama, et varjupaigad pakuvad spetsialistide teenuseid, ravi, õigusabi, psühholoogilist ja teraapilist nõustamist, õigusalast tuge kohtumenetluse ajal, toetust vägivalda kogenud lastele jne;

26. rõhutab, et liikmesriigid peaksid naistevastase vägivalla ennetamiseks ja selle vastu võitlemiseks eraldama piisavalt vahendeid, kasutades selleks muu hulgas struktuurifonde;

27. rõhutab, kui oluline on, et liikmesriigid ning piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused võtaksid meetmeid, et aidata soolise vägivalla all kannatanud naistel tööturule naasta, kasutades selleks niisuguseid vahendeid nagu Euroopa Sotsiaalfond ja programm „Progress“;

28. palub ELil ja liikmesriikidel töötada välja õigusraamistik, mis tagab naissoost sisserändajatele õiguse omada isiklikku passi ja elamisluba ning võimaldab kohaldada kriminaalvastutust isikute suhtes, kes neil dokumendid ära võtavad;

Teisipäev, 5. aprill 2011

29. kordab oma 25. veebruari 2010. aasta resolutsioonis väljendatud seisukohta, et Euroopa Liit peaks Lissaboni lepinguga sätestatud uue õigusraamistiku alusel ühinema naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimist käsitleva konventsiooni ja selle fakultatiivse protokolliga;
30. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegelema naistevastase vägivalla ning inimõiguste rikkumise soolise mõõtmega rahvusvahelisel tasandil, eelkõige kehtivate ja läbirääkimiste järgus olevate kahepoolsete assotsieerimis- ja rahvusvaheliste kaubanduslepingute raames;
31. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.
-

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Euroopa rahvusvaheline investeerimispoliitika

P7_TA(2011)0141

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa tulevase rahvusvahelise investeerimispoliitika kohta (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 7. juuli 2010. aasta teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Euroopa kõikehõlmava rahvusvahelise investeerimispoliitika poole” (KOM(2010)0343), samuti komisjoni 7. juuli 2010. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse üleminekukord liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel sõlmitud investeeringuid käsitlevate kahepoolsete lepingute jaoks (KOM(2010)0344);
 - võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist pealkirjaga „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020) ning komisjoni 9. novembri 2010. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Kaubandus, majanduskasv ja maailmapoliitika. Kaubanduspoliitika – ELi 2020. aasta strateegia keskne teema” (KOM(2010)0612);
 - võttes arvesse nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta järeldusi Euroopa kõikehõlmava rahvusvahelise investeerimispoliitika kohta;
 - võttes arvesse OECD ajakohastatud suuniseid rahvusvahelistele ettevõtetele;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu kohtupraktikat liikmesriikide kohustuste rikkumise suhtes ja eelkõige 3. märtsi 2009. aasta otsust kohtuasjas komisjon v. Austria (C-205/06), 3. märtsi 2009. aasta otsust kohtuasjas komisjon v. Rootsi (C-249/06) ja 19. novembri 2009. aasta otsust kohtuasjas komisjon v. Soome (C-118/07);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni raportit ning arengukomisjoni ja majandus- ja rahanduskomisjoni arvamust (A7-0070/2011),
- A. arvestades, et Lissaboni lepinguga anti välismaised otseinvesteeringud ELi ainupädevusse, nagu see on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis e ning artiklites 206 ja 207;
- B. arvestades, et alates 1959. aastast on liikmesriigid kahepoolsetel tasandil sõlminud rohkem kui 1 200 kahepoolset investeerimislepingut ja kokku on kahepoolseid investeerimislepinguid sõlmitud peaaegu 3 000;
- C. arvestades, et üldtunnustatud seisukoha kohaselt võivad sissepoole suunatud investeeringud parandada võõrustajariikide konkurentsivõimet, kuid väljapoole suunatud investeeringute korral võib osutuda vajalikuks anda abi madala kvalifikatsiooniga töötajate kohandamiseks; arvestades, et kõik valitsused on kohustatud soodustama investeeringute kasulikkust mõju ja hoidma samal ajal ära kahjulikke mõjusid;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- D. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 206 ja 207 välismaiseid otseinvesteeringuid ei määratleta; arvestades, et Euroopa Liidu Kohus ⁽¹⁾ on täpsustanud oma arusaama välismaiste otseinvesteeringute mõistest kolme kriteeriumi alusel: neid tuleks käsitleda pikaajalise investeeringuna, mis moodustab vähemalt 10 % sidusettevõtja omakapitalist/aktsiastest ja annab investorile halduskontrolli sidusettevõtja tegevuse üle; arvestades, et see määratlus on kooskõlas Rahvusvahelise Valuutafondi ja OECD vastavate definitsioonidega ning vastandub eelkõige portfelliinvesteeringutele ja intellektuaalomandi õigustele; arvestades, et raske on teha selget vahet välismaistel otseinvesteeringutel ja portfelliinvesteeringutel ning et jäiga õigusliku määratluse kohaldamine reaalse investeerimistegevuse suhtes saab olema keeruline;
- E. arvestades, et mõned liikmesriigid kasutavad termini „välisinvestor” laia määratlust, mille kohaselt piisab ettevõtte riikkondsuse määramiseks lihtsalt postiaadressist; arvestades, et see on võimaldanud mõnedel ettevõtetel esitada kolmanda riigiga sõlmitud kahepoolse investeerimislepingu kaudu hagi oma riigi vastu; arvestades, et kõigil Euroopa äriühingutel peaks olema võimalik tugineda tulevastele ELi investeerimislepingutele või vabakaubanduslepingutele, mis sisaldavad investeerimispeatükke;
- F. arvestades, et uute suure investeerimisvõimega riikide tõusmine kohalikeks või üleilmseteks suurjõudeks on muutnud traditsioonilist arusaama, mille kohaselt olid investorid pärit üksnes arenenud riikidest;
- G. arvestades, et pärast esimesi vaidluste lahendamise juhtumeid 1990ndatel aastatel ja üldiselt positiivsetest kogemustest hoolimata ilmnesid mitmed probleemid lepingutes ebamäärase ja erinevaid tõlgendusi võimaldava sõnastuse kasutamise tõttu, eelkõige seoses võimaliku vastuoluga erasektori huvide ja riigiasutuste reguleerivate ülesannete vahel, näiteks juhtudel, kus uue õiguspärase õigusakti vastuvõtmise tõttu mõistsid rahvusvahelised vahekohtunikud riigi süüdi õiglase ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumises;
- H. arvestades, et Ameerika Ühendriigid ja Kanada, mis olid esimeste riikide hulgas, kellel tuli selliste otsustega silmitsi seista, on kohandanud oma kahepoolse investeerimislepingu mudelit nii, et see piirab vahekohtule jätud tõlgendamisruumi ja tagab riikliku sekkumise valdkonna parema kaitse;
- I. arvestades, et komisjon on koostanud loetelu riikidest, kellega hakatakse esmajärjekorras pidama läbirääkimisi esimeste investeerimislepingute suhtes (Kanada, Hiina, India, Mercosur, Venemaa ja Singapur);
- J. arvestades, et hiljuti loodud Euroopa välisteenistus tugevdab ka ELi ülemaailmset kohalolekut ja rolli, sealhulgas ELi kaubanduseesmärkide edendamist ja kaitsmist investeerimisvaldkonnas,
1. tunnistab, et Lissaboni lepingu kohaselt kuuluvad välismaised otseinvesteeringud nüüd ELi ainupädevusse; märgib, et kõnealune ELi uus pädevus esitab kahekordse väljakutse: ühelt poolt hallata olemasolevaid kahepoolseid investeerimislepinguid ja teiselt poolt määratleda Euroopa investeerimispoliitika, mis vastaks investorite ja sihtriikide ootustele, kuid ka ELi laiematele majandushuvidele ja välispoliitika eesmärkidele;
 2. tunneb heameelt ELi sellise uue pädevuse üle ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kasutama võimalust, et koostada koos Euroopa Parlamendiga terviklik ja sidus investeerimispoliitika, millega edendatakse kvaliteetseid investeeringuid ja antakse positiivne panus ülemaailmsesse majanduslikku arengusse ja säästvasse arengusse; on arvamusel, et Euroopa Parlament peab olema nõuetekohaselt kaasatud tulevase investeerimispoliitika kujundamisse ning et see nõuab põhjalikku konsulteerimist tulevaste läbirääkimiste volituste üle ning korrapäraselt ja sisulist teavitamist käimasolevate läbirääkimiste seisust;

⁽¹⁾ 12. detsembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-446/04: Test Claimants in the FII Group Litigation versus Commissioners of Inland Revenue.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

3. märgib, et olulise majandusblokina on ELil läbirääkimistes märkimisväärne kaal; usub, et ühine investeerimispoliitika vastab nii investorite kui ka asjaomaste riikide ootustele ning aitab parandada ELi ja tema ettevõtete konkurentsivõimet ning suurendada tööhõivet;
4. märgib, et vaja on koordineeritud Euroopa raamistikku, mille eesmärk on tagada kindlus ning soodustada ELi põhimõtete ja eesmärkide edendamist;
5. tuletab meelde, et üleilmastumise praeguses etapis on välismaiste otseinvesteeringute maht järsult kasvanud, ulatudes 2007. aastal, st aasta enne seda, kui ülemaailmne majandus- ja finantskriis hakkas investeeringutele mõju avaldama, rekordilise ligikaudu 1 500 miljardi euron, kusjuures EL on maailmamaajanduses tervikuna suurim välismaiste otseinvesteeringute allikas; toonitab siiski, et 2008. ja 2009. aastal on investeeringute maht ülemaailmsest finants- ja majanduskriisist tulenevalt vähenenud; rõhutab samuti, et umbes 80 % ülemaailmsete välismaiste otseinvesteeringute kogumahust tuleneb piiriülestest ühinemistest ja omandamistest;
6. tunneb heameelt komisjoni teatise „Euroopa kõikehõlmava rahvusvahelise investeerimispoliitika poole” üle, kuid rõhutab, et kuigi selles keskendutakse põhjalikult investorite kaitsele, tuleks selles pigem käsitleda õigust kaitsta avaliku võimu reguleerimispädevust ja suutlikkust täita ELi poliitikavaldkondade arengusiduse elluviimise kohustust;
7. on seisukohal, et investeeringutel võib olla positiivne mõju majanduskasvule ja tööhõivele mitte ainult ELis, vaid ka arenguriikides, kui investorid aitavad aktiivselt kaasa vastuvõtva riigi arengueesmärkide täitmisel, st toetavad kohalikku majandust tehnosiirdega ning kasutavad kohalikku tööjõudu ja sisendeid;
8. palub komisjonil meeles pidada mitme-, mõne- ja kahepoolset tasandil saadud kogemusi, eelkõige seoses mitmepoolset investeerimislepingut puudutavate OECD läbirääkimiste ebaõnnestumisega;
9. nõuab komisjonilt tungivalt ELi investeerimisstrateegia hoolikat ja koordineeritud väljatöötamist, võttes aluseks kahepoolsete investeerimislepingute parimad tavad; märgib, et liikmesriikide lepingute sisus esineb lahknevusi, ja kutsub komisjoni üles need lahknevused kõrvaldama, et luua kindel ELi näidivorm investeerimislepingute jaoks, mida oleks ühtlasi võimalik kohandada vastavalt partnerriigi arengutasemele;
10. palub komisjonil niipea kui võimalik koostada soovituslikud juhised, näiteks kahepoolsete investeerimislepingute näidivormi kujul, et liikmesriigid saaksid neid kasutada kindluse suurendamiseks ja ühtsuse tagamiseks;

Mõisted ja reguleerimisala

11. palub komisjonil esitada kaitstavate investeeringute, sh nii välismaiste otseinvesteeringute kui ka portfelliinvesteeringute, selge määratluse; on siiski seisukohal, et komisjoni määratluse kohaselt spekulatiivse iseloomuga investeerimisvormi ei tuleks kaitsta; nõuab kindlalt, et juhul, kui investeerimislepingu (sh lepingud, mille puhul on esialgsed volitused juba esildatud) reguleerimisala hõlmab intellektuaalomandi õigusi, tuleks sätetega vältida negatiivse mõju avaldamist geneeriliste ravimite tootmisele ja tuleb järgida intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide erandeid rahvatervise osas;
12. märgib murega, et läbirääkimised suure hulga erinevate investeeringute üle tooksid kaasa ainu- ja jagatud pädevuse segamise;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

13. nõuab, et kasutusele võetaks ELi investori mõiste, mis rõhutaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 tähenduses kõikide liikmesriikide investorite võrdse toetamise tähtsust, tagades neile võrdsel alusel tegutsemistingimused ja nende investeeringute kaitse;

14. tuletab meelde, et ELi liikmesriigi tavapärasel kahepoolset investeerimislepingus kasutatakse välisinvestori mõiste laia määratlust; palub komisjonil hinnata, kas see on põhjendanud kuritarvitusi; palub komisjonil esitada kõnealuse hindamise alusel ja OECD viimasele välismaiste otseinvesteeringute viitedefinitsioonile tuginedes välisinvestori selge määratluse;

Investorite kaitse

15. rõhutab, et investeerimislepingutes peab jätkuvalt jääma tähtsaimaks prioriteediks investorite kaitse kõikide ELi investorite puhul;

16. märgib, et kahepoolsete investeerimislepingute läbirääkimised on aeganõudvad; kutsub komisjoni üles nii oma töötajate kui ka materiaalsete vahendite osas investeerima läbirääkimistesse ELi investeerimislepingute üle ja nende sõlmimisse;

17. on seisukohal, et komisjoni teatist käsitlevates nõukogu järeldustes esitatud nõudega, et uus Euroopa õigusraamistik ei tohiks avaldada negatiivset mõju olemasolevate lepingute kohasele investorite kaitsele ega nende lepingutega antud tagatistele, võib kaasneda mis tahes uute lepingute tagasilükkamise oht ning see võib põhjustada investorite kaitse ja reguleerimise õiguse kaitse vahelise vajaliku tasakaalu ohtu seadmise ajal, mil tehakse üha rohkem sissepoolse suunatud investeeringuid; on lisaks seisukohal, et hindamiskriteeriumi selline sõnastus võib olla vastuolus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 mõtte ja tähendusega;

18. usub, et vajadus määrata kindlaks parimad tavad, millele viidatakse ka nõukogu järeldustes, on mõistlikum ja tulemuslikum valik, võimaldades välja töötada Euroopa ühtse investeerimispoliitika;

19. on seisukohal, et ELi poolt tulevikus sõlmitavad investeerimislepingud peaksid tuginema liikmesriikide kogemustel põhinevatele parimatele tavadele ning sisaldama järgmisi standardeid:

- mittediskrimineerimine (võrdne kohtlemine ja enamsoodustusrežiim) määratluse täpsema sõnastusega, märkides, et välismaised ja siseriiklikud investorid peavad tegutsema analoogsetes tingimustes, ning võimaldades teatavat paindlikkust enamsoodustusrežiimi klausli osas, et mitte tõkestada arenguriikide piirkondlikke integratsiooniprotsesse;
- õiglane ja võrdne kohtlemine, mis on kindlaks määratud rahvusvahelise tavaõigusega sätestatud kohtlemise taseme alusel;
- kaitse otsese ja kaudse sundvõõrandamise vastu, esitades määratluse, millega luuakse selge ja õiglane tasakaal üldsuse heaolu eesmärkide ja erahuvide vahel, ning võimaldades asjakohast hüvitamist õigustvastase sundvõõrandamise korral tekitatud kahjule vastavalt;

20. palub komisjonil hinnata katusklausli Euroopa tulevastes investeerimislepingutesse lisamise võimalikku mõju ja esitada aruanne nii Euroopa Parlamendile kui ka nõukogule;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

21. palub komisjonil tagada, et peamiste arenenud riikidest kaubanduspartnerite ja olulisemate tärkava turumajandusega riikidega peetavatel läbirääkimistel turulepääsu kohta saavutatakse vastastikune kasu, pidades samal ajal meeles vajadust jätta tundlikud sektorid kokkulepetest välja ja säilitada asümmeetria ELi kaubandussuhetes arenguriikidega;

22. märgib, et eeldatav kindluse paranemine aitab VKEdel investeerida välisriikidesse, ning leiab seoses sellega, et läbirääkimistel tuleb VKEde seisukohti kuulda võtta;

Reguleerimisõiguse kaitsmine

23. rõhutab, et ELi poolt tulevikus sõlmitavate investeerimislepingute puhul tuleb austada avaliku võimu sekkumisvõimalusi;

24. väljendab sügavat muret rahvusvahelistele vahekohtunikele antud õiguste üle tõlgendada investorite kaitset käsitlevaid sätteid laialt, mis on kaasa toonud avaliku võimu poolse õigusjärgse reguleerimise välis- tamise; palub komisjonil investorite kaitse standardid selgelt määratleda, et selliseid probleeme uutes investeeringulepingutes vältida;

25. kutsub komisjoni üles lisama kõikidesse tulevastesse lepingutesse eriklauslid, millega sätestatakse lepinguosaliste õigus reguleerida muu hulgas riigi julgeoleku, keskkonna, rahvatervise, töötajate ja tarbijate õiguste, tööstuspoliitika ja kultuurilise mitmekesisuse kaitse valdkonnas;

26. rõhutab, et komisjon otsustab iga juhtumi puhul eraldi, milliseid valdkondi tulevased lepingud ei hõlma, näiteks sellised tundlikud valdkonnad nagu kultuur, haridus, rahvatervis ja valdkonnad, mis on riigikaitse jaoks strateegiliselt olulised, ning palub komisjonil teavitada Euroopa Parlamenti iga juhtumi puhul saadud volitustest; märgib, et EL peaks olema samuti teadlik arenguriikidest pärit partnerite muredest ja mitte nõudma edasist liberaliseerimist, kui partnerriik peab oma arengut silmas pidades vajalikuks kaitsta mõnda sektorit, eelkõige avalike teenuste valdkonda;

Sotsiaalsete ja keskkonnastandardite kaasamine

27. rõhutab, et ELi tulevane poliitika peab edendama ka investeringuid, mis on jätkusuutlikud, keskkonnasõbralikud (eriti kaevandustööstuses) ja edendavad investeringute objektiks olevates ettevõtetes kvaliteetseid töötingimusi; palub komisjonil lisada kõigisse tulevastesse lepingutesse viite rahvusvahelisi ettevõtteid käsitlevatele OECD ajakohastatud suunistele;

28. kordab – pidades silmas investeringuid käsitlevaid peatükke laiemates vabakaubanduslepingutes – oma nõuet, et igasse ELi poolt sõlmitavasse vabakaubanduslepingusse lisataks ettevõtete sotsiaalse vastutuse klausel ning tulemuslikud sotsiaalvaldkonda ja keskkonda puudutavad klauslid;

29. nõuab, et komisjon hindaks, kuidas sellised klauslid on lisatud liikmesriikide kahepoolsetesse investeerimislepingutesse ja kuidas oleks võimalik need lisada ka tulevastesse individuaalsetesse investeerimislepingutesse;

30. väljendab heameelt asjaolu üle, et mitmed kehtivad kahepoolsed investeerimislepingud juba sisaldavadki klauslit, mis keelab investeringute ligimeelitamiseks leevendada sotsiaalseid või keskkonnaalaseid õigusakte, ja palub komisjonil kaaluda sellise klausli lisamist tulevastesse lepingutesse;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Vaidluste lahendamise mehhanism ja ELi vastutus

31. on seisukohal, et praegu kehtivat vaidluste lahendamise süsteemi on vaja muuta, et lisada sellesse rohkem läbipaistvust, poolte võimalus otsus edasi kaevata, kohustus kasutada ära kõik kohalikud õiguskaitsevahendid, kui need on piisavalt usaldusväärsed nõuetekohase menetluse tagamiseks, võimalus kasutada *amicus curiae* seisukohti ja kohustus valida üks ainus investori ja riigi vahelise vahekohtumenetluse koht;

32. on seisukohal, et kõikehõlmava investeringukaitse tagamiseks tuleb riikidevaheliste vaidluste lahendamise menetluste kõrval kohaldada ka investori ja riigi vaheliste vaidluste lahendamise menetlusi;

33. on teadlik asjaolust, et EL ei saa kasutada Investeeringuvaidluste Lahendamise Rahvusvahelise Keskuse (ICSID) ja ÜRO Rahvusvahelise Kaubandusõiguse Komisjoni (UNCITRAL) vaidluste lahendamise mehhanisme, kuna EL kui selline ei ole kummagi organisatsiooni liige; palub, et EL lisaks igasse uude ELi investeerimislepingusse vaidluste lahendamist käsitleva peatüki kooskõlas käesolevas resolutsioonis pakutud muudatustega; nõuab, et komisjon ja liikmesriigid täidaksid neil oluliste rahvusvaheliste osalejatena lasuva kohustuse teha tööd ICSIDI ja UNCITRALi eeskirjadesse vajalike muudatuste tegemiseks;

34. palub komisjonil esitada lahendusi, mis võimaldaksid väikestel ettevõtjatel parandada vaidluste lahendamise menetluste suurte kulude rahastamist;

35. palub komisjonil esitada võimalikult kiiresti määrus selle kohta, kuidas tuleks jagada vastutus ELi ja liikmesriikide tasandi vahel eelkõige majanduslikus mõttes, kui EL jääb rahvusvahelises vahekohtus kaotajaks;

Partnerite valik ja Euroopa Parlamendi volitused

36. toetab põhimõtet, mille kohaselt on ELi tulevaste investeerimislepingute sõlmimiseks prioriteetsed partnerid riigid, millel on suur turupotentsiaal, kuid kus välisinvesteeringud vajavad paremat kaitset;

37. märgib, et arenguriikides ja vähim arenenud riikides on investeerimisrisk üldiselt suurem ning et investeerimislepingute kujul elluviidav tugev ja tulemuslik investorite kaitse on Euroopa investorite kaitsmise tähtsaim tegur ning võib parandada valitsemistava ja luua seega stabiilse keskkonna, mis on vajalik kõnealustesse riikidesse välismaiste otseinvesteeringute tegemise suurendamiseks; märgib, et selleks, et investeerimislepingud tooksid kõnealustele riikidele veelgi suuremat kasu, peaksid need ühtlasi põhinema investorite kohustustel pidada kinni inimõigustest ja korrupsioonivastastest normidest osana ELi ja arenguriikide vahelisest laiemast partnerlusest, mille eesmärk on vaesuse vähendamine; palub komisjonil anda hinnang võimalike partnerriikide kohta, tuginedes liikmesriikide parimatele tavadele kahepoolsete investeerimislepingute osas;

38. väljendab muret selle pärast, et välismaised otseinvesteeringud vähim arenenud riikidesse on ülimalt piiratud ja kalduvad keskenduma loodusvaradele;

39. on seisukohal, et arenguriikides tuleks tugevamalt toetada kohalikke ettevõtteid, eriti nende ettevõtete tootlikkust ja koostööd tugevdavate stiimulite ning töötajate oskuste täiustamise kaudu, kuna siin on tegemist märkimisväärse potentsiaaliga arenguriikide majandusarengu, konkurentsivõime ja majanduskasvu tõstmiseks; soovib arenguriikidesse viia ka ELi uut keskkonnahoidlikku tehnoloogiat, sest see aitab kõige paremini edendada keskkonnasäästlikku ja püsivat majanduskasvu;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

40. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid võtaksid parlamendi seisukohta täiel määral arvesse enne investeerimisläbirääkimiste alustamist ja ka selliste läbirääkimiste jooksul; tuletab meelde Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelisi suhteid käsitleva raamkokkuleppe sisu ja palub komisjonil konsulteerida Euroopa Parlamendiga esialgsete läbirääkimisvolutuste asjus piisavalt aegsasti, et parlament saaks esitada oma seisukoha, mida komisjon ja nõukogu peavad omakorda nõuetekohaselt arvesse võtma;

41. rõhutab vajadust lisada Euroopa välisteenistuse delegatsioonide roll tulevase investeerimispoliitika strateegiasse, tunnustades nende potentsiaali ja kohalikku oskusteavet strateegilise varana uute poliitiliste eesmärkide saavutamisel;

*

* *

42. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikidele, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele.

Ühenduste finantshuvide kaitsmine - pettustevastane võitlus

P7_TA(2011)0142

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon ühenduse finantshuvide kaitse kohta – pettustevastane võitlus – 2009. aasta aruanne (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma resolutsioone komisjoni ja Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) varasemate aastaaruannete kohta;
- võttes arvesse komisjoni 14. juuli 2010. aasta aruannet nõukogule ja Euroopa Parlamendile „Euroopa Liidu finantshuvide kaitse – pettustevastane võitlus – 2009. aasta aruanne” (KOM(2010)0382) ja sellega kaasnevaid dokumente (SEK(2010)0897 ja SEK(2010)0898);
- võttes arvesse OLAFi kümnendat tegevusaruannet - 2010. aasta tegevusaruannet ⁽¹⁾;
- võttes arvesse kontrollikoja aastaaruannet 2009. aasta eelarve täitmise kohta koos institutsioonide vastustega ⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja aastaaruannet kaheksandast, üheksandast ja kümnendast Euroopa Arengufondist (EAF) eelarveaastal 2009 rahastatud tegevuste kohta koos komisjoni vastustega ⁽³⁾;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 319 lõiget 3 ja artikli 325 lõiget 5;
- võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf

⁽²⁾ EÜT C 303, 9.11.2010, lk 1.

⁽³⁾ EÜT C 303, 9.11.2010, lk 243.

⁽⁴⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- võttes arvesse oma 18. mai 2010. aasta deklaratsiooni ELi jõupingutuste kohta korruptsiooni vastu võitlemisel ⁽¹⁾, tagamaks, et ELi fondid ei kannata korruptsiooni tõttu;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A7-0050/2011),

Üldist

1. peab üldiselt kahetsusväärseks, et komisjoni poolt vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 325 lõikele 5 esitatud 2009. aasta aruandes Euroopa Liidu finantshuvide kaitse ja pettustevastase võitluse kohta (KOM(2010)0382) ei anta teavet selle kohta, milline on eeskirjade eiramise ja pettuste hinnanguline ulatus liikmesriikide kaupa, sest aruandes on keskendunud aruandlustasandile, ning seetõttu ei ole võimalik saada ülevaadet eiramisjuhtumite ja pettuste tegelikust ulatusest üksikutes liikmesriikides ega teha kindlaks ja karistada riike, kus eiramist ja pettusi esineb kõige rohkem;
2. rõhutab, et pettus on tahtlik õigusrikkumine ja kuritegu, ning et eeskirjade rikkumine on see, kui eeskirja ei täideta, avaldab kahetsust, et Euroopa Komisjon ei käsitle oma aruandes pettust põhjalikult ja puudutab eeskirjade rikkumisi väga üldiselt; juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 325 käsitleb pettust, mitte eeskirjade rikkumisi, ning nõuab, et pettustel ja eksimustel või eeskirjade rikkumistel tehtaks vahet;
3. juhib tähelepanu sellele, et viimastel aastatel on välja töötatud meetodid pettuste hindamiseks osana laiema korruptsioonivastasest võitlusest, ja nõuab komisjonilt nende teadusuuringute edendamist ja esialgu katseprojektina koostöös liikmesriikidega asjakohaste uute meetodite rakendamist, mis on välja töötatud eiramisjuhtumite ja pettuste kui nähtuse hindamiseks;
4. kutsub komisjoni üles tegutsema, tagamaks, et liikmesriigid peaksid aruandekohustuste täitmisest kinni ning esitaksid eiramisjuhtumite ja pettuste kohta usaldusväärsed ja võrreldavad andmed, isegi kui see nõuab komisjonilt karistuste süsteemi muutmist juhuks, kui aruandekohustused täitmata jäetakse;
5. peab kahetsusväärseks, et suurt osa ELi rahalistest vahenditest kasutatakse ikka veel valesti, ja kutsub komisjoni üles võtma asjakohaseid meetmeid nende vahendite viivitamatuks sissenõudmiseks;
6. tunneb muret 2009. aasta lõpu seisuga Itaalias sissenõudmata või lootusetuks tunnistatud eiramisjuhtumite ulatuse pärast;
7. kutsub komisjoni üles suurendama liikmesriikide aruandekohustust seoses eeskirjadevastasel makstud summade sissenõudmisega;
8. märgib, et ELi õigusaktide kohaselt peavad liikmesriigid teatama kõikidest eiramisjuhtumitest hiljemalt kahe kuu möödumisel selle kvartali lõpust, mil eiramisjuhtumi suhtes algatati haldus- või kohtukorras eeluurimine ja/või mil saadi uut teavet juba teatatud eiramisjuhtumi kohta; kutsub seepärast liikmesriike üles tegema kõik, et lühendada eiramisjuhtumi tuvastamise ja sellest teatamise vahelist ajavahemikku, sealhulgas muutma sujuvamaks siseriiklikku halduskorda; kutsub liikmesriike üles tegutsema pettustega võideldes esmajoonel maksimaksjate raha kaitsjatena;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0176.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

9. tunneb huvi, milliseid meetmeid on komisjon võtnud, et tõkestada pettusekahtluste arvu ja summade suurenemine Poolas, Rumeenias ja Bulgaarias eiramisjuhtumite üldarvuga võrreldes;

10. tunneb muret Hispaania ja Prantsusmaa kahtlaselt madala pettusekahtluste määra pärast, eelkõige nende suurus ja saadud rahalist abi arvestades, nagu on kirjeldatud komisjoni 2009. aasta aruandes Euroopa Liidu finantshuvide kaitse ja pettustevastase võitluse kohta, ja kutsub komisjoni seetõttu üles lisama üksikasjaliku teabe nendes riikides kasutatud aruandemeetodite ja pettuste avastamise suutlikkuse kohta;

11. kutsub liikmesriike, kes ei ole veel ratifitseerinud kas 26. juuli 1995. aasta Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsiooni⁽¹⁾ või selle protokolli⁽²⁾, st Tšehhi Vabariiki, Maltat ja Eestit, neid õiguslikke vahendeid viivitamata ratifitseerima; nõuab, et liikmesriigid, kes on konventsiooni ja selle protokollid ratifitseerinud, suurendaksid jõupingutusi oma kriminaalõiguslaste õigusaktide tõhustamiseks, et kaitsta ELi finantshuvisid, eelkõige Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsiooni ja selle protokollide rakendamist käsitlevas komisjoni teises aruandes (KOM(2008)0077) esile toodud puudujääkide kõrvaldamise abil;

12. tunneb heameelt selle üle, et 2009. aastal võeti kasutusele OLAFi poolt väljatöötatud ja hallatav eiramisjuhtumite haldamise süsteem (IMS) ja see on andnud juba häid tulemusi; tunneb muret, kuna komisjon seletab teatatud juhtumite arvu suurenemist ja finantsmõju uue tehnoloogilise aruandluse kasutamise; kutsub komisjoni üles esitama parlamendile hiljuti rakendatud tehnoloogilise aruandluse üksikasjalikud meetodid ja lisama need järgmiste aastate aruannetesse; kutsub liikmesriike üles IMSi täies mahus rakendama ning aruandekohustust paremini täitma;

13. palub komisjonil lisada oma järgmise aasta aruandesse võrdluse uut tehnoloogilist aruandlust ja traditsioonilisi aruandlusmeetodeid kasutades teatatud eiramisjuhtumite arvu kohta; kutsub liikmesriike üles parandama eiramisjuhtumitest teatamise kiirust;

14. kordab, et kuna liikmesriikide esitatud teabe kvaliteedi suhtes esineb tõsiseid kahtlusi, peab kahetsusväärseks, et komisjon püüab pigem veenda Euroopa Parlamenti selles, et kasutusele tuleb võtta „aktsepteeritav vigade esinemise risk”, selle asemel et veenda liikmesriike selles, kui vajalikud on kohustuslikud riiklikud haldusdeklaratsioonid, mida auditeerib nõuetekohaselt riigikontroll ja mille kinnitab Euroopa Kontrollikoda; palub Euroopa Komisjonil koostöös liikmesriikidega ja aluslepingule vastava asjakohase aruande koostamisega anda Euroopa Parlamendile mõistlik tagatis, et see eesmärk on saavutatud või et võitlus pettuste vastu toimub nõuetekohaselt;

Tulud: omavahendid

15. tunneb eiramisjuhtumitega võrreldes muret pettuste arvu pärast Austria, Hispaania, Itaalia, Rumeenia ja Slovakkia omavahendite sektoris, kuna pettused moodustavad kõikides nendes liikmesriikides üle poole eiramisjuhtumite üldarvust; kutsub liikmesriike üles rakendama kõiki vajalikke meetmeid, sealhulgas tegema tihedat koostööd Euroopa institutsioonidega, et tegeleda kõigi põhjustega, mis viivad ELi vahenditega seotud pettusteni;

16. peab kahetsusväärseks kontrollikoja poolt riikide tollijärelevalvesüsteemis tuvastatud puudusi ja eelkõige neid puudusi, mis puudutavad riskianalüüsi seoses nende ettevõtjate ja imporditavate kaupade valimisega, kelle ja mille suhtes kohaldatakse tollikontrolli, sest nende puuduste tagajärjel suureneb oht, et osa eiramisjuhtumeid jääb tuvastamata ning et traditsioonilised omavahendid vähenevad; kutsub liikmesriike üles tõhustama oma tollijärelevalvesüsteeme ning palub komisjonil selleks vajalikku abi anda;

⁽¹⁾ EÜT C 316, 27.11.1995, lk 48.

⁽²⁾ EÜT C 313, 23.10.1996, lk 1; EÜT C 151, 20.5.1997, lk 1 ja EÜT C 221, 19.7.1997, lk 11.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

17. rõhutab asjaolu, et umbes 70 % kõigist impordi tolliprotseduuridest on lihtsustatud, mis tähendab seda, et neil on traditsiooniliste omavahendite kogumisele ning ühise kaubanduspoliitika tõhususele oluline mõju; peab sellega seoses lubamatuks, et liikmesriikide kontroll impordi lihtsustatud protseduuride üle on puudulik, nagu ilmnes kontrollikoja eriaruandest nr 1/2010, ning kutsub komisjoni üles selgitama, kui tõhusalt liikmesriigid lihtsustatud menetlusi kontrollivad ning milliseid edusamme on liikmesriigid teinud eelkõige järelauditites, ja esitama tulemused parlamendile 2011. aasta lõpuks;

18. võtab teadmiseks OLAFi poolt omavahendite vallas teostatud juurdluste tulemused; on väga mures Hiinast imporditud kaupadega seotud pettuste ulatuse pärast ning nõuab, et liikmesriigid nõuaksid vastavad summad viivitamata tagasi;

19. tunneb heameelt ühise tollioperatsiooni Diabolo II heade tulemuste üle, millest võtsid osa 13 Aasia riigi ja 27 ELi liikmesriigi tolliametnikud ning mida koordineeris OLAFi kaudu Euroopa Komisjon;

20. tunneb heameelt kokkulepete üle, mille Euroopa Liit ja selle liikmesriigid on tubakatoodete tootjatega sõlminud ebaseadusliku tubakatoodetega kauplemise vastu võitlemiseks; on arvamisel, et ELi finantshuvid nõuavad töö jätkamist eesmärgiga tõkestada sigarettide salakaubandus, mille tõttu jääb ELi eelarvesse igal aastal laekumata hinnanguliselt 1 miljard eurot; nõuab, et OLAF jätkaks juhtiva osa täitmist rahvusvahelistel läbirääkimistel eesmärgiga sõlmida protokoll tubakatoodetega ebaseadusliku kauplemise tõkestamise kohta vastavalt Maailma Terviseorganisatsiooni tubakatoodete kontrolli raamkonventsiooni artiklile 15, mis aitaks liidus ebaseaduslikku kauplemist takistada; on arvamisel, et 500 miljonit eurot, mida kaks asjaomast ettevõtet, nimelt British American Tobacco ja Imperial Tobacco, on kohustatud maksma, peaksid komisjon ja asjasse puutuvad liikmesriigid kasutama pettusevastaste meetmete tõhustamiseks;

Kulud: põllumajandus

21. tunneb heameelt komisjoni järelduse üle selle kohta, et selle poliitikavaldkonna üldine aruandlusdisipliin on paranenud ja et eeskirju järgitakse nüüd 95 % ulatuses; palub liikmesriikidel, kes ikka veel ei esita aruandeid õigel ajal (Austria, Soome, Madalmaad, Slovakkia ja Ühendkuningriik), olukorda kiiresti parandada;

22. kutsub komisjoni üles tähelepanelikumalt jälgima olukorda Hispaanias, kelle teatatud eiramisjuhtumite arv on suurim, ja Itaalias, kelle teatatud eiramisjuhtumitega seotud summad on suurimad, ning andma Euroopa Parlamendile aru konkreetsetest meetmetest, mida nende kahe liikmesriigi probleemide lahendamiseks on võetud;

23. palub komisjonil kontrollida, kas suuremate kulutuste ja teatatud eeskirjade eiramise juhtumite miinimumnäitaja vaheline erinevus ning teatatud eeskirjade eiramise näitajate märkimisväärne erinevus (Eesti 88,25 %; Küpros, Ungari, Läti, Malta, Sloveenia ja Slovakkia 0,00 %) on seotud kontrollisüsteemide tõhususega, ning need kontrollisüsteemid järgnevalt läbi vaadata;

24. on väga mures, et kontrollikoda tegi kindlaks, et selle poliitikavaldkonna 2009. aasta maksetes on tehtud suuri vigu ja et järelevalve- ja kontrollisüsteemid olid maksete korrektsuse tagamisel parimal juhul vaid osaliselt tulemuslikud; peab kahetsusväärseks, et kontrollikoda tegi kindlaks, et kuigi ühtne haldus- ja kontrollisüsteem (IACS) on üldiselt hästi kavandatud, vähendavad selle tõhusust andmebaasides olevad ebatäpsed andmed, puudulikud riskkontrollid ja häirete kõrvaldamiseks võetud ebakorrektsed või puudulikud järelemeetmed; kutsub komisjoni üles liikmesriikides kasutatavate järelevalve- ja kontrollisüsteemide tõhusust tähelepanelikumalt kontrollima, et iga liikmesriigi eiramismäär kajastaks õiget ja õiglast olukorda; kutsub komisjoni üles ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi tõhususe probleeme lahendama;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

25. võtab teadmiseks, et lõplikud arvnäitajad saab kindlaks määrata ainult eelarveaastate kohta, mida võib lugeda lõpetatuks, ja et seega on seni viimane eelarveaasta, mida võib lõppenuks lugeda, alles aasta 2004;

26. peab kahetsusväärseks katastroofilist olukorda selle poliitikavaldkonna üldises tagastatavate maksete määras, mis 2009. aastal moodustas 42 % 2006. aasta lõpu seisuga tagasi saamata 1 266 miljonist eurost; on eriti mures kontrollikoja tähelepaneku pärast, et 2007.-2009. aastal abisaajatelt tagasi saadud 121 miljoni euro suurune summa moodustas vähem kui 10 % kõigist sissenõutud summadest; peab sellist olukorda lubamatuks ning kutsub liikmesriike üles selle probleemiga kiiresti tegelema; nõuab tungivalt, et komisjon teeks kõik selleks, et kehtestada tõhus sissenõudmiste süsteem, ning teavitaks ELi finantshuvide kaitset käsitlevas järgmise aasta aruandes Euroopa Parlamenti tehtud edusammudest;

Kulud: ühtekuuluvuspoliitika

27. peab kahetsusväärseks asjaolu, et 2009. aasta Euroopa Liidu finantshuvide kaitset ja pettusevastast võitlust käsitlevas aruandes sisalduvad andmed ei anna usaldusväärset pilti selle poliitikavaldkonna eiramisjuhtumite ja pettuste kohta, sest eiramisjuhtumite ja/või pettuste suur arv võib ka lihtsalt anda tunnistust tõhusast aruandlusest ja/või tõhusatest pettusevastastest süsteemidest;

28. on väga mures selle pärast, et kontrollikoda tegi kindlaks, et suur hulk (rohkem kui 5 %) 2009. aasta maksetest on tehtud vääralt;

29. märgib, et üks oluline põhjus, miks ühtekuuluvusfondide kasutamisel vead tekivad, seisneb avalike hangete eeskirjade vääras kohaldamises; palub seetõttu komisjonil teha viivitamata uue õigusakti ettepanek nende eeskirjade lihtsustamiseks ja ajakohastamiseks;

30. on väga mures, et kontrollikoda tegi kindlaks, et vähemalt 30 % vigadest, mis kontrollikoda 2009. aasta valimis kindlaks tegi, oleks liikmesriigid pidanud neile kättesaadava teabe põhjal tuvastama ja parandama enne kuluaruannete esitamist komisjonile; kutsub liikmesriike üles parandama oma vigade tuvastamise ja parandamise mehhanisme;

31. kutsub komisjoni üles esitama Euroopa Parlamendile teavet meetmete kohta, mida on võetud seoses liikmesriikide poolt selles poliitikavaldkonnas teada antud ning komisjoni poolt tuvastatud eiramisjuhtumitega;

32. ei ole rahul, et programmitöö perioodi 2000–2006 sissenõutavate summade määr on üle 50 %; nõuab tungivalt, et liikmesriigid suurendaksid jõupingutusi eeskirjadevastastelt makstud summade sissenõudmiseks ning kutsub komisjoni üles võtma meetmeid kõrgema tagastamismäära saavutamiseks – arvestades, et komisjon täidab eelarvet omal vastutusel, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 317;

Kulud: ühinemiseelsed vahendid

33. on väga mures, et Bulgaarias oli põllumajanduse ja maaelu arendamise ühinemiseelse programmi (SAPARDi) pettusekahtluste määr 2009. aastal suur ning kogu programmitöö perioodi kohta arvestatuna on see 20 %, mis on kõigi analüüsitud ühtekuuluvus- ja põllumajandusvaldkonna rahaliste vahendite hulgas suurim; märgib, et väliskontrollide ja -meetmetega algatati rohkem pettusekahtlusi kui sisemiste ja siseriiklike kontrollide ja meetmetega; märgib, et komisjon täitis oma kohustusi nõuetekohaselt, kui peatas 2008. aastal maksed SAPARDi programmist ja tühistas peatamise 14. septembril 2009. aastal pärast põhjalikke kontrolle; kutsub komisjoni üles jätkama järelevalvet Bulgaaria ametivõimude üle selle olukorra parandamiseks;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

34. märgib, et Tšehhi Vabariik, Eesti, Läti ja Sloveenia on teatanud, et SAPARDiga seoses neil pettusi ei esinenud, ning kahtleb esitatud andmete usaldusväärsuses ja nende riikide suutlikkuses pettusi tuvastada; rõhutab, et pettuste määra selline null- või madal tase võib tähendada kontrollsüsteemide nõrkust ja vastupidi; nõuab komisjonilt tungivalt andmete esitamist kontrollimehhanismide tõhususe kohta ja koos OLAFiga rangema kontrolli rakendamist ELi raha kasutamise üle;

35. peab lubamatuks ühinemiseelsetes vahendites kahtlustatavate pettustega seotud madalat tagastamis-määra, mis oli kogu programmitöö perioodi ajal ainult 4,6 %, ja kutsub komisjoni üles kehtestama olukorra parandamiseks tõhusa süsteemi;

Riigihanked, suurem läbipaistvus ja võitlus korrupsiooni vastu

36. kutsub komisjoni, liidu asjaomaseid ameteid ja liikmesriike üles võtma meetmeid ja eraldama vahendeid, tagamaks, et ELi fondid ei kannata korrupsiooni tõttu, kehtestama korrupsiooni ja pettuste avastamise korral heidutavaid karistusi, tõhustama pettuste, maksustamise vältimise ja rahapesukuritegedega seotud kuritegelikul teel saadud vara konfiskeerimist;

37. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kavandama ja rakendama ühtseid riigihankesüsteeme ja neid perioodiliselt hindama, et hoida ära pettused ja korrupsioon, määratlema ja rakendama selged riigihangetes osalemise tingimused ja kriteeriumid, mille alusel tehakse otsuseid riigihangete kohta, samuti vastu võtma ja rakendama riigihankesid käsitlevate otsuste läbivaatamise süsteemid riiklikul tasandil, et tagada riigi rahanduse läbipaistvus ja usaldusväärsus, ning võtma vastu ja rakendama riskijuhtimis- ja sisekontrollisüsteemid;

38. tunnustab komisjoni rohelist raamatut „ELi riigihanke poliitika ajakohastamise kohta – Euroopa hanketuru tõhustamine”; kutsub nõukogu ja komisjoni üles kiitma hiljemalt 2012. aasta lõpuks heaks ELi riigihangete põhiliste eeskirjade reformi (direktiivid 2004/17/EÜ ja 2004/18/EÜ);

39. nõuab OLAFilt oma eelmise aasta aruandes ühenduse finantshuvide kaitse kohta esitatud nõudest lähtuvalt tungivalt järgmises aastaaruandes üksikasjaliku analüüsi esitamist igas liikmesriigis kehtestatud pettusevastase võitluse strateegiate ja meetmete kohta ning ELi rahaliste vahendite kasutamisel esinevate eiramisjuhtumite, sealhulgas korrupsioonist põhjustatud eiramisjuhtumite ennetamise ja tuvastamise kohta; on arvamusel, et erilist tähelepanu tuleb pöörata põllumajandus- ja struktuurifondide rakendamisele; on seisukohal, et 27 riiki käsitlevas aruandes tuleks analüüsida riikide kohtuasutuste ja uurimisorganite kasutatavat käsitusviisi ning teostatud kontrolli kvantiteeti ja kvaliteeti, samuti statistikat ja põhjusi nendel juhtudel, kui riikide ametiasutused ei ole OLAFi aruande põhjal süüdistusi esitanud;

40. nõuab oma eelmise aasta raportis ühenduse finantshuvide kaitse kohta esitatud nõudest lähtuvalt nõukogult tungivalt Liechtensteiniga koostöölepingute sõlmimise lõpuleviimist võimalikult lühikese aja jooksul ja nõuab nõukogult tungivalt komisjonile volituste andmist, et pidada läbirääkimisi pettustevastaste lepingute sõlmimiseks Andorra, Monaco, San Marino ja Šveitsiga;

41. nõuab komisjonilt tungivalt meetmete võtmist ELi vahendite saajate üldise läbipaistvuse tagamiseks; kutsub komisjoni üles kavandama õiguskorra läbipaistvuse suurendamise meetmed ja süsteemi, kus kõik ELi vahendite saajad avalikustatakse vahendite haldajast sõltumatult ühel veebilehel ja aluseks võetakse kõikide liikmesriikide poolt vähemalt ühes liidu töökeeles esitatavad tüüpandmed; kutsub liikmesriike üles tegema komisjoniga koostööd ja esitama komisjonile igakülgse ja usaldusväärse teabe liikmesriikide hallatavate ELi

Kolmapäev, 6. aprill 2011

rahalistest vahenditest kasusaajate kohta; kutsub komisjoni hindama jagatud haldamisega süsteemi ja esitama parlamendile esmajärjekorras aruande;

*

* *

42. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Ühenduste Kohtule, Euroopa Kontrollikojale, OLAFi järelevalvekomiteele ja OLAFile.

Euroopa tasandi erakondi reguleerivad määrused ja erakondade rahastamise eeskirjad

P7_TA(2011)0143

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa tasandi erakondi reguleerivaid määrusi ja erakondade rahastamise eeskirju käsitleva määruse (EÜ) nr 2004/2003 kohaldamise kohta (2010/2201(INI))

(2012/C 296 E/07)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõiget 4 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 224;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 12 lõiget 2;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 2004/2003 Euroopa tasandi erakondi (Euroopa erakonnad ja nendega seotud sihtasutused artikli 2 lõigete 3 ja 4 tähenduses) reguleerivate määruste ja erakondade rahastamise eeskirjade kohta ⁽¹⁾ (rahastamismäärus), eriti selle artiklit 12;
 - võttes arvesse oma 23. märtsi 2006. aasta resolutsiooni Euroopa tasandi erakondade kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse vastavalt juhatuse 29. märtsi 2004. aasta otsuse (rahastamismääruse rakendamise kohta) ⁽³⁾ artiklile 15 esitatud peasekretäri 18. oktoobri 2010. aasta aruannet juhatusele Euroopa tasandi erakondade rahastamise kohta;
 - võttes arvesse juhatuse 10. jaanuari 2011. aasta teadet kui juhatuse 13. detsembril 2010. aastal vastu võetud otsuste muudetud versiooni;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 210 lõiget 6 ja artiklit 48;
 - võttes arvesse põhiseaduskomisjoni raportit (A7-0062/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõikes 4 on sätestatud, et „Euroopa tasandi erakonnad aitavad kaasa euroopaliku poliitilise teadvuse kujundamisele ja liidu kodanike tahte väljendamisele”, ning Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 224 vastu eeskirjad, mis reguleerivad kõnealuseid erakondi ja nendega seotud poliitilisi sihtasutusi ja eriti nende rahastamist;

⁽¹⁾ ELT L 297, 15.11.2003, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 292 E, 1.12.2006, lk 127.

⁽³⁾ Juhatuse 1. veebruari 2006. aasta ja 18. veebruari 2008. aasta otsustega.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- B. arvestades, et Euroopa Liidu põhiõiguste hartas on selgelt sätestatud, et liidu tasandi erakonnad aitavad kaasa liidu kodanike poliitilise tahte väljendamisele;
- C. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõikele 1 peab Euroopa Liit toimima esindusdemokraatia alusel;
- D. arvestades, et Euroopa tasandi erakondade sihtasutuste toimimise alused sätestati Maastrichti ja Nice'i lepingus, millega kehtestati nende rahastamise võimalus ja seega muudeti nende tegevus parlamendi fraktsioonidest sõltumatuks;
- E. arvestades, et 2007. aastal esitas komisjon parlamendi üleskutset⁽¹⁾ järgides ettepaneku Euroopa tasandi poliitiliste sihtasutuste (Euroopa poliitilised sihtasutused) rahastamise kohta, mis võeti vastu 2007. aasta detsembris, selleks et toetada Euroopa erakondi avalikku poliitikat ja Euroopa integratsiooni käsitlevas arutelus;
- F. arvestades, et 2007. aastal muudetud määruse⁽²⁾ eesmärk on soodustada Euroopa erakondade integratsiooni protsessi, aidates kaasa erakondade paremale struktureerimisele ja organiseerimisele liidus;
- G. arvestades, et 2007. aastal muudetud määrusega suurendati oluliselt Euroopa erakondade rolli Euroopa Parlamendi valimistel, lubades nende kuludesse kanda valimiskampaaniate rahastamise; arvestades siiski, et seda võimalust piirati tingimusega, et selliseid assigneeringuid ei tohiks kasutada siseriiklike erakondade või kandidaatide otseseks või kaudseks rahastamiseks;
- H. arvestades, et kõik rahastatavad Euroopa erakonnad on allkirjastanud käitumisjuhendi, mida juhatus peab kõigile erakondadele siduvaks ning milles on sätestatud eeskirjad, mida tuleb valimiskampaaniate ajal järgida;
- I. arvestades, et Euroopa erakondade rolli suurendamine on paratamatult seotud nende osalemisega Euroopa Parlamendi valimistel;
- J. arvestades, et 2007. aastal muudetud määruses nõutakse Euroopa erakondade suuremat ametlikku tunnustamist;
- K. arvestades, et 2007. aastal muudetud määruse eesmärk on luua Euroopa ja liikmesriikide tasandil institutsionaliseerimise tasakaalustatud protsessi kaudu täielikult organiseerunud ja tõhusalt toimivad erakonnad;
- L. arvestades, et 2007. aastal muudetud määruse eesmärk on ühtlustada Euroopa tasandi erakondade ja nende sihtasutuste struktuuri, tunnustades samas erakondade ja poliitiliste sihtasutuste eesmärkide erinevust;
- M. arvestades, et erakondade struktuuri ühtlustamist on võimalik saavutada ainult Euroopa erakondadele ühise poliitilise, õigusliku ja eelarvelise staatuse kehtestamise kaudu, mis ei tohi tuua kaasa Euroopa erakondade ja nendega seotud sihtasutuste organisatsiooni standardimist, sest selleks on ainupädevus Euroopa erakondadel ja nende sihtasutustel;
- N. arvestades, et Euroopa erakondadele ja nendega seotud poliitilistele sihtasutustele Euroopa Liidu õigusel põhineva põhikirja vastuvõtmise nõue on selge ja oluline samm demokraatia tugevdamiseks liidus;

⁽¹⁾ 23. märtsi 2006. aasta resolutsioon Euroopa tasandi erakondade kohta, lõige 14 (ELT C 292 E, 1.12.2006, lk 127).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1524/2007 (ELT L 343, 27.12.2007, lk 5).

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- O. arvestades, et struktuuri ja funktsioonide ühtlustamine ja rahastamise korra parandamine on võimalik ainult siis, kui kõigi Euroopa erakondade ja nendega seotud poliitiliste sihtasutuste jaoks võetakse vastu Euroopa Liidu õigusel põhinev ühine ja ühtne põhikiri;
- P. arvestades, et Euroopa tasandi erakondi käsitlevas määruses ei tehta vahet erakondade tunnustamise ja rahastamise vahel;
- Q. arvestades, et juhatus soovitas oma 10. jaanuari 2011. aasta teates muuta Euroopa erakondade rahastamise kriteeriumid rangemaks; arvestades, et see piirab Euroopa tasandi erakondade konkurentsi, kuna erakondade õigusliku tunnustamise ja rahastamise kriteeriumid on identsed;
- R. arvestades, et 2007. aastal muudetud määruses on sätestatud selge õiguslik ja rahaline alus Euroopa Liidu tasandi integreeritud erakondade loomiseks, et suurendada Euroopa teadlikkust ja tulemuslikult väljendada Euroopa Liidu kodanike tahet;
- S. arvestades, et Euroopa erakondade rahastamist reguleerivad finantsmääruse ⁽¹⁾ VI jaotise „Toetused” sätted ja määruse rakenduseeskirjad ⁽²⁾;
- T. arvestades, et juhatus kui parlamendis rahastamismääruse rakendamise eest vastutav organ võttis 2006. aastal vastu otsuse rakenduseeskirjade mitme olulise paranduse kohta, näiteks eelrahastamise piiri tõstmine 50 %-lt 80 %ni, et lihtsustada korda ja parandada abisaajate maksevõimet, ning abisaajate eelarvepeatükkide vahelisi ümberpaigutamisi käsitlevate eeskirjade lihtsustamine, et võimaldada neil oma eelarvet muutuva poliitilise olukorraga kohendada;
- U. arvestades, et Euroopa erakondade ja nendega seotud Euroopa poliitiliste sihtasutuste rahastamise kogemus on näidanud, et nad vajavad paindlikumaid võimalusi ja võrreldavaid tingimusi vahendite järgmisele eelarveaastale ülekandmiseks ja omavahendite reservide kogumiseks, mis ületaksid nende kulutuste kohustuslikku miinimummäära, mida nad peavad rahastama omavahenditest;
- V. arvestades, et Euroopa erakonnad kulutavad keskmiselt peaaegu poole oma eelarvest tsentraliseeritud haldusele (personal, rent jne) ja veerandi erakonna (põhikirjas sätestatud või sätestamata) organite koosolekutele ning ülejäänud kulub valimiskampaaniatele ja seotud organisatsioonide toetamisele;
- W. arvestades, et Euroopa poliitiliste sihtasutuste kulude struktuur erineb erakondade omast: keskmiselt 40 % nende eelarvest kulub tsentraliseeritud haldamisele ja koosolekutele ning veel 40 % sisseostetavatele teenustele, nagu küsitlused, teadusuuringud, trükiste avaldamine ja seminarid;
- X. arvestades, et Euroopa erakondade omavahendite peamine allikas on liikmeserakondadelt kogutavad liikmemaksud ning arvestades, et vähem kui 5 % nende kogutulust moodustavad isikute liikmemaksud ja annetused;
- Y. arvestades, et Euroopa poliitiliste sihtasutustega võrreldes on Euroopa erakondade kogutulus liidu eelarvest rahastamise osakaal suurem;
- Z. arvestades, et annetuste osakaal rahastamises pole seni veel märkimisväärselt suur, 2009. aastal said korrapäraselt annetusi ainult kolm erakonda ja kaks sihtasutust;

⁽¹⁾ Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, EÜT L 357, 31.12.2002, lk 1.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- AA. arvestades, et omavahel võivad sattuda vastuollu ühelt poolt eesmärk soodustada ja kiirendada rahastamist, muutes selle tulemuslikumaks, ning teisalt eesmärk vähendada rahalist riski liidu eelarvele;
- AB. arvestades, et käesolevas raportis käsitletaval ajavahemikul 2008–2011 ei ole ühegi erakonna ega sihtasutuse suhtes kohaldatud karistusi;
- AC. arvestades, et Euroopa erakonnad ja sihtasutused peavad end vastavalt oma asukohariigi õigusele juriidilise isikuna registreerima, selleks et neil oleks õigus rahastamisele, ning samas ei ole neil ühist õiguslikku seisundit;
- AD. arvestades, et Euroopa erakondadele ja sihtasutustele antavad toetused on toetused finantsmääruse VI jaotise ja finantsmääruse rakenduseeskirjade tähenduses, kuid oma spetsiifilise iseloomu tõttu ei ole need võrreldavad ühegi teise komisjoni poolt antava ja hallatava toetusega; arvestades, et see asjaolu kajastub paljudes rahastamismääruse sätetes, millega nähakse ette erandid; arvestades, et see lahendus ei ole rahuldav;

Uus poliitiline keskkond

1. märgib, et erakonnad – ja nendega seotud poliitilised sihtasutused – on parlamentaarse demokraatia olulised vahendid, sest need jälgivad parlamendiliikmete tegevust, aitavad kujundada kodanike poliitilist tahtet, koostavad poliitilisi programme, koolitavad ja valivad kandidaate, peavad kodanikega dialoogi ja võimaldavad kodanikel oma seisukohti väljendada;
2. rõhutab, et Lissaboni lepingus on see erakondade ja nende sihtasutuste roll sätestatud eesmärgiga luua Euroopa polis, ELi tasandi poliitiline ruum ja Euroopa demokraatia, mille üheks tähtsaks koostisosaks on Euroopa kodanikualgatus;
3. märgib, et Euroopa erakonnad oma praegusel kujul ei ole võimelised seda rolli täielikult täitma, sest nad on kõigest siseriiklike erakondade katusorganisatsioonid ja ei suhtle otse valijaskonnaga liikmesriikides;
4. märgib siiski rahuloluga, et Euroopa erakonnad ja poliitilised sihtasutused on ikkagi muutunud Euroopa Liidu poliitikaelu lahutamatuks osaks, eriti mitmesuguste poliitiliselt lähedaste rühmituste seisukohade kujundamisel ja avaldamisel;
5. rõhutab, et kõik Euroopa erakonnad peavad vastama kõrgeimatele sisedemokraatia nõuetele (erakonna organite demokraatlik valimine ja demokraatlik otsustamine, sealhulgas kandidaatide valimine);
6. on seisukohal, et kui erakond vastab ELi tasandi erakonnana tunnustamise nõuetele, võib erakonda rahastada vaid juhul, kui ta on Euroopa Parlamendis esindatud vähemalt ühe liikmega;
7. juhib tähelepanu asjaolule, et erakondadel on õigused, kohustused ja vastutus ning seepärast peaks neil olema võrreldav üldine ülesehitus; on seisukohal, et erakondade struktuuri ühtlustamist on võimalik saavutada ainult Euroopa erakondadele ja nendega seotud poliitilistele sihtasutustele ELi õigusel põhineva ühise õigusliku ja eelarvelise staatuse sätestamise kaudu;
8. on veendunud, et Euroopa erakondade kindel õiguslik seisund ja just neile omane juriidilise isiku staatus, mis tugineb otse Euroopa Liidu õigusele, võimaldab Euroopa erakondadel ja nendega seotud poliitilistel sihtasutustel tegutseda Euroopa avalike huvide esindajatena;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

9. on seisukohal, et Euroopa erakonnad peaksid Euroopa ühiseid probleeme ning Euroopa Liitu ja selle arengut puudutavates küsimustes tegutsema ühiselt ja konkureerima kolmel tasandil: piirkondlikul, siseriiklikul ja Euroopa tasandil; peab ülimalt tähtsaks, et Euroopa erakondade tegevus oleks tõhus ja viljakas nii ELis kui ka liikmesriikides ja kaugemalgi;

10. rõhutab, et Euroopa erakondade ees seisavad uued suured ülesanded organisatsioonilise suutlikkuse valdkonnas, pidades silmas Euroopa valimissüsteemi võimalikku reformi (täiendava valimisringkonna moodustamine, piiriüleste nimekirjade koostamine);

11. märgib, et see on põhimõtteliselt kooskõlas Euroopa erakondade referendumikampaaniates osalemise ideega, juhul kui referendum on otseselt seotud Euroopa Liitu puudutavate küsimustega;

12. otsustab seetõttu taotleda vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 225, et komisjon esitaks Euroopa erakondade põhikirja kavandi;

13. märgib, et lähemas tulevikus on vaja parandada Euroopa erakondi ja sihtasutusi reguleerivaid õigusnorme, nähes esimese sammuna ette Euroopa erakondade põhikirja;

Muud reformiettepanekud

14. on seisukohal, et piirkondlike parlamentide või esinduskogude liikmeks olekut tuleks rahastamise tingimusena arvesse võtta ainult siis, kui kõnealusel parlamendil või esinduskogul on seadusandlikud volitused;

15. juhib tähelepanu asjaolule, et rahastamisotsuse tegemise ja Euroopa erakondade ja sihtasutustega kontode sulgemise kord on bürokraatlik ja kohmakas; on seisukohal, et see tuleneb paljuski asjaolust, et rahastamist peetakse toetuse andmiseks finantsmääruse tähenduses, mis sobib projektide või liitude, kuid mitte erakondade rahastamiseks;

16. on seepärast arvamusel, et komisjon peaks tegema ettepaneku lisada finantsmäärusesse uue jaotise, mis oleks mõeldud ja kavandatud üksnes Euroopa erakondade ja sihtasutuste rahastamiseks; on seisukohal, et rahastamismääruse rakendamise seoses tuleks finantsmääruses osutada kõnealusele uuele jaotisele;

17. rõhutab, et erakondade ja sihtasutuste omapoolne iseseisev rahastamine näitab nende elujõudu; usub, et seda tuleks soodustada, suurendades praegust annetuste ülemmäära, milleks on 12 000 eurot aastas, 25 000 euronit aastas annetaja kohta, lisades sellele siiski nõude avaldada annetuse saamise ajal annetaja nimi vastavalt kehtivatele õigusaktidele ja läbipaistvuse huvides;

18. on seisukohal, et rahastamise eeltingimusena erakondade nn aasta tööprogrammide nõudmine on erakondade jaoks sobimatu; juhib samuti tähelepanu asjaolule, et sellist nõuet ei ole üheski ELi liikmesriigis;

19. rõhutab asjaolu, et oma eesmärgi täidab vaid õigeaegne rahastamine; nõuab, et erandina finantsmääruse rakenduseeskirjadest tuleks rahalised vahendid muuta eelarveaasta alguses kättesaadavaks 100 % ja mitte 80 % ulatuses; on seisukohal, et arvestades senist positiivset kogemust, on risk parlamendi jaoks tähtsusetult väike;

20. juhib tähelepanu asjaolule, et finantsmääruses on sätestatud, et toetuse abil „ei või rahastada toetust saava asutuse tegevuskulusid täies ulatuses“; märgib, et seda nõuet on eriti raske täita sihtasutustel ja see toob kaasa raamatupidamismeetoditega keerutamise (näiteks nn mitterahalised panused); juhib tähelepanu asjaolule, et peaaegu üheski liikmesriigis ei nõuta rahastamiskorras osalist omapoolset panust, sest see võib kahjustada väiksemaid või hiljuti asutatud erakondi;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

21. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa erakondade edasise arengu toetamiseks võiks omavahendite suurust, mille olemasolu Euroopa erakonnad peavad tõestama, vähendada 10 %ni kogu eelarvest; usub samal ajal, et nende omavahendite suurus mitterahaliste vahendite kujul ei tohiks ületada 7,5 % kogu eelarvest;
22. märgib, et Euroopa poliitiliste sihtasutuste puhul tuleks määruse läbivaatamisel kasutada võimalust kaotada tõendatud omavahendite olemasolu nõue;
23. juhib tähelepanu asjaolule, et selle läbivaatamise kontekstis tuleks kaotada Euroopa poliitilistele sihtasutustele kehtestatud piirang, mis nõuab vahendite kasutamist ainult Euroopa Liidu piires, võimaldades sellega sihtasutustel täita rolli nii ELis kui ka väljaspool seda;
24. rõhutab siiski, et rahastamise korra lihtsustamist tuleks tasakaalustada, sätestades rahastamismääruses sanktsioonid valdkondades, kus need praegu puuduvad; sellisteks sanktsioonideks võiksid olla rahalised karistused, juhul kui rikutakse eeskirju, mis puudutavad näiteks annetuste läbipaistvust; rõhutab, et Euroopa erakondadele ja nendega seotud Euroopa poliitilistele sihtasutustele on vaja kehtestada ühesugused tingimused omavahendite reservide kogumiseks ja vahendite ülekandmiseks;
25. juhib tähelepanu asjaolule, et alates 2008. aastast on Euroopa erakondadel olnud õigus kasutada toetusena saadud summasid kampaaniate rahastamiseks Euroopa Parlamendi valimiste puhul (rahastamismääruse artikli 8 kolmas lõik); osutab samuti asjaolule, et erakondadel on keelatud kasutada neid summasid nn referendumikampaaniate rahastamiseks; usub siiski, et kui soovitakse Euroopa erakondadele poliitilist rolli ELi tasandil, peaks neil olema õigus sellistes kampaaniates osaleda, juhul kui referendumite teema on otseselt seotud Euroopa Liitu puudutavate küsimustega;
26. kutsub Euroopa erakondi käivitama protsessi, mille käigus vaadatakse läbi üksikisikute otsese liikmesuse tingimused ning üksikisikute otsese või kaudse osalemise kord erakonna sisetevõttes ja otsuste tegemisel;

*

* *

27. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Juhtimine ja partnerlus ühtsel turul

P7_TA(2011)0144

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon juhtimise ja partnerluse kohta ühtsel turul (2010/2289(INI))

(2012/C 296 E/08)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist „Ühtse turu akt. Kõrge konkurentsivõimega sotsiaalne turumajandus: 50 ettepanekut ühise tööturu ja ettevõtlusmaastiku ning omavahelise kaubavahetuse parendamiseks” (KOM(2010)0608);
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- võttes arvesse komisjoni teatist „21. sajandi Euroopa ühtne turg” (KOM(2007)0724) ja sellega kaasnevat komisjoni talituste töödokumenti „Ühtne turg: ülevaade saavutustest” (SEK(2007)1521);
 - võttes arvesse oma 4. septembri 2007. aasta resolutsiooni ühtse turu läbivaatamise kohta ⁽¹⁾ ja komisjoni talituste töödokumenti „Ühtse turu läbivaatamine: üks aasta hiljem” (SEK(2008)3064);
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Arukas reguleerimine Euroopa Liidus” (KOM(2010)0543);
 - võttes arvesse komisjoni 27. aastaaruannet ELi õiguse kohaldamise järelevalve kohta ja sellega kaasnevat komisjoni talituste töödokumenti „Eri sektorite olukord” (SEK(2010)1143);
 - võttes arvesse komisjoni 29. juuni 2009. aasta soovitus ühtse turu toimimise tõhustamise meetmete kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse nõukogu 10. detsembri 2010. aasta järeldusi ühtse turu akti kohta;
 - võttes arvesse professor Mario Monti aruannet komisjonile ühtse turu taaselustamise kohta;
 - võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni ühtse turu loomise kohta tarbijatele ja kodanikele ⁽³⁾;
 - võttes arvesse siseturu tulemustabelit nr 21 (2010) ning oma 9. märtsi 2010. aasta ⁽⁴⁾ ja 23. septembri 2008. aasta ⁽⁵⁾ resolutsiooni siseturu tulemustabeli kohta;
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Tulemuslik Euroopa – ühenduse õiguse kohaldamine” (KOM(2007)0502);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 258–260;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 7, 10 ja 15;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni ning õiguskomisjoni arvamusi (A7-0083/2011),
- A. arvestades, et ühtse turu edasiarendamine eeldab kõikide kodanike, Euroopa institutsioonide, liikmesriikide ja sidusrühmade aktiivset toetust;
- B. arvestades, et kõikide sidusrühmade aktiivse toetuse saavutamiseks on väga tähtis tagada kodanikuühiskonna ja VKEde tõhus esindamine konsultatsioonide ja dialoogi ajal komisjoniga ning eksperdirühmades;

⁽¹⁾ ELT C 187 E, 24.7.2008, lk 80.

⁽²⁾ ELT L 176, 7.7.2009, lk 17.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0186.

⁽⁴⁾ ELT C 349 E, 22.12.2010, lk 25.

⁽⁵⁾ ELT C 8 E, 14.1.2010, lk 7.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- C. arvestades, et ühtse turu edukaks edasiarendamiseks on eriti oluline ELi erinevate institutsioonide konsultatsioonide ja aruannete (ELi 2010. aasta strateegia, 2010. aasta aruanne ELi kodakondsuse kohta, integreeritud tööstuspoliitika, Euroopa digitaalarengu tegevuskava, Monti aruanne, Euroopa Parlamendi resolutsioon ühtse turu loomise kohta tarbijatele ja kodanikele, Gonzalese ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportid jne) korralik levitamine, sõnastamine ja haldamine;
- D. arvestades, et ühtse turu eeskirjade ning selle vahel, millist kasu kodanikud ja ettevõtted nendest tegelikkuses saada võivad, on endiselt märkimisväärne lõhe;
- E. arvestades, et ELi keskmine ülevõtmise puudujääk on 1,7 %, kui võtta arvesse juhtumid, mille puhul direktiivi ülevõtmise aeg ületab tähtaega ja mille puhul komisjon on algatanud mittevastavuse tõttu rikkumismenetluse,

Sissejuhatus

1. väljendab heameelt komisjoni ühtse turu akti käsitleva teatise, eriti selle kolmanda peatüki ning selles esitatud üldise lähenemisviisi üle, mille eesmärk on taastada ühtsel turul tasakaal ettevõtete ja kodanike vahel ning suurendada otsustusprotsessi demokraatlikkust ja läbipaistvust; rõhutab, et sellise lähenemisviisiga püütakse tagada teatise kolme osa ettepanekute parimat tasakaalu;
2. on seisukohal, et teatise kolm peatükki on võrdselt olulised ja omavahel seotud ning neid tuleks käsitleda ühtse lähenemisviisi alusel, erinevaid küsimusi üksteisest eraldamata;
3. nõuab tungivalt, et komisjon ja nõukogu tugevdaksid ühtse turu edasiarendamise terviklikku lähenemisviisi, süvalaiendades ühtse turu prioriteete kõikides poliitikavaldkondades, mis on otsustava tähtsusega ühtse turu saavutamiseks Euroopa kodanike, tarbijate ja ettevõtete hüvanguks;
4. usub, et Euroopa majanduse juhtimise tõhustamine, ELi 2020. aasta strateegia rakendamine ja ühtse turu edasiarendamine on Euroopa majanduse elavdamise jaoks võrdse tähtsusega ja neid tuleks käsitleda koos;
5. on seisukohal, et tuleks viia lõpule takistusteta ja konkurentsivõimelise turu moodustamine, et tuua konkreetset kasu töötajatele, õppuritele, pensionäridele ja kodanikele üldiselt ning samuti ettevõtjatele, eriti VKEdele, nende igapäevases elus;
6. palub komisjonil tutvustada ühtse turu akti rakendamise ajakava ja avalikustada regulaarselt konkreetseid edusammud, et teavitada Euroopa kodanikke akti rakendamisest ja viidata selle eelistele;

Üldhinnang

Poliitilise juhtimise ja partnerluse tugevdamine

7. on veendunud, et ühtse turu edasiarendamise üks peamine väljakutse seisneb poliitilise juhtimise, pühendumuse ja kooskõlastamise tagamises; usub, et kõrgeima poliitilise tasandi poolsetel ulatuslikel suunistel on otsustav tähtsus ühtse turu edasiarendamiseks;
8. teeb ettepaneku, et komisjoni presidendile antaks volitus ühtse turu edasiarendamise kooskõlastamiseks ja järelevalveks tihedas koostöös Euroopa Ülemkogu eesistuja ja liikmesriikide pädevate asutustega; nõuab komisjoni presidendilt ja Euroopa Ülemkogu eesistujalt tungivalt, et nad kooskõlastaksid tihedalt oma tegevuse, mis on suunatud liidu majanduskasvu, konkurentsivõime, sotsiaalse turumajanduse ja jätkusuutlikkuse edendamisele;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

9. rõhutab Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide suurenenud rolli Lissaboni lepingu alusel; nõuab tungivalt Euroopa Parlamendi rolli tugevdamist ühtse turu seadusandlikus protsessis; julgustab liikmesriikide parlamente tegelema ühtse turu eeskirjadega kogu õigusloometsükli ja võtma osa ühistegevusest Euroopa Parlamendiga, mis loob kahe parlamenditasandi vahel parema sünergia;

10. tunneb heameelt komisjoni lähenemisviisi üle, millega asetatakse uuenenud ühtse turu keskmesse dialoog ja partnerlus, ning nõuab, et kõik sidusrühmad teeksid suuremaid jõupingutusi nimetatud lähenemisviisi rakendamiseks praktikas, et ühtne turg saaks etendada täit rolli majanduskasvu ja kõrge konkurentsivõimega turumajanduse edendamisel;

11. kutsub komisjoni koos eesistujariigiga üles korraldama igal aastal ühtse turu foorumi, tuues kokku ELi institutsioonide, liikmesriikide, kodanikuühiskonna ja äriorganisatsioonide sidusrühmad, et hinnata ühtse turu edasiarendamisel tehtud edusamme, vahetada häid tavasid ning käsitleda Euroopa kodanike suuremaid muresid; ergutab komisjoni jätkama tegevust selle nimel, et teha kindlaks 20 kõige olulisemat ühtse turuga seotud rahulolematuse ja pettumuse põhjust, millega kodanikud kokku puutuvad; teeb ettepaneku, et komisjon võiks kasutada ühtse turu foorumit nende probleemide ja vastavate lahenduste esitlemiseks;

12. nõuab tungivalt, et liikmesriikide valitsused võtaksid endale vastutuse ühtse turu edasiarendamise eest; tunneb heameelt liikmesriikide tehtud algatuste üle optimeerida viisi, kuidas nad käsitlevad ühtse turu direktiive kooskõlastamise parandamise, stimuleerimisstruktuuride loomise ja ülevõtmisele omistatava poliitilise tähtsuse suurendamise osas; on arvamusel, et uute õigusaktide prioriteetide arutamisel on ülioluline keskenduda rohkem ühtse turu õigusaktide õigeaegsele ja nõuetekohasele ülevõtmisele, korralikule rakendamisele ja paremale jõustamisele ja luua selleks enam stiimuleid;

13. märgib, et ühtse turu eeskirju rakendavad sageli kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused; nõuab tungivalt piirkondlike ja kohalike omavalitsuste suuremat kaasamist ühtse turu ülesehitamisse kõigil otsustamisprotsessi etappidel, vastavalt subsidiaarsuse ja partnerluse põhimõtetele; teeb nimetatud detsentraliseeritud lähenemise rõhutamise eesmärgil ettepaneku koostada igas liikmesriigis Euroopa 2020. aasta strateegiat käsitlev kohalike ja piirkondlike omavalitsuste territoriaalne pakt, et tugevdada ELi 2020. aasta strateegia rakendamise omavastutust;

14. on seisukohal, et ühtse turu hea valitsemistava puhul tuleb austada ja tugevdada Euroopa tasandil kahe olemasoleva nõuandva asutuse, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee ning Regioonide Komitee ja samuti tööturu osapoolte rolli;

15. rõhutab, et dialoog tööturu osapoolte ja kodanikuühiskonnaga on oluline ühtse turu vastu usalduse taastamisel; ootab komisjonilt uusi ja julgeid ideid selle kohta, kuidas seda dialoogi konkreetselt parandada; nõuab tööturu osapoolte kaasamist ja nendega konsulteerimist kõikide tööturuga mõjutavate asjakohaste ühtse turu õigusaktide puhul;

16. tunneb heameelt komisjoni kavatsuse üle tõhustada avatud, läbipaistvat ja regulaarset dialoogi kodanikuühiskonnaga;

17. palub komisjonil avaldada ELi institutsioonide ning esindusühenduste ja kodanikuühiskonna esindajate vahelisi konsultatsioone käsitlevate suuniste kohta rohelise raamatu, mis peaks tagama, et need konsultatsioonid on ulatuslikult ja interaktiivselt lisavad poliitikale väärtust;

18. kutsub komisjoni üles kohandama arutelu ja suhtlemist tavakodaniku vajadustele suurimal võimalikul määral, näiteks tehes kõik oma avalikud konsultatsioonid kättesaadavaks kõikides ELi ametlikes keeltes või kasutades keelt tavakodanikule arusaaval viisil;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

19. nõuab tungivalt, et komisjon algataks teabe- ja õppekampaania ühtse turu olemuse ja eesmärkide kohta, et suurendada ühtse turu dünaamilisust, lisades sellele samas sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse mõõtme; rõhutab, et konkurentsivõuetele vastava, õiglase ja tasakaalustatud turu saavutamiseks on vaja, et selline teabekampaania aitaks kaasa kodaniku, töötaja ja tarbija suuremale osalemisele;

20. on seisukohal, et Web 2.0 uute koostöövahendite ja lähenemisviiside kasutamine pakub võimalust saavutada ühtse turu avatum, vastutustundlikum, kiiremini reageeriv ja tõhusam juhtimine;

Ühtse turu reguleerimine

21. on seisukohal, et üksikute liikmesriikide algatused ei saa olla tulemuslikud ilma koordineeritud tegevuseta ELi tasandil, mistõttu on äärmiselt tähtis, et Euroopa Liit tegutseks otsustavalt ja ühtselt ning rakendaks ühismeetmeid; on seisukohal, et Euroopa sotsiaalmajandusliku mudeli aluseks olev solidaarsus ning riiklike meetmete koordineerimine on olnud väga vajalikud, et vältida üksikute liikmesriikide lühiajalisi proteksionistlikke meetmeid; väljendab muret, et majandusliku proteksionismi uus esilekerkimine riikide tasandil tooks tõenäoliselt kaasa siseturu killustumise ja konkurentsivõime vähenemise, mistõttu tuleks seda vältida; tunneb muret selle üle, et praegust majandus- ja finantskriisi võidakse mitmes liikmesriigis kasutada selleks, et õigustada tagasipöördumist proteksionistlike meetmete juurde, kuigi majanduslanguse tingimustes on vaja kasutada hoopis ühiseid kaitsemehhanisme;

22. on seisukohal, et siseturu edusammud ei tohiks põhineda madalaimal ühisnimetajal; ergutab seepärast komisjoni võtma juhtrolli ja esitama ambitsioonikad ettepanekud; ergutab liikmesriike kasutama tõhustatud koostöö meetodit valdkondades, kus kokkuleppele jõudmine 27 riigi vahel ei ole võimalik; märgib, et teistel riikidel on võimalus nende algatustega hiljem liituda;

23. usub, et ühtse turu üldine tõhusus ja legitiimsus kannatavad ühtse turu juhtimise keerukuse tõttu;

24. on seisukohal, et ELi õigusaktide kvaliteedile ja selgusele tuleks pöörata rohkem tähelepanu, et hõlbustada ühtse turu eeskirjade rakendamist liikmesriikides;

25. on seisukohal, et määruste kasutamine direktiivide asemel aitaks luua selgema reguleeriva raamistiku ja vähendada ülevõtmisega seotud kulusid; kutsub komisjoni üles töötama subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttest kinni pidades välja sihipärasema lähenemise õigusaktide valikule, mis sõltub rakendatavate sätete õiguslikest ja sisulistest omadustest;

26. ergutab komisjoni ja nõukogu suurendama jõupingutusi aruka reguleerimise strateegia rakendamisel, et parandada regulatsiooni kvaliteeti, austades täielikult subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet;

27. nõuab tungivalt, et komisjon jätkaks õigusaktide sõltumatut eel- ja järeelhindamist sidusrühmade osalusel, et parandada õigusaktide kvaliteeti;

28. teeb ettepaneku, et komisjon süstematiseeriks ja täiendaks VKEde testi nende olukorra mitmekesisust arvesse võttes, et anda hinnang õigusakti ettepanekute tagajärgedele nimetatud ettevõtete suhtes;

29. usub, et vastavustabelid aitavad tagada parema ülevõtmise ning hõlbustavad ühtse turu eeskirjade jõustamist; nõuab tungivalt, et liikmesriigid teeksid kõikide ühtset turgu käsitlevate õigusaktide vastavustabelid avalikult kättesaadavaks; juhib tähelepanu asjaolule, et kui vastavustabeleid ei esitata, ei pruugi parlament edaspidi nõukoguga kokku lepitud kompromisstekste käsitlevaid raporteid täiskogu istungite päevakorda lisada;

Kolmapäev, 6. aprill 2011*Haldusalane kooskõlastamine, probleemide lahendamise mehhanismid ja teave*

30. toetab ühtse turu akti ettepanekuid, mille eesmärk on arendada edasi halduskoostööd liikmesriikide vahel, sealhulgas laiendada siseturu infosüsteemi muudele asjaomastele õigusvaldkondadele, võttes arvesse süsteemi turvalisust ja kasutajasõbralikkust; palub komisjonil toetada liikmesriike, pakkudes koolitust ja suuniseid;

31. on seisukohal, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused võiks kaasata siseturu infosüsteemi arendamise ja laiendamise pärast põhjalikku hinnangu andmist sellele, millist kasu ja probleeme selline süsteemi laiendamine võib põhjustada;

32. rõhutab parema teavitamise ja siseturu infosüsteemi laiendamise tähtsust, kuna see on väga oluline eelkõige VKEdele siseturu kohta selge teabe edastamiseks;

33. tervitab komisjoni kavatsust teha liikmesriikidega koostööd probleemide lahendamise mitteametlike vahendite, nt SOLVITi, projekti EU Pilot ja Euroopa tarbijakeskuste ühendamiseks ja tugevdamiseks; palub komisjonil esitada tegevuskava probleemide lahendamise erinevate vahendite arendamiseks ja sidumiseks, et tagada tõhusus ja kasutajasõbralikkus ning vältida mõttetut kattumist; kutsub liikmesriike üles varustama need probleemide lahendamise vahendid piisavate rahaliste vahenditega;

34. kutsub komisjoni üles edasi arendama ja edendama veebilehte „Teie Euroopa”, nii et sellest saaks ühtne värav juurdepääsuks kogu teabele ja kõikidele abiteenustele, mida kodanikud ja ettevõtjad vajavad oma õiguste teostamiseks ühtsel turul;

35. palub liikmesriikidel arendada teenuste direktiivi kohased ühtsed kontaktpunktid edasi kasutajasõbralikeks ja kergesti juurdepääsetavateks e-valitsuse keskusteks, kust ettevõtted saaksid asjaomastes liidu ametlike keeltes kogu teabe, mida on vaja nende tegevuseks, ja võiksid täita kõik vorminõuded ning teostada vajalikud toimingud elektrooniliselt, et osutada teenuseid asjaomases liikmesriigis;

36. tunnistab süsteemi EURES olulist rolli töötajate vaba liikumise hõlbustamisel ELis ning riikide tööturuasutuste tiheda koostöö tagamisel; kutsub liikmesriike üles tõstma üldsuse teadlikkust nimetatud kasulikest süsteemist, et võimaldada suuremal hulgal ELi kodanikel saada kasu töö võimalustest kogu ELis;

37. kutsub liikmesriikide parlamente, piirkondlikke ja kohalikke asutusi ning tööturu osapooli üles osalema aktiivselt ühtse turu eeliste tutvustamisel;

Ülevõtmine ja jõustamine

38. palub komisjonil kasutada kõiki volitusi, mis aluslepingud talle annavad, et parandada ühtse turu eeskirjade ülevõtmist, kohaldamist ja jõustamist, millest saavad kasu Euroopa kodanikud, tarbijad ja ettevõtjad; palub liikmesriikidel suurendada jõupingutusi, et tõeliselt ja korrektselt rakendada ühtse turu eeskirjad;

39. usub, et rikkumismenetlus on jätkuvalt tähtis vahend ühtse turu toimimise tagamiseks, kuid rõhutab, et kaaluda tuleks ka vähem aeganõudvaid ja väiksemate kuludega täiendavaid vahendeid;

40. kutsub komisjoni üles hoiduma mis tahes poliitilisest sekkumisest ning algatama viivitamata rikkumismenetlused, kui kohtueelsed probleemide lahendamise mehhanismid ei anna tulemust;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

41. märgib, et Euroopa Kohtu hiljutine kohtupraktika avab komisjonile uued võimalused võtta meetmeid ühtse turu eeskirjade „üldise ja struktuurse rikkumise” suhtes liikmesriikide poolt;
42. kutsub komisjoni üles kasutama täielikult ära ELi toimimise lepingu artikliga 260 tehtud muudatusi, mis on ette nähtud rahaliste karistuste määramise lihtsustamiseks ja kiirendamiseks rikkumismenetluste raames;
43. usub, et komisjon peaks ühtse turu eeskirjade jõustamisel ilmutama süsteemsema ja sõltumatuma järelevalve kaudu suuremat aktiivsust, et kiirendada ja lihtsustada rikkumismenetlusi;
44. avaldab kahetsust, et liiga paljude rikkumismenetluste puhul möödub palju aega enne, kui need lõpetatakse või viiakse Euroopa Kohtu ette; palub komisjonil seada rikkumisjuhtude maksimaalse keskmise menetlusaja sihttasemeks 12 kuud alates toimiku avamisest kuni avalduse saatmiseni Euroopa Kohtule; peab äärmiselt kahetsusväärseks, et sellistel menetlustel ei ole otsest mõju ELi kodanikele ja elanikele, kes on langenud ELi õiguse puuduliku jõustamise ohvriks;
45. palub komisjonil anda paremat ja läbipaistvamat teavet käimasolevatest rikkumismenetlustest;
46. kutsub komisjoni üles esildama liikmesriikide poolt Euroopa Kohtu otsuste järgimise sihttähtaja;
47. toetab komisjoni algatusi parandada täiendavalt alternatiivse vaidluste lahendamise kasutamist, et pakkuda tarbijatele ja ettevõtjatele kiiret ja tõhusat kohtuvälise vaidluste lahendamise võimalust siseriiklike ja piiriüleste vaidluste ning tavapäraste ja elektrooniliste ostude puhul; väljendab heameelt komisjoni käivitatud konsultatsiooni üle; rõhutab, et kodanikke on vaja selliste mehhanismide olemasolust paremini teavitada;
48. palub komisjonil keskenduda ka vaidluste ennetamisele, nt ebaausaid kaubandustavasid takistavate tugevamate meetmete abil;
49. kiidab heaks komisjoni kavatsuse algatada avalik arutelu seoses kollektiivse hüvituse Euroopa lähenemisviisiga ning on vastu kollektiivsete hüvitusmehhanismide kasutuselevõtule USA mudeli järgi, milles leidub tugevaid majanduslikke stiimuleid kohtuvaidluse algatamiseks põhjendamatute nõuete osas;
50. märgib, et iga tulevane konkurentsieskirjade rikkumisega seotud kollektiivset hüvitusmehhanismi käsitlev ettepanek peab austama parlamendi seisukohta, mis on väljendatud 26. märtsi 2009. aasta resolutsioonis konkurentsieskirjade rikkumisest tekkinud kahjude hüvitamise kohta; rõhutab, et parlament peab olema seadusandliku tavamenetluse raames iga sellise õigusakti vastuvõtmise kaasatud, ning palub komisjonil kaaluda miinimumnormide kehtestamist seoses õigusega sellise kahju hüvitamisele, mis on tekkinud ELi õiguse rikkumisest laiemalt;

Järelevalve, hindamine ja ajakohastamine

51. toetab sihipärast ja tõenditel põhinevat lähenemisviisi turu järelevalvele ja hindamisele; kutsub komisjoni üles jätkama oma turujärelevalvehendite, nt teenuste direktiivis sisalduva hoiatussüsteemi arendamist meetodika, näitajate ja andmekogumise parandamise abil, järgides samal ajal praktilisuse ja kulutasuvuse põhimõtteid;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

52. rõhutab, et ühtse turuga seotud kõikide õigusaktide liikmesriikides rakendamise olukorda tuleb kiiremini ja selgemalt hinnata;

53. rõhutab teenuste direktiivis sätestatud vastastikust hindamist kui innovatiivset viisi kasutada vastastikust survet ülevõtmise kvaliteedi parandamiseks; toetab vajaduse korral vastastikuse hindamise kasutamist muudes valdkondades, nt kaupade vaba liikumise valdkonnas;

54. ergutab liikmesriike vaatama korrapäraselt läbi siseriiklikud eeskirjad ja menetlused, mis mõjutavad teenuste ja kaupade vaba liikumist, et lihtsustada ja ajakohastada siseriiklike eeskirju ja eemaldada kattuvusi; on arvamusel, et teenuste direktiivi rakendamiseks kasutatav siseriiklike õigusaktide läbivaatamise protsess võib olla teistes valdkondades tõhus vahend kattuvuste ja vabale liikumisele õigustamatult seatud riiklike tõkete eemaldamiseks;

55. nõuab tungivalt, et komisjon toetaks avaliku sektori püüeid innovatiivsete lähenemisviiside vastuvõtmisel, uute tehnoloogiate ja menetluste ärakasutamisel ning heade tavade levitamisel avalikus halduses, mis vähendab bürokraatiat ja toetab kodanikeeskset poliitikat;

Peamised prioriteetid

56. palub, et Euroopa Ülemkogu igakevadine kohtumine pühendataks ühtse turu olukorra hindamisele, mida toetab järelevalveprotsess;

57. palub komisjonil avaldada ELi institutsioonide ning esindusühenduste ja kodanikuühiskonna esindajate vahelisi konsultatsioone käsitlevate suuniste kohta rohelise raamatu, mis peaks tagama, et need konsultatsioonid on ulatuslikult ja interaktiivsed ning lisavad poliitikale väärtust;

58. nõuab tungivalt, et liikmesriigid teeksid kõikide ühtset turgu käsitlevate õigusaktide vastavustabelid avalikult kättesaadavaks;

59. kutsub liikmesriike üles vähendama 2012. aasta lõpuks ühtse turu direktiivide ülevõtmise puudujääki 0,5 %-ni nii lõpetamata kui ka ebaõige ülevõtmise osas;

60. palub komisjonil esitada 2011. aasta lõpuks õigusakti ettepaneku alternatiivse vaidluste lahendamise kasutamise kohta ELis ning rõhutab selle kiire vastuvõtmise tähtsust;

*

* *

61. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Ühtne turg Euroopa kodanikele

P7_TA(2011)0145

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon ühtse turu kohta Euroopa kodanikele (2010/2278(INI))

(2012/C 296 E/09)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, nagu see on Euroopa Liidu lepingu artikliga 6 aluslepingutesse hõlmatud;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 26, milles sätestatakse, et siseturg hõlmab sisepiirideta ala, mille ulatuses tagatakse kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine vastavalt aluslepingu sätetele;
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 3 lõiget 3, milles sätestatakse, et liit taotleb kõrge konkurentsivõimega sotsiaalset turumajandust, mille eesmärk on saavutada täielik tööhõive ja sotsiaalne progress, samuti kõrgetasemelist keskkonnakaitset ja keskkonna kvaliteedi parandamist;
- võttes arvesse, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 9 on sätestatud, et oma poliitika ja meetmete määramisel ja rakendamisel võtab liit arvesse kõrge tööhõive taseme edendamise, piisava sotsiaalse kaitse tagamise, sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse ning hariduse, koolituse ja inimeste tervise kaitse kõrge tasemega seotud nõudeid;
- võttes arvesse, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 11 kohaselt peab liidu poliitika ja tegevuse määramisse ja rakendamisse integreerima keskkonnakaitse nõuded, eelkõige pidades silmas säästva arengu edendamist;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 12, milles sätestatakse, et liidu ülejäänud poliitika ja meetmete määramisel ning rakendamisel võetakse arvesse tarbijakaitse nõudeid;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 14 ja selle protokolli nr 26 üldhuviteenuste (üldist majandushuvi pakkuvate teenuste) kohta;
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Ülemkogule pealkirjaga „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
- võttes arvesse komisjoni teatist „Ühtse turu akt. Kõrge konkurentsivõimega sotsiaalne turumajandus” (KOM(2010)0608);
- võttes arvesse komisjoni teatist „Kodanikekeskne tegevuskava – Euroopa Liit tulemuslikuks” (KOM(2006)0211);
- võttes arvesse komisjoni teatist „21. sajandi Euroopa ühtne turg” (KOM(2007)0724) ja sellega kaasnevat komisjoni talituste töödokumenti „Ühtne turg: ülevaade saavutustest” (SEK(2007)1521), parlamendi 4. septembri 2007. aasta resolutsiooni ühtse turu läbivaatamise kohta ⁽¹⁾ ja komisjoni talituste töödokumenti „Ühtse turu läbivaatamine: üks aasta hiljem” (SEK(2008)3064);

⁽¹⁾ ELT C 187 E, 24.7.2008, lk 80.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- võttes arvesse komisjoni teatist „Võimalused, juurdepääs ja solidaarsus: uus sotsiaalne visioon 21. sajandi Euroopast” (KOM(2007)0726), komisjoni teatist „Euroopa uus kohustus – üldhuviteenuste pakkumine” (KOM(2007)0725) ja parlamendi 27. septembri 2006. aasta resolutsiooni üldhuviteenuseid käsitleva komisjoni valge raamatu kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse komisjoni 29. juuni 2009. aasta soovitus ühtse turu toimimise tõhustamise meetmete kohta ⁽²⁾ ja komisjoni 12. juuli 2004. aasta soovitus siseturu mõjutavate direktiivide siseriiklikesse õigusaktidesse ülevõtmise kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse 2009. aasta juuli siseturu tulemustabelit (SEK(2009)1007) ja parlamendi 9. märtsi 2010. aasta ⁽⁴⁾ ja 23. septembri 2008. aasta ⁽⁵⁾ resolutsioone siseturu tulemustabeli kohta;
- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile ja Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele „ELi tarbijapoliitika strateegia 2007–2013. Tarbijate mõjukuse suurendamine, heaolu edendamine ja tõhus kaitse” ja parlamendi 20. mai 2008. aasta resolutsiooni ELi tarbijapoliitika strateegia 2007–2013 kohta ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse komisjoni 28. jaanuari 2009. aasta teatist „Ühtse turu seire tarbija seisukohast. Teine tarbijaturgude tulemustabel” (KOM(2009)0025) ning sellele lisatud komisjoni talituste töödokumenti „Teine tarbijaturgude tulemustabel” (SEK(2009)0076);
- võttes arvesse komisjoni 2. juuli 2009. aasta teatist ühenduse tarbijaõigustiku jõustamise kohta (KOM(2009)0330) ja komisjoni 2. juuli 2009. aasta aruannet Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2006/2004 (tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealase koostöö määrus)) kohaldamise kohta (KOM(2009)0336);
- võttes arvesse komisjoni teatist ettevõtja ja tarbija vahelise piiriülese e-kaubanduse kohta ELis (KOM(2009)0557);
- võttes arvesse oma 9. märtsi 2010. aasta resolutsiooni tarbijakaitse kohta ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse professor Mario Monti aruannet komisjonile ühtse turu taaselustamise kohta;
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni ühtse turu loomise kohta tarbijatele ja kodanikele ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse oma 20. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi kohta ⁽⁹⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist noorte liikuvuse kohta (KOM(2010)0477);
- võttes arvesse oma 21. septembri 2010. aasta resolutsiooni e-kaubanduse siseturu väljakujundamise kohta ⁽¹⁰⁾;

⁽¹⁾ ELT C 306 E, 15.12.2006, lk 277.

⁽²⁾ ELT L 176, 7.7.2009, lk 17.

⁽³⁾ ELT L 98, 16.4.2005, lk 47.

⁽⁴⁾ ELT C 349 E, 22.12.2010, lk 25.

⁽⁵⁾ ELT C 8 E, 14.1.2010, lk 7.

⁽⁶⁾ ELT C 279 E, 19.11.2009, lk 17.

⁽⁷⁾ ELT C 349 E, 22.12.2010, lk 1.

⁽⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0186.

⁽⁹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0376.

⁽¹⁰⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0320.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- võttes arvesse komisjoni teatist „2010. aasta aruanne ELi kodakondsuse kohta. ELi kodanike õigusi piiravate takistuste kõrvaldamine (KOM(2010)0603);
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee ühtse turu, tootmise ja tarbimise sektsiooni aruannet „Takistused Euroopa ühtsele turule 2008 (Obstacles to the European single market 2008)”⁽¹⁾;
- võttes arvesse SOLVITi 2008. aasta aruannet SOLVITi võrgustiku arengu ja toime kohta (SEK(2009)0142), komisjoni talituste 8. mai 2008. aasta töödokumenti „Tegevuskava tervikliku lähene-mise kohta kodanikele ja ettevõtjatele pakutavate ühtse turu alase abi teenuste osutamisele” (SEK(2008)1882) ja parlamendi 9. märtsi 2010. aasta resolutsiooni SOLVITi kohta⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrust (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega⁽³⁾, ning mille eesmärk on kehtestada akrediteerimise ja turujärelevalve eeskirjade ja põhimõtete üldraamistik;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ja majandus- ja rahanduskomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, õiguskomisjoni, kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning petitsioo-nikomisjoni arvamusi (A7-0072/2011),
 - A. arvestades, et ühtse turu toimimine on peamine mõjur, mis lubab Euroopa Liidul täielikult realiseerida oma potentsiaali konkurentsivõime, targa, kaasava ja jätkusuutliku majanduskasvu, rohkemate ja paremate töökohtade loomise, igat liiki ettevõtetele võrdsete konkurentsitingimuste võimaldamise, kõigile Euroopa kodanikele võrdsete õiguste kehtestamise ning suure konkurentsivõimega sotsiaalse turumajanduse tugevdamise alal;
 - B. arvestades, et ühtse turu akt peab eurooplasi Euroopa majanduse aktiivseteks osalisteks;
 - C. arvestades, et ühtset turgu ei saa käsitleda ainult majanduslikus mõistes, vaid osana laiemast õigusraa-mistikust, mis võimaldab kodanikele, tarbijatele, töötajatele, ettevõtjatele ning ettevõtetele, eeskätt mis tahes liiki VKEdele konkreetseid põhiõigusi;
 - D. arvestades, et liiga palju on takistusi kodanike teel, kes tahavad teises liikmesriigis õppida või töötada, sinna kolida või piiri taga osturetkel käia, samuti VKEde teel, kes soovivad teise liikmesriiki asuda või piiriülese kaubandusega tegeleda; arvestades, et selliseid takistusi põhjustavad muu hulgas liikmesriikide seaduste ebapiisav ühtlustamine, sotsiaalkindlustusõiguste ülekandmise raskused ja liigne bürokraatia, mis segab isikute, kaupade, teenuste ja kapitali vaba liikumist liidus;
 - E. arvestades, et nagu märgiti Monti aruandes ja resolutsioonis ühtse turu loomise kohta tarbijatele ja kodanikele, eeldab ühtse turu väljakujundamine terviklikku nägemust, mis ulatusliku integratsiooni saavutamiseks koondab kõik asjakohased poliitikal ühtse turu strateegiliseks eesmärgiks, mis hõlmab konkurentsipoliitika kõrval muu hulgas ka tööstus-, tarbija-, energia-, transpordi-, digitaal-, keskkonna-, kliimamuutus-, kaubandus-, regionaal-, justiits- ja kodakondsuspoliitikat;

⁽¹⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf.

⁽²⁾ ELT C 349 E, 22.12.2010, lk 10.

⁽³⁾ ELT L 218, 13.8.2008, lk 30.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- F. arvestades, et ühtne turg peaks võimaldama Euroopa kodanikele – eriti neile, kes elavad raskesti ligipääsetavates piirkondades, näiteks saartel, mägedes või hõredalt asustatud aladel, ning liikumispuudega isikutele – suuremat valikut ja odavamaid hindu;
- G. arvestades, et komisjoni avaldatud trükitud ja digitaalne materjal on tihti kas liiga abstraktne või keeruline, et kodanikke tõeliselt kaasata ja laiema kuulajaskonnani jõuda;
- H. arvestades, et on tähtis, et ühtse turu akt ei koosneks reast üksteisest eraldatud meetmetest ja et kõik ettepanekud peavad aitama saavutada ühtset eesmärki,

Sissejuhatus

1. peab tervitatavaks komisjoni teatist „Ühtse turu akt” ja eriti selle II peatükki „Euroopa kodanike usalduse suurendamine”, mis sisaldab 19 algatust Euroopa kodanike vajaduste rahuldamiseks;
2. leiab, et teatises toodud ettepanekud üldiselt vastavad Euroopa Parlamendi ootustele, kuid neid tuleb veelgi tugevdada, et seada kodanikud ühtse turu projekti keskmesse;
3. taunib teatise jagamist kolmeks eurooplasi, ettevõtteid ja juhtimist käsitlevaks peatükiks, selle asemel et kasutada temaatilist jaotust; märgib, et ühtse turu konkurentsivõimet ja selle omaksõtmist kodanike poolt ei tuleks pidada vastuolulisteks, vaid pigem teineteist toetavateks eesmärkideks; leiab siiski, et teatise kolm peatükki on võrdselt tähtsad ja omavahel seotud ning neile tuleks läheneda ühtselt, võttes arvesse nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil tehtud ettepanekuid ja sidusrühmade mureküsimusi;
4. on kindlalt veendunud, et ühtse turu akt peab olema ühtne ja tasakaalustatud meetmepakett ning kooskõlas Grechi aruande (A7-0132/2010) ja Monti aruandega, mis paneb aluse nii kodanike kui ka ettevõtete huve teenivale lisandväärtust andvale Euroopale;
5. märgib, et ühtse turu elavdamine ja süvendamine on väga oluline nii finants- ja majanduskriisi tagajärgedega võitlemiseks mõeldud ELi poliitikameetmete raames kui ka ELi 2020. aasta strateegia osana;
6. on seisukohal, et paljudes valdkondades, sh isikute, kaupade ja teenuste vaba liikumise osas, ei ole eurooplased saanud veel ühtselt turust täielikku kasu, ning et on vaja uusi stiimuleid eriti tööjõu kogu Euroopat hõlmava tõhusa geograafilise liikuvuse tagamiseks;
7. on seisukohal, et ühtse turu strateegia peaks tugevdama sotsiaalset heaolu ja töötajate õigusi ning tagama õiglasel töötingimused kõigile Euroopa kodanikele;
8. toetab komisjoni ideed algatada ühtse turu aktiga kogu Euroopas üldine ja pragmaatiline arutelu siseturu kasulikkuse ja kulukuse üle ning palub komisjonil tagada kodanike halduskoormust vähendavate siseturu eeskirjade tulemuslik kohaldamine;
9. jagab veendumust, et Euroopa ühtse turu täielik väljaarendamine peaks looma aluse poliitilise ja majandusintegratsiooni protsessi lõpuleviimiseks;
10. rõhutab eriti komisjoni käesolevas teatises võetud kohustust edendada uusi lähenemisviise jätkusuutlikule arengule;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

11. rõhutab, et liikmesriigid rakendavad ja kohaldavad puudulikult mitte ainult ühtse turu õigusakte, vaid ka muid õigusakte, mis mõjutavad Euroopa kodanike ja teiste siinsete seaduslike elanike õigusi; palub liikmesriikidel tagada eelkõige vaba liikumise direktiivi (2004/38/EÜ) parem rakendamine;
12. leiab, et jõupingutused ühtse turu väljaarendamiseks peaksid keskenduma kodanike, tarbijate, avalike teenuste kasutajate ja ettevõtete muredele ja õigustele ning tooma neile reaalselt kasu, kui tahtakse taastada nende täielik usaldus ühtse turu suhtes ja tõsta nende teadlikkust selle pakutavatest võimalustest;
13. nõuab tungivalt liikmesriikide ja komisjoni jõudude ühendamist, et tuua ühtse turu sõnum kodanikeni ning tagada selle eeliste tundmine ja nende kui tarbijate õiguste laialdane ja nõuetekohane mõistmine ja jõustamine; sellega seoses tunnistab paremate, enamikku kodanikke tõeliselt huvitavate ja kaasavate suhtlusstrateegiatega ning kaasaegete tehnoloogiate laialdase ja leidliku kasutamise vajalikkust;
14. rõhutab, et Euroopa kodanike ühtne turg puudutab peamiselt töökohti ja uute töökohtade loomist, ning et on eluliselt tähtis luua keskkond, kus ettevõtted ja kodanikud saaksid oma õigusi täielikult teostada;
15. rõhutab, et ühtne turg pakub tööhõive, majanduskasvu ja konkurentsivõime seisukohalt suuri võimalusi, mille täielikuks ärakasutamiseks tuleb vastu võtta jõuline struktuuripoliitika;
16. rõhutab, et demograafiliste probleemide lahendamiseks läheb vaja strateegiat, mis aitaks luua töökohti, mis täidaksid lüngad ELi tööturul;
17. kordab 20. mai 2010. aasta resolutsioonis ühtse turu loomise kohta tarbijatele ja kodanikele väljendatud seisukohta, et komisjon peaks edendama tarbijasõbralikku ühtse turu seadusandlust, tagamaks ühtse turu toimimisel tarbijahuvide täielikku arvesse võtmist;
18. juhib tähelepanu sellele, et kodanike ja tarbijate usaldus on ühtse turu toimimiseks otsustava tähtsusega, seda ei tohi pidada enesestmõistetavaks, vaid tuleb hoida ja kasvatada; arvab eriti, et oma lubaduste täitmiseks peavad liikmesriigid ja ELi institutsioonid tagama, et praegune ühtse turu raamistik täiel määral toimiks; rõhutab, et kodanike usaldus on ühtse turu edukaks väljaarendamiseks niisama asendamatu nagu soodne ettevõtluskeskkond; arvab, et mõlema eesmärgi täitmiseks peaksid majandus-integratsiooniga kaas-nema asjakohased sotsiaal-, keskkonna- ja tarbijakaitse meetmed;
19. lisaks arvab, et Euroopa kodanikele lisandväärtuse andmise küsimuses peaksid ühtse turu ettepanekud järgima subsidiaarsuse ja liikmesriikide suveräänsuse põhimõtteid ning edendama parimate tavade vahetamist liikmesriikide vahel;
20. rõhutab, et puudub vahetu suhtlemine kodanikega ja on seisukohal, et ELi esindustel liikmesriikides peavad olema volitused koheselt vastata negatiivsetele ja eksitavatele meediasõnumitele vastavate faktide esitamisega, ühtlasi peaksid nad püüdma anda rohkem teavet Euroopa õigusaktide, projektide ja programmide kohta, edendades sellega ka asjatundlikku arutelu Euroopa küsimustes; lisaks soovib leidlikult ja laialdaselt kasutada kaasaeget tehnoloogiat, sh rollimängudega videomänge, milles noored saavad Euroopa tasemel omavahel võistelda (nt ELi tasandi koolivõistluste ühe osana), õppides seejuures tundma majanduse ja ELi toimimist;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

21. märgib, et laienenud ELi tõhusust ja demokraatlikku õiguspärasust saab ja tuleb parandada, kuna ELi kodanike toetus ELile selgelt väheneb; on seisukohal, et Euroopa inimeste kokkuviiamiseks, mis peaks olema ELi põhiülesanne, kulutatakse liiga vähe aega ja jõudu või siis tehakse seda valesti; seepärast nõuab, et liikmesriigid ja ELi institutsioonid teeksid rohkem ELile toetuse loomiseks ja Euroopa inimeste veenmiseks ELi väärtuste tähtsuses ning ELi kasulikkuses ja eelistes;
22. peab korrupsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastast võitlust tähtsaks siseturu nõuetekohase toimimise jaoks, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike jätkama sellealast tööd ning kasutama kõiki olemasolevaid vahendeid, sealhulgas koostöö- ja kontrollimehhanismi;
23. rõhutab vajadust võtta ühtse turu akti koostamisel arvesse Stockholmi programmi eesmärke, eelkõige avatud piire ning kaupade, teenuste, kapitali ja isikute vaba liikumist;
24. kinnitab, et liikmesriikidel on kohustus vastu võtta ja rakendada siseturgu ja sellega seotud Euroopa kodanike õigusi käsitlevaid ELi õigusakte;
25. rõhutab, et siseturu realiseerimisel tuleb täielikult kinni pidada põhiõiguste hartas sätestatud liidu kodanike ja elanike õigustest;
26. usub, et petitsioonimenetlus võib mõjuda positiivselt, aidates kodanikel siseturust kasu saada;
27. kutsub komisjoni üles võtma vastu selge ja kergesti kättesaadava kodaniku harta, mis käsitleb õigust elada ja töötada kõikjal ELis, ning koostama sihtotstarbelist mitmekeelset teavet igapäevastest probleemidest, millega kodanikud puutuvad kokku Euroopas ringi liikudes ja ostu- või müügitehinguid sooritades, samuti sotsiaalsetest, tervishoiu-, tarbijakaitse ja keskkonnakaitse normidest, millele nad saavad tugineda;
28. on seisukohal, et 19 komisjoni kavandatud tegevust tuleks seada tähtsuse järjekorda selle põhjal, kuidas need realistliku aja jooksul mõjutavad töökohtade loomist, annavad Euroopa kodanikele reaalselt kasu ja on nende jaoks teostatavad;
29. tuletab meelde, et oma resolutsioonis sotsiaalse ettevõtluse kohta nõudis parlament suuremat tunnustust sotsiaalsetele ettevõtetele, sealhulgas selle mõiste üldist integreerimist ELi tegevuspoliitikatesse, tihedamat dialoogi sotsiaalse ettevõtluse esindajatega, paremaid ettevõtluse toetamise meetmeid ja sotsiaalse dialoogi tunnustamist; tuletab meelde, et samas otsuses nõudis Euroopa Parlament riiklikelt registritelt sotsiaalsete ettevõtete arvelevõtmist ja eristatikat sotsiaalsete ettevõtete tegevuse kohta;
30. nõuab, et käivitataks televisioonis ülekantav üleeuroopaline võitlus Euroopa aasta piiriülese ettevõtte tiitlile, et näidata inimestele ühtse turu eeliseid ja võimalusi ning ideedega noorte potentsiaali; on seisukohal, et see, kui nähakse, kuidas Euroopa eri osadest pärit inimesed tulevad kokku, teevad äriplaanid, koguvad raha ja algatavad ühiselt midagi positiivset, aitaks edendada nii Euroopa ja ühtse turu ideed kui ka ettevõtluse ideed; lisaks usub, et võitnud ettevõtte jälgimine kogu aasta jooksul (keskendudes ka selle töötajatele ning nende sõpradele ja peredele) võiks näidata ühtse turu eeliseid ja puudusi ning puuduste parandamise võimalusi, et tõsta inimesed teadlikkust Euroopa tegelikust tähendusest, seda ka inimlikus mõõtkavas;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

31. tuletab meelde vajadust võtta ELi integreeritud poliitikameetmete raames arvesse territoriaalsete eripäradega piirkondade, eriti ELi toimimise lepingu artiklis 349 määratletud äärepoolseimate piirkondade olukorda, et võimaldada neil piirkondadel ja nende ettevõtjatel, tööjõul ja kodanikel täielikult integreeruda ELi siseturule ning sellest täiel määral kasu saada; ergutab komisjoni säilitama ja edasi arendama erioigusnorme nende piirkondade jaoks; tuletab meelde vajadust koostada komisjoni teatistes KOM(2004)0343 nimetatud Euroopa laiemal naabruskonna tegevuskava kui täiendus ühtsesse turgu integreerimisele; lõpuks nõuab peatüki „Ühtse turu suurem solidaarsus” ettepanekute laiendamist ja tõhustamist, ning et eelkõige võetaks arvesse ühtse turu mõju kõige ebasoodsamas olukorras olevatele piirkondadele, et ette näha ja toetada nende piirkondade kohanemispüüdlusi;

Üldhinnang

32. palub komisjonil võtta kiireid meetmeid, et toetada kodanike liikuvust jätkusuutliku majanduskasvu, tööhõive ja sotsiaalse kaasamise edendamiseks, ning nõuab liikuvuse mõõtmiseks ELis nn liikuvuse tulemustabeli sisseseadmist; sellega seoses tervitab komisjoni kutsekvalifikatsioonide tunnustamise algatust, algatust „Noorte liikuvus”, Euroopa kutseoskuste passi, ettepanekut lennureisijate õiguste kohta, algatust seoses teatavate põhiliste pangandusteenuste kättesaadavusega ning kavandatud algatust pankade teenustasude läbipaistvuse ja võrreldavuse parandamiseks; soovib komisjonil viia oma mõjuhinnangus läbi tuludekulude analüüsi ja püüda leida eelnimetatud algatuste vahelist sünergia; kutsus komisjoni üles suurendama ja laiendama oma osalemist liikuvuse, eriti noorte liikuvuse programmides ning neid programme rohkem tähtsustama;

33. märgib, et tooteohutuse ja turujärelevalve küsimused on Euroopa kodanike jaoks ülitähtsad; on seepärast rahul komisjoni Euroopa turujärelevalve arendamise mitmeaastase tegevuskavaga, mille aluseks on tollikontrolli ja tooteohutuse suunised, ning nõuab komisjonilt tungivalt kõigi toodete jaoks ühtse turujärelevalve süsteemi loomist, mis tugineks ühele, nii üldist tooteohutuse direktiivi kui ka turujärelevalve määrust hõlmavale õigusaktile; kolmandatest riikidest imporditavate kaupade piirikontrolli tõhustamiseks palub komisjonil suuremat aktiivsust liikmesriikide tolli- ja turujärelevalveasutuste tegevuse kooskõlastamisel ja parimate tavade vahetamisel; kutsus liikmesriike ja komisjoni üles võtma kasutusele tõhusaks turujärelevalvetevõtmiseks piisavad vahendid;

34. kutsus komisjoni üles paluma, et oma tööturul endiselt piiranguid rakendavad liikmesriigid vaataksid läbi oma üleminekusätted, et avada oma tööturud kõigile Euroopa töötajatele;

35. on seisukohal, et kõrgelt kvalifitseeritud migrantide ja hooajatöölise sissevool oleks Euroopa majandusele kasulik; kutsus seetõttu liikmesriike üles oma tööturul kehtivaid piiranguid kiiremini kõrvaldama ja avama need kõigile ELi kodanikele; lisaks palub komisjonil edasi arendada nende inimrühmadega seotud sisserändepoliitikat, jälgides, et päritoluriike ei tühjendataks neile hädavajalikust inimressursist, ning samal ajal parandada välispiiride haldamise meetmeid ja tõkestada ebaseaduslikku sisserännet;

36. kordab, et mittediskrimineerimise põhimõtte siseturul välistab teise liikmesriigi kodanikele kehtestatud kohustuse esitada originaaldokumente, tõestatud koopiaid, kodakondsuse tõendeid või dokumentide ametlikke tõlkeid selleks, et kasutada teenust või saada soodustingimusi või soodsamat hinda;

37. on seisukohal, et teenuste direktiiv loob pöhiraamistiku teenusepakkujate vaba liikumise laiendamiseks ning on suunatud tarbijate kui teenuse saajate õiguste tugevdamisele ning teenusepakkujate ja nende teenustega seotud teabe, abi ja läbipaistvuse kättesaadavuse parandamisele;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

38. palub komisjonil esitada praktilisi ettepanekuid selleks, et laiendada ebaausate kaubandustavade vastast tarbijakaitset väikeettevõtjatele;

39. tunneb heameelt komisjoni kavatsusest esitada õigusakti ettepanek kutsekvalifikatsioonide tunnustamise süsteemi reformimiseks; palub komisjonil hinnata vastavat ühenduse õigustikku ja avaldada 2011. aasta septembriks roheline raamat; juhib tähelepanu vajadusele tagada pensioniõiguste ülekandmise võimalus; kutsub liikmesriike üles oma pensionipoliitikaid tulemuslikumalt kooskõlastama ja Euroopa tasandil parimaid tavasid vahetama;

40. nõuab selgema seose loomist kesk- ja kõrgharidusprogrammide ning tööturu vajaduste vahel ja rõhutab kutsepraktika tähtsust; kutsub komisjoni edendama nii ametlikku kui ka mitteametlikku õpet; arwab, et kutsekaardid võiksid vähemalt teatud sektorites olla konkreetne abinõu spetsialistide liikumise kergendamiseks ühtsel turul; nõuab tungivalt, et komisjon enne vastavat läbivaatamist teostaks Euroopa kutsekaartide kasutuselevõtmise mõju hindamise, võttes arvesse neist tulenevaid eeliseid, lisandväärtust, andmekaitse nõudeid ja kulusid;

41. on seisukohal, et komisjon peaks rahaliselt toetama üleeuroopalist oskuste vahetamist, mille puhul väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted saaksid kasu suuremate ettevõtete oskustest, mis edendaks sünergia teket ja mentorlust;

42. tunneb heameelt komisjoni kavatsusest võtta vastu teatis energiaprioriteetide kohta ajavahemikuks kuni aastani 2020/2030; täielikult toimiva energia siseturu väljaarendamiseks kutsub komisjoni üles tegelema puuduvate infrastruktuurilülidega ja hõlbustama taastuenergia integreerimist;

43. tervitab teadet õigusloomealgatuse kohta, mis puudutab töötajate lähetamise direktiivi (96/71/EÜ) rakendamist, eesmärgiga tagada lähetatud töötajate õiguste tunnustamine ning selgitada liikmesriikide asutuste ja ettevõtete kohustuste küsimusi; palub liikmesriike heastada puudused direktiivi rakendamisel ja jõustamisel;

44. tervitab komisjoni poolt välja kuulutatud meedet, millega tagatakse teatavate põhiliste pangandusteenuste kättesaadavus; märgib, et pankade jaoks riskantsemateks loetavate klientide suhtes kohaldatavad uurimismeetmed peaksid olema proportsionaalsed ja objektiivselt põhjendatud; tervitab pangandustasude läbipaistvuse ja võrreldavuse parandamiseks kavandatud algatust;

45. kutsub komisjoni üles kaasama oma programmi kesksed finantsteenuste algatused (näiteks ühtne euromaksete piirkond ja väärtpaperite suurem õiguskindlus), mis on ühtse turu seisukohalt väga olulised; rõhutab, et maksete süsteemi killustatus takistab piiriülest kaubavahetust; kutsub komisjoni üles jätkama ühtse euromaksete piirkonna (SEPA) süsteemi täiustamist, et määratleda kõigi krediitkaartidega kasutatavad peamised makseteenused, mis suurendab tehingukulude läbipaistvust ja vähendab ELi sisesid vahetustasusid;

46. nõuab meetmete võtmist nõuetekohase õigusraamistiku loomiseks sihtasutuste, vastastikuste ühingute ja ühenduste jaoks, et anda neile üleeuroopaline staatus, vältida õiguslikku ebaselgust ning edendada ka teisi sotsiaalseid ettevõtteid ja sotsiaalseid projekte; tervitab komisjoni kavatsust vaadata läbi määrus (EÜ) nr 1435/2003 Euroopa ühistu põhikirja kohta ning nõuab selle läbivaatamise raames tõeliselt sõltumatu põhikirja väljatöötamist; rõhutab vajadust parandada ühtsel turul sotsiaalsete ettevõtete jaoks kaupade ja teenuste piiriülest kättesaadavust ning maksimeerida nende sotsiaalset, kultuurilist, uuendustegevus- ja ettevõtluspotsentsiaali;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

47. tervitab komisjoni kavatsust võtta vajaduse korral alati arvesse ühtse turuga seoses kavandatud õigusaktide sotsiaalset mõju, et teha paremal teabel ja enamatel tõenditel põhinevaid poliitilisi otsuseid; soovib komisjonil esitada näitajate kogum, mida saaks kasutada õigusaktide sotsiaalse mõju hindamiseks; on seisukohal, et selline mõju hindamine tuleks läbi viia integreeritud hindamise ühe osana, kus võetakse arvesse ettepaneku kõiki asjakohaseid mõjusid (nt rahalist ja ökoloogilist mõju, mõju konkurentsivõimele, töökohtade loomisele ja majanduskasvule);

48. palub komisjonil kindlustada sotsiaalsete õiguste tagamine konkurentsivõimelisema ühtse turu taaskäivitamisel, millega luuakse jätkusuutlik majanduskasv ning uusi ja paremaid töökohti; on seisukohal, et selleks peaks komisjon lisama ühtse turu õigusaktidesse viite sotsiaalpoliitikale ja sotsiaalsetele õigustele, kui see on kavandatava õigusakti sotsiaalse mõju hindamise järeldusi arvestades õigustatud; rõhutab ka seda, et ühtse turu õigusaktides tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu uusi artikleid 8 ja 9 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta jõustumist, mis annab eurooplastele terve rea kodanikuõigusi ning poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid õigusi ning õiguse läbi rääkida, sõlmida ja rakendada kollektiivlepinguid liikmesriikide õiguse ja tavade kohaselt ning ELi õigust asjakohaselt arvesse võttes;

49. tervitab komisjoni kava esitada hüpoteeklaene käsitlev õigusakti ettepanek, et parandada praegust puudulikku tarbijakaitset, vähendada hüpoteeklaenudega seotud õiguslikku ebaselgust ning hüpoteeklaenu andjate pakutud tingimuste ja valikute võrreldamatust, tagada finants- ja majandussüsteemi stabiilsus ning vähendada tõkkeid, et hüpoteeklaenu andjad saaksid laenu anda ja kodanikud laenu võtta ka teises liikmesriigis;

50. taunib asjaolu, et komisjoni teatistes ühtse turu akti kohta puuduvad meetmed rändlustasude osas, hoolimata selliste meetmete konkreetsusest ja kodanike sellealastest suurtest ootustest; nõuab komisjonilt tungivalt kehtiva rändlusmääruse laiendamist nii kehtivusala kui ka kohaldamisala mõttes ning andmerändlustasudele hinnalae kehtestamist; on seisukohal, et digitaalse tegevuskava eesmärkide täitmiseks tuleks võtta see algatus ühtse turu akti kohaldamisalasse; kutsub telekommunikatsioonisektorit edendama kogu ELis ühtsel rändlustasu määral põhinevat ärimudelit andmeside, audio- ja tekstisõnumite valdkonnas;

51. palub komisjonil võtta kiireid meetmeid, et stabiliseerida finantsturud, tagada nende selline toimimine, mis tooks kasu reaalmajandusele, ning luua nõuetekohaselt reguleeritud ja kontrollitav ühtne jaemüügitur, mille kaks eesmärki on kõrgetasemeline tarbijakaitse ja finantsstabiilsus tänu ärimullide vältimisele, eelkõige kinnisvaraturul;

52. palub komisjonil tuvastada ja kaotada Euroopa kodanikele ikka veel kehtivad maksutõkked; nõuab otsustavamalt tegutsemist Euroopa kodanike topeltmaksustamise vältimiseks;

53. tervitab komisjoni algatust avalike konsultatsioonide algatamiseks ärijuhtimise ning sotsiaal- ja keskonnaprobleemide ja inimõiguste järgimise osas ettevõtete poolt jagatava teabe läbipaistvuse suurendamise küsimustes, kuid rõhutab, et tähtis on võtta edasisi konkreetseid meetmeid, et edendada usaldusväärset ja vastutustundlikku palgapoliitikat, naiste piisavat osalemist äriühingute juhatustes ja nõukogudes, aktsionäride pikaajalise toetuse väärtustamist, tihedamat töötajatega konsulteerimist, osalust ja aktsiaosaluskeeme; nõuab eelkõige töötajate osaluskeemide edendamist, aktsionäride pikaajalise toetuse tugevdamist ning töötajate ja nende esindajate teavitamis- ja konsulteerimisõiguste edendamist koos õigusega olla esindatud juhatuses; rõhutab, et suurem läbipaistvus, head suhted töötajatega ning säästva arenguga kooskõlas olevad tootmisprotsessid on ka ettevõtete, nende omanike ja investorite huvides;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

54. võtab teadmiseks komisjoni ettepaneku sotsiaalse ettevõtluse algatuse kohta ning soovib alustada konsultatsioone käesoleva projekti teemal, et hinnata kõnealuse meetme potentsiaali majanduskasvu ja töökohtade loomisel;

55. arvab, et ühtse turu aktis tuleks näidata, kuidas avalik sektor saaks kõige paremini kaasata ettevõtteid avalike teenuste pakkumise uuenduslike lahenduste edendamisse; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles vastavalt oma pädevustele tagama, et üldist majandushuvi pakkuvate teenuste, sealhulgas üldist huvi pakkuvate sotsiaalteenuste puhul oleks kindlustatud üldine kättesaadavus, kõrge kvaliteet, taskukohasus ja selged rahastamiseeskirjad, andes selleks ametiasutustele vahendid nende teenuste kvaliteedi hindamiseks; on seisukohal, et komisjon peaks tegema sektoripõhiseid algatusi ja kasutama kõiki olemasolevaid võimalusi, lähtudes Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 14 ja protokollist 26 ning nendega kooskõlas, et tagada üldist majandushuvi pakkuvate teenuste ja üldist huvi pakkuvate sotsiaalteenuste osutamine asjakohasel tasemel kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega;

56. palub komisjonil ELi eeskirjade rakendamise lihtsustamiseks muuta selgemaks kriteeriumeid, mille põhjal hinnata üldhuvi pakkuvate sotsiaalteenuste avalike hangete ja sellealase riigiabi kokkusobivust siseturuga;

57. nõuab struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi vahendite strateegilist ja nõuetekohast kasutamist ning üleeuroopaliste võrkude laiendamist ühtse turu arendamise eesmärgil;

58. juhib eriti tähelepanu üleeuroopaliste transpordivõrkude ja eeskätt oma loomult rahvusvaheliste ja kitsaskohti leevendavate projektide lisandväärtusele; juhib tähelepanu sellele, et üleeuroopalised transpordivõrgud pakuvad inimeste ja kaupade ELi-siseseks liikumiseks tõhusa raamistiku ning märgib, et ELi 2020. aasta strateegias tunnistatakse selliste strateegiliste projektide loodavat lisandväärtust, mis on piiriülesed, kõrvaldavad kitsaskohti ja toetavad ühendvedude sõlmpunkte (linnad, sadamad, lennujaamad, logistikaplatvormid);

59. toetab põhivõrgu kontseptsiooni, milline võrk koosneb eelnimetatud põhimõtteid järgivatest esmatahtsatest projektidest, mis on siis peamised ELi rahastamise saajad, ning nõuab tungivalt ELi toetusega transpordivaldkonda tehtavate investeeringute ühildamist teiste seonduvate, muudest ELi allikatest rahastatavate transpordi infrastruktuuri projektidega;

60. tervitab ELi piires reisivate reisijate reaalsete õiguste kehtestamist lennundus-, raudtee-, merevedude ja bussisektoris ja tunnistas nende õiguste tähtsust isikute vaba liikumise hõlbustamiseks ühtse turu raames;

61. nõuab nende õiguste jõustamise läbivaatamist lennundussektoris, millele vajaduse korral järgneksid seadusandlikud ettepanekud nende õiguste selgemaks ja kindlamaks muutmiseks, et tagada nende ühtne kohaldamine kogu ELis ja vältida ühtsel turul ohtu moonutada transpordiliikide sisest ja nende vahelist konkurentsi; nõuab nende ettepanekute ühildamist piisava tarbijakaitsega sellistes valdkondades nagu reisi-paketid, pankrotid ja ülemäärased teenustasud;

62. juhib tähelepanu sellele, et lennureisijate õigusi reguleeriv kehtiv õigusraamistik vajab paremaid täitemeetmeid, et kodanikud ja eeskätt liikumispuudega isikud saaksid oma õigusi täielikult kasutada; palub komisjonil tarbijakaitse tugevdamiseks võtta vastu ettepanek lennureisijate õiguse käsitleva määruse muutmiseks ja teatis kõiki transpordiliike kasutavate reisijate õiguste kohta koos järgnevate seadusandlike ettepanekutega;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

63. palub komisjonil teha kokkuvõtte senistest kogemustest reisijate õiguste valdkonnas, tuua välja transpordiliikide ühisjooned ja koostada lähiaastateks üldised poliitikasuunised, keskendudes eriti reisijate teadlikkuse tõstmisele oma õigustest ja nende kasutamisest;
64. palub komisjonil julgustada uute tehnoloogiate kasutamist tõhusas, targas ja jätkusuutlikus transpordisüsteemis, kus reisija abistamiseks toetatakse ühtset piletisüsteemi;
65. rõhutab digitaalse ühtse turu väljaarendamise vajadust ja märgib, et sellest tulenev kasu mõjutab Euroopa kodanike igapäevaelu; nõuab meetmeid, millega edendada e-tervist ja taskukohaste lairibateenuste üldist kättesaadavust; tervitab ettepanekut võtta vastu otsus koostada Euroopa raadiospektri tegevuskava, eelkõige vabastada 800 MHz sagedusriba digitaalne dividend aastaks 2013, et traadita lairibaühenduse turg saaks kasvada ja tagada kiire internetiühenduse kõigile kodanikele, eeskätt neile, kes elavad Euroopa raske- ja kiirliikluse piirkondades (saared, mäed, hõredalt asustatud ja maapiirkonnad);
66. nõuab tungivalt, et liikmesriigid käsitleksid komisjoni ettepanekus horisontaalse diskrimineerimise vastase direktiivi kohta (KOM(2008)0426) mitte ainult kulusid, vaid ka võimalikku kasu sellest, kui inimestele, kes varem ei tundnud ennast teatavates piirkondades ohutult ja turvaliselt, muutuvad seal teenused kättesaadavaks;
67. toetab kindlalt 2010. aasta aruandes ELi kodakondsuse kohta (KOM(2010)0603) sisalduvat 25 meedet kodanike igapäevaelu parandamiseks, eriti neid, mis on seotud kuriteoohvrite, kahtlusosaluste ja süüdistatavate senisest parema kaitsega;
68. on rahul direktiiviga patsientide õiguste kohta piiriüleses tervishoius ja kutsub liikmesriike üles seda täies mahus rakendada;

Kesksed prioriteedid

69. palub komisjonil parlamendi kesksete prioriteetidena toetada järgmisi ettepanekuid:
- kutsub komisjoni võtma meetmeid Euroopa kodanike liikuvuse suurendamiseks, eelkõige avaldama 2011. aasta septembriks roheline raamatu kutse kvalifikatsioonide tunnustamise kohta koos hinnanguga praegusele raamistikule, vajaduse korral tegema ettepanekut seadusandlikuks algatuseks selle raamistiku reformimiseks 2012. aastal ning samal ajal hindama 2011. aastal kogu ELi hõlmavate kutsekaartide ja Euroopa kutseoskuste passide teostatavust ja neist saadavat lisandväärtust, ning koostama liikuvuse tulemustabeli ELi sisese liikuvuse hindamiseks;
 - kutsub komisjoni üles olema aktiivsem liikmesriikide turujärelevalve- ja tolliasutuste tegevuse kooskõlastamisel, et tõsta kolmandatest riikidest imporditavate kaupade piirikontrolli tulemuslikkust, koostama 2011. aastal mitmeaastase tegevuskava kõigi toodete tulemusliku üleeuroopalise turujärelevalve süsteemi väljatöötamiseks, ning samas võimaldama liikmesriikidele paindlikkust oma seaduslike kohustuste täitmisel;
 - nõuab tungivalt, et komisjon teeks ettepaneku pikendada kehtiva rändlusmääruse kehtivusaega (2015. aasta juunini) ja laiendada selle kohaldamisala kehtestaks andmerändlustasude jaehinnalae kehtestamisega, et alandada üldsuse ja ettevõtete rändluskulusid;
 - palub komisjonil esitada 2011. aasta juuniks seadusandlik ettepanek, millega tagatakse teatavate põhiliste pangandusteenuste kättesaadavus ning parandatakse 2011. aasta lõpuks pankade teenustasude läbipaistvust ja võrreldavust;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- palub komisjonil esitada seadusandlik ettepanek, millega kaotatakse liikuvate töötajate jaoks senised takistused ja tagatakse pensioniõiguste täielik ülekantavus;

*

* *

70. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Ühtne turg ettevõtluse ja majanduskasvu edendajana

P7_TA(2011)0146

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon ühtse turu kohta ettevõtluse ja majanduskasvu edendajana (2010/2277(INI))

(2012/C 296 E/10)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist „Ühtse turu akt. Kõrge konkurentsivõimega sotsiaalne turumajandus. 50 ettepanekut ühise tööturu ja ettevõtlusmaastiku ning omavahelise kaubavahetuse parendamiseks” (KOM(2010)0608);
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni ühtse turu loomise kohta tarbijatele ja kodanikele ⁽¹⁾;
- võttes arvesse professor Mario Monti 9. mai 2010. aasta aruannet „Ühtse turu uus strateegia”;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa 2020 – strateegiline juhtalgatus. Innovaatiline liit” (KOM(2010)0546);
- võttes arvesse komisjoni teatist „Arukas reguleerimine Euroopa Liidus” (KOM(2010)0543);
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa digitaalne tegevuskava” (KOM(2010)0245);
- võttes arvesse raportit, mis käsitleb hinnangut VKEde juurdepääsule riigihanketurgudele Euroopa Liidus ⁽²⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist ettevõtja ja tarbija vahelise piiriülese e-kaubanduse kohta ELis (KOM(2009)0557);
- võttes arvesse komisjoni 29. juuni 2009. aasta soovitus ühtse turu toimimise tõhustamise meetmete kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Keskkonnahoidlikud riigihanked” (KOM(2008)0400);

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0186.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

⁽³⁾ ELT L 176, 7.7.2009, lk 17.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- võttes arvesse komisjoni teatist „Kõigepealt mõtle väikestele”– Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act”(KOM(2008)0394);
 - võttes arvesse komisjoni teatist „21. sajandi Euroopa ühtne turg” (KOM(2007)0724) ja sellega kaasnevat komisjoni talituste töödokumenti „Ühtne turg: ülevaade saavutustest” (SEK(2007)1521);
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Võimalused, juurdepääs ja solidaarsus: uus sotsiaalne visioon 21. sajandi Euroopast” (KOM(2007)0726);
 - võttes arvesse komisjoni tõlgendavat teatist, mis käsitleb riigihankeid ja kontsessioone reguleeriva ühenduse õiguse kohaldamist avaliku ja erasektori institutsionaliseeritud partnerluste suhtes (K(2007)6661);
 - võttes arvesse komisjoni teatist pealkirjaga: „On aeg tõsta tempot: uus partnerlus majanduskasvu ja töökohtade loomise nimel” (KOM(2006)0030);
 - võttes arvesse nõukogu 10. detsembri 2010. aasta järeldusi ühtse turu akti kohta;
 - võttes arvesse oma 21. septembri 2010. aasta resolutsiooni e-kaubanduse siseturu väljakujundamise kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse oma 18. mai 2010. aasta resolutsiooni uute arengute kohta riigihangetes ⁽²⁾;
 - võttes arvesse oma 9. märtsi 2010. aasta resolutsiooni siseturu tulemustabeli kohta ⁽³⁾;
 - võttes arvesse oma 3. veebruari 2009. aasta resolutsiooni kommertskasutusele eelnevate hangete kohta: innovatsiooni kiirendamine jätkusuutlike ja kõrge kvaliteediliste avalike teenuste tagamiseks Euroopas ⁽⁴⁾;
 - võttes arvesse oma 30. novembri 2006. aasta resolutsiooni teemal „On aeg tõsta tempot – kasvava majandusega ja ettevõtliku Euroopa loomine” ⁽⁵⁾;
 - võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut ELi riigihankepoliitika ajakohastamise kohta (KOM(2011)0015);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ja rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, majandus- ja rahanduskomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni, regionaalarengukomisjoni ning õiguskomisjoni arvamusi (A7-0071/2011),
- A. arvestades, et vabal ja õiglasel konkurentsil põhinev ühtne turg on ELi majandusreformi esmatähtis eesmärk ja maailma majanduses Euroopa peamine konkurentsieelis;
- B. arvestades, et siseturu üks suuri eeliseid on olnud liikuvuse tõkete kaotamine ning institutsiooniliste eeskirjade ühtlustamine, mis on edendanud kultuurilist mõistmist, integratsiooni, majanduskasvu ja Euroopa solidaarsust;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0320.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0173.

⁽³⁾ ELT C 349 E, 22.10.2010, lk 25.

⁽⁴⁾ ELT C 67 E, 18.3.2010, lk 10.

⁽⁵⁾ ELT C 316 E, 22.12.2006, lk 378.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- C. arvestades seda, kui tähtis on suurendada usaldust ühtse turu vastu kõigil tasanditel ning kõrvaldada olemasolevat tõkkes äri alustavatele ettevõtetele; arvestades kõrgeid halduskulusid, mis heidutavad uusi ettevõtjaid;
- D. arvestades, et on tähtis, et ühtse turu akt ei koosneks mitmest üksteisest eraldatud meetmest ja et kõik ettepanekud osaleksid üheskoos ühtse eesmärgi saavutamises;
- E. arvestades, et turu killustatus mõjutab kõiki ettevõtjaid, kuid et VKEd on sellest tulenevate probleemide suhtes eriti tundlikud;
- F. arvestades, et üldise arusaama kohaselt on ühisturust siiani kasu saanud põhiliselt suured ettevõtted, hoolimata sellest, et ELi kasvumootoriks on VKEd;
- G. arvestades, et vähene innovatsioon ELis on viimaste aastate madala majanduskasvu üks põhilisi tegureid; arvestades, et innovatsioon rohelise tehnoloogia alal annab võimaluse pikaajalise majanduskasvu ja keskkonnakaitse kokkusobitamiseks;
- H. arvestades, et ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks peab ühtne turg looma tingimused arukaks, jätkusuutlikuks ja kaasavaks majanduskasvuks; arvestades, et ühtne turg peab muutuma ELi ettevõtete innovatsiooni ja teadustegevuse jaoks paremaks keskkonnaks;
- I. arvestades, et konkurentsipoliitika on oluline vahend selle tagamisel, et ELil on dünaamiline, tõhus ja uuenduslik siseturg ning et EL on konkurentsivõimeline ülemaailmses ulatuses;
- J. arvestades, et riskikapital on uute innovatiivsete ettevõtete jaoks oluline finantseerimisallikas; arvestades, et ELi liikmesriikidesse investeerida soovivate riskikapitalifondide jaoks esineb tõkkes;
- K. arvestades, et info- ja sidetehnoloogia arendamine ja laialdasem kasutamine ELi ettevõtete poolt on meie tulevase majanduskasvu seisukohalt olulise tähtsusega;
- L. arvestades, et e-kaubandus ja e-teenused, sh e-valitsuse ja e-tervise teenused, on ELi tasandil endiselt välja arendamata;
- M. arvestades, et postisektor ning postisüsteemide ja -teenuste koostalitlusvõime ja koostöö edendamine võivad oluliselt mõjutada piiriülese e-kaubanduse arengut;
- N. arvestades, et olemasolevad regulatiivsed tõkkes takistavad autoriõiguste tõhusat litsentsimist, põhjustades audiovisuaalsete toodete turul kõrge killustumise taseme, mis on ELi ettevõtetele kahjulik; arvestades, et nii ettevõtted kui ka tarbijad võidaksid audiovisuaalsete toodete ja teenuste tõeliselt ühtse turu loomisest, mis austab interneti kasutajate põhiõigusi;
- O. arvestades, et võltsimine ja piraatlus vähendavad e-kaubanduse usaldusväärsust ning soodustavad intellektuaalomandi kaitse eeskirjade killustumist, lämmatades innovatsiooni ühtsel turul;
- P. arvestades, et erinevad maksusätted võivad põhjustada piiriüleste tehingute jaoks märkimisväärsed takistusi; arvestades, et riikide maksupoliitika koordineerimine, nagu seda on kavandanud Mario Monti oma raportis, tooks olulist lisandväärtust ettevõtetele ja kodanikele;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- Q. arvestades, et riigihangetel on majanduskasvu suurendamises tähtis koht, moodustades umbes 17 % ELi SKP-st; arvestades, et piiriüleised hanked moodustavad vaid väikese osa kogu riigihangete turust, hoolimata sellest, et tegu on ELi äriühingute jaoks hea võimalusega; arvestades, et VKEdel on endiselt piiratud juurdepääs riigihangete turgudele;
- R. arvestades, et teenused on majanduskasvu ja tööhõive jaoks esmatähtis sektor, kuid teenuste ühtne turg on endiselt välja arendamata, tulenevalt eelkõige lünkadest teenuste direktiivis ja raskustest, mida liikmesriikidel on seoses selle direktiivi rakendamisega ette tulnud,

Sissejuhatus

1. tervitab komisjoni teatist „Ühtse turu akt”; on seisukohal, et teatise kolm peatükki on võrdselt olulised ja omavahel seotud ning neid tuleks käsitleda ühtse lähenemisviisi alusel, erinevaid põhiküsimusi üksteisest eraldamata;
2. rõhutab eelkõige komisjoni kõnealuses teatises võetud kohustust toetada uusi säästva arengu edendamise viise;
3. nõuab tungivalt, et komisjon viiks läbi järgmise finantsraamistiku ELi eelarveesmärkide finantsauditi ja seaks prioriteediks Euroopa lisandväärtust loovad projektid, mis on võimelised teadusuuringute, teadmiste ja innovatsiooni alal ELi konkurentsivõimet ja integratsiooni parandama;
4. rõhutab eelkõige seoses majandus- ja finantskriisiga ühtse turu tähtsust ELi ettevõtete konkurentsivõimele ja Euroopa majanduskasvule, nõuab, et komisjon ja liikmesriigid tagaksid piisavad vahendid, et parandada ühtse turu reeglite rakendamist, ning tervitab teatises kasutatud terviklikku lähenemisviisi; rõhutab Mario Monti aruandes sisalduvate eri meetmete vastastikust täiendavust, mis ei kajastu täielikult ühtse turu aktis;
5. kutsub seetõttu komisjoni üles esitama ambitsioonikat meetmepaketti, mis juhindub siseturu konkurentsivõime edendamise selgest ja sidusast strateegiast; kutsub komisjoni üles järgima Mario Monti aruande vaimu, mille kohaselt tuleks edendada liberaliseerimist ja konkurentsi ning samuti soodustada maksu- ja sotsiaalvaldkonna ühtlustumist;
6. rõhutab, et tuleb parandada Euroopa Liidu majanduse juhtimist ja luua ettevõtetele majanduslikud tingimused, et nad saaksid kasutada ühtse turu pakutavaid eeliseid kasvu ja konkurentsivõime suurendamiseks, ja nõuab selle seose selgesõnalist väljendamist ühtse turu aktis; palub komisjonil pöörata erilist tähelepanu mõjule, mida ELi liikmesriikide suurenevad majanduslikud erinevused avaldavad ühtse turu sisemisele ühtekuuluvusele;
7. rõhutab vajadust võtta vastu ambitsioonikas Euroopa tööstuspoliitika eesmärgiga tugevdada reaalmajandust ja saavutada selle muutumine arukamaks ja säästlikumaks;
8. rõhutab, et Euroopa strateegia välismõõde, mis hõlmab ka rahvusvahelist kaubandust, on turgude integreerimise tõttu üha olulisem ning et seetõttu võib asjakohane välisstrateegia olla tõeliselt kasulik selleks, et tagada jätkusuutlik majanduskasv, tööhõive ja ettevõtjate jaoks ühtse turu tugevdamine kooskõlas ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidega; rõhutab vajadust muuta ELi kaubanduspoliitika tõeliseks säästva arengu ning uute ja paremate töökohtade loomise vahendiks; palub komisjonil töötada välja kaubanduspoliitika, mis on kooskõlas tugeva töökohti loova tööstuspoliitikaga;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

9. märgib, et ühtset turgu ja regionaalarengut puudutavad Euroopa Liidu poliitikameetmed täiendavad vastastikku üksteist, ning rõhutab, et ühtse turu edusammud ja liidu piirkondade edasine areng on teineteisest sõltuvad, aidates kaasa ühtekuuluvale ja konkurentsivõimelisele Euroopale; väljendab heameelt Euroopa Komisjoni ettepanekute üle, mille eesmärk on süvendada ühtset turgu; rõhutab, et ühtse turu tegelik ja tõhus tagamine kõikides ELi piirkondades on inimeste, kaupade, kapitali ja teenuste vaba liikumise ning seega ka tugeva ja dünaamilise ühtse turu eeltingimuseks; juhib seoses sellega tähelepanu liidu regionaalpoliitika kesksel rollile infrastruktuuri arendamisel ning seoses piirkondade majanduslikult ja sotsiaalselt sidusa ja tasakaalustatud arendamisega;

Üldhinnang*Ühtne innovatiivne turg*

10. kutsub komisjoni üles võtma koostöös asjaomaste sidusrühmadega vastu järjekindla ja tasakaaluka strateegia, et edendada innovatsiooni ja toetada ka uuenduslikku ettevõtlust, mis oleks parim viis loometegevuse tunnustamiseks, ning kaitsta selliseid põhiõigusi nagu õigus eraelu puutumatusel ja isikuandmete kaitsele;

11. avaldab tugevat toetust VKE-sõbraliku ELi patendi ja ühtse patendivaidluste lahendamise süsteemi loomisele, eesmärgiga muuta ühtne turg liidriks innovatsiooni alal ja suurendada Euroopa konkurentsivõimet; rõhutab, et patentide tõlkimine mitmesse keelde on täiendav kulukoormus, mis takistab innovatsiooni ühtsel turul, ning et keelilises korralduses tuleb võimalikult kiiresti leida kompromiss;

12. avaldab toetust ELi projektivõlakirjade loomise ideele, eesmärgiga toetada pikaajalist innovatsiooni ja uute töökohtade loomist ühtsel turul ja rahastada piiriüleste infrastruktuuri suurprojektide rakendamist, eriti energia, transpordi ja telekommunikatsiooni valdkondades, mis toetaks meie majanduste ökoloogilisemaks muutmist; rõhutab vajadust sobilike riskijuhtimise struktuuride ning kõigi võimalike kohustuste täieliku avalikustamise järele;

13. juhib tähelepanu täielikult toimiva energia siseturu tähtsusele suurema sõltumatusel saavutamiseks energiaga varustamisel; on seisukohal, et seda on võimalik saavutada piirkondlike klastrite loomisel põhineva lähenemisviisi ning energiavarustuse kanalite ja allikate mitmekesistamise abil; rõhutab, et Ida-Euroopa infrastruktuuri tuleks parandada, et viia see kooskõlla Lääne-Euroopas asuvate liikmesriikide infrastruktuuriga; rõhutab, et energia siseturg peaks andma oma panuse energiahindade taskukohasuse säilitamiseks nii tarbijate kui ka ettevõtjate jaoks; on veendunud, et ELi kliima ja energiaga seotud eesmärkide saavutamiseks on vaja uut lähenemisviisi, et kohaldada CO₂ heitkoguste ja energiasisalduse suhtes sobivaid minimaalseid maksumäärasid; rõhutab vajadust uute energiatõhususe kavade ja meetmete järele, et suurendada oluliselt energiasäästu; rõhutab vajadust edendada arukaid võrke ja taastuvaid energiaallikaid ning julgustada kohalike ja piirkondlike omavalitsusi kasutama oma energiatõhususe kavades info- ja kommunikatsioonitehnoloogiasid; palub komisjonil jälgida tähelepanelikult energiamärgistuse, ökodisaini, transpordi-, ehituse- ja infrastruktuuralaste direktiivide rakendamist, et tagada ühtne Euroopa raamkäsitlus ning seda rakendada;

14. toetab toodete ökoloogilise jalajälje algatust ja nõuab tungival, et komisjon esitaks kiiresti ettepaneku ühtse hindamis- ja märgistussüsteemi loomiseks;

15. kutsub komisjoni üles edendama piiriüleseid investeeringuid ning looma raamistikku, mis julgustaks riskikapitalifondide investeeringuid ühtsele turule, kaitsma investoreid ja pakkuma motivatsiooni nende vahendite suunamiseks jätkusuutlikesse projektidesse, et saavutada ELi 2020. aasta strateegias seatud ambitsioonikaid eesmärke; kutsub komisjoni üles uurima Euroopa riskikapitalifondi loomise võimalikkust, mis oleks võimeline investeerima algstaadiumi kontseptsiooni tõestamise ja ettevõtete arendamise enne kaubanduslikke investeeringuid; palub komisjonil igal aastal hinnata avalike ja erainvesteeringute vajadust ja seda, kuidas seda vajadust tema ettepanekute raames rahuldatakse või peaks rahuldama;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

16. tunnustab riigihangete, eriti kommertskasutusele eelnevate hangete tähtsust ning rolli, mida need täidavad innovatsiooni stimuleerimisel ühtsel turul; ergutab liikmesriike kasutama kommertskasutusele eelnevaid hankeid, et anda otsustav algtõuge uutele innovatiivsete ja roheliste tehnoloogiate turgudele, parandades samas avalike teenuste kvaliteeti ja tõhusust; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles paremini teavitama riigiasutusi kommertskasutusele eelnevate hangete olemasolevatest võimalustest; kutsub komisjoni üles uurima võimalusi piiriüleste ühishangete hõlbustamiseks;

17. nõuab tungivalt, et liikmesriigid suurendaksid jõupingutusi innovatsiooniresursside ühendamiseks, luues innovatsiooniklastreid, ning astuksid samme, julgustamaks VKEde osalemist ELi teadusuuringute programmides; rõhutab vajadust teadusuuringute ja innovatsiooni tulemuste levitamiseks ja piiriüleseks ärakasutamiseks;

Ühtne digitaalne turg

18. tervitab komisjoni ettepanekut läbi vaadata e-allkirju käsitlev direktiiv, eesmärgiga võimaldada turvaliste e-autentimissüsteemide piiriülese tunnustamise ja kaastalitluse õigusraamistik; rõhutab vajadust e-identimise ja e-autentimise vastastikuseks tunnustamiseks kogu Euroopa Liidus ja palub seoses sellega komisjonil eelkõige tegeleda teenustesaajate diskrimineerimise probleemiga, mis on seotud nende rahvuse või elukohaga;

19. leiab, et transpordipoliitika valge raamat peaks keskenduma ettepanekutele, mis parandavad jätkusuutlikke transpordiviise, sh intermodaalsust ehk koostalitust; rõhutab kavandatud e-liikuvuse paketi tähtsust, mis on suunatud uute tehnoloogiate kasutamisele tõhusa ja jätkusuutliku transpordisüsteemi toetamiseks, eriti integreeritud piletimüügi kasutamise kaudu; kutsub liikmesriike üles kiiresti rakendama arukate transpordisüsteemide direktiivi;

20. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma vajalikke meetmeid ettevõtjate ja kodanike usalduse suurendamiseks e-kaubanduse suhtes, tagades käesolevas valdkonnas tarbijakaitse kõrge taseme; rõhutab asjaolu, et seda oleks võimalik saavutada, andes põhjaliku hinnangu tarbijaõiguste direktiivile ja põhjaliku mõjuhindangu kõigile poliitilistele valikutele, mis sisalduvad rohelises raamatus Euroopa lepinguõiguse kohta; juhib tähelepanu asjaolule, et teistes riikides domeenide registreerimise lihtsustamine internetipõhiste ettevõtete jaoks ning internetipõhiste maksesüsteemide parandamine ja teisest riigist võlgade sissenõudmise hõlbustamine kujutavad endast samuti kasulikke meetmeid e-kaubanduse edendamiseks kogu Euroopa Liidus;

21. rõhutab tungivat vajadust kohandada ELi info- ja kommunikatsioonitehnoloogia standardimispoliitika turu ning poliitiliste arengutega, et saavutada Euroopa poliitilised eesmärgid, mis nõuavad koostalitlusvõimet;

22. rõhutab vajadust ületada praegu Euroopa Liidus piiriüleses elektroonilises kaubanduses esinevad tõkked; rõhutab vajadust aktiivse poliitika järele, mis võimaldaks kodanikel ja ettevõtjatel täit kasu saada sellest kättesaadavast vahendist, mis võiks neile pakkuda kvaliteetseid tooteid ja teenuseid konkurentsivõimeliste hindadega; on seisukohal, et see oleks ülioluline praeguses majanduskriisi olukorras ning aitaks tohutult kaasa ühtse turu lõpuleviimisele kui ebavõrdsuste suurenemise vastu võitlemise vahend ning vahend kaitsetumate, kaugetes paikades elavate või piiratud liikumisvõimalustega tarbijate, vähese sissetulekuga rühmade ning VKEde kaitsmiseks, kelle jaoks on eriti oluline integreeruda elektroonilise kaubanduse maailma;

23. rõhutab, et ELi piirkonnad võivad etendada märkimisväärset rolli, aidates komisjonil luua ühtset digitaalset turgu; toonitab seoses sellega, et rõhku tuleks panna ELi piirkondadele kättesaadavate vahendite kasutamisele, et ületada puudujääke e-kaubanduse ja e-teenuste valdkonna arengus, mis võiksid moodustada viljaka aluse piirkondade tulevasele majanduskasvule;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

24. leiab, et VKEdel peaks olema vabades ulatuslikult Euroopa e-kaubandust kasutada; taunib asjaolu, et komisjon ei kavatses esitada ettepanekut luua Euroopa digitaaltehingute internetipõhine vaidluste lahendamise süsteem aastani 2012, kaksteist aastat pärast seda, kui Euroopa Parlamendi palus esitada vastavasisulise algatuse septembris 2000. aastal ⁽¹⁾;

25. nõuab liikmesriikidelt kolmanda postiteenuste direktiivi (2008/6/EÜ) täielikku rakendamist; rõhutab vajadust tagada universaalne juurdepääs kvaliteetsetele postiteenustele, vältida sotsiaalset dumpingut ja edendada postisüsteemide ja -teenuste koostalitlusvõimet ja koostööd, et hõlbustada toodete tõhusat laialivedu ja veebiostude teekonna jälgimist, mis suurendab kodanike usaldust piiriülese ostlemise vastu;

26. rõhutab vajadust luua ühtne turg internetis levitatavate audiovisuaalsete toodete jaoks, edendades info- ja kommunikatsiooniteenuste avatud standardeid, ja toetada innovatsiooni ja loovust autoriõiguste tõhusa haldamise kaudu, sh luues üleeuroopalise litsentsisüsteemi, eesmärgiga kindlustada kodanikele laiem ja õiglasem juurdepääs kultuuriteenustele ja -toodetele ning tagada, et õiguste valdajad saaksid oma loominguga eest kohase tasu ning et austataks internetikasutajate põhiõigusi; rõhutab vajadust lähendada intellektuaalomandi elektroonilisi õigusi reguleerivaid õigusakte kehtivatele tavapärastele intellektuaalomandi õigusaktidele, eeskätt kaubamärkide osas, et suurendada tarbijate ja ettevõtjate usaldust e-kaubanduse vastu;

27. juhib tähelepanu vajadusele tugevdada internetipiraatluse vastast võitlust, et kaitsta loojate õigusi, austades samal ajal tarbijate põhiõigusi; juhib tähelepanu asjaolule, et asutusi ja kodanikke tuleb põhjalikult teavitada võltsimise ja piraatluse tagajärgedest; tervitab komisjoni väljakuulutatud algatust, mis puudutab võltsimist ja piraatlust, eelkõige seadusandlike ettepanekute esitamist 2011. aastal, et kohendada õiguslikku raamistikku interneti uute probleemidega ja tugevdada tolliasutuste meetmeid selles valdkonnas; märgib, et sellega seoses võiks saavutada ka sünergia Euroopa turujärelevalve tugevdamiseks väljakuulutatud tegevuskavaga;

28. rõhutab samuti, et intellektuaalomandi õiguste kaitset ja jõustamist tuleks arendada osana laiema kavast, milles võetakse arvesse tarbijate ja ELi kodanike õigusi ja vajadusi, minemata vastuollu muu ELi sise- ja välispoliitikaga, nagu infoühiskonna, hariduse, tervishoiu, kolmandate riikide arengu ning rahvusvahelisel tasandil bioloogilise ja kultuurilise mitmekesisuse edendamiseks;

Ühtne ettevõtjasõbralik turg

29. rõhutab, et jätkusuutliku siseturu saavutamiseks tuleb finantsjärelevalvepaketti tõhusalt rakendada ja lõpule viia; nõuab, et komisjon viiks läbi hindamise, et kindlustada nimetatud rakendamine kogu ELis, ja koostaks igal aastal avaldatava vastavustabeli; on seisukohal, et selle eesmärgi saavutamiseks tuleks riiklike ja ELi järelevalveüksuste seas edendada parimate tavade kasutamist;

30. kutsub komisjoni üles parandama VKEde juurdepääsu kapitaliturgudele, ühtlustades saadaolevat teavet erinevatest ELi rahastamisvõimalustest, näiteks neist, mida pakuvad konkurentsivõime- ja innovatsiooniprogramm, Euroopa Investeeringuspank või Euroopa Investeeringufond, ning muutes rahastamiskorda lihtsamaks, kiiremaks ja vähem bürokraatlikuks; soovib seetõttu terviklikumat lähenemist rahastamise võimaldamisele, eelkõige selleks, et toetada üleminekut jätkusuutlikumale majandusele;

31. leiab, et Euroopa pangandusturu pluralistlik struktuur on kõige paremini vastavuses VKEde erinevate finantsvajadustega ning et õigusmudelite ja äriliste eesmärkide mitmekesisus parandab juurdepääsu rahastamisele;

⁽¹⁾ EÜT C 146, 17.5.2001, lk 101.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

32. rõhutab VKEde ja mikroettevõtete majanduslikku tähtsust Euroopa majanduses; rõhutab seepärast vajadust tagada, et „kõigepealt mõtle väikestele” põhimõte, mida väikeettevõtlusalgatusega „Small Business Act” edendatakse, oleks hästi rakendatud, ja toetab komisjoni meetmeid VKEde üleliigse halduskoormuse likvideerimiseks; teeb ettepaneku, et konkreetse kasvupotentsiaali, kõrgete palkade ja heade töötingimustega VKEsid tuleb toetada, ja nõuab diferentseerimist Euroopa väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act” raames, et viia see kooskõlla Euroopa 2020. aasta strateegiaga;
33. juhhib tähelepanu kohalike ettevõtete tähtsusele ebasoodsas olukorras olevate piirkondade, eelkõige raskustes linnaosade või väheasustatud piirkondade sotsiaalse sideme, tööhõive ja dünaamilisuse jaoks; nõuab neile asjakohast toetust liidu regionaalpoliitika kaudu;
34. rõhutab, et VKEde võimekust on vaja tugevdada seoses projektide kavandamise ja ettepanekute kirjutamisega, sh tehnilise abi ja sobilike haridusprogrammidega;
35. nõuab Euroopa osatähtsuse põhikirja kohta käiva õigusakti vastuvõtmist, et hõlbustada VKEde loomist ja piiriülest tegutsemist ühtsel turul;
36. leiab, et kapitaliinvestorid rahastaksid aktiivsemalt väike- ja mikroettevõtteid nende idustaadiumis, kui oleks rohkem tõhusaid väljumise võimalusi riiklike või üleeuroopaliste arenevate väärtipaberibörside kaudu, mis ei toimi praegu nõuetekohaselt;
37. nõuab tungivalt, et kõik liikmesriigid rakendaksid täielikult nn kaupade paketti;
38. rõhutab omavahel ühendatud äriregistrite tähtsust ja kutsub komisjoni üles arendama välja selge õigusraamistikku, mis tagaks, et teave vastavates äriregistrites on täielik ja õige;
39. tunnustab jaekaubandussektori tähtsat panust majanduskasvus ja töökohtade loomisel; palub komisjonil lisada ühtse turu aktile ettepaneku Euroopa jaekaubanduse tegevuskava kohta, milles tuvastatakse ja käsitletakse mitmeid probleeme, millega jaemüüjad ja tarnijad ühtsel turul kokku puutuvad; on seisukohal, et tegevuskava peaks põhinema Euroopa Parlamendis praegu tehtava, tõhusamat ja õiglasemat jaekaubandusturгу käsitleva töö järeldustel;
40. rõhutab tarbetute fiskaalsete, halduslike ja õiguslike tõkete kõrvaldamise tähtsust piiriülesele tegevusele; on seisukohal, et on selgemat käibemaksuraamistikku ja aruandekohustust ettevõtetele, et julgustada jätkusuutlikke tootmise ja tarbimise mustreid, piirata kohandamiskulusid, võidelda käibemaksupettustega ja suurendada ELi äriühingute konkurentsivõimet;
41. tervitab komisjoni kavatsust avaldada roheline raamat ettevõtete haldamise kohta ja algatada avalik arutelu ettevõtete investeringute sotsiaal-, keskkonna- ja inimõiguslike aspekte puudutava teabe üle; nõuab tungivalt, et komisjon teeks konkreetsed ettepanekud erainvesteeringute kohta, et luua tõhusad stiimulid pikaajalistele, jätkusuutlikele ja eetilistele investeringutele, koordineerida paremini ettevõtete fiskaalpoliitikat ja julgustada ettevõtete vastutust;
42. väljendab heameelt energiamaksu direktiivi läbivaatamise üle, mille eesmärk on võtta paremini arvesse kliimamuutusega seotud eesmärke, tingimusel, et see ei too kaasa ebaproportsionaalselt suurt maksukoormust kaitsetumatele tarbijatele;
43. tervitab soojalt komisjoni algatust juriidilise isiku tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi direktiivi loomiseks ning rõhutab, et see võib vähendada maksude vältimist ning suurendada ettevõtete tulumaksu määrade läbipaistvust ja võrreldavust, vähendades seega takistusi piiriülesele tegevusele;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

44. kutsub komisjoni üles muutma riigihankemenetlusi tulemuslikumaks ja vähem bürookraatlikuks, et julgustada ELi äriühingute osalemist piiriülestel riigihangetel; rõhutab, et on vaja veelgi suuremat lihtsustamist, eriti väikeste kohalike ja piirkondlike asutuste jaoks, ja selleks, et võimaldada VKEdele suuremat juurdepääsu riigihangetele; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks riigihangete avatuse taset puudutavad andmed ja tagaks vastastikkuse teiste tööstusriikide ja suurte kiiresti areneva majandusega riikidega; kutsub komisjoni üles uurima uusi viise, millega parandada Euroopa ettevõtete juurdepääsu ELi välistele riigihanketurgudele, et tagada võrdsed võimalused nii Euroopa kui ka euroopavälistele ettevõtetele, mis konkureerivad riigihankelepingutele;

45. teeb üldisema ettepaneku, et tulevased kaubanduslepingud, mille üle EL peab läbirääkimisi, peaksid sisaldama säästva arengu peatükki, toetudes ettevõtete sotsiaalse vastutuse põhimõtetele, mis on määratletud OECD 2010. aastal ajakohastatud suunistes hargmaistele ettevõtetele;

46. kutsub komisjoni üles paremini kooskõlastama VKEsid käsitlevaid riigisisese ja rahvusvahelise tasandi meetmeid, tegema kindlaks, millistel VKEdel on kaubanduspotentsiaali, ning neid toetama; on arvamusel, et liikmesriigid peaksid rohkem tegema selleks, et innustada VKEsid kasutama olemasolevaid algatusi ja vahendeid, nagu turulepääsu andmebaas ja ekspordiettevõtete abiliin;

47. on arvamusel, et komisjon peaks tõhustama oma jõupingutusi piiriülese panganduse hõlbustamiseks, eemaldades kõik takistused võistlevate kliiring- ja arveldussüsteemide kasutamisel ja rakendades ühiseid kauplemiseeskirju;

48. leiab, et komisjon peaks rahastama Euroopa-sisest kutseoskuste vahetamist, millega väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted saaksid kasu suurtes ettevõtetes saadaolevatest kutseoskustest, edendades sellega sünergiaid ja mentorlust;

49. nõuab komisjonilt tungivalt ettepanekuid raamatupidamisdirektiivide läbivaatamiseks, et vältida kulukat ja ebatõhusat ülereguleerimist, seda eriti VKEde puhul, nii et nende konkurentsivõimet ja kasvuvõimalusi ei kahandata;

Ühtne teenuste turg

50. rõhutab, et teenuste direktiivi tuleb täies ulatuses ja nõuetekohaselt rakendada, sh luues täielikult toimivad kontaktpunktid, mis võimaldavad menetluste ja formaalsuste teostamist elektroonilisel teel, mis vähendaks olulisel määral ettevõtete tegevuskulusid ja edendaks ühtset teenuste turgu; nõuab, et komisjon ja liikmesriigid teeksid koostööd ja astuksid täiendavaid samme ühtse teenuste turu arendamisel vastastikkuse hindamise põhjal; nõuab tungivalt, et komisjon paneks erilist rõhku ühtse veebiteenuste turu arendamisele;

51. kutsub komisjoni üles ergutama äriteenuste sektori arengut ning võtma vajalikke reguleerivaid meetmeid ettevõtjate, eelkõige VKEde kaitsmiseks turustusahela suuremate ettevõtete ebaausate kaubandustavade eest; palub, et komisjon määratleks sidusrühmadega konsulteerides „selgelt ebaõiglased kaubandustavad” turustusahelas ja pakuks välja edasise tegevuskava ebaõiglaste kaubandustavade ennetamiseks seoses konkurentsi ja lepinguvabadusega; tuletab meelde oma 16. detsembri 2008. aasta resolutsiooni eksitavate „kataloogiettevõtete” kohta ⁽¹⁾ ja nõuab tungivalt, et komisjon esitaks uuesti ettepaneku eksitavate „kataloogiettevõtete” kuritahtliku tegevuse ennetamiseks;

52. on veendunud, et igasugune teenuste kontsessioonide käsitleva õigusakti ettepanek peaks looma õigusliku raamistiku, millega oleks tagatud läbipaistvus ning üleeuroopaline tõhus kohtulik kaitse nii ettevõtjate kui ka ostjate jaoks; palub, et komisjon esitaks enne mis tahes õigusakti ettepaneku tegemist tõendeid, et ELi toimimise lepingus kirjapandud üldpõhimõtteid (diskrimineerimise keeld, võrdse kohtlemise ja läbipaistvuse põhimõte) ei kohaldata tegelikkuses teenuste kontsessioonidele rahuldaval määral;

⁽¹⁾ ELT C 45 E, 23.2.2010, lk 17.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

53. tervitab komisjoni kavatsust esitada ettepanek standardimisraamistiku õigusreformiks, mis kataks ka teenuseid; rõhutab, et teenuste standardimine peaks kaasa aitama siseturu lõpuleviimisele, kus see on osutunud kasulikuks, ja eriti peaks igati arvesse võtma VKEde vajadusi; tunnustab tootestandardite rolli Euroopa siseturu toimimises ja on arvamisel, et standardid on oluline vahend tarbijatele ning ettevõtjatele suunatud säästva arengu põhimõtetele vastavate kvaliteetsete kaupade ja teenuste edendamisel; nõuab, et võetaks meetmeid läbipaistvuse parandamiseks, kulude vähendamiseks ja sidusrühmade paremaks kaasamiseks;

54. rõhutab piirkondliku konkurentsivõime võimendamise huvides piirkondade aruka spetsialiseerumise tähtsust; on seisukohal, et ELi ühtne turg saab tervikuna õitseda vaid siis, kui kaasatud on kõik osalejad ja piirkonnad – kaasa arvatud kõigi sektorite, sh avaliku sektori VKEd, sotsiaalmajandus ja kodanikud ise; on samuti seisukohal, et kaasata ei tule mitte ainult mõned kõrgtehnoloogilised alad, vaid terve Euroopa ja iga liikmesriigi kõik piirkonnad, millest igaüks keskendub oma tugevustele Euroopas (st spetsialiseerub arukalt);

55. rõhutab siseturu välismõõtmel olulisust ning eriti regulatiivset koostööd peamiste kaubanduspartnritega, kas kahepoolset või mitmepoolset tasemel, eesmärgiga edendada õigusnormide lähendamist, kolmandate riikide korra samaväärsust ning rahvusvaheliste standardite laialdasemat vastuvõtmist; julgustab komisjoni uurima olemasolevaid lepinguid kolmandate osapooltega, mis laiendavad siseturu elemente väljapoole selle piire, pöörates tähelepanu nende tõhususele õiguskindluse pakkumisel potentsiaalsetele kasusaajatele;

Peamised prioriteedid

ELi patendi ja ühtse patendivaidluste lahendamise süsteemi loomine

56. rõhutab, et ühenduse patendi ja ühtlustatud patendivaidluste lahendamise süsteemi loomine ning parandatud autoriõiguste haldamise süsteem on innovatsiooni ja loovuse toetamisele ühtse turu sisesele hindamatu väärtusega (ühtse turu akti ettepanekud 1 ja 2);

Innovatsiooni rahastamine

57. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid võtaksid piisavalt arvesse innovatsiooni tähtsust tugeva ja jätkusuutlikuma majanduskasvu ja uute töökohtade loomise jaoks, tagades, et innovatsiooni rahastatakse nõuetekohaselt, konkreetselt ELi projektiväärtpaberite loomise kaudu ja eriti energiat, transpordi ja telekommunikatsiooni valdkondades, toetades meie majanduste ökoloogilisemaks muutmist, ning õigusraamistiku loomise kaudu, mis julgustaks riskikapitalifonde tõhusalt investeerima kogu ELis; rõhutab, et tuleks pakkuda stiimuleid pikaajalistele investeeringutele innovatiivsetesse ja uusi töökohti loovatesse sektoritesse (ühtse turu akti ettepanekud 15 ja 16);

E-kaubanduse stimuleerimine

58. nõuab tungivalt, et komisjon astuks kõik vajalikud sammu, et suurendada ettevõtjate ja tarbijate usaldust e-kaubanduse vastu ja stimuleerida selle arengut ühtsel turul; rõhutab, et võltsimise ja piraatluse vastane ELi tegevuskava ning autoriõiguste haldust käsitlev raamdirektiiv on selle eesmärgi saavutamiseks hädavajalikud (ühtse turu akti ettepanekud 2, 3 ja 5);

VKEde osalemise parandamine ühtsel turul

59. rõhutab asjaolu, et ühtse turu muutmiseks paremaks keskkonnaks VKEdele on vaja täiendavaid meetmeid; on seisukohal, et need meetmed peavad mh parandama nende juurdepääsu kapitaliturgudele, kõrvaldama halduslikud ja fiskaaltõkked nende piiriülesele tegevusele, võttes vastu selgema käibemaksuraamistiku ja ühtse konsolideeritud maksubaasi, üle vaatama riigihangete raamistiku et muuta menetlused paindlikumaks ja vähem bürookraatlikumaks (ühtse turu akti ettepanekud 12, 17, 19 ja 20);

Kolmapäev, 6. aprill 2011*Riigihangete korra tõhustamine*

60. palub, et komisjon vaataks läbi riigihankeid ja avaliku ja erasektori partnerlust puudutavad õigusaktid, eesmärgiga edendada arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu ühtsel turul ja stimuleerida piiriüleseid riigihankeid; rõhutab vajadust selgema raamistiku järele, mis pakuks õiguskindlust nii ettevõtjate kui ka ostjate jaoks; julgustab liikmesriike tungivalt kasutama kommertskasutusele eelnevaid riigihankeid innovatiivsete ja roheliste tehnoloogiate turu stimuleerimiseks; rõhutab vajadust tagada riigihangete valdkonnas vastastikkus tööstusriikide ja suurte kiiresti areneva majandusega riikidega (ühtse turu akti ettepanekud 17 ja 24);

*

* *

61. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Neljapäev, 7. aprill 2011

Olukord Süürias, Bahreinis ja Jeemenis

P7_TA(2011)0148

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon olukorra kohta Süürias, Bahreinis ja Jeemenis

(2012/C 296 E/11)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Süüria ja Jeemeni kohta;
- võttes arvesse oma 24. märtsi 2011. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu suhete kohta Pärsia lahe koostööndukoguga ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 26. oktoobri 2006. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi soovitusel koostöökoostöö Euroopa – Vahemere piirkonna assotsieerumislepingu sõlmimiseks ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Süüria Araabia Vabariigi vahel ⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi presidendi Jerzy Buzeki 23. märtsi 2011. aasta avaldust surmaga lõppenud rünnaku kohta meelevaldajate vastu Süürias;
- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni;
- võttes arvesse 1966. aastal vastu võetud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakki, mille osalised on ka Bahrein, Süüria ja Jeemen;
- võttes arvesse ÜRO 1975. aastal vastu võetud piinamise ning muude julmade, ebainimlike või inimväärlikust alandavate kohtlemis- ja karistamisviiside vastast konventsiooni, mille osalised on ka Bahrein, Süüria ja Jeemen;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 24. ja 25. märtsil 2011 toimunud kohtumise järeldusi;
- võttes arvesse nõukogu 21. märtsi 2011. aasta järeldusi Bahreini ja Jeemeni kohta;
- võttes arvesse liidu kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi 10., 15. ja 17. märtsi 2011. aasta avaldusi Bahreini kohta, 18., 22., 24. ja 26. märtsi 2011. aasta avaldusi Süüria kohta ning 10., 12. ja 18. märtsi 2011. aasta ning 5. aprilli 2011. aasta avaldusi Jeemeni kohta;
- võttes arvesse liidu kõrge esindaja ja komisjoni 8. märtsi 2011. aasta ühisteatist „Partnerlus Vahemere lõunapiirkonnaga demokraatia ja ühise heaolu nimel”;
- võttes arvesse inimõiguste kaitsjaid käsitlevaid ELi suuniseid, mis võeti vastu 2004. aastal ning mida ajakohastati 2008. aastal;
- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0109.

⁽²⁾ ELT C 313 E, 20.12.2006, lk 436.

Neljapäev, 7. aprill 2011

- A. arvestades, et pärast sarnaseid sündmusi teistes Araabia maades on meelevaldajad Bahreinis, Süürias ja Jeemenis väljendanud õiguspäraseid demokraatlikke püüdlusi ning rahva tugevat nõudmist poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete reformide järele, mille eesmärk on tõelise demokraatia saavutamine, võitlus korruptsiooni ja onupojapoliitika vastu, õigusriigi põhimõtete, inimõiguste ja põhivabaduste järgimise tagamine, sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamine ning paremate majanduslike ja sotsiaalsete tingimuste loomine;
- B. arvestades, et valitsused on üritanud meelevaldusi aina jõulisemalt maha suruda, kehtestades erakorralise seisukorra ja kohaldanud terrorismivastaseid seadusi, et õigustada raskeid kuritegusid, nagu kohtuvälised hukkamised, röövivid ja kadumised, meelevaldsed vahistamised, piinamised ja ebaõiglased kohtuprotsessid;
- C. arvestades, et Bahreini, Jeemeni ja Süüria julgeolekujõud on protestimeelevaldajate vastu kasutanud ülemäärast jõudu, mille tõttu on palju surmasaanuid, vigastatuid ja vangistatuid, ning see on vastuolus kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise paktiga, mille osalised on ka nimetatud riigid;
- D. arvestades, et Süüria meelevaldused algasid riigi lõunaosas asuvas Dar'a linnas ning levisid seejärel üle kogu Süüria; arvestades, et Süüria võimud surusid meelevaldused maha, kasutades rahumeelsete kogunemiste laialiajamiseks lahingkuule, vahistasid sadu tsiviiliskuid ning korraldasid režiimi pooldavaid meelevaldusi Damaskuses ja teistes linnades; arvestades, et Süüria valitsus astus 29. märtsil 2011 tagasi ja Adel Safarile on tehtud ülesandeks moodustada uus valitsus; arvestades, et president Bashar al-Assad'i kõne Süüria parlamendis 30. märtsil 2011 ei vastanud ootustele ja lootustele märkimisväärsete reformide osas;
- E. arvestades, et Süürias on alates 1963. aastast kehtinud erakorralise seisukorra seadus; arvestades, et erakorralise seisukorra seadus takistab kodanikel kasutada oma kodaniku- ja poliitilisi õigusi ning annab Süüria võimudele püsiva kontrolli kohtusüsteemi üle;
- F. arvestades, et Süüria valitsus on mitmel korral esinenud üldsuse ees avaldustega, lubades järgida sõnavabadust ja osaluspoliitika põhimõtteid (lõpetatakse erakorraline seisukord, tühistatakse Süüria põhiseaduse artikkel 8, mille kohaselt riiki ja ühiskonda juhib Baathi partei, lahendatakse 1962. aastal al-Hasaka maakonnas toimunud rahvaloenduse tagajärjel tekkinud probleemid, mille käigus sadadelt tuhandetelt kurdidelt võeti passid ja nad registreeriti välismaalastena), kuid ei ole suutnud nendes küsimustes märkimisväärset edu saavutada; arvestades, et väljapaistev Süüria inimõigusteaktivist ja valitsuse kriitiseerija Haitham al-Maleh vabastati 2011. aasta märtsis vanglast ning ta kutsus rahvusvahelist üldsust avaldama survet Süüria võimudele, et need täidaksid oma inimõigustealaseid rahvusvahelisi kohustusi;
- G. arvestades, et assotsieerimisleping ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Süüria Araabia Vabariigi vahel on endiselt allkirjastamata; arvestades, et selle lepingu allkirjastamist on alates 2009. aasta oktoobrist Süüria palvel edasi lükatud; arvestades, et inimõiguste ja põhivabaduste austamine on selle lepingu oluline osa;
- H. arvestades, et Bahreinis algasid meelevaldused 14. veebruaril 2011, kui meelevaldajad nõudsid poliitilisi reforme, sealhulgas konstitutsioonilist monarhiat ja valitsuse moodustamist valimiste teel, samuti korruptsiooni kaotamist ja riigi elanikkonnast üle 60 % moodustavate šiiitide kõrvaletõrjumise lõpetamist; arvestades, et Bahreinis on olukord endiselt pingeline ning möödunud nädalal jäi seal teadete kohaselt kadunuks viiskümmend kuni sada inimest; arvestades, et teadete kohaselt on Bahreinis kinni peetud meditsiinivõõrutajaid, inimõiguste kaitsjaid ja poliitilisi aktiviste ning julgeolekujõud on üle võtnud haiglad;
- I. arvestades, et Bahreini valitsuse palvel on Bahreini paigutatud Pärsia lahe koostöö nõukogu julgeolekujõude, mis on pärit Saudi Araabiast, Araabia Ühendemiraatidest ja Kuveidist;

Neljapäev, 7. aprill 2011

- J. arvestades, et alates jaanuarist 2011 on Jeemenis miljonid inimesed osalenud peamiselt rahumeelsetes meeleavaldustes ning julgeolekujõud on rahvahulga vastu kasutanud lahinglaskemoona, mille tagajärjel on väidetavalt hukkunud ligi sada inimest ja mitusada on saanud haavata; arvestades, et Jeemenis on julgeolekujõud takistanud kiirabiautosid, millega viidi haiglasse haavata saanud valitsusvastaseid meeleavaldajaid;
- K. arvestades, et Jeemeni president Ali Abdullah Saleh, kes on riiki valitsenud 32 aastat, on lubanud tagasi astuda; arvestades siiski, et seni ei ole president astunud ühtegi tõsist sammu, et täita oma lubadusi demokraatiale rahumeelse ülemineku kohta;
- L. arvestades, et Pärsia lahe koostöönõukogu liikmed on otsustanud kutsuda Jeemeni valitsuse ja opositsiooni esindajad läbirääkimistele Rijadi, et lahendada ummikseis konkreetsetes küsimustes;
- M. arvestades, et Jeemen on Lähis-Ida vaeseim riik, kus alatoitlus on laialt levinud, naftavarud kahanevad, rahvastik kasvab, keskvalitsus on nõrk, veenappus suureneb ning vähe investeeritakse riigi majandusse; arvestades, et kuna veebruaris maa põhjaosa šiiidi mässulistega sõlmitud vahepealne vaherahu on ebakindel, maa lõunaosas jätkub lahkulöömist pooldav liikumine ning väidetavalt kasutavad paljud Al Qaeda võitlejad Jeemenit tugipunktina, on tekkinud tõsine oht, et Jeemeni riik võib laguneda;
- N. arvestades, et Bahreinis ja Jeemenis kuulutati hiljuti välja erakorraline seisukord; arvestades, et erakorralise seisukorra väljakuulutamise riigis ei vabasta selle riigi valitsust põhikohustusest järgida õigusriigi põhimõtteid ja täita oma rahvusvahelisi inimõigustealaseid kohustusi,
1. mõistab teravalt hukka julgeolekujõudude vägivaldsed repressioonid rahumeelsete meeleavaldajate vastu Bahreinis, Süürias ja Jeemenis ning avaldab kaastunnet ohvrite perekondadele; väljendab solidaarsust nende riikide elanikega, tunnustab nende julgust ja meelesolekut ning toetab kindlalt nende õiguspärasteid demokraatlikke püüdlusi;
 2. nõuab tungivalt, et Bahreini, Süüria ja Jeemeni ametivõimud hoiduksid vägivald kasutamise meeleavaldajate vastu ning austaksid nende õigust kogunemise- ja sõnavabadusele; mõistab hukka Bahreini ja Jeemeni ametivõimude sekkumise arstiabi osutamisesse ning raviasutustesse juurdepääsu tõkestamise ja piiramise; rõhutab, et need, kes vastutavad inimohvrite ja põhjustatud vigastuste eest, tuleks vastutusele võtta ja kohtu alla anda; kutsub ametivõime üles viivitamata vabastama kõik poliitvangid, inimõiguste kaitsjad, ajakirjanikud ja kõik isikud, kes on kinni peetud rahumeelse tegevuse pärast meeleavalduste käigus;
 3. märgib, et kui riik kasutab jõudu oma rahva vastu, siis peavad sellele järgnema otsesed tagajärjed kahepoolsetes suhetes Euroopa Liiduga; tuletab komisjoni asepresidendile ja ELi kõrgele esindajale meelde, et sellise tegevuse ärahoidmiseks saab EL kasutada mitmeid vahendeid, nagu varade külmutamine, reisikeeld jms; tuletab siiski meelde, et elanikkond laiemalt ei tohiks kunagi kannatada sellise kahepoolsete suhete läbivaatamise tagajärjel;
 4. kutsub Euroopa Liitu ja liikmesriike üles võtma Bahreini, Süüria ja Jeemeni hiljutisi ja käesolevaid sündmusi ning edaspidiseid arenguid täielikult arvesse kahepoolsetes suhetes nende riikidega, sealhulgas peatama läbirääkimised ELi ja Süüria ikka veel sõlmimata assotsieerimislepingu allkirjastamise üle; on arvamusel, et niisuguse lepingu sõlmimine peaks sõltuma Süüria ametivõimude suutlikkusest vajalikud demokraatlikud reformid tegelikult ellu viia;

Neljapäev, 7. aprill 2011

5. palub Euroopa Liidul ja liikmesriikidel toetada nõuet viia neis riikides läbi sõltumatu uurimine seoses rünnakutega meelevaldajate vastu, eelkõige peaksid ÜRO ja Rahvusvaheline Kriminaalkohus läbi viima sõltumatu uurimise seoses meelevaldajate ründamisega 18. märtsil 2011 Jeemeni pealinnas Sanas, kus 54 inimest tapeti ja rohkem kui 300 inimest sai vigastada; kutsub ELi üles viivitamata algatama ÜRO inimõiguste nõukogu eristungi kokkukutsumise, et käsitleda kuritarvitusi, mis Bahreinis, Süürias ja Jeemenis on toime pandud meelevalduste mahasurumisel ning teisitimõtlejate repressioonidel;

6. kutsub Bahreini, Süüria ja Jeemeni valitsust üles alustama kohe ja eeltingimusteta avatud ja sisulist poliitilist protsessi ja dialoogi kõigi demokraatlike poliitiliste jõudude ja kodanikuühiskonnaga, et sillutada teed tõelisele demokraatiale, tühistada erakorraline seisukord ning rakendada tegelikke, põhjalikke ja sisulisi poliitilisi, majandus- ja sotsiaalreforme, mis on olulised pikaajalist stabiilsust ja arengut silmas pidades;

7. kutsub Bahreini, Süüria ja Jeemeni ametivõime üles järgima endale võetud rahvusvahelisi kohustusi inimõiguste ja põhivabaduste vallas; kutsub nende riikide ametivõime üles viivitamata tühistama erakorralise seisukorra, vabastama kõik poliitvangid, inimõiguste kaitsjad, ajakirjanikud ja rahumeelsed meelevaldajad, sätestama seadustega sõna- ja ühinemisvabaduse ning järgima neid vabadusi tegelikkuses, võtma meetmeid korrupsiooni vastu võitlemiseks, tagama vähemustele teistega võrdsed õigused, kindlustama selle, et kommunikatsioonivahendid, nagu internet ja mobiiltelefonid, aga ka sõltumatu meedia oleksid kättesaadavad;

8. võtab teadmiseks Süüria valitsuse tagasiastumise 29. märtsil 2011, kuid on veendunud, et sellest ei piisa Süüria rahva kasvava rahulolematuse maandamiseks; kutsub president Bashar al-Assadi üles tegema lõpu poliitilise opositsiooni ja inimõiguste kaitsjate repressioonide poliitikale, tühistama alates 1963. aastast kehtinud erakorralise seisukorra, edendama demokraatiale ülemineku protsessi Süürias ning võtma vastu konkreetse kava poliitiliste, majandus- ja sotsiaalreformide läbiviimiseks;

9. kutsub Bahreini valitsust ning muid osapooli üles alustama kohe ja eeltingimusteta sisulist ja konstruktiivset dialoogi reformide teostamiseks; väljendab rahulolu seoses ÜRO peasekretäri teadaandega, et ÜRO on valmis riigi tegevust toetama, kui sellekohane taotlus esitatakse;

10. väljendab muret Pärsia lahe koostöönõukogu egiidi all tegutsevate võõrvägede kohalolu pärast Bahreinis; palub koostöönõukogul piirkondliku koguna kasutada oma vahendeid, et konstruktiivselt tegutseda ja olla vahendajaks rahumeelsete reformide toetamisel Bahreinis;

11. kutsub Jeemeni presidenti Salehi üles konkreetsetele tegudele, et asuda täitma oma lubadust „anda võim põhiseaduslike institutsioonide vahendusel rahumeelselt üle“; kutsub kõiki osapooli, sealhulgas opositsiooni üles käituma vastutustundlikult, alustama viivitamata avatud ja konstruktiivset dialoogi rahumeelse poliitilise ülemineku toimumiseks ning kaasama sellesse dialoogi kõik parteid ja liikumised, kes esindavad Jeemeni elanikke;

12. peab väga murettekitavaks suurt vaesust ja tööpuudust ning kasvavat poliitilist ja majanduslikku ebastabiilsust Jeemenis; nõuab tungivalt 2006. aasta doonorriikide konverentsi lubaduste kiiremat täitmist; lisaks kutsub ELi ja Pärsia lahe koostöönõukogu üles tegema erilisi jõupingutusi Jeemeni rahaliseks ja tehniliseks toetamiseks, niipea kui president Saleh on valmis demokraatlikult moodustatud valitsuse ees taanduma;

Neljapäev, 7. aprill 2011

13. palub Euroopa Liidul ja liikmesriikidel toetada Bahreini, Süüria ja Jeemeni rahva rahumeelseid demokraatlikke püüdlusi, vaadata üle oma poliitika nende riikide suhtes, järgida ELi relvaekspordi toimumisjuhendit ning olla valmis selleks, et abistada – nende riikide ametivõimude tõsise pühendumuse korral – konkreetsete poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete reformikavade elluviimisel neis riikides;

14. palub komisjonil täiel määral ja tõhusalt kasutada Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi, demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi ning stabiliseerimisvahendi kaudu juba antavat abi ning kiiresti ette valmistada konkreetset ettepanekud selle kohta, kuidas ELi tulevase finantsabiga saaks toetada Lähis-Ida ja Pärsia lahe piirkonna riikide ja kodanikuühiskondade liikumist demokraatia ja inimõiguste austamise suunas;

15. rõhutab, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjon on ühisteatistes, mis käsitleb partnerlust demokraatia ja ühise heaolu edendamiseks Vahemere lõunapiirkonnas, võtnud endale kohustuseks selles piirkonnas praegu toimuvate ajaloolise tähtsusega sündmuste taustal jätkata demokraatlike muutuste ja kodanikuühiskonna toetamist; nõuab, et EL toetaks demokraatlikke protsesse Vahemere ja Pärsia lahe piirkonnas, et tagada kõigile kodanikele, sealhulgas eriti naistele, kellel on olnud väga tähtis osa demokraatlike muutuste nõudmisel, võimalus täiel määral osaleda poliitilises elus;

16. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Bahreini Kuningriigi valitsusele ja parlamendile, Süüria Araabia Vabariigi valitsusele ja parlamendile ning Jeemeni Vabariigi valitsusele ja parlamendile.

ÜRO neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents

P7_TA(2011)0149

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon ÜRO neljanda vähim arenenud riikide teemalise konverentsi kohta

(2012/C 296 E/12)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse, et 1971. aastal tunnistas ÜRO, et vähim arenenud riigid moodustavad rahvusvahelise kogukonna kõige vaesema ja nõrgema osa;
- võttes arvesse ÜRO arengupoliitika komitee kehtestatud kriteeriume vähim arenenud riikide väljaselgitamiseks;
- võttes arvesse 1990. aasta septembris vastu võetud Pariisi deklaratsiooni vähim arenenud riikide kohta;
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri aruannet aastateks 2001–2010 koostatud vähim arenenud riike käsitleva tegevusprogrammi rakendamise kohta (A/65/80);
- võttes arvesse 2010. aasta septembris toimunud ÜRO kõrgetasemelise aastatuhande arengueesmärkide teemalise istungi tulemusi;
- võttes arvesse vähim arenenud riike käsitlevat Brüsseli tegevusprogrammi, mis võeti vastu 2001. aasta mais Brüsselis toimunud ÜRO kolmandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 2008. aasta otsust kutsuda kokku ÜRO neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents;

Neljapäev, 7. aprill 2011

- võttes arvesse, et neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil hinnatakse lõppeva Brüsseli tegevusprogrammi tulemusi ning tehakse ettepanekud uuteks meetmeteks (2011–2020), mille eesmärk on edendada parimate tavade ja saadud õppetundide jagamist ning selgitada välja poliitikasuunad ja väljakutsed, millega vähim arenenud riigid järgmisel aastakümnel silmitsi seisavad, ning vajalik tegevus;
 - võttes arvesse ÜRO 1986. aasta arenguõiguse deklaratsiooni;
 - võttes arvesse aastatuhande arengueesmärki, mis seisneb vaesuse vähendamises poole võrra 2015. aastaks;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et praegu liigitatakse vähim arenenud riikide hulka 48 riiki, millest 33 asuvad Aafrikas, 14 Aasias ja üks asub Ladina-Ameerikas; arvestades, et nendest riikidest paiknevad 16 sisemaal ning 12 on väikesaared;
- B. arvestades, et 75 % vähim arenenud riikide 800 miljonist elanikust peab toime tulema vähem kui 2 USA dollariga päevas; arvestades, et vähim arenenud riikide arv on alates selle kategooria kehtestamisest ÜRO poolt 1971. aastal kasvanud 25 riigilt 48 riigini; ning arvestades, et vähim arenenud riikide hulgast on välja jõudnud ainult Botswana 1994. aastal, Roheneemesaared 2007. aastal ja Maldiivid 2011. aasta jaanuaris;
- C. arvestades, et vähim arenenud riikide puhul on keskmine inimarengu indeksi reiting kasvanud üksnes 0,34-lt 2000. aastal 0,39-le 2010. aastal; arvestades, et keskmiselt on vähim arenenud riigid saavutamas seitsmest aastatuhande arengueesmärgist ainult kahte;
- D. arvestades, et alates kolmandast vähim arenenud riikide teemalisest konverentsist ja Brüsseli tegevusprogrammi vastuvõtmisest on astunud mõningaid positiivseid samme, näiteks algatus „Kõik peale relvade” ja ametliku arenguabi suurendamine, mis on ajavahemikul 2000–2008 kahekordistunud, ja otsesed välisinvesteeringud, mis on kasvanud 6 miljardilt USA dollarilt 33 miljardile USA dollarile, võimaldades 19 riigil saavutada 3 %lise majanduskasvu;
- E. arvestades, et neljanda vähim arenenud riikide teemalise konverentsi soovitusi on võimalik ellu viia ainult sellisel juhul, kui tegeletakse nõuetekohaselt niisuguste vähim arenenud riike mõjutavate oluliste küsimustega nagu kaubandus- ja arengupoliitika sidusus, põllumajandus, kalandus, investeeringud ja kliimamuutus, ning kui niisugused tähtsad teemad nagu valitsemine ja korrupsioonivastane võitlus, eelkõige partner- ja doonorriikide vaheline valitsemislepingu kontseptsioon (inkorporeerides eelkõige sotsiaalsed miinimumnõuded) ja inimressursi suutlikkuse suurendamine võetakse päevakorda;
- F. arvestades, et neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil kinnitatakse uuesti ülemaailmseid kohustusi partnerluse osas vähim arenenud riikide vajadustele vastamiseks; arvestades, et neljanda vähim arenenud riikide teemalise konverentsi jätkuvad ettevalmistused hõlmavad riiklikke konsulteerimisi, piirkondlikke kohtumisi ja konverentse, millesse on kaasatud suur hulk eri sidusrühmasid, nt parlamendiliikmed, kodanikuühiskond ja erasektor;
- G. arvestades, et säästva arengu toetamine tähendab tervise, hariduse ja koolituse toetamist, demokraatia ja õigusriigi põhimõtte edendamist ning inimõiguste ja põhivabaduste austamist, mis on ELi arengupoliitika põhielemendid;
- H. arvestades, et lisaks olemasolevatele struktuursetele probleemidele on vähim arenenud riikide olukorda halvendanud hiljutised ülemaailmsed finants-, toidu-, kliimamuutuse- ja energiakriisid;

Neljapäev, 7. aprill 2011

- I. arvestades, et kuigi põllumajandus on paljude vähim arenenud riikide majanduse alus ja pakub kuni 90 % töökohtadest, on toiduga kindlustatus ohtu seatud;
- J. arvestades, et märkimisväärset arengut ei saa toimuda, ilma et riigid etendaksid märkimisväärset rolli, mis põhineb paremal suutlikkusel osaleda majanduslikus arengus, jõukuse loomises ja jõukuse õiglasel ümberjaotamises, avaliku ja erasektori partnerluses ning nõuetekohaselt kavandatud välisinvesteeringutes, mille puhul järgitakse täielikult Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööõiguse põhireegleid ja keskkonnakaitse põhimõtteid; arvestades, et riik peab võtma endale vastutuse stabiilsuse ja õigusraamistiku tagamise eest;
- K. arvestades, et vähim arenenud riigid peavad ise kindlaks määrama oma riiklikele vajadustele vastavad prioriteedid ja lahendused, tuginedes seejuures inimeste demokraatlikule osalusele otsuste tegemises;
- L. arvestades, et Istanbuli konverentsi edu sõltub konkreetsetest tulemustest (nt valitsemisleping, sotsiaalsed miinimumnõuded, võlakoorma leevendamine, arenguabi, uuenduslik rahastamine) ja osalejate panuse kvaliteedist,
1. on seisukohal, et neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents peaks olema tulemustele suunatud, tuginedes selgetele näitajatele ja eesmärgile vähendada 2020. aastaks vähim arenenud riikide arvu poole võrra koos tõhusate ja läbipaistvate järelevalve ja järelmeetmete mehhanismidega;
 2. rõhutab, et ELi abi vähim arenenud riikidele peaks olema suunatud eelkõige jõukuse loomisele ja turumajanduse arendamisele, mis on vaesuse kaotamise põhilised eeldused;
 3. nõuab põhitähelepanu pööramist majanduskasvule kui vähim arenenud riikides üldise vaesuse vähendamise ja arengu peamisele elemendile;
 4. on seisukohal, et neljas vähim arenenud riikide teemaline konverents peaks keskenduma poliitikavaldkondade arengusidususele riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil kui poliitika muutuse olulisele tegurile; nõuab seepärast, et poliitika kujundamise raames toetataks kõikides valdkondades – nagu kaubandus, kalandus, keskkond, põllumajandus, kliimamuutus, energia, investeeringud ja rahandus – vähim arenenud riikide arenguvajadusi, et võidelda vaesusega ning tagada inimväärset sissetulekut ja elatist;
 5. nõuab tungival, et EL austaks oma kohustusi turulepääsu ja võlakoorma leevendamise osas; kinnitab, kui oluline on saavutada eesmärk, mille kohaselt peaks vähim arenenud riikide puhul ametlik arenguabi moodustama 0,15–0,20 % kogurahvatulust, võttes selleks kasutusele siseriiklike ressursse ja täiendava meetmena innovatiivseid rahastamismehhanisme;
 6. tuletab meelde vähim arenenud riikide kategooriast eduka väljumise eesmärki ning juhib tähelepanu raamistikule, mis kehtestati 2010. aasta septembris aastatuhande arengueesmärkide tippkohtumisel vaesuse kaotamise kiirendamise, vähim arenenud riikide elanikkonna elatusaseme parandamisele suunatud jätkusuutliku majandusliku arengu loomise, hea valitsemistava kehtestamise ja suutlikkuse suurendamise edendamise eesmärgil;
 7. rõhutab vajadust uute meetmete järele, mille eesmärk on integreerida vähim arenenud riigid maailmajandusse ja parandada nende juurdepääsu ELi turgudele; kutsub komisjoni üles suurendama oma kaubandusega seotud abi, et aidata vaeseimatel riikidel tulla toime turu liberaliseerimisest tuleneva konkurentsi;

Neljapäev, 7. aprill 2011

8. tuletab meelde, et rahu ja julgeolek on arengupoliitika tulemuslikkuse jaoks ülimalt olulised ning et EL peaks oma lähenemist tihedamalt kooskõlastama, et tegeleda stabiilsuse küsimustega vähim arenenud riikides, ning toetama jõupingutusi rahumeelsete, demokraatlike ja kaasavate riikide rajamise suutlikkuse omandamiseks;
9. tuletab meelde, et vähim arenenud riikides tuleb pidada esmatähtsaks toiduga kindlustatust, põllumajandust, infrastruktuure, suutlikkuse suurendamist, kaasavat majanduskasvu, tehnoloogia kättesaadavust ning inim- ja sotsiaalset arengut;
10. nõuab säästva arengu edendamiseks ausate ja õiglase kaubanduseeskirjade kehtestamist ning integreeritud poliitika rakendamist paljude majandus-, sotsiaal- ja keskkonnaküsimuste puhul;
11. tuletab meelde vajadust võtta tulemuslikke meetmeid seoses hindade ebastabiilsuse ja läbipaistvusega ning paremini reguleeritud finantsturgudega, et kaitsta vähim arenenud riike ja vähendada nende haavatavust;
12. tuletab meelde vajadust aidata kaasa riiklike maksusüsteemide ja maksuküsimustes heade valitsemistavade arendamisele ning kutsub ÜROd üles looma selles osas asjakohased mehhanismid;
13. nõuab tungivalt, et EL ja liikmesriigid arutaksid neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil uuenduslike arengu rahastamise mehhanismide rakendamist, näiteks finantstehingute maksu; rõhutab, et ametliku arenguabi kohustusi ja uuenduslike rahastamise mehhanisme tuleb võitluses vaesuse vastu käsitleda hädavajalike ja teineteist täiendavatena;
14. nõuab tungivalt, et ÜRO ja EL käsitleksid neljandal vähim arenenud riikide teemalisel konverentsil tõsiselt põllumajandusmaa ülesostmise kahjulikku mõju, näiteks põllumajanduslike väiketootjate väljaränne ning maa ja vee mittesäästlik kasutamine;
15. tuletab meelde, et arengukoostöö pikaajaline eesmärk peab olema luua jõukuse õiglase ümberjaotamise ja jätkusuutliku majandusliku arengu tingimused; rõhutab seetõttu vajadust selgitada välja vähim arenenud riikide vajadused ja strateegiad, mitmekesistada kaubandust, edendades õiglaseid hindu vähim arenenud riikide toodangu eest, ja käsitleda pakkumispoolseid piiranguid, et suurendada vähim arenenud riikide kauplemiss võimet ja investeringute ligimeelitamise võimet, mille puhul järgitakse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööõiguse põhieegleid ja keskkonnakaitset;
16. on teadlik asjaolust, et „Kõik peale relvade” algatus ei ole oma algseid eesmärke täielikult saavutanud ning et seetõttu on vähim arenenud riikidest ELi turule suunatud kaubavahetuse kvaliteet ja maht jäänud allapoole ootusi, eelkõige asjakohase kaubandusega seotud ja sadamainfrastruktuuri puudumise tõttu; toetab sellise infrastruktuuri väljatöötamist, millel on ka tulevikus kaubandussuutlikkuse suurendamise jaoks otsustav tähtsus;
17. rõhutab, et vaja on suurendada arenguabi tõhusust kooskõlas Pariisi deklaratsiooni ja Accra tegevuskavaga;
18. rõhutab Euroopa Parlamendi etendatavat rolli ja tema otsustavat rolli ELi arengueelarve heakskiitmisel; on seetõttu veendunud, et Euroopa Parlament tuleks tihedamalt kaasata ELi arengustrateegia ettevalmistamisse; peab täiendavalt hädavajalikuks kehtestada aruandlusmehhanism;

Neljapäev, 7. aprill 2011

19. on arvamisel, et USAs vastu võetud uus nn konfliktimineraalide seadus on suur samm edasi võitluses ebaseadusliku mineraalide kaevandamise ja nendega kauplemise vastu Aafrikas, millega kaasnevad kodusõjad ja konfliktid; on seisukohal, et ÜRO peaks esitama sarnase ettepaneku, et tagada maailmaturul imporditud mineraalide päritolu jälgitavus;
20. nõuab kliimamuutuse riskihindamist arengupoliitika kujundamise ja poliitiliste otsuste tegemise asjaomaste aspektide osas, hõlmates kaubandust, põllumajandust ja toiduga kindlustatust, ning nõuab kõnealuse hindamise tulemuste kasutamist arengukoostöö poliitika selgete suuniste sõnastamiseks;
21. peab murettekitavaks, et üha tõenäolisemaks on muutumas keskkonnakatastroofid, mis põhjustavad suurt rännet ja muudavad hädaabi kõnealuste uut liiki ümberasustatud isikute aitamiseks tingimata vajalikuks;
22. rõhutab, kui oluline on piirkondlik koostöö ja integratsioon, ning nõuab, et tugevdataks piirkondlike raamistikke, mis eelkõige võimaldavad väiksematel riikidel omandada ressursse, oskusteavet ja eksperdiarvamusi;
23. rõhutab, et enamik neist riikidest ei ole oma riigi rahanduse juhtimist parandanud ega täida seepärast nõudeid eelarvetoetuse saamiseks, kuid eelarvetoetus aitaks oluliselt riigi suutlikkust suurendada;
24. rõhutab, et vähim arenenud riikide jaoks on tähtis arendada kolmepoolset koostööd eriti tärkava turumajandusega riikidega eesmärgiga liikuda edasi ulatusliku koostöö suunas, et saavutada vastastikune kasu ja ühine areng;
25. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning ÜRO peasekretärile.

Islandi 2010. aasta eduaruanne

P7_TA(2011)0150

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Islandi 2010. aasta eduaruande kohta

(2012/C 296 E/13)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2010. aasta määrust, millega Island lisatakse nende riikide nimekirja, kes saavad ELi ühinemiseelset abi, millega aidatakse kandidaatriikidel viia oma õigusaktid vastavusse Euroopa Liidu õigusega;
- võttes arvesse komisjoni 24. veebruari 2010. aasta arvamust Islandi Euroopa Liidu liikmeks astumise avalduse kohta (SEK(2010)0153);
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 17. juuni 2010. aasta otsust alustada Islandiga ühinemisläbirääkimisi;
- võttes arvesse ELi üldist seisukohta ja Islandi valitsuse üldist seisukohta, mis võeti vastu 27. juulil 2010. aastal toimunud ministrite kohtumisel, millega avati valitsustevaheline konverents Islandi ühinemise kohta Euroopa Liiduga;
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Laiemisstrateegia ja peamised ülesanded aastatel 2010–2011” (KOM(2010)0660) ning 9. novembril 2010. aastal vastu võetud Islandi 2010. aasta eduaruannet;

Neljapäev, 7. aprill 2011

- võttes arvesse oma 26. novembri 2009. aasta resolutsiooni 2009. aasta laienemisstrateegia kohta, mis käsitleb Lääne-Balkani riike, Islandit ja Türgit ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse oma 7. juuli 2010. aasta resolutsiooni Islandi Euroopa Liidu liikmeks astumise avalduse kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse ELi ja Islandi parlamentaarse ühiskomisjoni esimese koosoleku soovitusi, mis võeti vastu 2010. aasta oktoobris;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Island täidab Kopenhaageni kriteeriume ning ühinemisläbirääkimised Islandiga avati 27. juulil 2010. aastal pärast nõukogult heakskiidu saamist;
- B. arvestades, et sõelumise protsess algas 15. novembril 2010. aastal ja see peaks kestma 17. juunini 2011. aastal;
- C. arvestades, et iga riigi liikumine Euroopa Liidu liikmeks saamise suunas põhineb saavutustel, nagu on rõhutatud uuendatud konsensuskeskises laienemise küsimuses;
- D. arvestades, et Island teeb ELiga juba tihedat koostööd Euroopa Majanduspiirkonna (EMP), Schengeni lepingute ja Dublini määruse osalisena ning on seega juba vastu võtnud olulise osa õigustikust;
- E. arvestades, et Island aitab Euroopa Majanduspiirkonna finantsmehhanismi kaudu oluliselt kaasa Euroopa ühtekuuluvuse ja solidaarsuse tugevdamisele ning teeb ELiga koostööd rahuvalve- ja kriisiohjamisoperatsioonides,
1. tunneb heameelt Islandiga ühinemisläbirääkimiste alustamise üle 2010. aasta juulis; peab oluliseks luua vajalikud tingimused, et ühinemisprotsess Islandiga lõpule viia ja tagada selle ühinemise edukus;

Poliitilised kriteeriumid

2. tunneb heameelt väljavaate üle, et uueks ELi liikmesriigiks saab riik, millel on tugev demokraatlik traditsioon ja kodanikukultuur; rõhutab, et Islandi ühinemine ELiga tugevdab veelgi liidu rolli inimõiguste ja põhiwabade edendaja ja kaitsjana kogu maailmas;
3. avaldab Islandile kiitust selle eest, et ta on edukalt kaitsnud inimõigusi ning taganud kõrgetasemelise koostöö inimõiguste kaitseks loodud rahvusvaheliste mehhanismidega;
4. avaldab toetust käimasolevale tööle õiguskeskkonna tugevdamiseks sõnavabaduse ja teabele juurdepääsu valdkonnas; tunneb sellega seoses heameelt Islandi moodsa meedia algatuse (Icelandic Modern Media Initiative) üle, mis võimaldab nii Islandil kui ka ELil end sõna- ja teabevabaduse õiguskaitset jõuliselt positsioneerida;
5. tunneb heameelt ELi ja Islandi parlamentaarse ühiskomisjoni loomise üle 2010. aasta oktoobris ning on veendunud, et kõnealune foorum aitab tõhustada Islandi parlamendi Alþingi ja Euroopa Parlamendi vahelist koostööd ühinemisprotsessis;
6. soovib Islandi ametivõimudel tungivalt ühtlustada ELi kodanike õigused seoses nende õigusega hääletada Islandi kohalikel valimistel;

⁽¹⁾ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 47.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0278.

Neljapäev, 7. aprill 2011

7. täheldab suuri edusamme kohtusüsteemi sõltumatuse tugevdamisel ning tunneb heameelt meetmete üle, mida Islandi ametivõimud võtsid 2010. aasta mais, et käsitleda justiitsministri liialt domineerivat rolli kohtunike ametisse nimetamisel, samuti kohtusüsteemi käsitlevasse seadusesse tehtud muudatuste üle, mis tugevdavad kohtusüsteemi sõltumatust, ning rõhutab samal ajal kõnealuste meetmete täieliku rakendamise vajadust;

8. tunneb heameelt eriprokuratuuri tegevuse üle, samuti Islandi parlamendi poolt 2008. aasta detsembris pangandussüsteemi kokkuvarisemise põhjustanud protsesside uurimiseks ja analüüsimiseks loodud eriuurimiskomisjoni aruande üle ning edusammude üle, mida on tehtud Islandi pangandussüsteemi kokkuvarisemise poliitiliste, institutsiooniliste ja haldusalaste tagajärgede käsitlemisel, ning märgib samal ajal, et tema soovitude rakendamisega veel tegeletakse ja selle poole püüdlamiseks tuleb teha lakkamatuid jõupingutusi;

Majanduslikud kriteeriumid

9. tunneb heameelt asjaolu üle, et Island on üldiselt rahuldavalt täitnud oma Euroopa Majanduspiirkonna liikme kohustusi ning on edukalt tulnud toime pingelise konkurentsi ja turujõududega ELis;

10. märgib siiski, et EFTA tulemustabeli viimane aruanne näitas, et Islandi ülevõtmise puudujääk kasvas natuke ja ületas 1,3 % juures 1 %-list vahe-eesmärki, kuigi ülevõtmise viivitust vähendati;

11. tunneb heameelt kokkuleppe üle, mille Islandi, Madalmaade ja Ühendkuningriigi valitsuste esindajad saavutasid Icesave'i küsimuses, nimelt Ühendkuningriigis ja Madalmaades Landsbanki Íslands hf. harude hoiustajatele miinimumtagatiste maksmisega tekkinud kulude tagasimaksmise tagamisel; väljendab heameelt selle üle, et Islandi parlament kiitis kokkuleppe 17. veebruaril 2011. aastal kolmeneljandikulise häälteenamusega heaks; võtab teadmiseks Islandi presidendi otsuse panna kokkulepe rahvahääletusele ning loodab, et lõpetatakse rikkumismenetlus, mille EFTA järelevalveamet algatas Islandi valitsuse vastu 26. mail 2010. aastal;

12. tunneb heameelt asjaolu üle, et rahandussektori institutsiooniliste puudujääkidega on tegeletud ning on tehtud edusamme panganduse reguleeriva ja järelevalvealase tegevuse tugevdamisel, eelkõige finantsjärelevalve asutuse volituste osas;

13. tunneb heameelt selle üle, et Island esitas Euroopa Komisjonile oma esimese ühinemiseelse majandusprogrammi, mis on oluline samm ühinemiseelse etapil, ja loodab, et väljakuulutatud iga-aastane kahepoolne majandusalane dialoog tugevdab osapoolte vahelist koostööd;

14. ergutab Islandi ametivõime jätkama kapitalikontrollide liberaliseerimise strateegia väljatöötamist, mis on oluline nõue riigi ühinemisel Euroopa Liiduga;

15. tunneb heameelt Rahvusvahelise Valuutafondi reservkrediidi programmi hiljutise neljanda läbivaatamise üle, mille tulemused olid positiivsed ja milles tuuakse esile Islandi eelarve konsolideerimise ja majanduse tugevdamise olulised suundumused, samuti asjaolu üle, et pärast seitsmes järjestikus kvartalis esinenud langust väljus Islandi majandus surutisest ja reaalne sisemajanduse koguprodukt kasvas ajavahe- mikus juuli kuni september 2010 1,2% eelmise kvartaliga võrreldes;

16. toetab Islandi majanduse edasise mitmekesistamise poliitikat kui riigi pikaajaliseks majanduslikuks healuks vajalikku sammu; ergutab Islandi ametivõime arendama edasi turismivaldkonda, mida peetakse paljulubavaks pikemaajalise majanduskasvu sektoriks ning mille osakaal tootmises ja tööhõives on üldiselt suurenenud;

17. võtab teadmiseks Islandi seisukoha euroalaga liitumise suhtes, mida on võimalik saavutada pärast seda, kui Island on saanud ELi liikmeks ja täitnud kõik vajalikud tingimused;

Neljapäev, 7. aprill 2011

18. tunneb muret Islandi tööpuuduse ja eelkõige noorte tööpuuduse kõrge taseme pärast, samuti majandus- ja finantskriisijärgse investeringute ja sisetarbimise vähenemise pärast, kuid võtab samal ajal teadmiseks paranemise märgid mõnes kõnealuses valdkonnas; märgib, et odav roheline energia ja roheline energia tehnoloogia, mida Island toodab, võiks olla olulisem tegur majanduse taaskäivitamisel;

19. avaldab Islandile kiitust suuremahuliste investeringute eest haridusse ning teadus- ja arendustegevusse ning toetuse eest Lissaboni strateegiale ja selles osalemise eest, sealhulgas Islandi 2020. aasta strateegia vastuvõtmine, milles rõhutatakse hariduse ning teadus- ja arendustegevuse tähtsust ning esitatakse mõõdetavad eesmärgid;+

Võime täita liikmesusest tulenevaid kohustusi

20. märgib, et EMP liikmena täidab Island täielikult 10 läbirääkimispeatüki tingimused ja osaliselt 11 läbirääkimispeatüki tingimused; rõhutab, et Euroopa Majanduspiirkonna lepingu kohaste kohustuste täitmine Islandi poolt on ühinemisläbirääkimiste tähtis tingimus;

21. kutsub Islandit üles tõhustama ettevalmistusi ELi õigustikuga vastavuse saavutamiseks eelkõige valdkondades, mida EMP ei hõlma, ning tagama selle rakendamise ja jõustamise ühinemiskuupäevaks;

22. kutsub Islandit üles valmistuma ELi põllumajanduspoliitika ja maaelu arengu poliitika osalemiseks ning tõhustama eelkõige jõupingutusi, et seada sisse haldusstruktuurid, mis on vajalikud kõnealuste poliitikasuundade rakendamiseks ühinemiskuupäevaks; rõhutab siiski Islandi ökosüsteemi iseärasust ning ergutab komisjoni ja Islandi ametivõime leidma mõlemaid osapooli rahuldav kokkulepe, võttes arvesse Islandi keskkonna unikaalsust;

23. võttes arvesse asjaolu, et ühine kalanduspoliitika on praegu läbivaatamisel ning õigustikku võidakse enne Islandi ühinemist veel muuta, kutsub Islandit ja ELi üles lähenema kõnealusele läbirääkimiste peatükile konstruktiivselt, et jõuda mõlemaid osapooli rahuldava lahenduseni kalavarude säästva majandamise ja kasutamise küsimuses;

24. märgib, et Island on näidanud häid tulemusi oma kalavarude majandamisel säästval viisil ja teaduslike hinnangute alusel;

25. kutsub Islandi ametivõime üles kohandama oma õigusakte vastavalt siseturu õigustikule asutamise-õiguse, teenuste osutamise vabaduse ja kapitali vaba liikumise osas kalanduse tootmis- ja töötlemisectoris;

26. kutsub Islandit üles jätkama ELi ja Norraga konstruktiivseid kõnelusi, et jõuda makrellivarude küsimuses kokkuleppele selliste realistlike ettepanekute alusel, mis kindlustavad varude tuleviku, kaitsevad ja säilitavad töökohad pelaagilise püügi sektoris ning tagavad pikaajalise ja jätkusuutliku kalanduse;

27. märgib, et Island võib anda väärtusliku panuse ELi poliitikavaldkondadesse tänu oma kogemusele taastuvenergia valdkonnas, eelkõige geotermilise energia kasutamise, keskkonnakaitse ja niisuguste meetmete osas, mille eesmärk on tulla toime kliimamuutusega;

28. märgib siiski, et ELi ja Islandi vahel püsivad märkimisväärsed lahkavõtted mereelustiku haldamise, eriti vaalapüügi seotud küsimustes; juhib tähelepanu asjaolule, et vaalapüügi keeld on ELi õigustiku osa, ning nõuab laiemat mõttevahetust vaalapüügi ja vaalatoodetega kauplemise lõpetamise teemal;

Neljapäev, 7. aprill 2011

29. võtab teadmiseks asjaolu, et Island ei ole sõjaväeline riik ega tooda relvi; tunneb heameelt Islandi jätkuva toetuse üle ÜJKP tsiviiloperatsioonidele ning selle üle, et ta on saavutanud vastavuse suurema osa ÜVJP valdkonna deklaratsioonide ja otsustega;

30. tunneb heameelt asjaolu üle, et Islandi välispoliitika traditsioonid põhinevad rahvusvahelisel õigusel, inimõigustel, soolisel võrdõiguslikkusel ja arengukoostööl ning kaitsepoliitika kontseptsioon põhineb kodanikuväärtustel;

Piirkondlik koostöö

31. on seisukohal, et Islandi ühinemine ELiga suurendaks liidu väljavaateid täita Põhja-Euroopas ja Arktika piirkonnas aktiivsemat ja konstruktiivsemat rolli ning anda oma panus selle piirkonna mitmepoolsesse haldamisse ja jätkusuutlikesse poliitilistesse lahendustesse; peab positiivseks Islandi osalemist Põhja-maade Nõukogus ning ELi põhjamõõtme poliitikas, Barentsi Euroarktilises Nõukogus ja Arktika Nõukogus, mis on Arktika piirkonna peamine mitmepoolse koostöö foorum; usub, et Islandi ühinemine ELiga tugevdaks veelgi Euroopa esindatust Arktika Nõukogus;

32. rõhutab vajadust Euroopa Liidu tulemuslikuma ja kooskõlastatud Arktika-poliitika järele ning väljendab arvamust, et Islandi ühinemine ELiga tugevdaks liidu välispoliitika Põhja-Atlandi dimensiooni;

Avalik arvamus ja toetus laienemisele

33. innustab Islandi ametivõime laiendama ELiga ühinemise küsimuse avalikku arutelu, arvestades, et läbirääkimiste edukus eeldab kindlat pühendumist; avaldab Islandile kiitust avaliku veebisaidi eu.mfa.is loomise eest ning tunneb heameelt Islandi meedias peetavate arvukamate ja tasakaalustatumate arutelude üle ELi liikmesuse poolt- ja vastuargumentide teemal;

34. palub komisjonil anda Islandi ametivõimudele nende taotluse korral materiaalsel ja tehnilisel abi, et aidata neil suurendada ühinemisprotsessi läbipaistvust ja vastutustundlikkust ning anda oma panus kogu riiki hõlmava niisuguse põhjaliku ja laiaulatusliku kampaania korraldamisse, mis põhineb selgel, täpsel ja faktipõhisel teabel ELi liikmesuse tagajärgede kohta, nii et Islandi kodanikud saaksid eelseisval ühinemisreferendumil langetada teadliku otsuse;

35. loodab, et hoolimata erinevatest poliitilistest seisukohtadest võib teadlik avalik arvamus mõjutada positiivselt ka Islandi ametivõimude tegevust ELi liikmeks saamise osas;

36. on seisukohal, et väga tähtis on anda ELi kodanikele Islandi ühinemisega seotud tagajärgede kohta selget ja põhjalikku faktipõhist teavet; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema selle nimel jõupingutusi ning peab sama oluliseks kodanike murede ja küsimuste ärakuulamist ja nendega tegelemist ning kodanike huvidele ja seisukohtadele reageerimist;

*

* *

37. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Alþingi esimehele ja Islandi valitsusele.

Neljapäev, 7. aprill 2011

Endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruanne

P7_TA(2011)0151

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruande kohta

(2012/C 296 E/14)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 16. detsembri 2005. aasta otsust anda endisele Jugoslaavia Makedoonia Vabariigile ELi kandidaatriigi staatus ning Euroopa Ülemkogu 15.–16. juuni 2006. aasta ja 14.–15. detsembri 2006. aasta kohtumiste eesistujariigi järeldusi;
 - võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 845 (1993) ja 817 (1993) ning 1995. aasta ajutist kokkulepet Kreeka Vabariigi ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi vahel;
 - võttes arvesse komisjoni 2010. aasta eduaruannet endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi kohta SEK(2010)1332 ning komisjoni 9. novembri 2010. aasta teatist „Laienemisstrateegia ja peamised ülesanded aastatel 2010–2011” (KOM(2010)0660);
 - võttes arvesse oma 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2009. aasta eduaruande kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse ELi ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi parlamentaarse ühiskomisjoni 30. novembri 2010. aasta soovitusi;
 - võttes arvesse nõukogu 18. veebruari 2008. aasta otsust 2008/212/EÜ, millega sätestatakse endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigiga loodud ühinemispartnerluse põhimõtted, prioriteedid ja tingimused ⁽²⁾;
 - võttes arvesse üldasjade ja välissuhete nõukogu 13. ja 14. detsembri 2010. aasta järeldusi;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et ELi laienemisprotsess on rahu, stabiilsuse ja leppimise oluliseks edasiviivaks jõuks piirkonnas;
- B. arvestades, et Euroopa Ülemkogu andis 2005. aastal endisele Jugoslaavia Makedoonia Vabariigile ELi kandidaatriigi staatuse, ent pole siiani kindlaks määranud läbirääkimiste alguskuupäeva, hoolimata olulistest edusammudest, mida see maa ELiga ühinemise suunas on teinud; arvestades, et kahepoolsed küsimused ei tohiks kujutada endast takistust ning neid ei tohiks kasutada takistusena laienemisprotsessis, ehkki need tuleb enne ELi liikmeks saamist lahendada; arvestades, et ühinemisprotsessi jätkumine aitaks kaasa endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi stabiilsusele ja tugevdaks veelgi etniliste rühmade vahelist dialoogi;
- C. arvestades, et laienemisprotsessis osalevate riikidega majandusliku dialoogi ja koostöö tihendamine võimaldab ELil keskenduda üheskoos majanduskriisist ülesaamisele ja aitab kaasa liidu ülemaailmsele konkurentsivõimele;

⁽¹⁾ ELT C 341 E, 16.12.2010, lk 54.

⁽²⁾ ELT L 80, 19.3.2008, lk 32.

Neljapäev, 7. aprill 2011

- D. arvestades, et 2010. aasta laienemisstrateegias rõhutatakse prioriteetidena avaliku halduse ja kohtusüsteemi reformi, võitlust organiseeritud kuritegevuse ja korrupsiooni vastu ning poliitiliste jõudude vahelist dialoogi;
- E. arvestades, et Euroopa Liit rakendab terviklikke heakskiitmismenetlusi, mis tagavad uute liikmesriikide vastuvõtmise vaid juhul, kui nad täidavad kõiki nõudmisi, ning üksnes ELi institutsioonide ja ELi liikmesriikide aktiivsel nõusolekul;
- F. arvestades, et sõnavabadus ja meedia sõltumatus teeb endiselt muret enamikus laienemisprotsessis osalevates riikides,

Poliitilised arengusuunad

1. jagab hinnangut, mille komisjon on andnud endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi 2010. aasta eduaruandes, ning peab kahetsusväärseks asjaolu, et nõukogu ei ole vastu võtnud otsust ühinemisläbirääkimiste alustamise kohta, nagu seda on teist aastat järjest soovitanud komisjon ning nõudnud parlament oma varasemates resolutsioonides; tuletab meelde oma eelmist soovitusi nõukogule alustada viivitamata ühinemisläbirääkimisi;
2. märgib hiljutist arengut poliitikas, mis põhjustas varaseid valimisi; kutsub kõiki erakondi üles etendama aktiivset ja konstruktiivset osa valimiste ettevalmistuse protsessis; toonitab, et täieliku läbipaistvuse alusel ja vastavalt rahvusvahelistele standarditele korraldatud vabad ja õiglased valimised on konsolideeritud demokraatia oluline element; kutsub kõiki erakondi üles osalema aktiivselt valimistes; tunneb muret praeguse poliitilise olukorra pärast ning kutsub kõiki poliitilisi liidreid üles püüdlema demokraatlikel institutsioonidel rajaneva konsensuse poole;
3. juhib tähelepanu sellele, et asjaomased pooled peavad lahendama oma kahepoolsed küsimused heanaaberlikkuse põhimõtet järgides ja võttes arvesse kogu ELi huve; kutsub kõiki põhilisi osalejaid ja asjaomaseid pooli tõhustama jõupingutusi ning näitama üles vastutustunnet ja otsustavust, et leida lahendus kõikidele lahendamata probleemidele, mis ei takista üksnes kandidaatriikide ühinemisprotsessi ja ELi enda poliitikat kõnealuses piirkonnas, vaid võivad mõjutada negatiivselt ka etniliste rühmade vahelisi suhteid, piirkondlikku stabiilsust ja majandusarengut;
4. soovib riigile õnne Ohridi raamlepingu, mis on riigis etniliste rühmade vaheliste suhete nurgakivi, 10. aastapäeva puhul ning kutsub valitsust ja kõiki riigiasutusi üles kasutama seda tähtpäeva, et ergutada etniliste rühmade vahelise koostöö ja usalduse jätkuvat edendamist; tunneb siiski muret etniliste rühmade vahel kasvavate pingete pärast, mis on seotud Kale kindluse alal Skopjes toimuvate ehitustöödega; kutsub kõiki poliitilisi jõudusid ning usujuhte ja meediaväljaandeid üles käituma vastutustundlikult, hoidudes tegevusest, mis võiks suurendada pingeid etniliste rühmade vahel; märgib murelikult ohtu, et isolatsioonimeelsus üha suureneb, mis konkreetse ELi väljavaate puudumise tõttu tundub arenevat seda asendavaks poliitikaks;
5. kutsub valitsust üles edendama kõikehõlmavat dialoogi etniliste rühmade vahel ning võtma oma otsustes, nagu linnaplaneeringus „Skopje 2014”, nõuetekohaselt arvesse kõikide kogukondade ja vähemuste jaoks tundlikke teemasid ning vältima meetmeid ja algatusi, mille eesmärk on tugevdada rahvuslikku identiteeti teiste kogukondade arvelt; juhib tähelepanu sellele, et etniliste rühmade vaheliste suhete parlamendikomisjon peab tõhusalt toimima vähemuste integreerimisel õigusloome protsessi, ning rõhutab, et vaja on teha lisapingutusi, et jätkata detsentraliseerimisprotsessi vastavalt Ohridi raamlepingule;
6. peab kahetsusväärseks, et ÜRO vahenduspüüdlused nimevaidluse lahendamisel ei ole andnud konkreetseid tulemusi;

Neljapäev, 7. aprill 2011

Demokraatia, õigusriik ja inimõigused

7. tuletab meelde, et terve poliitiline kultuur on demokraatia alus; kutsub opositsiooniparteisid üles lõpetama riigi parlamendi boikoteerimist ning jätkama poliitilist dialoogi asutuste vahel; on arvamisel, et valitsuse ja opositsiooni ülesanne on tagada viivitamatu ja avatud dialoog kõigi riigi ees seisvate olemasolevate probleemide teemal; juhib tähelepanu asjaolule, et poliitiline ebastabiilsus võib mõjutada Euroopa integratsiooniprotsessi, mis peaks olema ühiskonna kõikide osapoolte ühine prioriteet; väljendab heameelt selle üle, et vastu on võetud parlamendi kodukorra muudatused, mis võimaldavad opositsiooni aktiivsemat osalust parlamendi töös; tunneb siiski muret selle üle, et dialoog valitsuse ja opositsiooniparteide vahel on ebapiisav ning üldist õhustikku iseloomustab umbusaldus ja vastasseis; nõuab tungivalt, et osapooled edendaksid usalduslikku õhkkonda ja näitaksid üles tõsist pühendumust parlamendi uue kodukorra kasutamisel poliitilise dialoogi ja konstruktiivse koostöö tugevdamiseks õigusloomeprotsessis ning parlamendipoolses kontrollis valitsuse tegevuse üle;

8. kiidab heaks poliitilise tahte viia lõpule endise Jugoslaavia salateenistusega seotud agentide nimede kauaoodatud teatavakstegemine, mis on oluline samm lõpparve tegemisel kommunistliku möödanikuga; märgib siiski, et edusammud asjakohaste õigusaktide täielikul jõustamisel on olnud ebapiisavad; nõuab tungivalt, et valitsus lõpetaks viivitamata lustratsiooniprotsessi, hoidudes selle valikulisest kasutamisest poliitilistel eesmärkidel, nagu seda on poliitiline iseenda seaduslikustamine või poliitiliste vastaste laimamine;

9. tunnustab ametist lahkuva ELi eriesindaja / ELi delegatsiooni juhi suurepäraseid tööd; mõistab hukka valitsuspartei poliitikute kohatud rünnakud ELi esindajate vastu ning peab kahetsusväärseks, et valitsus ei ole selgelt ja avalikult distantseerunud sellistest solvanguetest; peab selliseid vahejuhtumeid riigi mainele väga kahjulikuks;

10. juhib tähelepanu vajadusele parandada valimiseadust selliselt, et see oleks kooskõlas OSCE/ODIHRi ja Veneetsia komisjoni soovitusetega, mis on esitatud 2009. aasta aruandes presidendi- ja kohalike valimiste kohta;

11. kordab, et vaba ja sõltumatu meedia on stabiilse demokraatia arengu vajalik eeltingimus; märgib, et riigis on lai valik erinevaid riiklikke ja eraõiguslikke meediaväljaandeid, samuti nende ühisväljaandeid; väljendab siiski tõsist muret meediakanalite politiseerimise ja nende töösse sekkumise pärast; on mures meedia majandusliku sõltuvuse ja poliitilise võimu koondumise pärast, mille tagajärjeks on sageli toimetajate sõltumatuse kadu ja ajakirjanduse madal tase; on mures meediavabaduse märgatava halvenemise pärast riigis, nagu näitab oluline langus (34. kohalt 68. kohale) Piirideta Ajakirjanike 2010. aasta ajakirjandusvabaduse indeksis; märgib asjaolu, et siseministerium on oma kodulehele üles pannud üleskutse, et kodanikud teataksid „mitteobjektiivsetest“ pressikajastustest; kutsub ajakirjanikke üles järgima oma töös kõrgeid kutsestandardeid, distantseeruma poliitilistest mõjutustest ning looma ajakirjanike kutseliite; nõuab samaaegselt tungivalt, et pädevad ametiasutused tugevdaksid meedia sõltumatust ja vabadust, rakendades kõikidele võrdseid standardeid ning parandades omandisuhete läbipaistvust;

12. avaldab heameelt arvukate seaduste üle, mis kohtureformiks vastu võeti, ning nõuab kohtureformis veelgi suuremaid jõupingutusi, et tagada selle professionaalsus, tõhusus ja sõltumatus poliitilisest survest; rõhutab seepärast, et kehtiv õiguslik raamistik tuleb rakendada kiiresti ja tulemuslikult; on mures justiitsministeriumi jätkuvalt olulise rolli pärast kohtunõukogus ning valitsuse ja parlamendiliikmete kriitika pärast konstitutsioonikohtu aadressil, mille tulemusel võib tekkida kohtusüsteemi poliitilise mõjutamise oht; märgib siiski rahuloluga, et lahkarvamustele vaatamata on kõik kohtuotsused täide viidud; tunnustab jõupingutusi kohtusüsteemi tõhususe ja läbipaistvuse suurendamisel, eriti kohtuasjade kuhjumise vähendamist enamikus kohtutes; väljendab samuti heameelt õigusabi käsitleva seaduse jõustumise üle;

Neljapäev, 7. aprill 2011

13. tunneb heameelt jätkuvate jõupingutuste üle võitluses korruptsiooni vastu, mis on muu hulgas avaldunud ka teise vooor GRECO soovitude rakendamises ja kriminaalkodeksi muudatuste jõustumises; julgustab ametiasutusi jätkama korruptsioonivastaste õigusaktide täitmist ning parandama kohtusüsteemi sõltumatust, tõhusust ja vahendite kasutamist; tuletab siiski meelde, et korruptsioon on endiselt laialt levinud, ning nõuab täiendavaid intensiivseid pingutusi selle väljajuurimiseks; rõhutab, et kiiresti on vaja tõhusalt ja erapooletult jõustada korruptsioonivastased õigusaktid, eelkõige need, mis käsitlevad parteide rahastamist ja huvide konflikti; juhib tähelepanu sellele, kui oluline on tagada, et kohtusüsteem toimiks ilma poliitilise sekkumiseta; tunnustab jõupingutusi kohtusüsteemi tõhususe ja läbipaistvuse suurendamise alal; rõhutab vajadust koostada ülevaade, mis näitaks täideviidud vastutuselevõtmisi ja süüdimõistmisi ning mille abil saaks edasiminekut mõõta; nõuab kohtu pädevuse ühtlustamist, et tagada ootustekohane õigussüsteem ja üldsuse usaldus;

14. palub komisjonil valmistada koos oma järgmise eduaruandega ette hinnang ELi vahendite eraldamise mõju ja tulemuste kohta kohtusüsteemi reformimisel ja korruptsioonivastases võitluses; palub komisjonil anda nõukogule ja parlamendile põhjalikum hinnang korruptsioonivastaste meetmete kohta, mida endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik on võtnud seoses riigihangete ja pettustega, ning esitada see koos oma järgmise eduaruandega;

15. tunnustab jõupingutusi, mis on tehtud avaliku halduse reformimisel, kuid nõuab täiendavaid jõupingutusi selles valdkonnas, mis on jätkuvalt politiseeritud ning kus jääb puudu suutlikkusest ja professionaalsusest; väljendab rahulolu avaliku halduse reformi hõlmava riikliku strateegia vastuvõtmisega valitsuse poolt ning stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu allkomitee asutamisega avaliku halduse reformiga tegelemiseks; peab murettekitavaks ajutiste ametikohtade muutmist alalisteks ametikohtadeks, mis on läbipaistmatu ja *ad hoc* protsess ning toob kaasa halduse kasvava politiseerimise; nõuab, et töötataks välja selge inimressursside strateegia, kus oleksid määratletud haldusvajadused võimete ja oskuste osas, ning et seda strateegiat rakendataks tulemuspõhise värbamise ja karjääri võimaluste kaudu; väljendab heameelt rahvusvahemustesse kuuluvate inimeste värbamise üle, kuid rõhutab, et seda tuleks teha haldusvajaduste hinnangu alusel, et tagada uute töötajate oskuste vastavus töökoha nõuetele;

16. avaldab tunnustust jätkuvate edusammude eest detsentraliseerimise valdkonnas; märgib siiski, et vastutuste üleviimisega madalama tasandi asutustele peaksid kaasnema asjakohased eelarved;

17. tunneb heameelt edusammude üle, mis on tehtud seoses vanglasüsteemi reformiga; peab siiski jätkuvalt murettekitavaks mõnede vanglate alandavaid tingimusi, eriti ülerahvastatust ja ebapiisavat tervishoiusüsteemi; rõhutab vajadust austada põhimõtet, et kinni peetud inimesi tuleks kohelda nõuetekohaselt, vastavalt ÜRO põhimõtetele;

18. kiidab heaks 2011. aasta rahva ja eluruumide loendust käsitleva seaduse vastuvõtmise, rõhutab vajadust piisava ettevalmistuse ja toimiva korralduse järele, et viia läbi täpne loendus; kutsub valitsust üles eraldama selle korraldamiseks asjakohased vahendeid ning rõhutab, kui oluline on selle teema poliitikast lahti sidumine, et toimuks erapooletu loendus, millest võtab osa võimalikult palju rahvast;

19. rõhutab, kuivõrd tähtis on selle tagamine, et haridussüsteem toetaks etnilist integratsiooni; mainib sellega seoses tunnustavalt integreeritud hariduse strateegiat ning nõuab selle kiiret rakendamist muu hulgas etnilisel pinnal segregatsiooni järkjärgulise kaotamise ja kõigi ametlike keelte õppe laiendamise abil endises Jugoslaavia Makedoonia Vabariigis; kutsub valitsust üles parandama konsulteerimist eri kogukondadega ning tegema nendega strateegia rakendamisel tihedat koostööd;

Neljapäev, 7. aprill 2011

20. näeb, et puuduvad edusammud naabruses asuvate ELi liikmesriikidega ühiste ajalooliste sündmuste ühises tähistamises eesmärgiga aidata kaasa paremale ajaloo mõistmisele ja heanaaberlikele suhetele, nagu rõhutati eelmises aruandes; nõuab tungivalt, et võetaks kasutusele kooliõpikud, milles puuduvad ajaloo ideoloogilised tõlgendused;

21. on tõsiselt mures roma kogukonna olukorra pärast, kes endiselt seisab silmitsi kehvade elamistingimuste ning diskrimineerimisega tööturul, tervishoiuteenustele ja sotsiaalteenustele juurdepääsul; rõhutab eriti roma tüdrukute ja naiste rasket olukorda, kes kogevad jätkuvalt topeltdiskrimineerimist nii etnilise kuuluvuse kui ka soo tõttu; kutsub valitsust üles aktiivsemalt rakendama romasid käsitlevat strateegiat ja romade kaasamise aastakümne algatust; tunneb sellega seoses heameelt valitsuse tegevuse üle, mille eesmärk on romade poliitiline integreerimine, sh roma päritolu ministri üle, kes vastutab roma kogukonda puudutavate küsimuste eest; avaldab valitsusele kiitust roma integratsiooni teemalise koosoleku korraldamise eest Euroopa Nõukogu eesistujaks olemise ajal;

22. tervitab diskrimineerimisvastase seaduse vastuvõtmist kui olulist sammu võitluses endiselt laialt levinud diskrimineerivate tavade vastu ning nõuab selle kiiret ja tulemuslikku rakendamist; peab siiski kahetsusväärseks, et vastupidiselt Euroopa õigusaktidele on seksuaalne sättumus diskrimineerimise põhjusena seadusest välja jäetud; nõuab selle valdkonna siseriiklike sätete kiiret kooskõlla viimist ELi õigustikuga ja järelevalvemehhanismide tugevdamist ning toonitab, et see on ühinemise eeltingimus; peab murettekitavaks suunda, mis võeti diskrimineerimisvastase kaitse komisjoni liikmete valimiskorra osas; peab kahetsusväärseks asjaolu, et kõnealusesse komisjoni ei ole määratud mitte ühtegi kodanikuühiskonna esindajat; nõuab lisapingutusi naiste õiguste vallas, et suurendada nende osalust tööturul ning otsuste tegemisel poliitikas ja ettevõtluses ning kaitsta naisi ja lapsi koduvägivalla eest;

23. nõuab suuremate jõupingutuste tegemist soolise võrdõiguslikkuse ja naiste õiguste valdkonnas; julgustab ametivõime rakendama täielikult naiste ja meeste võrdsed võimalusi käsitlevat seadust ning tagama, et soolist võrdõiguslikkust käsitlev riiklik tegevuskava muutuks järjepidevamaks; tunneb heameelt koduvägivallavastase võitluse strateegia vastuvõtmise üle; nõuab ohvrite toetamise süsteemi rakendamist; nõuab tungivalt, et valitsus ja valitsusväline sektor edendaks suuremat teadlikkust kõnealustest teemadest;

24. mõistab hukka hiljutised kodanikuühiskonna organisatsioonide hirmutamise ja otsese ründamise ning nende juhtivate aktivistide isikliku laimamise juhtumid; tunneb heameelt valitsuse käivitatud mehhanismide üle kodanikuühiskonna organisatsioonidega konsulteerimiseks, kuid on mures selle pärast, et ei ole olemas süsteemset ja läbipaistvat mehhanismi kodanikuühiskonnaga konsulteerimiseks riikliku arengupoliitika, õigusloome, programmide või muude strateegiliste dokumentide asjus; rõhutab vajadust kaasata kodanikuühiskonna organisatsioonid valikut tegemata poliitika kujundamisesse, et stimuleerida tõhusat avalikku arutelu ja kaasata sidusrühmad riigi ühinemisprotsessi; rõhutab, et kodanikuühiskonnal on väga tähtis osa piirkondliku koostöö sotsiaalsete ja poliitiliste aspektide edendamisel; tunnustab seda, et vastu on võetud kodanike ühendusi käsitlev uus seadus, ning nõuab, et ametiasutused rakendaksid sätteid nn avalikes huvides tegutsevate organisatsioonide kohta, tagades võimalikult kiiresti rahastamiskavad;

25. märgib rahuloluga, et ühinemiseelse abi rahastamisvahend (IPA) toimib endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigis hästi; õhutab valitsust ja komisjoni IPA haldusmenetlust lihtsustama, et muuta see kättesaadavamaks väiksematele ja tsentraliseerimata kodanikuorganisatsioonidele, ametiühingutele ja muudele toetusesaajatele;

Neljapäev, 7. aprill 2011

26. toonitab, et endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik on ratifitseerinud Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni kaheksa peamist töötajate õigusi käsitlevat konventsiooni; on mures asjaolu pärast, et töötajate õiguste ja ametiühingute valdkonnas on tehtud vaid tagasihoidlikke edusamme; kutsub ametivõime üles veelgi tugevdama töötajate ja ametiühinguõigusi ning julgustab sellega seoses valitsust kindlustama ka piisava haldusliku suutlikkuse tööõiguse nõuetekohaseks rakendamiseks ja jõustamiseks; juhib tähelepanu sotsiaalse dialoogi olulisele rollile ning julgustab valitsust käivitama kõikehõlmava sotsiaalse dialoogi asjaomaste partneritega ja olema selles osas ambitsioonikam;

27. rõhutab, kui oluline on säilitada ja hoida kultuuripärandit, mis on Euroopa väärtuste ja põhimõtete alustala; märgib kahetsusega, et unarusse ja laokile on jäetud paljud kalmistud, freskode inskriptsioonid ja artefaktid, mis kuuluvad Bulgaaria kultuuripärandisse;

28. tunneb heameelt riigi edusammude üle, mida on tehtud toimiva turumajanduse ning laialdase üksmeele suunas riigi majanduspoliitika põhiaspektide suhtes; avaldab valitsusele kiitust makromajanduse stabiilsuse hoidmise eest ülemaailmse finantskriisi negatiivsest mõjust hoolimata ning märgib, et majanduskasvu osas on tulevastel aastatel head väljavaated;

Sotsiaal-majanduslik areng

29. väljendab muret püsiva ja väga suure töötuse pärast eriti noorte hulgas, mis on tavapärase kõnealuse piirkonna paljudes riikides; kutsub valitsust üles kiiresti rakendama tõhusamaid meetmeid riiklike investeringute parandamiseks, mis oleksid suunatud tööhõivepoliitikasse ning tööjõule kvaliteetsete, stabiilsete ja inimväärsete töökohtade pakkumisele; kutsub komisjoni üles abistama ametivõime ühinemiseelse abi rahastamisvahendist suurema toetuse andmisega;

30. võtab teadmiseks äriõhkkonna paranemise viimastel aastatel läbiviidud majandusreformide tagajärjel ning rõhutab struktuurireformi jätkamise vajadust riigis; märgib samas, et välisinvesteeringud on riigi madalalt tasemelt täiendavalt vähenenud ja et olukord on ülemaailmse finantskriisi tõttu veelgi halvenenud; kutsub välismaiste otseinvesteeringute ligimeelitamise eest vastutavaid riigiasutusi üles tugevdama oma jõupingutusi meelitada ligi potentsiaalseid välisinvestoreid;

31. õnnitleb valitsust ELiga sõlmitud stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu tulemusliku ja kiire rakendamise puhul; tunneb seega heameelt valitsuse hiljutise otsuse üle kaotada rohkem kui saja eri toote tollitariifid sammuna ELiga toimuva kaubavahetuse täieliku liberaliseerimise poole; loodab, et need muutused suurendavad kodumaiste tootjate konkurentsivõimet, ergutades sellega suuremat majanduskasvu; peab niisugust arengut oluliseks teetähiseks, mis näitab riigi püüdlusi tulla toime suurenenud konkurentsi, millega ta seisab silmitsi ELi liikmeks saades;

32. rõhutab, et eelarvekulude puhul on vaja rakendada hea valitsemistava põhimõtet, parandades avaliku teabe vaba kättesaadavust, konsulteerides eelarvemenetluse käigus sidusrühmadega ning kehtestades aruandemehhanismi, eeldades seejuures rahakulutuste aruandekohustust; tuletab meelde, et läbipaistmatute eelarvekulude tagajärjeks on sotsiaalne tõrjutus ja konflikt, ning peab mõne riikliku kampaania puhul küsitavaks selle õiguspärasust;

33. tunneb heameelt hiljuti vastuvõetud energiaseaduse üle, mille sihiks on riigi energiaturu liberaliseerimine ja mis on kooskõlas vastavate ELi direktiividega;

34. rõhutab, kui tähtis on rajada tõhus ja usaldusväärne transpordisüsteem nii riigi piirides kui ka piirkondlikul tasandil (sh Sofia-Skopje-Tirana raudteeühendus); kordab sellega seoses oma üleskutset, et ametivõimud investeeriksid raudteevõrgu hooldusesse ja ajakohastamisse, kuna see on elujõuline alternatiiv

Neljapäev, 7. aprill 2011

maanteesüsteemile; peab kahetsusväärseks valitsuse otsust vähendada iga-aastasessse raudteefrastruktuuri programmi tehtavaid investeeringuid ning kutsub komisjoni üles andma ühinemiseelse abi rahastamisvahendi raames vajalikku tehnilist ja rahalist abi;

35. palub endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi ja Bulgaaria ametivõimudel avada uuesti Staro Konjarevo ja Gabrene vaheline piiriülene jalakäijate ja jalgratturite tee, et parandada nn raudse eesriide trassi Strumica ja Petrici vahelist lõiku;

36. väljendab heameelt säästva arengu riikliku strateegia vastuvõtmise üle, kuid nõuab suuremat pingutust keskkonnaalaste seaduste rakendamiseks ja selleks piisava rahastamise tagamiseks; juhib eelkõige tähelepanu probleemidele sellistes valdkondades nagu veekvaliteet, jäätmekäitlus ja looduskaitse; nõuab ELi standarditel põhinevat tihedamat koostööd piiriülestes keskkonnaküsimustes; nõuab sellega seoses veel kord piiril asuvate Ohridi, Prespa ja Dojrani järvede, samuti Vardari jõe vee kvaliteedi ja taseme tõhusat jälgimist; avaldab rahulolu Prespa järve euroala kolmikalgatuse üle, milles osalevad endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik, Kreeka ja Albaania; kutsub valitsust üles laiendama Ohridi reovee kogumissüsteemist saadud positiivset kogemust teistele piirkonna järvedele; tunneb ühtlasi heameelt Gevgelijas reovee töötlusjaama ehitamisel saavutatud edusammude üle;

37. väljendab sügavat muret pinnasereostuse pärast Velesi linnas, mille Maailma Terviseorganisatsioon on kuulutanud ohtlikuks elukohaks; kutsub valitsust üles tegelema selle küsimusega ja võtma asjakohaseid meetmeid rahvatervise kaitseks selles piirkonnas; palub komisjonil kaaluda, kas ühinemiseelse abi rahastamisvahendit saaks kasutada sellel konkreetsel juhul;

Piirkondlikud küsimused

38. avaldab riigile tunnust jätkuva stabiliseeriva rolli eest piirkonnas; toonitades riigi osalust ELi tsiviil- ja sõjalistes missioonides, tuletab siiski valitsusele meelde kohustust järgida ÜVJP ühiseid seisukohti, eriti piiravate meetmete kohta, näiteks Zimbabwe puhul;

39. avaldab heameelt Serbia ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi ametivõimude hiljutise otsuse üle kaotada rahvusvahelise passi vajalikkus kahe riigi vahel reisivate kodanike puhul eesmärgiga rajada oma ühisel piiril ühine piirikontroll;

40. peab väga kahetsusväärseks asjaolu, et nimevaidlus Kreekaga on endiselt takistuseks riigi ELiga ühinemise protsessis, ning tuletab meelde oma soovitusi nõukogule alustada viivitamata ühinemisläbirääkimisi; toonitab heanaaberlike suhete ja naaberriikide jaoks tundlike teemade mõistmise tähtsust selles protsessis; kutsub asjaomaseid valitsusi üles vältima žeste, vastuolulisi tegevusi ja avaldusi, millel võivad olla negatiivsed tagajärjed ja mis võivad pingestada heanaaberlikke suhteid; võtab teadmiseks tihenunud dialoogi kahe peaministri vahel ning julgustab neid näitama üles poliitilist tarkust ja kompromissivõimust ning leidma kiiresti lahenduse, mis rahuldab mõlemat poolt;

41. tuletab meelde, et vastavalt 14. detsembri 2010. aasta üldasjade nõukogu järeldustele on oluline heanaaberlike suhete säilitamine, sealhulgas nimeküsimusele läbirääkimiste teel mõlemale poolele vastuvõetava lahenduse leidmine ÜRO egiidi all;

42. kutsub komisjoni ja nõukogu üles alustama niisuguse üldiselt kohaldatava vahekohtumehhanismi väljatöötamist, mille eesmärk on lahendada kahepoolseid probleeme laienemisprotsessis osalevate riikide vahel, liikmesriikide ja laienemisprotsessi osalisriikide vahel ning liikmesriikide vahel;

Neljapäev, 7. aprill 2011

43. võtab murelikult teadmiseks ajalooliste argumentide kasutamise käimasolevas vaidluses, sealhulgas antiikajale apelleerimise fenomeni, mis võib teravdada pingeid naaberriikidega ja luua uusi sisemisi lahknevusi;

44. kutsub kõrget esindajat ning laienemise ja naabruspoliitika volinikku üles aitama kaasa kokkuleppele jõudmisele nimeküsimumes ning andma poliitilist nõu, respektides täielikult käimasolevat läbirääkimisprotsessi ning ÜRO põhikirja sätteid; on seisukohal, et võimalikult kiiresti vastastikku vastuvõetava lahenduse leidmine on proovikiviks Lissaboni lepingu järgse ühise välispoliitika jaoks ja liidu võimekuse jaoks lahendada pikaajalisi rahvusvahelisi vaidlusküsimumisi oma piiridel;

45. palub nõukogul ja komisjonil täita oma kohustusi kolmandate riikide ees ning premeerida liidu nõudmisi täitvate riikide edusamme ja reformipüüdlusi; märgib, et vastasel juhul võib nende riikide reformivalmidus väheneda;

46. on seisukohal, et *status quo* pikendamine nimeküsimumes ja muudes lahtistes küsimustes naaberriikidega võib ohustada mitte üksnes riigi ja piirkonna stabiilsust, vaid ka laienemispoliitika usaldusvärsust, ning kutsub seepärast kõiki asjaosalisi üles näitama üles head tahet, solidaarsust ja vastutustunnet lahendamata küsimuste lahendamisel; kutsub sellega seoses riigi ametivõime üles edendama ajaloo ja hariduse valdkonnas ühiste eksperdikomiteede moodustamise algatust Bulgaaria ja Kreekaga;

*

* *

47. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi valitsusele ja parlamendile.

Olukord Côte d'Ivoire'is

P7_TA(2011)0152

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon olukorra kohta Côte d'Ivoire'is

(2012/C 296 E/15)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Côte d'Ivoire'i kohta, eriti 16. detsembri 2010. aasta resolutsiooni ⁽¹⁾;
- võttes arvesse 3. novembri 2000. aasta Bamako deklaratsiooni demokraatia, inimõiguste ja vabaduste kohta prantsuskeelsetes riikides;
- võttes arvesse asjakohaseid ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone Côte d'Ivoire'i kohta, eelkõige resolutsioone 1946 ja 1951 (2010) ning resolutsioone 1967, 1968 ja 1975 (2011);
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja paruness Catherine Ashton'i avaldusi Côte d'Ivoire'i olukorra kohta, eelkõige 3., 10., 12. ja 19. märtsi ning 1. aprilli 2011. aasta avaldusi;
- võttes arvesse ELi välisasjade nõukogu 31. jaanuaril 2011. aastal toimunud 3065. istungil vastu võetud järeldusi Côte d'Ivoire'i kohta;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0492.

Neljapäev, 7. aprill 2011

- võttes arvesse nõukogu otsust 2011/18/ÜVJP ja nõukogu 14. jaanuari 2011. aasta määrust (EL) nr 25/2011, millega lisati isikuid ja üksusi, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid ning kelle varad külmutatakse seoses olukorraga Côte d'Ivoire'is;
 - võttes arvesse Aafrika Liidu rahu- ja julgeolekunõukogu 10. märtsil 2011. aastal Addis Abebas vastu võetud otsust;
 - võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu 3. ja 11. märtsi 2011. aasta avaldusi Côte d'Ivoire'i kohta;
 - võttes arvesse AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee kaaspresidentide 18. märtsi 2011. aasta ühisavaldust, milles nad mõistsid hukka vägivalda ja inimõiguste rikkumise Côte d'Ivoire'is;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi presidendi Jerzy Buzeki 18. märtsi 2011. aasta avaldust, milles ta nõudis, et Côte d'Ivoire'is lõpetataks igasugune vägivalda kasutamine tsiviilelanike vastu;
 - võttes arvesse Lääne-Aafrika riikide majandusühenduse (ECOWAS) riigipeade ja valitsusjuhtide poolt 25. märtsil 2011. aastal Abujas vastu võetud resolutsiooni Côte d'Ivoire'i olukorra kohta;
 - võttes arvesse ÜRO inimõiguste nõukogu 25. märtsi 2011. aasta resolutsiooni, millega loodi rahvusvaheline uurimiskomisjon Côte d'Ivoire'is alates presidendivalimistest toimunud inimõiguste rikkumise juhtumite uurimiseks;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et viimase nelja kuuga on Côte d'Ivoire langenud sügavasse poliitilisse kriisi, mis on tingitud sellest, et ametisolev president Laurent Gbagbo on keeldunud andmast võimu üle seaduslikult valitud presidendile Alassane Ouattarale, hoolimata asjaolust, et viimane võitis 2010. aasta novembris toimunud presidendivalimised ning pärast tulemuste kinnitamist ÜRO poolt tunnustab teda presidendina rahvusvaheline üldsus;
- B. arvestades, et kõik diplomaatilised jõupingutused, sh Aafrika Liidu, ECOWASi ja Lõuna-Aafrika Vabariigi presidendi püüded saavutada valimistjärgele poliitilisele ümmikseisule rahumeelne lahendus, on jäänud edutuks;
- C. arvestades, et alates veebruari keskpaigast on kokkupõrked ägenenud nii pealinnas kui ka riigi lääneosas ning murettekitavate teadete kohaselt kasutavad Laurent Gbagbole lojaalsed jõud üha enam raskerelevantust tsiviilelanike vastu;
- D. arvestades, et viimastel päevadel on president Ouattara vabariiklikud jõud alustanud ulatuslikku rünnakut, mille eesmärk on kehtestada tema võim; nad on saanud oma kontrolli alla mitu olulist piirkonda, muu hulgas poliitilise pealinna Yamoussoukro ja kakaoekspordi olulise sadama San Pedro; arvestades, et Ouattara-meelsed jõud on nüüd sisenenud Abidjani, mis tõi kaasa ägeda võitluse endisele presidendile lojaalseks jäänud relvajõududega;
- E. arvestades, et ÜRO allikate andmeil on Côte d'Ivoire'is alates 2010. aasta detsembrist hukkunud sadu inimesi; arvestades, et hukkunute tegelik arv on tõenäoliselt palju suurem, sest riigi siseosas toimuv vägivald ei kajastu alati ajakirjanduses;
- F. arvestades, et ÜRO rahuvalvajate ja institutsioonide vastu tahtlikult toime pandud rünnakud liigituvad sõjakuritegudeks; arvestades, et Gbagbo-meelsed julgeolekujõud on ÜRO operatsiooni Côte d'Ivoire'is (UNOCI) pidevalt ähvardanud ja rünnanud ning endine president õhutab oma retoorikaga vägivalda ÜRO jõudude ja Côte d'Ivoire'is viibivate välismaalaste vastu; arvestades, et mitu ÜRO rahuvalvajat on raskelt vigastada saanud või isegi tapetud;

Neljapäev, 7. aprill 2011

- G. arvestades, et Côte d'Ivoire'is on toime pandud hirmutegusid, sh seksuaalse vägivalla juhtumid, sunnivii-silised kadumised ja kohtuvälised hukkamised ning ülemäärase ja valimatu jõu kasutamine tsiviilelanike vastu, mida võib pidada inimsusevastasteks kuritegudeks;
- H. arvestades, et Côte d'Ivoire aktsepteeris 18. aprillil 2003. aastal Côte d'Ivoire'i valitsuse poolt Rooma statuudi artikli 12 lõike 3 kohaselt esitatud deklaratsioonis Rahvusvahelise Kriminaalkohtu pädevust Côte d'Ivoire'i territooriumil alates 19. septembrist 2002 toimunud kuritegude osas; arvestades, et Côte d'Ivoire on endiselt Rahvusvahelise Kriminaalkohtu prokuratuuri eeluurimise all;
- I. arvestades, et õigusriigi põhimõtete järgimine halveneb Côte d'Ivoire'is jätkuvalt ning üha enam piiratakse sõna- ja väljendusvabadust ning meediat;
- J. arvestades, et Côte d'Ivoire'i majandus on viimase nelja kuuga sattunud väga raskesse olukorda, sest Laurent Gbagbo on ebaseaduslikult riigistanud pangandus- ja kakaosektori ettevõtteid ning meelevald-selt võõrandanud raha ja eraomandit; arvestades, et IMF hoiatas hiljuti Côte d'Ivoire'is valitseva olukorra raskete majanduslike tagajärgede eest kogu Lääne-Aafrika piirkonnale;
- K. arvestades, et riigis valitseva hirmuõhkkonna tõttu on hinnanguliselt miljon inimest riigisiselt või naaberriikidesse (Libeeriasse, Ghanasse, Togosse, Malisse ja Guineasse) ümber asunud;
- L. arvestades, et 17. märtsil 2011 suurendas Euroopa Komisjon ELi humanitaarabi Côte d'Ivoire'ile viie-kordseks;
- M. arvestades, et ühehäälselt vastu võetud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonis 1975 (2011) nõutakse tungivalt, et Gbagbo astuks viivitamata tagasi, nõutakse tsiviilelanike vastu suunatud vägivalla kohest lõpetamist ning kehtestatakse rahalised sanktsioonid ja reisikeeld Gbagbo, tema naise ja kolme kaas-osalise suhtes,
1. mõistab hukka endise presidendi Gbagbo ja tema toetajate katsed Côte d'Ivoire'i inimeste tahet vägi-valdselt alla suruda; kordab Gbagbole esitatud üleskutset astuda tagasi ja loovutada võim Alassane Ouatta-rale; väljendab sellega seoses heameelt resolutsiooni 1975 (2011) vastuvõtmise üle, milles ÜRO Julgeoleku-nõukogu tegi oma kõige jõulisema avalduse Côte d'Ivoire'i valimistejärgse kriisi algusest saadik ja nõudis, et Gbagbo kohe tagasi astuks;
 2. väljendab kahetsust selle üle, et ei ole suudetud saavutada ühtki diplomaatilist lahendust (sealhulgas ka mitte Aafrika Liidu soovitatud lahendusi) ning selle üle, et valimistejärgset kriisi on iseloomustanud vägivald ja relvastatud kokkupõrked;
 3. pooldab Lääne-Aafrika naiste üleskutset lahendada Côte d'Ivoire'i poliitiline konflikt rahumeelselt ja tuua riigi tavakodanike vastu vägivalda tarvitanud isikud kohtu ette; taunib asjaolu, et naiste organisatsioonid ning usu- ja kogukonnajuhid on teinud liiga vähe pingutusi surve tekitamiseks seestpoolt ja lepituse eden-damiseks, et leida riigi poliitilisele ummikseisule rahumeelne lahendus;
 4. tuletab meelde, et demokraatliku õiguspärasuse ainsaks allikaks on üldised valimised, ning et Alassane Ouattara valimine peegeldab Côte d'Ivoire'i elanike suveräänset tahet; nõuab tungivalt, et kõik Côte d'Ivoire'i institutsioonid, sh Côte d'Ivoire'i kaitse- ja julgeolekujõud (FDSCI) alluksid viivitamata demokraatlikult valitud presidendi Ouattara ja tema valitsuse võimule;

Neljapäev, 7. aprill 2011

5. mõistab väga karmilt hukka vägivalda eskaleerumise Côte d'Ivoire'is, eelkõige raskerelvastuse kasutamise tsiviilelanike vastu, ning sellest tuleneva märkimisväärse inimohvrite arvu; väljendab sügavat kaastunnet kõigile õigusetuse ja vägivalda süütutele ohvritele Côte d'Ivoire'is ja nende perekondadele; rõhutab, et vägivalda tsiviilelanike, sh naiste, laste ja rahvusvaheliselt ümberasunud isikute vastu, ei saa aktsepteerida ja see peab kohe lõppema;
6. mõistab teravalt hukka tsiviilelanike suhtes väidetavalt toime pandud inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumised, sh kohtuvälised hukkamised ja seksuaalse vägivalda juhtumid; märgib, et ÜRO Julgeolekunõukogu hinnangul võivad need aktid kujutada endast inimsusevastaseid kuritegusid; on kindlalt vastu meedia kasutamisele vaenu õhutamiseks; nõuab, et kaotataks kõik sõnavabadusõiguse kasutamisele seatud piirangud; mõistab hukka nelja inimese, sh kahe ELi kodaniku röövimise Gbagbo-meelsete jõudude kontrolli all olnud piirkonnas asuvast Abidjani hotellist, ning nõuab nende kohest vabastamist;
7. rõhutab, et mingit karistamatust ei saa olla ning tuleb teha kõik jõupingutused, et tuvastada ja võtta vastutusele, sh rahvusvahelisel tasandil, kõik tsiviilelanike vastu kuritegusid toime pannud isikud; väljendab sellega seoses heameelt ÜRO inimõiguste nõukogu uurimiskomisjoni loomise üle; märgib, et ÜRO inimõiguste nõukogu on osutanud, et Rahvusvaheline Kriminaalkohus võib otsustada, kas ta hakkab Côte d'Ivoire'i olukorda käsitlevat asja menetlema; palub, et kõik Côte d'Ivoire'i sündmustes osalejad teeksid nimetatud organitega koostööd, et õiglus oleks võimalik jalule seada; kutsub ELi üles nimetatud uurimisi igakülgselt toetama;
8. mõistab kindlalt hukka UNOCI ja ELi vastu suunatud hirmutamise ja tõkestava tegevuse;
9. väljendab heameelt ÜRO Julgeolekunõukogu, Aafrika Liidu ja Euroopa Liidu nõukogu täiendavate sanktsioonide üle, mis hõlmavad viisakeeldu ja varade külmutamist, kõikide isikute ja asutuste suhtes, kes seisavad vastu seadusliku presidendi võimule, ning Maailmapanga ja Rahvusvahelise Valuutafondi otsuse üle keelduda tegemast koostööd ebaseadusliku valitsusega; rõhutab, et sanktsioonid jäävad kehtima seni, kuni seaduslik valitsus tagasi võimule tuleb;
10. väljendab heameelt asjaolu üle, et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonis nr 1975 (2011) tuletatakse meelde UNOCI mandaati ning märgitakse, et ÜRO Julgeolekunõukogu toetab täielikult UNOCI õigust kasutada kõiki vajaminevaid vahendeid, et täita oma ülesannet kaitsta tsiviilelanikke ning muu hulgas hoida ära raskerelvastuse edasine kasutamine; nõuab sellega seoses UNOCI võimekuse kiiret ja märkimisväärset tõstmist, et tagada Côte d'Ivoire'is tsiviilelanike tõhus kaitsmine;
11. märgib, et kooskõlas talle antud volitustega on UNOCI ÜRO peasekretäri taotlusel Abidjanis juba meetmeid võtnud, et peatada raskerelvastuse kasutamine ja kaitsta tsiviilelanikke ja ÜRO töötajaid; UNOCIt abistab Prantsuse relvajõudude operatsioon Licorne;
12. tunnustab ja toetab kõiki Aafrika Liidu ja ECOWASi egiidi all toimuvaid vahenduspüüdeid, et vältida vastasseisu, ning kordab kõigile Côte d'Ivoire'i poliitilistele jõududele esitatud üleskutset näidata üles pühendumust rahumeelsel poliitilisel üleminekul demokraatiale ning hoiduda seeläbi edasisest verevalamisest; avaldab toetust Aafrika Liidu kavale kriisi üldiseks rahumeelseks lahendamiseks ning rõhutab, et kõik Aafrika riigid peavad näitama üles ühtsust ja käituma kooskõlastatult, et Côte d'Ivoire'is saaks rahu taastada;
13. kutsub president Ouattara'd üles töötama rahu ja rahvusliku leppimise nimel, kuid tuletab meelde, et sõjakuritegude ja inimsusevastaste kuritegude puhul puuduvad aegumistähtjad;
14. on sügavalt mures halvneva humanitaarolukorra pärast Côte d'Ivoire'is ja naaberriikides, eelkõige Libeerias; palub kõigil Côte d'Ivoire'i sündmustes osalejatel tagada koha peal viibivatele humanitaarorganisatsioonidele turvaline ja takistamatu juurdepääs riigi kõigile piirkondadele; tunneb heameelt selle üle, et volinik Georgieva sõnul on EL võtnud kohustuse aidata lahendada humanitaarkriis;

Neljapäev, 7. aprill 2011

15. rõhutab, et vaja on kiireid rahvusvahelisi poliitilisi meetmeid, et lahendada humanitaarolukord Côte d'Ivoire'is ja ennetada uut rändekriisi piirkonnas; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kooskõlastama oma jõupingutusi teiste rahvusvahelise abi andjatega; kutsub rahvusvahelist üldsust üles pidama kinni humanitaarabi andmise lubadustest, et reageerida Côte d'Ivoire'i ja tema naaberriikide elanikkonna kiireloomulistele vajadustele;

16. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ÜRO Julgeolekunõukogule ja ÜRO peasekretärile, ÜRO operatsioonile Côte d'Ivoire'is (UNOCI), Aafrika Liidu institutsioonidele, ECOWA-Sile, AKV-ELi parlamentaarsetele ühisassambleele, ELi liikmesriikide valitsustele ning Côte d'Ivoire'i ametisseastuvale presidendile Alassane Ouattarale.

Euroopa naabruspoliitika idamõõtme läbivaatamine

P7_TA(2011)0153

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa naabruspoliitika idamõõtme läbivaatamise kohta

(2012/C 296 E/16)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse idapartnerluse riikide välisministrite 13. detsembri 2010. aasta kohtumise järeldusi;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone: 19. jaanuari 2006. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika kohta ⁽¹⁾, 15. novembri 2007. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika arendamise kohta ⁽²⁾, 6. juuli 2006. aasta resolutsiooni Euroopa naabruse ja partnerluse instrumendi kohta ⁽³⁾, nõukogu 5. juuni 2008. aasta iga-aastase aruande kohta Euroopa Parlamendile ÜVJP peamiste aspektide ja valikute kohta ⁽⁴⁾ ning 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendi läbivaatamise kohta ⁽⁵⁾, samuti 17. jaanuari 2008. aasta resolutsiooni Musta mere regionaalpoliitilise lähenemisviisi kohta ⁽⁶⁾ ja 20. jaanuari 2011. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu Musta mere strateegia kohta ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni vajaduse kohta ELi Lõuna-Kaukaasia strateegia järele ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse Euroopa naabruspoliitika (ENP) arengut alates 2004. aastast ja eelkõige komisjoni eduaruandeid selle rakendamise kohta;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Armeenia, Aserbaidžani, Valgevene, Gruusia, Moldova Vabariigi ja Ukraina kohta, samuti nende riikidega (v.a Valgevene) suhtlemiseks moodustatud parlamentaarsete koostöökomisjonide soovitusi;
- võttes arvesse ülalmainitud 15. novembri 2007. aasta resolutsiooni lõiget 41, milles soovitatakse moodustada Ida-Euroopa naabruspoliitika parlamentaarne assamblee (Euronest);
- võttes arvesse koos Armeenia, Aserbaidžani, Gruusia ja Moldovaga vastu võetud tegevuskavasid ning koos Ukrainaga vastu võetud assotsieerimiskava;

⁽¹⁾ ELT C 287 E, 24.11.2006, lk 312.

⁽²⁾ ELT C 282 E, 6.11.2008, lk 443.

⁽³⁾ ELT C 303 E, 13.12.2006, lk 760.

⁽⁴⁾ ELT C 285 E, 26.11.2009, lk 11.

⁽⁵⁾ ELT C 76 E, 25.3.2010, lk 83.

⁽⁶⁾ ELT C 41 E, 19.2.2009, lk 64.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0025.

⁽⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0193.

Neljapäev, 7. aprill 2011

- võttes arvesse välissuhete nõukogu 26. juuli 2010. aasta järeldusi Euroopa naabruspoliitika kohta;
 - võttes arvesse 7. mail 2009. aastal Prahast toimunud idapartnerluse riikide tippkohtumise ühisavaldust;
 - võttes arvesse komisjoni 12. mai 2010. aasta teatist, milles tehakse kokkuvõte Euroopa naabruspoliitikast (KOM(2010)0207);
 - võttes arvesse komisjoni 3. detsembri 2008. aasta teatist idapartnerluse kohta (KOM(2008)0823);
 - võttes arvesse komisjoni 5. detsembri 2007. aasta teatist tõhusa Euroopa naabruspoliitika kohta (KOM(2007)0774), 4. detsembri 2006. aasta teatist Euroopa naabruspoliitika arendamise kohta (KOM(2006)0726), 12. mai 2004. aasta teatist Euroopa naabruspoliitika strateegiadokumendi kohta (KOM(2004)0373) ning 11. märtsi 2003. aasta teatist laienenud Euroopa naaberriikide kohta, milles esitatakse uus raamistik suheteks ida- ja lõunanaabritega (KOM(2003)0104);
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1638/2006, millega kehtestatakse üldsätted Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi loomise kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 13/2010 „Kas uus Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahend on edukalt käivitunud ja annab Lõuna-Kaukaasias (Armeenias, Aserbaidžaanis ja Gruusias) tulemusi?“
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Lissaboni lepinguga on loodud vajalikud tingimused selleks, et EL saaks tõhustada oma suhteid kõikide toimijate ja partneritega, eelkõige oma naabritega ning saaks suurendada nende suhete järjepidevust;
- B. arvestades, et vastavalt ELi lepingu artiklile 8 arendab liit naabruses asuvate riikidega privileegeeritud suhteid, mille eesmärk on luua heaolu ja heanaaberlikkuse ala, mis rajaneb liidu väärtustel ja mida iseloomustavad koostööl põhinevad tihedad rahumeelsed suhted;
- C. arvestades, et Euroopa naabruspoliitika (ENP) on algusest peale aidanud tugevdada sidemeid partnerriikidega ja toonud konkreetset kasu; arvestades, et ikka veel leidub probleeme ning et praegu tuleks keskenduda kavandatu elluviimisele, kusjuures tegevusprioriteedid peaksid olema selgelt kindlaks määratud, kriteeriumid peaksid olema selged ning vahetegemise aluseks peaksid olema saavutused;
- D. arvestades, et idapartnerlus on oluline poliitiline raamistik, mis võimaldab vastutuse, jagatud vastutuse ja tingimuslikkuse põhimõtete alusel süvendada suhteid partnerriikidega ja nende vahel; arvestades, et tihedamad suhted nõuavad suuremat ühist pühendumist ning konkreetset arengut hea valitsemistava ja demokraatlike normide suunas;
- E. arvestades, et idapartnerluses keskendutakse neljale alljärgnevale temaatilisele koostööplatvormile: demokraatia, hea valitsemistava ja stabiilsus; majandusintegratsioon ja lähenemine ELi poliitikale; keskkond, kliimamuutused ja energiavarustuse kindlus; inimestevahelised kontaktid;
- F. arvestades, et Euronesti parlamentaarse assamblee kaudu tehtava koostööga püütakse saavutada positiivseid tulemusi – see on platvorm, kus vahetatakse arvamusi, jõutakse ühistele seisukohtadele meie aja globaalsetes probleemides, mis seostuvad demokraatia, poliitika, majanduse, energiavarustuse kindluse ja sotsiaalküsimustega, ning tugevdatakse piirkonna riikide ja ELi vahelisi ning idapartnerite omavahelisi suhteid;

⁽¹⁾ ELT L 310, 9.11.2006, lk 1.

Neljapäev, 7. aprill 2011

- G. arvestades, et EL peaks edendama ja oluliselt tugevdama nn alt üles lähenemisviisi ning selleks suurendama majanduslikku toetust kodanikuühiskonnale ja edendama ajakirjandus- ja kogunemisvabadust, et toetada demokratiseerimisprotsessi, mis on püsiva stabiilsuse eeltingimus;
- H. arvestades, et lahendamata piirkondlikud konfliktid Euroopa Liidu naabruses õõnestavad nendest puudutatud riikide jätkusuutlikku majanduslikku, sotsiaalset ja poliitilist arengut ning kahjustavad tõsiselt piirkondlikku koostööd, stabiilsust ja julgeolekut; arvestades, et need takistavad tõsiselt ka Euroopa naabruspoliitika täieliku potentsiaali ja prioriteetide väljaarendamist; arvestades, et sellised konfliktid segavad ENP tõelise ja tulemusliku mitmepoolse mõõtme väljaarendamist; arvestades, et endiselt alahinnatakse kodanikuühiskonna võimalikku rolli nendes riikides;
- I. arvestades, et Valgevene, Tuneesia ja Egiptuse elanike hiljutised repressiivsete režiimide vastased meeleavaldused näitasid selgelt nende õiguspäraseid demokraatlikke püüdlusi;
- J. arvestades, et ELi ja selle liikmesriikide poliitika Tuneesia ja Egiptuse ebademokraatlike režiimide toetamiseks ja nendega koostöö tegemiseks on nurjunud ja see peaks olema õpetlik ka ELi ja Valgevene suhete seisukohalt, ning arvestades, et ELi Euroopa naabruspoliitika tervikuna peaks olema väärtuste-põhine;
- K. arvestades, et Euroopa naabus- ja partnerlusinstrument (ENPI) on aidanud lihtsustada ENP rahastamist; arvestades, et sellele järgneva vahendi kavandamisel tuleks arvesse võtta ENP strateegilist läbivaatamist ning kavandamise käigus tuleks pidada ulatuslikke konsultatsioone,

Üldised tähelepanekud seoses ENP läbivaatamisega

1. tunnustab ELi ja selle naaberriikide suhetes Euroopa naabruspoliitika raames saavutatud edu ning kinnitab veel kord väärtusi, põhimõtteid ja kohustusi, millel ENP rajaneb, sealhulgas demokraatiat, õigusriigi põhimõtet, inimõiguste ja põhivabaduste kaitset, turumajandust, säästvat arengut ja head valitsemistava; on seisukohal, et ENP on endiselt strateegiliselt tähtis raamistik lähimate partneritega suhete tihendamiseks ja tugevdamiseks, et toetada nende riikide poliitilisi, sotsiaalseid ja majandusreforme, ning rõhutab, et programmide ja tegevuse kavandamisel ja rakendamisel on oluline säilitada ühise vastutuse põhimõte;
2. väljendab rahulolu ENP käimasoleva läbivaatamise üle ja toonitab, et selle protsessi tulemusena peaksid ELi sidemed naaberriikidega veelgi tugevnema, ning rõhutab, et ehkki nende riikide püüded ja eesmärgid võivad üksteisest erineda, võivad nad kõik saada ELi lähedasteks poliitilisteks liitlasteks;
3. märgib, et ENP kahte mõõdet (lõuna- ja idamõõde) tuleks käsitada ühe ja sama prioriteetidepoliitika lahutamatu osadena; rõhutab vajadust olla paindlik ja diferentseerida oma lähenemisviisi konkreetse partneri eripära arvestades ning parandada rahaliste vahendite kasutamist;
4. rõhutab, et ENP strateegiline läbivaatamine peaks näitama kõikide partnerite suuremat poliitilist pühendumist ning tugevdama tulemuspõhist diferentseerimist, mis põhineks täpselt määratletud kriteeriumidel;
5. peab eriti oluliseks pidevalt hinnata mitte ainult rakendatud programmide seniseid tulemusi, vaid ka seda, kas partnerluse raames kasutatud vahendid on olnud piisavad; on seisukohal, et selline menetlus võimaldab tulevikus parandada puudujääke ja ebaõnnestunud valikuid;

Neljapäev, 7. aprill 2011

6. rõhutab vajadust tunnistada Lissaboni lepingust tulenevaid muutusi, eelkõige komisjoni asepresidendi ja ELi kõrge esindaja tugevdatud rolli, Euroopa välisteenistuse ning laienemise ja naabruspoliitika voliniku ametikoha loomist ja Euroopa Parlamendi uusi volitusi, et suurendada ELi välispoliitika järjepidevust ning tõsta selle välismõõtmega ja -tegevuse tõhusust ja õiguspärasust; eeldab, et liikmesriigid ei võta ENP riikidega ette algatusi, mis võiksid kahandada ELi tegevuse tulemuslikkust;

7. kutsub Euroopa välisteenistust ja ELi delegatsioone kogu maailmas igati aitama tagada inimõiguste ja poliitiliste põhimõtete jõulisemat integreerimist kolmandate riikide poliitilise olukorra analüüsidesse ning abiprojektide kaudu nende põhimõtete viimist võimalikesse n-ö ümberkujunduslikesse poliitilistesse meetmetesse;

ENP idamõõde

8. hindab positiivselt idapartnerluse käivitamist, mis kujutab endast poliitilist raamistikku ENP idamõõtmeks ja mille eesmärk on süvendada ja tugevdada ELi ja tema idanaabrite suhteid, edendada poliitilist assotsieerumist, majanduslikku integreerumist ja õigusaktide ühtlustamist ning samas toetada partnerriikide poliitilisi ja sotsiaalmajanduslikke reforme; kutsub nõukogu, komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles selliste reformide jälgimiseks välja töötama selgeid võrdlusaluseid ning sealjuures võtma arvesse iga partneri erisusi, ka nende erinevaid eesmärke ja potentsiaali; kutsub nõukogu, komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles kaasama Euroopa Parlamenti nimetatud võrdlusaluste väljatöötamisse; rõhutab, et majanduslikud reformid peavad toimuma koos poliitiliste reformidega ning et head valitsemistava võib saavutada üksnes demokraatlikele institutsioonidele tugineva avatud ja läbipaistva otsustusprotsessi kaudu;

9. rõhutab, kuivõrd tähtis on idapartnerluse raames jätkata stabiilsuse ja mitmepoolse usalduse suurendamist, nagu üksmeelselt deklareeriti Prahas toimunud idapartnerluse tippkohtumise ühisavalduses;

10. rõhutab, et Euroopa Liiduga ühinemise perspektiiv, mis on sätestatud ka Euroopa Liidu lepingu artiklis 49, võiks olla nende riikide reformide üheks liikumapanevaks jõuks ning tugevdada nende orienteeritust sellistele väärtustele ja põhimõtetele nagu demokraatia, õigusriik, inimõiguste austamine ja hea valitsemistava;

11. tuletab meelde, et ühised põhiväärtused, nagu demokraatia, õigusriigi põhimõte, inimõiguste ja põhiväärtuste austamine, kohtusüsteemi sõltumatus ja korrupsioonivastane võitlus, massiteabevahendite vabadus ja valitsusväliste organisatsioonide tegevuse edendamine, mis on ENP ja idapartnerluse alused, peaksid jääma põhiliseks mõõdupuuks, millega hinnatakse partnerriikide tegevust; seepärast kutsub kõiki ENP partnereid üles astuma konkreetseid samme selles suunas; soovib seetõttu komisjonil ja Euroopa välisteenistusel nõudlikumalt suhtuda aastaste tegevusprogrammide rakendamisse selles valdkonnas;

12. märgib, et alates ENP käivitamisest 2004. aastal on täheldatud erinevaid tulemusi – mõnes partnerriigis on inimõiguste ja demokratsiseerumise valdkonnas toimunud positiivne areng, teisel, eriti Valgevenes, on aga muutused olnud negatiivsed;

13. märgib, et Valgevene on jäänud ainsaks ENP ja idapartnerluse kahepoolsetes programmides piiratult osalevaks idapoolseks partnerriigiks ja Valgevene edasine kaasamine nendes programmides sõltub tema valmisolekust tunnustada ühiseid väärtusi ja põhimõtteid; leiab, et hiljutised sündmused Valgevenes olid löögiks ELi arusaamale inimõiguste austamisest, demokraatiast ja õigusriigist; tunnustab välisasjade nõukogu 31. jaanuari 2011. aasta järeldusi Valgevene kohta; kutsub ELi üles rakendama kõiki vajalikke meetmeid, et neid järeldusi täies ulatuses järgida, muu hulgas püüdma reformiideega siduda Valgevene tavakodanikke,

Neljapäev, 7. aprill 2011

vähendades Schengeni viisade taotlemisega seotud bürokraatiat ja kulusid ning hõlbustades inimestevahelisi kontakte; sellega seoses palub liikmesriikidel rakendada ELi viisaeeskirja Schengeni viisade väljastamisel võimalikult paindlikult; nõuab, et Euroopa Komisjon ja teised abistajad toetaksid demokraatlike parteide arengut Valgevenes, samuti suuremate valitsusväliste ja kodanikuühiskonna organisatsioonide loomist ning kogukonna- ja kodanikualgatusi Valgevene piirkondades;

14. rõhutab, et mitmetes riikides ei vastanud valimiste õigusraamistik ja valimiste korraldus rahvusvaheliste standarditele; rõhutab rahvusvaheliste standardite ja kohustuste ga kooskõlas olevate vabade ja õiglase valimiste tähtsust;

15. rõhutab, et korruptsioonivastane võitlus, eelkõige kohtusüsteemis ja politseis, peaks ELi suhete arendamisel idapartneritega olema üks esmatahtsaid valdkondi ning seda tuleks arvesse võtta ka terviklikus institutsioonide väljaarendamise raamistikus; rõhutab ka, et oluline on tõhustada võitlust organiseeritud kuritegevuse rahvusvaheliste võrgustike vastu ning nõuab tihedamat politsei- ja õigusosalast koostööd ELi ametitega;

16. rõhutab, et oluline on täiendada ELi ja idapoolsete partnerriikide kahepoolseid suhteid mitmepoolse mõõtmega, milleks tuleb suurendada temaatilistes platvormides sisalduvate tegevuste ja algatuste hulka ning pöörata erilist tähelepanu piiriüleste projektide tugevdamisele, inimestevaheliste programmide tõhustamisele, piirkondliku koostöö stiimulite loomisele ja kodanikuühiskonnaga peetava aktiivse dialoogi edasisele tõhustamisele, et ühe vajaliku sammuna edendada avatud valitsusväliste institutsioonide loomist ning tugevdada sotsiaalset ühtekuuluvust; märgib siiski, et kahepoolne mõõde jääb endiselt tähtsaks ning nõuab selgemat ja rangemat diferentseerimist ja tingimuslikkust, nii et kavatsused ja võetud kohustused täidetak ning sisulistele saavutustele järgneksid konkreetseid sammu Euroopa Liiduga ühinemise suunas; on veendunud, et kõige edukamate partneritega suhete tihendamine avaldab teistele positiivset mõju ja võib aidata edendada mitmepoolset koostööd;

17. nõuab, et Euroopa Ülemkogu ja komisjon tagaksid, et idapartnerluse riikidele tehtav viisanõude kaotamise pakkumine oleks ajakava ja sisu poolest vähemalt sama suuremeelne kui pakkumised, mis on tehtud teistele riikidele, kellega neil on ühine piir, et vältida ajendite loomist välispasside andmiseks idapartnerluse riikide kodanikele, mis näiteks Gruusia, Ukraina ja Moldova puhul võib mõjuda neid riike destabiliseerivalt, ja see oleks juba vastuolus ELi enda julgeoleku ja huvidega;

18. rõhutab, et oluline on jätkata piirkondliku koostöö edendamist Musta mere piirkonnas ning Musta mere piirkonda käsitleva ELi poliitika tõhustamist, milleks tuleb eelkõige käivitada terviklik ELi Musta mere strateegia ning tagada asjakohased rahalised ja inimressursid selle tulemuslikuks rakendamiseks; rõhutab, et ELi Musta mere poliitika ja idapartnerlus täiendavad teineteist, ning kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles positiivselt kasutama nende kahe algatuse eri lähenemisviise ja selgitama kõikidel tasanditel, kuidas seda märkimisväärset täiendavust paremini ära kasutada;

19. soovib piirkonna riikidel teha üksteisega tihedamat koostööd ning alustada kõigil asjakohastel tasanditel tõhustatud pikaajalist dialoogi, mis hõlmaks selliseid valdkondi nagu vabadus, turvalisus ja õigus, eelkõige aga piirihaldust, rännet ja varjupaigaküsimusi, võitlust organiseeritud kuritegevuse vastu, inimkaubandust, ebaseaduslikku sisserännet, terrorismi, rahapesu, uimastiiri ning politsei- ja õigusosalast koostööd; tuleb meelde, et heanaaberlikud suhted on kõikidele ENP riikidele üks tähtsamaid eeltingimusi, mis tuleb täita Euroopa Liidu liikmeks pürgides;

20. rõhutab, et paljudes riikides on veel tõsiseid probleeme sõnavabaduse austamisega, eelkõige meedias, ning ühinemis- ja kogunemisvabaduse võimaldamisega, ning et kodanikuühiskonna osaliste ja inimõiguste kaitsjate tegevust piiratakse põhjendamatult;

Neljapäev, 7. aprill 2011

21. tunnustab kodanikuühiskonna organisatsioonide aktiivset rolli ENP alusväärtuste, eelkõige inimõiguste, meediavabaduse ja demokratiseerimise edendamisel; rõhutab, et nende organisatsioonide osa ning kaasatust projektide elluviimisesse ja järelevalvesse ENPI ja ENP tegevuskavade raames on vaja rohkem toetada – anda neile rahalist ja institutsioonilist toetust; peab tervitatavaks kodanikuühiskonna organisatsioonide, eelkõige partnerriikide organisatsioonide, aktiivset osalemist kodanikuühiskonna foorumil; soovib, et kodanikuühiskonna foorum kaasataks idapartnerluse ametlikesse nn platvormikohtumistesse ja temaatilistesse töörühmadesse;

22. on seisukohal, et vaja on põhjalikult hinnata kõigi selles protsessis osalevate kodanikuühiskonna organisatsioonide usaldusväarsust, et tagada meie tegevuse õiguspärasus ja tulemuslikkus;

23. rõhutab kohalike omavalitsuste tähtsust partnerriikide demokraatlikus arengus ning nõuab, et komisjon toetaks neid aktiivselt eesmärgiga tugevdada kohalikku demokraatiat ja kohalikku juhtimist; soovib laiendada ELi ja partnerriikide kohalike omavalitsuste vahelisi mestimisprogramme ning luua Ida-Euroopa ja Lõuna-Kaukaasia kohaliku ja piirkondliku tasandi assamblee;

24. rõhutab ametiühingute ja sotsiaalse dialoogi tähtsust idapoolsete partnerriikide demokraatliku arengu osana; rõhutab, et ametiühingute õigused on piiratud, ning kutsub idapartnereid üles töötajate ja ametiühingute õigusi tugevdama; soovib intensiivistada sotsiaalset dialoogi ja sotsiaalpartneritega konsulteerimist;

25. rõhutab sõnavabaduse ning vaba ja sõltumatu meedia, sealhulgas interneti tähtsust demokraatlike süsteemide arengule ning leiab, et see on vahend, mis aitab edendada nii selle piirkonna ühiskondade omavahelist teabevahetust ja suhtlust kui ka nende teabevahetust ja suhtlust ELiga; soovib ELil jätkata Belsati, Radio Racyja ja Valgevene Euroopa Raadio rahastamist ning toetada teiste meediaväljaannete loomist ja konsolideerimist, ka rahalise osaluse kaudu, mis aitaks ka edendada otsesuhtluskanaleid ühiskondade vahel; rõhutab, et tuleb lõpetada toetuse andmine riigi kontrolli all ja riigi omanduses olevale meediale, nagu see on Valgevenes;

26. tuletab meelde oma seisukohta, et assotsieerimislepingud on reformide edendamise oluline vahend ning need peaksid sisaldama konkreetseid tingimusi, ajakavasid ja võrdlusaluseid ning nendega peaks kaasnema regulaarne järelevalveprotsess, et tõhusalt ja terviklikult edendada kahepoolseid suhteid ELiga ning teha jõupingutusi selle nimel, et nende lepingute kõikide osade, st poliitiliste, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste komponentide ning inimõiguste austamise kohustuste vahel valitseks üha suurem sidusus; rõhutab, et võimalikult kiiresti tuleks alustada institutsioonide väljaarendamise terviklike programmide teostamist; rõhutab, et kuna assotsieerimislepingud on oma olemuselt nõudlikud ja idapartnerluse tuleviku jaoks olulised, peaks EL asjaomastele riikidele andma tehnilist ja majanduslikku abi, et need saaksid täita oma kohustusi lepingute rakendamisel; tuletab komisjonile meelde tema kohustust hoida Euroopa Parlamenti ja vastutavaid raportööre nõuetekohaselt kursis assotsieerimislepingute läbirääkimisvõlutuste ja tegelike läbirääkimistega;

27. hindab positiivselt ELi kõrgetasemelise nõuanderühma tööd Armeenias ja samalaadse rühma tegevuse alustamist Moldovas; kutsub kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti ning komisjoni üles arutama sellise abi pakkumise võimalust ka teistele idapoolsetele partnerriikidele;

28. on seisukohal, et suurem majanduslik integratsioon võib olla tugev sotsiaalseid ja poliitilisi muutusi mõjutav tegur; rõhutab, et laialdased ja terviklikud vabakaubandusalad kaubavahetuseks ELiga tuleb rajada alles pärast vajalike tingimuste täitmist; rõhutab, et need alad jäävad idapoolsetele partnerriikidele idapartnerluse üheks peamiseks ergutuseks ja tugevaks reforme soodustavaks stiimuliks, tingimusel et õigeaegselt viiakse läbi nende sotsiaalse mõju ja keskkonnamõju täielik hindamine; tunnistab samas, et laialdaste ja terviklike vabakaubandusalade kontseptsiooni tuleks kohandada vastavalt konkreetsete idapartnerluses osalevate riikide muutuvatele oludele;

29. rõhutab, et oluline on tugevdada kahe- ja mitmepoolset majanduskoostööd ENP partnerriikide vahel, kuna see tooks konkreetset kasu kodanikele, parandaks piirkonna poliitilist kliimat ja soodustaks partnerriikide majanduse arengut; soovib seetõttu rajada vabakaubandusalasid partnerriikide vahel;

Neljapäev, 7. aprill 2011

30. täheldab Hiina üha suuremat majanduslikku esindatust idapartnerluse riikides;
31. rõhutab, et tähtis on toetada kodanike liikuvust, hoida inimestevahelisi kontakte ja juhtida migratsioonivooge, kasutades selleks eelkõige lihtsustatud viisamenetlust ning tagasivõtulepinguid ning liikudes järk-järgult viisanõude täieliku kaotamise suunas, kuni vajalikud tingimused on täidetud; kutsub ELi üles viivitamata jätkama aktiivseid läbirääkimisi selles küsimuses ning tagama samal ajal viisalihtsustuslepingute parema rakendamise; peab soovitavaks, et kahepoolsed lepingud sisaldaksid sätteid ENP riikide migratsiooniseaduste ajakohastamise kohta; nõuab, et tagataks, et selliste lepingute ja poliitika rakendamine, eriti varjupaiga andmine, oleks eelkõige täielikult kooskõlas inimõiguste alaste rahvusvaheliste kohustuste ja ülesannetega ning ELi standarditega;
32. rõhutab lisaks asjaolu, et viisanõude täielikku kaotamist on võimalik kasutada tugeva stiimulina, et edendada partnerriikides demokraatiseerimist ja inimõigustealaseid reforme, samuti vahendina selliste konkreetsete sammude tunnustamiseks, mis soodustavad poliitilist assotsieerumist ja majandusintegratsiooni ELiga ENP raames;
33. teeb ettepaneku, et komisjon avaldaks igal aastal hindamisaruande Euroopa tagasivõtulepingute kohta;
34. on arvamisel, et ENP riikide ja Frontexi vahelist koostööd tuleb tõhustada;
35. kutsub komisjoni üles pöörama erilist tähelepanu üliõpilaste, õppejõudude, teadlaste ja ettevõtjate liikuvusele, tagama selleks vajalikud rahalised vahendid ning tugevdama ja laiendama olemasolevaid stipendiumiprogramme; rõhutab sellega seoses, et oluline on arendada idapartnerluse raames uusi projekte, milles keskendutakse paremini struktureeritud koostööle kõrghariduse ja teadusuuringute valdkonnas ning millega edendatakse vahetust ülikoolide tasandil ning avaliku ja erasektori partnerlust teadusuuringute valdkonnas; peab tervitavatavaks liikuvuse valdkonnas partnerlussuhete loomist Moldova ja Gruusiaga ning soovib selliste partnerlussuhete sõlmimist ka teiste idapoolsete partnerriikidega, mis oleks osa ELi üldisest lähenemisviisist rändeküsimustele; on sellega seoses seisukohal, et Schengeni viisaeeskirjas sisalduvat paindlikkust tuleks paremini kasutada ja rakendada, et hõlbustada selliste rühmade liikumist;
36. kinnitab veel kord oma kindlat toetust ELi rahastatavale projektile, mille kaudu antakse Euroopa Kolledži stipendiume ENP riikide ja ELi ülikoolilõpetanutele; on veendunud, et see võimaldab ELis ja selle naaberriikides koolitada tulevasi koostööpartnereid – st töötajaid ELi ja ENPga seonduvatele töökohtadele –, kes tunnevad täielikult ja professionaalsel tasemel ELi poliitika, õigusaktide ja institutsioonide sisu ning vaimu;
37. rõhutab valdkondadevahelise koostöö tähtsust, arvestades, et vastastikune sõltuvus kasvab eriti järgmistes valdkondades: energiapuulgeolek, keskkond ja kliimamuutused, haridus, infotehnoloogia, teadustegevus, transport, sotsiaalne areng ja kaasatus, tööhõive ja töökohtade loomine ning tervishoiuvaland koostöö; rõhutab, et tõhusam valdkondlik koostöö aitaks edendada ELi ja ENP sisemiste poliitikavaldkondade sünergia; on sellega seoses seisukohal, et tuleks soovitada rohkematel partnerriikidel sõlmida ELiga protokolle ühenduse programmides ja ametites osalemise kohta; hindab seetõttu positiivselt Moldova Vabariigi ja Ukraina liitumist energiaühendusega;
38. peab vajalikuks tihendada energiaalast koostööd, suurendada energiatõhusust ning edendada aktiivsemalt taastuvenergia kasutamist – need on ENP idapartneritega tehtava koostöö korraldamisel kesksed eesmärgid; rõhutab Nabucco projekti ja selle kiire rakendamise strateegilist tähtsust ning veeldatud maagaasi transportimise tähtsust AGRI projekti raames;

Neljapäev, 7. aprill 2011

39. toonitab, et naaberriikidega tehtavat koostööd on vaja ELi vahenditest piisavalt rahastada, ning kinnitab veelkord ENPI kui ENP rahastamise vahendi väärtust; seda peaks arendama nii, et oleks võimalik paindlikumalt reageerida naaberriikide ja -piirkondade mitmesugustele vajadustele, tagada ENP poliitiliste eesmärkide ja ENPI programmitöö otsene seotus ning väljendada tuleviku ENP tulemuspõhist olemust; rõhutab aga vajadust tagada suurem paindlikkus ja parem kriisidele reageerimine ning sihipärasem abi, mis oleks suunatud eelkõige kodanikuühiskonnale ja kohalikule tasandile, kusjuures rakendataks nn alt üles lähenemisviisi ja välistatakse õigustamatu riiklik sekkumine seoses rahalise abiga; rõhutab ENPI raames käivitatud mitmesuguste programmide juhtimise ja rakendamise protsessi jälgimise vajalikkust, ning rõhutab, et projektide rahastamise üks põhikriteerium peab olema nende projektide lisandväärtus kohaliku majanduse arengule ning sealjuures tuleb arvesse võtta iga projekti tegelikku maksumust ja reaalset panust; kutsub komisjoni ja Euroopa välisestistust üles juba järgmise rahastamisvahendi projekti koostamise varajases faasis konsulteerima parlamendi ja kodanikuühiskonna huvirühmadega;

40. nõuab rahastamise suurendamist demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi kaudu ja selle vahendite paremat kasutamist, et tõsta kodanikuühiskonna võimekust inimõiguste ja demokraatliku reformi edendamisel, ning valitsusväliste osalejate rahastamisvahendi kaudu, et toetada kodanikuühiskonna organisatsioonide elluviidavat väikesemahulist kohalikku arengutegevust eeskätt Valgevenes;

41. rõhutab piisava rahastamistaseme säilitamise tähtsust ning peab julgustavaks märgiks, et rahvusvaheliste finantseerimisasutuste ja teiste rahastajate omavaheline koordineerimine on paranenud, mis aitab suurendada tulemuslikkust ja luua sünergia; rõhutab, et EL peaks pöörama rohkem tähelepanu praktilisele koostööle, mis aitab partnerriikidel paremini kasutada olemasolevaid ressursse, et need riigid saaksid tõhusamalt teostada reforme ja täita kohustusi, mis tulenevad ELiga sõlmitud mitmesugustest kokkulepetest; juhib tähelepanu sellele, et tuleb tugevdada vahetut seost tulemuste ja rahalise abi vahel (näiteks nn valitsustava rahastu ENPI raames) eelkõige demokraatia, inimõiguste ja õigusriigi vallas;

42. on seisukohal, et võiks kaaluda eelarvetoetust kui kasulikku võimalust, mis võib tulevikus pakkuda tõsiseid stiimuleid; on aga veendunud, et see peaks põhinema diferentseerimise põhimõttel ja tuleks muuta tingimuslikuks, sõltuvalt muu hulgas sellest, kas toetusesaadajad riigid järgivad ühiseid väärtusi ja põhimõtteid, kui tõhusad on nende eelarvejuhtimise ja -kontrolli menetlused, kas korrupsioonitase on madal ning kas nad on võimelised kasutama saadavat toetust läbipaistval, tõhusal ja vastutustundlikul viisil;

43. peab vajalikuks eelarve 5. rubriigi ülemmäära olulist suurendamist eelkõige Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi (ENPI) vajadusteks, võttes arvesse, et kuigi viimaste aastatega on saavutatud mõningat edu Euroopa Liidu ja partnerriikide tõhusama koostöö edendamisel ja järkjärgulises majanduslikus integratsioonis, on vaja teha rohkem, sest esile kerkivad uued probleemid ja koostöövaldkonnad;

44. palub komisjonil suurendada Euroopa naabruspoliitika idamõõtmele antavat rahalist toetust – kuid mitte Vahemere Liidu arvelt – idapartnerluse eesmärkide täitmiseks ja tulemuslikuks rakendamiseks;

45. juhib tähelepanu asjaolule, et kuigi abi võib ENP riikidele mõjuda ergutavalt, ei piisa sellest säästva ja kestva arengu tagamiseks; kutsub seetõttu ENP riike üles tugevdama ja mobiliseerima oma kodumaiseid vahendeid, kaasama ENP tegevuskava rakendamisse aktiivselt erasektori, kohalikud omavalitsused ja kodanikuühiskonna ning suurendama oma vastutust seoses ENP projektidega;

46. märgib, et idapartnerluse noorsoomõõde on oluline ja järgnevateks aastataks suuri võimalusi pakkuv investeering ELi ja selle idapoolsete naaberriikide suhete tulevikku ning see on oluline nende partnerriikide demokratiseerimise ja nende seadusandluse Euroopa standarditega kooskõlla viimise seisukohalt; kordab, et komisjon peaks kasutama ELi 2011. aasta eelarves täiendavalt ENPI-le eraldatud miljon eurot idapartnerluse noorsoomõõtme tugevdamiseks, andes sellest

Neljapäev, 7. aprill 2011

a) väikesi toetusi Euroopa Komisjoni või ELi delegatsiooni poolt väljastatud pakkumiskutsete alusel – need on suunatud ELi ja idapartnerluse riikide noorteorganisatsioonidele ühisprojektide läbiviimiseks,

b) stipendiume ENP idamõttes osalevate riikide üliõpilastele;

47. väljendab rahulolu 2. veebruaril 2011 Valgevene heaks korraldatud rahastajate konverentsi tulemuse üle, tänu millele on kasutada 87 miljonit eurot inimõiguste eeskõnelejate toetamiseks ning ametiühingute, uurimiskeskuste ja üliõpilasorganisatsioonide tugevdamiseks;

48. märgib, et EL osaleb aktiivsemalt oma idapoolsete naaberriikide julgeolekuküsimuste lahendamisel, mida näitab ELi piiriabi missiooni käivitamine Moldovas ja Euroopa Liidu järelevalvemissiooni alustamine Gruusias; palub kõrgel esindajal ja komisjoni asepresidendil ning Euroopa välisteenistusel intensiivsemalt osaleda Transnistria ja Lõuna-Kaukaasia pikaleveninud konfliktidele lahenduse otsimises, lähtudes rahvusvahelise õiguse põhimõtetest, eelkõige jõu mittekasutamise, enesemääramise ja territoriaalse terviklikkuse põhimõttest, kusjuures tuleks teostada aktiivsemat poliitikat ning osaleda aktiivsemalt ja nähtavamalt alalistes ja ajutistes konfliktilahendusstruktuurides, sealhulgas juba olemasolevates läbirääkimismudelites, eriti Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni asjaomastes mudelites;

49. palub kõrgel esindajal ja komisjoni asepresidendil ning Euroopa välisteenistusel välja töötada rohkem usaldust suurendavaid meetmeid ja kavasad, mille hulka kuuluksid uute missioonide ja avalikkusele suunatud kommunikatsioonistrateegiate rakendamine ning selliste pragmaatiliste algatuste ja innovaatiliste lähenemisviiside kaalumise nagu mitteametlikud kontaktid ja konsultatsioonid lahkulõõnud territooriumide kogukondadega, et toetada kodanikukultuuri ja kogukondadevahelist dialoogi, jäädes samal ajal kindlaks ELi mitetunnustamispoliitikale; rõhutab, et tähtis on tugevdada heanaaberlike suhete põhimõtet ning arendada piirkondlikku koostööd ENP, idapartnerluse ja assotsieerimislepingute üle peetavate läbirääkimiste kaudu; leiab, et ELi eriesindajatel on ikka veel täita oluline roll, eriti seal, kus nende volitustel on piirkondlik mõõde, näiteks Lõuna-Kaukaasias; on seisukohal, et mitmepoolset mõõdet takistavate pikaleveninud piirkondlike konfliktide lahendamiseks tuleks võtta rohkem ja paremaid meetmeid;

50. juhib tähelepanu asjaolule, et mis tahes edusammude puudumine Lõuna-Kaukaasia lahendamata konfliktide osas takistuseks igasuguse piirkondliku koostöö arengule, välja arvatud piirkondliku keskonnakeskuse raames toimuv koostöö, ning nõrgendab seetõttu ENPd; on seisukohal, et ülioluline on määrata kindlaks koostöövaldkonnad, millesse kolme riiki kaasata, pidades eelkõige silmas kodanikuühiskondade vahelist dialoogi, noorteorganisatsioone, sõltumatuid meediaorganisatsioone ning majanduslikku koostöömist, ning kutsub Euroopa välisteenistust üles tegema kõike võimalikku, et kaasata sellesse algatusse ka Venemaa Föderatsioon ja Türgi;

51. on seisukohal, et ELi eriesindajate määramine eelkõige Transnistriasse ja Lõuna-Kaukaasiasse oleks kasulik selleks, et vähendada nende riikidega tegelevate ELi delegatsioonide töökoormust ja suurendada ELi osalust pikaleveninud konfliktide lahendamises rahvusvahelistel läbirääkimistel; rõhutab, et ELi eriesindajate tööd peaks koordineerima kõrge esindaja ja komisjoni asepresident;

52. peab murettekitavaks tõsiasja, et partnerriikide territooriumil toimuvate relvakonfliktide tõttu on sunniviisiliselt ümberasustatud isikud (pagulased ja riigisiselt ümberasustatud isikud) ikka veel ilma jäetud oma õigustest, sealhulgas tagasipöördumisõigusest, omandiõigustest ja õigusest isiklikule julgeolekule; kutsub kõiki osapooli üles tunnustama üheselt mõistetavalt ja tingimusteta neid õigusi, vajadust nende kiire rakendamise järele ja vajadust leida sellele probleemile kiire lahendus, mille puhul järgitaks rahvusvahelise õiguse põhimõtteid; palub komisjonil ja ELi liikmesriikidel sellega seoses jätkata ja tõhustada ELi abi ja rahalise toetuse andmist nendele idapoolsetele partnerriikidele, kes peavad ülalmainitud olukorraga tegelema, ning sealjuures aidata neil riikidel eelkõige parandada ja ehitada vajalikke hooneid ja teid, vee- ja elektrivarustuse infrastruktuuri ning haiglaid ja koole;

Neljapäev, 7. aprill 2011

Euroopa Parlamendi roll

53. rõhutab Euroopa Parlamendi tähtsat osa poliitilise dialoogi edendamises ning naabruses asuvate partnerriikide vabaduse ja demokraatia toetamises, muu hulgas ka parlamendivalimiste vaatlusmissioonide kaudu; rõhutab endale võetud kohustust suurendada oma organite sidusust, tugevdada oma sidemeid kodanikuühiskonnaga ning tõhustada oma organite tegevust, sealhulgas paremini rakendada oma parlamentidevaheliste institutsioonidega seotud delegatsioone;

54. kinnitab veel kord, et toetab kindlalt Euronesti parlamentaarset assambleed, ning rõhutab selle rolli demokraatia ja demokraatlike institutsioonide tugevdamisel ning selle tähtsust idapartnerluse parlamentaarse mõõtmekohal; on seisukohal, et assamblee aitab rakendada tugevdatud Euroopa naabruspoliitikat ning lisab väärtust kõikidele osalistele, kes on huvitatud koostöö, solidaarsuse ja vastastikuse usalduse tugevdamisest ning heade tavade levitamisest; märgib, et Valgevene parlamendi liikmed on oodatud osalema Euronesti parlamentaarse assamblee töös, kuid ainult siis, kui Valgevene parlament valitakse demokraatlikult ja Euroopa Liit seda tunnustab;

55. rõhutab Euroopa Parlamendi osa ENP kujundamise kõikidel etappidel ja kõikides valdkondades – nii strateegiliste valikute tegemisel kui ka ENP rakendamise kontrollimisel – ning kinnitab veel kord oma valmidust jätkata parlamentaarse kontrolli õiguse kasutamist ENP rakendamise üle, kusjuures see hõlmab ka regulaarseid arutelusid komisjoniga ENPI rakendamise teemal; peab aga kahetsusväärseks, et asjaomaste programmidokumentide koostamise ajal olid konsultatsioonid ja juurdepääs dokumentidele piiratud; nõuab, et Euroopa Parlamendile tagataks juurdepääs volitustele, mis hõlmavad kõiki läbirääkimisel olevaid rahvusvahelisi lepinguid, kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõikega 10, milles on sätestatud, et Euroopa Parlamenti teavitatakse viivitamata ja täielikult kõigil menetluse etappidel;

56. tunnustab nõukogu otsust kutsuda 2011. aasta teisel poolel kokku idapartnerluse riikide teine tippkohtumine; palub sellega seoses, et ELi liikmesriigid kasutaksid seda võimalust, et saada ülevaade edusammudest ja vaadata veel kord läbi idapartnerluse strateegilised suunised, nii et idapartnerlus võiks ka edaspidi olulisi tulemusi anda;

*

* *

57. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, Euroopa välisteenistusele, Regioonide Komiteele, ENP riikide valitsustele ja parlamentidele, Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisaatsioonile ja Euroopa Nõukogule.

Euroopa naabruspoliitika lõunamõõtmekohal läbivaatamine

P7_TA(2011)0154

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa naabruspoliitika lõunamõõtmekohal läbivaatamise kohta

(2012/C 296 E/17)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa naabruspoliitika (ENP) arengut alates 2004. aastast ja eelkõige komisjoni eduaruandeid selle rakendamise kohta;
- võttes arvesse koos Egiptuse, Iisraeli, Jordaania, Liibanoni, Maroko, Palestiina omavalitsuse ja Tuneesiaga vastu võetud tegevuskavasid;

Neljapäev, 7. aprill 2011

- võttes arvesse komisjoni 11. märtsi 2003. aasta teatist laienenud Euroopa naaberriikide kohta, milles esitatakse uus raamistik suheteks ida- ja lõunanaabritega (KOM(2003)0104), 12. mai 2004. aasta teatist Euroopa naabruspoliitika strateegiadokumendi kohta (KOM(2004)0373), 4. detsembri 2006. aasta teatist Euroopa naabruspoliitika arendamise kohta (KOM(2006)0726), 5. detsembri 2007. aasta teatist tõhusa Euroopa naabruspoliitika kohta (KOM(2007)0774) ja 12. mai 2010. aasta teatist Euroopa naabruspoliitika hindamise kohta (KOM(2010)0207);
- võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 8. märtsi 2011. aasta ühisteatist „Partnerlus Vahemere lõunapiirkonnaga demokraatia ja ühise heaolu nimel” (KOM(2011)0200);
- võttes arvesse välisasjade nõukogu 26. juuli 2010. aasta järeldusi ENP kohta;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone: 19. jaanuari 2006. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika kohta ⁽¹⁾, 6. juuli 2006. aasta resolutsiooni Euroopa naabruse ja partnerluse instrumendi kohta ⁽²⁾, 15. novembri 2007. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika arendamise kohta ⁽³⁾, 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni Barcelona protsessi (Vahemere Liit) kohta ⁽⁴⁾, 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendi läbivaatamise kohta ⁽⁵⁾, 20. mai 2010. aasta resolutsiooni Vahemere Liidu kohta ⁽⁶⁾ ja 9. septembri 2010. aasta resolutsiooni Jordani jõe olukorra kohta, eelkõige alamjooksu piirkonnas ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse oma 3. veebruari 2011. aasta resolutsiooni olukorra kohta Tuneesias ⁽⁸⁾, 17. veebruari 2011. aasta resolutsiooni olukorra kohta Egiptuses ⁽⁹⁾ ja 10. märtsi 2011. aasta resolutsiooni lõunanaabruse ja eriti Liibüa kohta ⁽¹⁰⁾;
- võttes arvesse ELi ja Maroko assotsieerimisenõukogu 13. oktoobri 2008. aasta järeldusi, millega Marokole anti edasijõudnu staatus (advanced status);
- võttes arvesse ELi ja Jordaania assotsieerimisenõukogu 26. oktoobri 2010. aasta järeldusi, millega Jordaaniale anti edasijõudnu staatus (advanced status);
- võttes arvesse, et Euroopa Ülemkogu kiitis 13. ja 14. märtsil 2008. aastal Brüsselis toimunud kohtumisel heaks avalduse „Barcelona protsess: Vahemere Liit”;
- võttes arvesse komisjoni 20. mai 2008. aasta teatist „Barcelona protsess: Barcelona protsess: Vahemere Liit” (KOM(2008)0319);
- võttes arvesse 3. ja 4. novembril 2008. aastal Marseille's toimunud Vahemere Liitu kuuluvate riikide välisministrite kohtumise lõpparuannet;
- võttes arvesse 13. juulil 2008. aastal Pariisis toimunud Vahemeremaade tippkohtumise deklaratsiooni;
- võttes arvesse Barcelona deklaratsiooni, mis võeti vastu 27. ja 28. novembril 1995 Euroopa ja Vahemere piirkonna riikide välisministrite konverentsil ja millega loodi Euroopa – Vahemere piirkonna partnerlus;

⁽¹⁾ ELT C 287 E, 24.11.2006, lk 312.

⁽²⁾ ELT C 303 E, 13.12.2006, lk 760.

⁽³⁾ ELT C 282 E, 6.11.2008, lk 443.

⁽⁴⁾ ELT C 76 E, 25.3.2010, lk 76.

⁽⁵⁾ ELT C 76 E, 25.3.2010, lk 83.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0192.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0314.

⁽⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0038.

⁽⁹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0064.

⁽¹⁰⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0095.

Neljapäev, 7. aprill 2011

- võttes arvesse Vahemere Liidu parlamentaarse assamblee (PA-UfM) büroo koosolekutel Pariisis (12. juuli 2008), Kairos (20. november 2009), Rabatis (22. jaanuar 2010), Palermos (18. juuni 2010) ja Roomas (12. november 2010) tehtud avaldusi;
 - võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarse assamblee soovitusi, mis võeti vastu 13. oktoobril 2008. aastal Ammanis ja edastati Barcelona protsessi (Vahemere Liit) välisministrite esimesele kohtumisele;
 - võttes arvesse Vahemere Liidu parlamentaarse assamblee komisjonide soovitusi, mis võeti vastu assamblee kuuendal täiskogu istungil 13. ja 14. märtsil 2010. Ammanis;
 - võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna riikide kohalike ja piirkondlike omavalitsuste assamblee (ARLEM) 21. jaanuaril 2010 Barcelonas peetud avakoosoleku järeldusi;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1638/2006, millega kehtestatakse üldsätted Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi loomise kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi 13. detsembri 2010. aasta soovitusi nõukogule ELi ja Liibüa raamlepingu läbirääkimiste kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et demokraatia ja inimõiguste, eelkõige naiste õiguste edendamine, õigusriigi põhimõtted, julgeoleku suurendamine, demokraatlik stabiilsus, jõukus, ühiskonnas sissetuleku, rikkuse ja võimaluste õiglane jaotumine ning selleks vajalik võitlus korruptsiooniga ja hea valitsemistava edendamine on Euroopa Liidu aluspõhimõtted ja eesmärgid ning peavad olema Euroopa naabruspoliitika partnerriikide ühised väärtused ja muutuma selle poliitika põhieesmärkideks;
- B. arvestades, et naabruspoliitika läbivaatamise raames tuleks arvesse võtta mitmes ELi lõunanaabruses asuvas riigis toimunud meeleavaldusi, millega nõuti vabadust, demokraatiat ja reforme ning mis tõestasid, et rahva kindel tahe on saavutada piirkonnas tõeline demokraatia ja paremad elutingimused;
- C. arvestades, et kogu piirkonnas on kasvanud rahvarahutused, mis näitavad elanikkonna üldist rahulolematust valitsevate režiimidega ning mida põhjustavad enamjaolt rikkuse ja majanduskasvu ebaühtlane jaotumine ning kodanikuvabaduste puudumine;
- D. arvestades, et majandus- ja finantskriisi tagajärjed on lisandunud partnerriikides juba olemasolevatele poliitilistele, majanduslikele ja sotsiaalsetele probleemidele, pidades silmas eelkõige tööpuudust ja hinnatõusu, mis on toonud piirkonnas kaasa ülestõusud;
- E. arvestades, et Tuneesia, Egiptuse, Liibüa, Süüria, Alžeeria, Maroko, Jordaania ja teiste demokraatlikke reforme nõudvate riikide sündmuste tõttu tuleb ELil poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete reformide läbiviimise tõhusaks toetamiseks teha Euroopa naabruspoliitikasse asjakohased muudatused ning mõista seejuures ühemõtteliselt hukka jõu kasutamise rahumeelsete meeleavalduste mahasurumiseks;
- F. arvestades, et 2004. aastal käivitatud Euroopa naabruspoliitikaga ei ole täidetud selles esitatud inimõiguste ja demokraatia eesmärgid ning ei ole suudetud viia läbi vajalikke poliitilisi, sotsiaalseid ja institutsioonilisi reforme; arvestades, et ELi suhetes kõnealuse piirkonnaga on jäetud kõrvale dialoog Vahemere lõunakalda kodanikuühiskonna ja demokraatlike jõududega; arvestades, et endiselt on puudujääke ja lahendamist nõudvaid probleeme ning praegu tuleks rõhku panna kavandatu elluviimisele ja püüda seda teha koos partneritega, kes esindavad tõeliselt kodanikuühiskonna ja demokraatia ülesehitamisele elulise tähtsusega institutsioone, kusjuures tegevusprioriteedid peaksid olema selgelt kindlaks määratud, kriteeriumid peaksid olema selged ning diferentseerimise aluseks peaksid olema tulemuslikkus ja saavutused;

⁽¹⁾ ELT L 310, 9.11.2006, lk 1.

Neljapäev, 7. aprill 2011

- G. arvestades, et Euroopa riikide ja ENP lõunamõõtme riikide vahel on olulised majanduslikud, sotsiaalsed ja demograafilised erinevused, mis nõuavad reageerimist kõigi partnerite ühistes huvides;
- H. arvestades, et EL peab partnerluses ida- ja lõunanaabritega paremini määratlema oma strateegilised eesmärgid ja prioriteedid ning tähtsustama piisavalt sellega seotud sätteid oma poliitilises tegevuskavas ja eelarve planeerimisel;
- I. arvestades, et ENP peaks sisaldama eesmärgikindlamaid ja tõhusamaid vahendeid, et ergutada ja toetada ELi naabruses poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete reformide läbiviimist;
- J. arvestades, et Lissaboni lepinguga on loodud tingimused, mis võimaldavad ELil parandada oma poliitika ja tegevuse tulemuslikkust ja järjepidevust eelkõige välissuhete valdkonnas, seoses komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ametikoha ning Euroopa välisteenistuse loomisega; arvestades, et asepresident ja kõrge esindaja peaks tagama, et ELi arvamust võetakse rahvusvahelisel areenil kuulda;
- K. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artiklites 3 ja 21 käsitletakse põhjalikumalt ELi välispoliitika eesmärgid ning seatakse ELi välistegevuse keskmesse inimõiguste edendamine, eelkõige inimõiguste ja põhivabaduste üldkehtiv ja jagamatu iseloom;
- L. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 8 arendab liit naabruses asuvate riikidega priviileeritud suhteid, mille eesmärk on luua heaolu ja heanaaberlikkuse ala, mis rajaneb liidu väärtustel ja mida iseloomustavad koostööl põhinevad tihedad rahumeelsed suhted;
- M. arvestades, et lahendamata konfliktid ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumine takistavad Euroopa naabruspoliitika eesmärkide täitmist, pärssides majanduslikku, sotsiaalset ja poliitilist arengut ning piirkondlikku koostööd, stabiilsust ja julgeolekut;
- N. arvestades, et viimastel aastatel on ELi suhetes lõunanaabritega lühiajalise stabiilsuse eesmärk sageli olnud olulisem kui demokraatlikud väärtused, sotsiaalne õiglus ja inimõigused;
- O. arvestades, et EL peaks aitama altpoolt tulevaid algatusi: toetama pikaajalise stabiilsuse loomise eeltingimusena rohkem institutsioonide väljaarendamist, kodanikuühiskonda ja demokratiseerumisprotsessi, eelkõige naiste osalemist ja sotsiaal-majanduslikku arengut;
- P. arvestades, et inimõiguste, eelkõige naiste inimõiguste austamine, demokraatia ja õigusriigi põhimõtted ning võitlus piinamise, julma, ebainimliku või alandava kohtlemise vastu ja vastuseis surmanuhtlusele on ELi aluspõhimõtted;
- Q. arvestades, et Vahemere Liidu tegevus on peatatud, sest liitu kuuluvate maade riigipeade või valitsusjuhtide teine tippkohtumine ja ministrite kohtumised on määramata ajaks edasi lükatud ning peasekretär tagasi astunud; arvestades, et piirkonnale, kus on kuju võtnud Vahemere Liit, on iseloomulikud territoriaalsed konfliktid, poliitilised kriisid ja sotsiaalsete pingete kasv ning Tuneesias, Egiptuses ja teistes Vahemere ja Lähis-Ida riikides on vallandunud rahvaülestõusud, ning kõik see pidurdab Vahemere Liidu institutsioonide tegevust ja töö alustamist suurte piirkondlike integratsiooniprojektidega, mille määrasid kindlaks riigipead ja valitsusjuhid 2008. aasta juulis Pariisis toimunud tippkohtumisel ning Vahemere Liidu välisministrid 3.–4. novembril 2008. aastal Marseille's toimunud kohtumisel; arvestades, et Vahemere Liit, mis oli ette nähtud ELi poliitika tõhustamiseks selles piirkonnas, osutus ebatõhusaks suureneva umbusalduse ärahoidmisel ja inimeste põhivabaduste rahuldamisel;

Neljapäev, 7. aprill 2011

- R. arvestades, et Vahemere Liidu loomisega tekkis võimalus, et kahepoolne poliitika ja piirkondlik poliitika täiendaksid üksteist paremini, et saavutada tõhusamalt Euroopa –Vahemere piirkonna koostöö eesmärgid;
- S. arvestades, et teised ülemaailmsed osalejad, eelkõige BRIC-riigid (Brasiilia, Venemaa, India ja Hiina) on tugevdanud oma majandusosalust ja poliitilist mõju ELi lõunanaabruses;
- T. arvestades, et Euroopa naabruspoliitika lõunapoolsete partnerriikide senistele poliitilistele, majanduslikele ja sotsiaalsele probleemidele on nüüd lisandunud poliitilise, sotsiaalse, majandus- ja finantskriisi tagajärjed; arvestades, et ELi lõunanaabritele on lisaprobleemiks ELi õigustikule lähendamisega seotud reformide maksumus ning kohanemine majandus- ja sotsiaalsuhete järkjärgulise kasvuga; arvestades, et mõnes riigis on need tegurid aidanud suuresti kaasa tsiviilrahutuste tekkele ning demokratiseerumise ja reformide nõudmisele;
- U. arvestades, et püsiva rahu ja stabiilsuse jaoks Lähis-Idas on kõige olulisem veemajanduse küsimus ja eriti veevarude õiglane jaotus, mis arvestab kõigi piirkonnas elavate inimeste vajadustega;
- V. arvestades, et demograafilised suundumused näitavad, et järgneva kahekümne aasta jooksul püsib ELi liikmesriikide elanike arv stabiilsena, kuid elanikkond vananeb, samal ajal kui Euroopa naabruspoliitika lõunapoolsetes partnerriikides elanike arv kasvab ja eriti tugevasti suureneb tööealiste inimeste hulk; arvestades, et majanduskasv ja töökohtade loomine nendes riikides ei pruugi sammu pidada prognoositud elanikkonna suurenemisega, eriti kui arvesse võtta, et mitmes riigis on tööpuudus juba praegu väga suur ja noorte tööpuuduse määr sealjuures veelgi kõrgem;
- W. arvestades, et ENP lõunariikides on endiselt suureks probleemiks korrupsioon, mis puudutab suurt osa ühiskonnast ja riigiasutustest;
- X. arvestades, et Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrument (ENPI) on aidanud Euroopa naabruspoliitika rahastamist lihtsustada; arvestades, et ENPI-le järgneva vahendi väljatöötamisel tuleks arvesse võtta piirkonna hiljutisi sündmusi, eelkõige elanikkonna õiguspärasest nõuet demokraatia järele ja ENP strateegilise läbivaatamise järelusi, ning pidada konsultatsioone kõikide sidusrühmadega, eelkõige kohalike osalejatega,

ENP läbivaatamine – üldised tähelepanekud

1. kinnitab veel kord väärtusi, põhimõtteid ja kohustusi, mis on ENP aluseks, sealhulgas demokraatiat, õigusriigi põhimõtteid, inimõiguste ja põhivabaduste järgimist, naiste õiguste järgimist, head valitsemistava, turumajandust ja säästvat arengut, ning rõhutab, et ENPst peab saama sobiv raamistik suhete süvendamiseks ja tugevdamiseks meie lähimate partneritega, et ergutada ja toetada nende poliitilisi, sotsiaalseid ja majandusreforme, millega kehtestada ja kindlustada demokraatia, areng ning sotsiaalsed ja majanduslikud võimalused kõigile; rõhutab, et ENP programmide kavandamisel ja rakendamisel on oluline jääda kindlaks ühise vastutuse põhimõttele; on seisukohal, et alates ENP käivitamisest 2004. aastal on see nii ühtse poliitilise raamistikuna kui ka tulemuspõhise kohtlemise ja vajadustekohase abi näol toonud otsest kasu nii Euroopa naabruspoliitika partnerriikidele kui ka ELile;
2. tuletab meelde, et Vahemere lõunapiirkonnas, eelkõige Tuneesias ja Egiptuses, Liibüas, Süürias, Alžeerias, Marokos, Jordaaniast ja teistes demokraatlike reforme nõudvates riikides praegu aset leidvad sündmused tõid esile ENP suutmatuse edendada ja kaitsta inimõigusi kolmandates riikides; nõuab tungivalt, et EL võtaks nendest sündmustest õppust ja vaataks läbi oma demokraatia ja inimõiguste toetamise poliitika, et võtta kasutusele inimõiguste klausli rakendusmehhanism kõigis lepingutes kolmandate riikidega; nõuab, et ENP läbivaatamisel seataks esikohale kohtusüsteemi sõltumatuse, põhiõiguste austamise, pluralismi ja ajakirjandusvabaduse ning korrupsioonivastase võitlusega seotud kriteeriumid; nõuab nende riikide suhtes teostatava liidu poliitika paremat koordineerimist;

Neljapäev, 7. aprill 2011

3. palub, et EL toetaks kindlalt piirkonna poliitiliste ja majandusreformide läbiviimist, kasutaks selleks kõiki ENP raames olemasolevaid instrumente ja võtaks vajaduse korral vastu uusi, et aidata kõige tõhusamal viisil kaasa demokraatiale ülemineku protsessile, keskendudes põhivabaduste austamisele, heale valitsemistavale, kohtuvõimu sõltumatusele ja korrupsioonivastasele võitlusele, ning reageerides nii lõunanaabrite elanikkonna vajadustele ja ootustele;
4. rõhutab vajadust eraldada ENP-le 2013. aasta järgses mitmeaastases finantsraamistikus rohkem rahalisi vahendeid, seades hiljutiste sündmuste taustal prioriteediks ENP lõunamõõtme; on seisukohal, et mitmeaastases finantsraamistikus tuleks arvesse võtta iga riigi eripära ja konkreetseid vajadusi;
5. rõhutab, et ELi naaberriikidele tuleb konkreetset pakkuda tugevamat poliitilist partnerlust ja majandus-integratsiooni, mille aluspõhimõteteks oleksid avatus, ühine vastutus ja tingimuslikkus; nõuab, et pakkumist tuleb kohandada vastavalt riikide ja piirkondade erinevatele vajadustele, et võimaldada kõige kaugemale jõudnud partneritel kiiremini ELi normide ja väärtuste poole liikuda;
6. nõuab, et rohkem keskendutaks koostööle kodanikuühiskonnaga, mis on olnud kogu piirkonna rahvaülestõusude põhiline liikumapanev jõud;
7. toonitab, et koostööd naaberriikidega tuleb ELi vahenditest piisavalt rahastada, ning kinnitab veelkord ENPI kui ENP peamise rahastamisvahendi olulisust; viimatimainitu peaks arenema, et vastata paindlikumalt naaberriikide ja -piirkondade erinevatele vajadustele, tagada ENP poliitiliste eesmärkide ja ENPI programmitöö otsene seotus ning kajastada tuleviku ENP tulemuspõhist olemust; rõhutab aga, et tuleb tagada sihipärasem abi, mis on suunatud eelkõige kodanikuühiskonnale ja kohalikule tasandile, järgides alt-üles lähenemisviisi; rõhutab, kui oluline on teostada järelevalvet mitmesuguste ENPI programmide juhtimise ja rakendamise üle;
8. rõhutab, et valmis peavad olema kõik vajalikud meetmed, sealhulgas piisavad rahalised, inim- ja tehnilised ressursid, et EL suudaks kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 80 adekvaatselt reageerida massiliste rändevoogude korral;
9. rõhutab, et ENP strateegilisel läbivaatamisel peaks nõuetekohaselt tegelema selle puudujääkidega ja toetama kõikide partnerite suuremat poliitilist seotust, tugevdades samas tulemuspõhist diferentseerimist, mis põhineb täpselt määratletud kriteeriumidel; nõuab samuti, et läbivaatamisel pöörataks palju tähelepanu tungivale vajadusele arendada mitmepoolset mõõdet, et seada sisse täiustatud, pidev ja kaalukas poliitiline dialoog partnerriikidega;
10. peab eriti oluliseks pidevalt hinnata mitte ainult rakendatud programmide seniseid tulemusi, vaid ka seda, kas partnerluse raames kasutatud vahendid on olnud piisavad; on seisukohal, et vastav menetlus võimaldab tulevikus korrigeerida puudujääke ja ebaõnnestunud valikuid;
11. kutsub nõukogu ja komisjoni üles läbi vaatama ENP suhetes lõunanaabritega ning nägema ette vahendid ja toetuse, mis edendaksid tõeliselt demokraatiale üleminekut ja looksid aluse põhjalikeks poliitilisteks, sotsiaalseteks ja institutsioonilisteks reformideks; nõuab, et naabruspoliitika läbivaatamisel seataks esikohale kohtusüsteemi sõltumatuse, põhiõiguste austamise, sealhulgas ajakirjandusvabaduse ning korrupsioonivastase võitlusega seotud kriteeriumid;
12. tunnistab ja rõhutab, et esineb kaks „Euroopa naabrite“ määratlust ehk riigid, mis võivad ametlikult ELiga ühineda, kui nad on täitnud Kopenhaageni kriteeriumid, ja riigid, mis ei saa kuuluda ELi nende geograafilise asendi tõttu;

Neljapäev, 7. aprill 2011

13. on seisukohal, et seepärast tuleb ilmtingimata ja kiiremas korras ümber mõtestada ELi strateegia Vahemere piirkonnas ja seda põhjalikult uuendada, et see uus strateegia suudaks edendada poliitilist dialoogi ja toetada kõiki demokraatlikke jõude, sealhulgas kodanikuühiskonna esindajaid; palub nõukogul määrata kindlaks poliitilised kriteeriumid, mida ENP riigid peavad täitma edasijõudnu staatuse saamiseks;

14. rõhutab vajadust tunnistada ja ära kasutada Lissaboni lepingust tulenevaid muutusi, eelkõige asepresidendi ja kõrge esindaja tugevdatud rolli, Euroopa välisteenistuse loomist ja Euroopa Parlamendi uusi volitusi, et suurendada ELi välispoliitika järjepidevust ning tõsta selle välismõõtme ja tegevuse tõhusust ja õiguspärasust; on seisukohal, et ELil on Vahemere partnerite suhtes võimalik arendada välja usaldusväärne ja tõhus poliitika ainult siis, kui nõukogu ja komisjon suudavad teha mineviku ja hetkesündmuste põhjal järeldusi ja analüüsida põhjalikult ja ülevaatlikult praeguse ENP puudujääke;

15. rõhutab ELi ja selle lõunanaabrite vahelise partnerluse tähtsust ja toonitab, et mõlema poole huvides on teha tihedat koostööd;

16. on seisukohal, et ELil tuleb õppida lõunanaabruses hiljuti aset leidnud sündmustest ning ENP läbivaatamisel tuleb seda arvestada ning seada eesmärgiks partnerlus ühiskondadega, mitte ainult riikidega;

Lõunamõõde

17. tuletab meelde, et tähtis on luua parlamenti kaasav töökond, et reageerida demokraatlike muutusi pooldavate osalejate üleskutsele teostada järelevalvet demokraatiale ülemineku protsessi üle, eelkõige vabade ja demokraatlike valimiste ja institutsioonide, sealhulgas sõltumatu kohtuvõimu väljaarendamise osas;

18. toetab piirkonna hiljutiste sündmuste käiku arvestades kindlalt õiguspärasest nõuet demokraatia järele, mida on väljendanud mitme ELi lõunanaabruses asuva riigi elanikkond, ja kutsub üles nende riikide ametivõime tagama võimalikult kiiresti rahumeelse ülemineku tõelisele demokraatiale; rõhutab, et ENP strateegilisel läbivaatamisel peab neid sündmusi täielikult arvesse võtma ja kajastama;

19. nõuab sellega seoses, et EL pakuks partnerluses asjaomaste ühiskondadega lõunanaabruse riikidele suurt tuge demokraatiale üleminekul ning võtaks selleks kasutusele olemasolevad poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete reformide edendamiseks mõeldud vahendid, vaataks need läbi ja kohandaks neid; kutsub sellega seoses nõukogu ja komisjoni üles tegema kättesaadavaks lühiajalise rahalise üleminekutoetuse mehhanismid, sealhulgas laenud, riikidele, kel tekib nende järele vajadus kiirete demokraatlike muutuste ja likviidsuse erakorralise languse tõttu; kutsub lisaks komisjoni üles vaatama võimalikult kiiresti läbi Tuneesia ja Egiptuse 2011.–2013. aasta riiklikud näidisprogrammid, et võtta arvesse kõnealuste partnerite uusi kiireloomulisi vajadusi demokraatia väljaarendamisel;

20. rõhutab vajadust suurendada poliitilist dialoogi ELi lõunanaabritega; rõhutab veel kord, et selle dialoogi aluseks on demokraatia tugevdamine, õigusriigi põhimõtted, hea valitsemistava, korruptsioonivastane võitlus ning austus inimõiguste ja põhivabaduste vastu; toonitab selles osas südametunnistuse, usu- ja mõttevabaduse, sõnavabaduse, ajakirjandus- ja meediavabaduse, ühinemisvabaduse austamise, naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse austamise, vähemuste kaitsmise ja seksuaalsel sättumusel põhineva diskrimineerimisega võitlemise olulisust;

21. märgib, et mõnele partnerriiigile on edasijõudnu staatus juba antud ja mõnega peetakse selle üle läbirääkimisi; rõhutab, et selle diferentseerimise puhul on oluline kasutada läbipaistvamat ja ühtsemat suhtumist, et protsess oleks mõjukas ja tulemuslik, ning kehtestada selged kriteeriumid, mida on vaja täita edasijõudnu staatuse saamiseks, selleks et ei tekiks topeltstandardeid;

Neljapäev, 7. aprill 2011

22. rõhutab, et Kopenhaageni kriteeriume tuleb kohandada edasijõudnu staatuse andmise nõuetele; kutsub komisjoni üles tagama, et kriteeriume täitvatele kolmandatele riikidele antakse edasijõudnu staatus;
23. rõhutab, et ELi jaoks peaks suhetes lõunanaabruse partnerriikidega olema prioriteediks võitlus korruptsiooniga, eelkõige kohtusüsteemis ja politseis;
24. nõuab, et Euroopa Parlamendiga konsulteeritaks partnerriikidele edasijõudnu staatuse andmise protsessi igal etapil ja ENP tegevuskavade väljatöötamisel, vastavalt Lissaboni lepingust tulenevale parlamendi uuele rollile; palub nõukogul ja Euroopa välisteenistusel kaasata Euroopa Parlament kõigil läbirääkimiste etappidel kasutatava konkreetse konsulteerimismehhanismi väljatöötamise kaudu riikidele edasijõudnu staatuse andmise otsustusprotsessi, sealhulgas ka nende kriteeriumide määramisse, mida staatuse saamiseks tuleb täita, samuti tegevuskavades sisalduvate prioriteetide ja juhiste kehtestamisse;
25. rõhutab, et ELi tõhus partnerlus lõunapoolsete naabritega saab rajaneda üksnes kõnealuse koostöö kahepoolse ja mitmepoolse omavahel seotud mõõtme koostoimel; väljendab seoses sellega kahetsust, et ENP ei võta piisaval määral arvesse mitmepoolse mõõtme tugevdamise vajadust;
26. avaldab austust vaprusse, mida on näidanud Tuneesia, Egiptuse ja Liibüa rahvas, kes on tõusnud üles demokraatia ja vabaduse nõudmise nimel; palub lisaks kõigil ELi institutsioonidel pakkuda täielikku toetust demokraatiale ülemineku protsessile nendes riikides;
27. peab kahetsusväärseks inimohvreid Tuneesia ja Egiptuse rahumeelsete ülestõusude käigus ning palub ametivõimudel viia läbi nõuetekohane juurdlus ja saata süüdlased kohtu ette;
28. usub, et Iisraeli ja Palestiina konflikt on kogu Lähis-Ida ja Vahemere piirkonna poliitiliste pingete allikas;
29. palub asepresidendil ja kõrgel esindajal aktiivselt osaleda konfliktide lahendamisel ja usalduse suurendamisel selles piirkonnas ning tagada, et EL esineks ka aktiivse toimijana ja mitte ainult maksjana, täpsemalt Lähis-Ida keskses rahuprotsessis ja ka Lääne-Sahara konfliktis; on veendunud, et konfliktide lahendamine on piirkonna poliitilise, majandusliku ja sotsiaalse arengu ning ENP piirkondliku mõõtme ja ENP raames tehtava mitmepoolse koostöö, näiteks Vahemere Liidu tegevuse alaste edusammude võti; märgib, et rahvusvaheliste õigusaktidega kooskõlas oleva tervikliku lahenduse leidmine erinevatele konfliktidele ELi lõunanaabruses, eelkõige Araabia-Iisraeli konfliktile, on ENP täieliku õnnestumise seisukohalt keske tähtsusega;
30. on veendunud, et kultuuridevaheline dialoog Vahemere piirkonnas on vastastikuse mõistmise, solidaarsuse, sallivuse ja rahvastiku heaolu parandamiseks keske tähtsusega; eeldab, et läbivaatamisel arutatakse meetmete väljatöötamist kõnealuse eesmärgi saavutamiseks;
31. peab äärmiselt murettekitavaks Vahemere Liidu riikide riigipeade ja valitsusjuhtide teise tippkohtumise korduvat edasilükkamist määramata ajaks, kuna sellega antakse negatiivne sõnum nii selle piirkonna inimestele kui ka institutsioonidele; on seisukohal, et peasekretäri tagasiastumine rõhutab Vahemere Liidu menetluste ja institutsioonide selgitamise vajadust; juhib tähelepanu asjaolule, et Vahemere piirkonna poliitilised pinged ja piirkondlikud konfliktid ei tohiks kahandada võimalust saavutada konkreetset edu valdkondliku ja mitmepoolse koostöö edendamisel ning et Vahemere Liit saab suurte integratsiooniprojektide ja avatud poliitilise dialoogi kaudu kaasa aidata usaldusliku õhkkonna kujundamisele, mis solidaarsuse ja rahu vaimus soodustaks õiguse ja julgeolekuga seotud ühiste eesmärkide saavutamist;
32. peab kahetsusväärseks Vahemere Liidu ebapiisavat rahastamist ning liikmesriikide madalat huvi mõlemal pool Vahemerel; väljendab kahetsust ELi selgelt määratlemata lähenemisviisi üle Vahemere poliitika suhtes ning palub piirkonna arengu ja stabiliseerimiseks pikaajalist strateegilist käsitlust; nõuab, et Euroopa – Vahemere piirkonna integratsiooniprotsess muudetak Euroopa tegevuskava prioriteediks;

Neljapäev, 7. aprill 2011

33. on veendunud, et Vahemere Liit tuleks taaskäivitada, et võtta arvesse muutunud olukorda piirkonnas; on arvamusel, et kõnealune uus Vahemere Liit peaks edendama kindlat majanduslikku, sotsiaalset ja demokraatlikku arengut ning looma tugeva ja ühtse aluse ELi ja tema lõunanaabrite lähedastele suhetele; usub, et uus ühendus annaks uue võimaluse saavutada Lähis-Idas kestev rahu, mis on juurdunud piirkonna erinevates ühiskondades ning ei sõltu ainult piirkonna autoritaarsete juhtide haprast poliitilisest tahtest;

34. märgib, et läbivaatamisel tuleks pöörata tähelepanu Vahemere Liidu ebaõnnestumisele talle pandud ootuste täitmisel ja esseeisvate väljakutsete hindamisel ning ühtlasi kaaluda uusi võimalusi kahepoolsete vahendite tugevdamiseks ENP raames; usub seoses sellega, et rohkem vahendeid tuleks suunata valdkonda, kus on võimalik saavutada tegelikku edu;

35. on mures, et Euroopa–Vahemere vabakaubanduspiirkonna loomine ei edene; nõuab ühiste läbirääkimiste pidamist, kui on täidetud nõuded Euroopa–Vahemere vabakaubanduspiirkonna aluseks olevate laialatuslike ja terviklike vabakaubanduspiirkondade loomiseks, arvestades iga partnerriigi sotsiaalset ja majanduslikku tegelikkust, eeldusel, et kõnealuste kokkulepete sotsiaalset ja keskkonnamõju hinnatakse õigeaegselt täies ulatuses; väljendab kahetsust, et erinevad pooled ei ole teinud tegelikke edusamme vajalike tingimuste loomisel; soovib samuti arendada lõunapiirkonna kahepoolset ja mitmepoolset majanduskoostööd, mis tooks konkreetset kasu kodanikele ja parandaks piirkonna poliitilist kliimat;

36. rõhutab vajadust lahendada igas asjaomas riigis kõige tähtsamad konkreetsed probleemid, kuid kordab, et ENP erilise tähelepanu osaks peab saama eelkõige noore põlvkonna sotsiaalne ja majanduslik olukord;

37. usub, et tõhustatud allpiirkondlik koostöö nende ELi liikmesriikide ja ENP riikide vahel, keda seovad konkreetsed ühised huvid, väärtused ja mured, võiks anda positiivse tõuke kogu Vahemere piirkonna arengule; kutsub liikmesriike üles selgitama, milline oleks nn muutuva geomeetria kui ühe võimaliku koostöömudeli potentsiaal, ning rõhutab, et Euroopa naabruspoliitikas peaks seda lähenemisviisi edaspidi soodustama ja edendama ENP piirkondliku rahastamispaketi kaudu;

38. usub, et lõunapoolse naabruspoliitika raames on vaja lahendada ebaseadusliku sisserände probleem; kutsub nõukogu ja komisjoni üles kontrollima kõikide ELi lõunanaabritega sõlmitud ning ELi liikmesriikide ja kõigi piirkondlike osalejate vahel sõlmitud olemasolevate kahepoolsete lepingute rakendamist seoses sisserände ja eelkõige tagasivõtmise küsimusega;

39. väljendab kahetsust selle üle, et EL kasutab oma ida- ja lõunapoolsete naaberriikide suhtes liikuvuse ja viisapoliitika valdkonnas ebaühtlast lähenemisviisi; pooldab inimeste liikuvust silmas pidades viisamenetluste lihtsustamist ENP lõunapoolsete naaberriikidele, eelkõige üliõpilastele, teadlastele ja ettevõtjatele, ning Euroopa–Vahemere piirkonna liikuvuse edendamise partnerluse vastuvõtmist; rõhutab olulist rolli, mida mõned ENP riigid võivad etendada rändevoogude juhtimises; rõhutab, et rändevoogude juhtimise alases koostöös tuleb täielikult järgida ELi väärtusi ja rahvusvahelisi juriidilisi kohustusi; nõuab, et tagasivõtulepingute sõlmimine partnerriikidega tuleks kõne alla üksnes ebaseaduslike sisserändajate puhul ning et lepingutest jäetaks välja isikud, kes on kuulutanud ennast varjupaigataotlejaks, pagulaseks või kaitset vajavaks isikuks, ning kordab veel kord, et mittetagasisaatmise põhimõte kehtib kõigi isikute puhul, keda ohustab surmanuhtlus, ebainimlik kohtlemine või piinamine; nõuab koostöö tugevdamist inimkaubanduse peatamiseks ja võõrtööliste tingimuste parandamist nii ELis kui ka ENP lõunapoolsetes riikides;

40. palub asepresidendil ja kõrgel esindajal ning Euroopa välisteenistusel ja komisjonil seada oma kõnelustes ENP lõunapoolsete riikidega esiplaanile sellised ELi poliitilised prioriteedid nagu surmanuhtluse kaotamine, inimõiguste, sealhulgas naiste inimõiguste austamine ning põhivabaduste, sealhulgas südametunnistuse, usu-, ühinemis- ja meediavabaduse austamine, õigusriigi põhimõtete järgimine, kohtusüsteemi

Neljapäev, 7. aprill 2011

sõltumatus, võitlus piinamise ning julma ja ebainimliku kohtlemise ning karistamatusega, ühtlasi mitmete rahvusvaheliste õigusaktide ratifitseerimine, sealhulgas Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuut ja 1951. aasta pagulasseisundi konventsioon;

41. nõuab, et ENP lõunapoolsete riikidega sõlmitud lepingute läbivaatamisel pöörataks uuesti tähelepanu usuvabaduse täielikule austamisele asjaomastes riikides eelkõige seoses kõigi usuvähemustega; rõhutab, et usuvabadus hõlmab vabadust kas üksi või koos teistega nii eraviisiliselt kui ka avalikult väljendada oma usku palvetalitustes või õpetamise, tavade ja kombetalituste kaudu, ning et kõnealune vabadus tähendab ühtlasi õigust usku vahetada;

42. rõhutab, et ELi lepingulised suhted kõikide ENP riikidega sisaldavad ka raamistikku, millega nähakse ette regulaarne foorum inimõiguste probleemide käsitlemiseks inimõiguste allkomisjonides; palub Euroopa välisteenistusel täiel määral ära kasutada olemasolevat raamistikku ja kaasata olemasolevad allkomisjonid kõikidesse läbirääkimistesse ning teha pingutusi, et muuta nende töö tõhusamaks ja tulemustele orienteeritumaks ning kaasata kodanikuühiskonna organisatsioonid ja inimõiguste kaitsjad; soovib ELi-lisraeli mitteametliku inimõiguste töörühma muutmist tavaliseks allkomisjoniks; palub Euroopa välisteenistusel ühtlasi osaleda inimõiguste töörühmade ja Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni struktuurilises koostöös;

43. palub asepresidendil ja kõrgel esindajal ning Euroopa välisteenistusel ja komisjonil aktiivselt edendada ja kaitsta suhtlusvabadust ja teabele juurdepääsu, sealhulgas interneti kaudu;

44. palub asepresidendil ja kõrgel esindajal ning Euroopa välisteenistusel ja komisjonil suurendada kodanikuühiskonna organisatsioonide, eelkõige inimõiguste organisatsioonide ja naisorganisatsioonide rolli poliitika üle järelevalve teostamisel ning abi kavandamisel ja rakendamisel, kasutades spetsiaalset rahastamisvahendit suutlikkuse suurendamiseks; rõhutab seoses sellega vajadust suurendada naiste mõjuvõimu ning palub Euroopa välisteenistusel ja komisjonil korrapäraselt analüüsida oma projektide ja programmide soolist mõju ning pooldada naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse arvesse võtmist põhiseaduste, karistusseadustike, perekonnaseaduse ja muude tsiviilõigusaktide läbivaatamisel, nagu ka ENP partnerriikidega peetavas inimõiguste alases dialoogis; nõuab, et asepresident ja kõrge esindaja ning Euroopa välisteenistus ja komisjon ei tugevdaks kolmandate riikide ja ELi vahelisi suhteid juhul, kui need riigid ei kaasa kodanikuühiskonna organisatsioonide piisaval määral oma poliitikasse; märgib, et kodanikuühiskonna organisatsioonid on ELi kõige truamad ja mõjuvõimsamad liitlased demokraatlike väärtuste, hea valitsemistava ja inimõiguste edendamisel partnerriikides; nõuab piirkondlike ja kohalike omavalitsuste ning kutseorganisatsioonide ja sotsiaalpartnerite suuremat kaasamist ELi koostöösse lõunapoolsete naaberriikidega; palub nõukogul ja komisjonil veelgi tugevdada demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendit ja tõhustada selle kasutamist kõnealuses kontekstis;

45. rõhutab vajadust võtta soolise võrdsuslikkuse aspekti arvesse igal tasandil ning toetada konkreetseid meetmeid toimiva ja korrapärase soolise võrdsuslikkuse lähenemisviisi saavutamiseks ENP riikides; nõuab tungivalt, et valitsused ja kodanikuühiskond suurendaksid naiste sotsiaalset kaasamist, võitleksid naiste kirjaoskamatus vastu ja edendaksid naiste tööhõivet, et tagada naiste mõistlik esindatus kõigil tasanditel;

46. rõhutab, et oluline on teha struktureeritud koostööd kõrghariduse ja teaduse valdkonnas, et soodustada kutsekvalifikatsioonide ja haridussüsteemide vastastikust tunnustamist, pöörates sealjuures erilist tähelepanu üliõpilaste, teadlaste ja õppejõudude liikuvuse suurendamisele ning seda toetavatele meetmetele, mille eesmärgiks on tõkestada ajude äravoolu; väljendab sellega seoses heameelt kõrghariduse toetamise üle programmi Tempus kaudu, programmi Erasmus Mundus 2. meetmega võimaldatavate vahetuste ja Euroopa – Vahemere piirkonna ülikooli (EMUNI) loomise üle, mis on rajatud Euroopa ja Vahemere piirkonna ülikoolide võrgustikuna mõlemal pool Vahemerd;

Neljapäev, 7. aprill 2011

47. rõhutab kohalike omavalitsuste tähtsust ELi partnerriikide demokraatlikus arengus ning soovib laiendada ELi kohalike omavalitsuste ja partnerriikide vahelisi mestimisprogramme;

48. rõhutab ametiühingute ja sotsiaalse dialoogi tähtsust lõunapartnerite demokraatliku arengus; innustab kõnealuseid riike tugevdama ametiühingute ja tööga seotud õigusi; juhib tähelepanu asjaolule, et sotsiaalsel dialoogil võib olla tähtis roll piirkonna sotsiaalsete ja majanduslike probleemidega tegelemisel;

49. rõhutab, et investeringud, õpe, teadustegevus ja innovatsioon tuleb tihedamalt üksteisega siduda, pöörates erilist tähelepanu tööturu vajadusi arvestavale koolitusele, et asuda lahendama selle piirkonna sotsiaalseid ja majanduslikke probleeme; nõuab, et erilist tähelepanu pöörataks naistele ja ebasoodsas olukorras olevatele rühmadele, nagu noortele; rõhutab samal ajal, et kõige haavatavamate linnade ja piirkondade elavdamisele kaasa aitamiseks on väga tähtis jätkuvalt toetada kohalikke arenguprojekte;

50. rõhutab, et majanduskasvu ja arengu eeltingimus on hästi toimiv, tõhus, ohutu ja turvaline mitut transpordiliiki hõlmav transpordisüsteem, sest see tugevdab Euroopa Liidu ja tema Vahemere lõunapoolsete partnerite vahelist kaubandust ja integratsiooni; palub komisjonil esitada Vahemere piirkondliku transpordialase tegevuskava (2007–2013) vahekokkuvõtte ning võtta tulemust arvesse kõikides edaspidistes transpordi tegevuskavades;

51. on veendunud, et säästev areng peaks olema ENP läbivaatamisel üks otsustava tähtsusega põhimõtteid ja erilist rõhku tuleks sealjuures panna keskkonnakaitse tõhustamisele, piirkonna rikkaliku taastuvenergia potentsiaali arendamisele ning nappide veevarude paremat kasutamist soodustavate poliitiliste meetmete ja projektide edendamisele;

52. kordab oma üleskutset nõukogule, komisjonile ja ELi liikmesriikidele innustada ja toetada terviklikku kava Jordani jõe purustuste kõrvaldamise toetuseks ning pakkuda Vahemere Liidu raames jätkuvalt rahalist ja tehnilist tuge jõe taastamiseks, eriti alamjooksu piirkonnas;

53. rõhutab suuri koostöövõimalusi energeetika ja taastuvenergiaallikate, nagu tuule-, päikese- ja laineenergia valdkonnas; toetab Vahemere päikeseenergiaakava ja tööstusalgatuste koordineeritud elluviimist, mille eesmärk peaks olema partnerriikide esmaste vajaduste katmine, ning Euroopa–Vahemere piirkonna energiatõhususe strateegia vastuvõtmist; rõhutab, kui tähtis on arendada Euroopa ja Vahemere piirkonna elektri-, gaasi- ja naftavõrkude ühendusi, et parandada energiavarustuse kindlust kogu Euroopa ja Vahemere piirkonda ühendava aruka võrgu loomisega;

54. tuletab meelde, kui oluline on põllumajandus, mis soosib kohalikke põllumajandusettevõtteid, maaelu arengut, toiduga kindlustatust ja sõltumatust toiduainetega varustamisel, ning kliimamuutustega kohanemine, vee kättesaadavus ja ratsionaalne kasutamine ning energia kättesaadavus; soovib võtta põllumajanduskoostöö ENP üheks prioriteediks, kuna sellega toetatakse Euroopa–Vahemere piirkonna põllumajanduse tegevuskava ja toiduhindade stabiilsust riiklikul, piirkondlikul ja globaalsel tasandil;

55. kordab oma üleskutset Euroopa–Vahemere piirkonna kodanikukaitse üksuse loomiseks, arvestades, et looduskatastroofide ulatuse ja arvu suurenemine nõuab tungivalt asjakohaste vahendite eraldamist; on seisukohal, et kõnealune algatus tugevdaks Euroopa–Vahemere piirkonna rahvaste omavahelist solidaarsust;

Neljapäev, 7. aprill 2011

56. rõhutab, kui oluline on tugevdada koostööd lõunapiirkonnas tegutsevate mitmepoolsete piirkondlike organisatsioonidega, eelkõige Araabia Liiga ja ka Aafrika Liiduga, et eespool nimetatud valdkondades esinevad probleemid võiksid leida eduka lahenduse; kutsub komisjoni üles kaaluma nendel foorumitel uue struktureeritud dialoogi pidamist ENP läbivaatamise raames;

57. kinnitab veelkord ENPI kui ENP rahastamise vahendi olulisust; rõhutab aga, et tuleb üles näidata suuremat paindlikkust ja tagada, et abi oleks sihipärasem, suunatud eelkõige kodanikuühiskonnale ja kohalikule tasandile, järgides alt-üles lähenemisviisi; nõuab ühtlasi ENPI tõhususe terviklikku analüüsimist, et kasutada ELi suhetes lõunapoolsete naaberriikidega paremini ära olemasolevaid rahastamisvahendeid ja ressursse ning tagada, et arenguabi ja toetust kasutatakse abi saavates riikides asjakohaselt; on arvamusel, et keskne tähtsus on rahastamise läbipaistvusel ja rahastamisvahenditele korruptsioonivastaste mehhanismide lisamisel; rõhutab, kui oluline on teostada järelevalvet mitmesuguste ENPI programmide juhtimise ja rakendamise üle; rõhutab, et tuleb tõhustada piiriüleseid projekte, intensiivistada inimeste vahel sidemete loomise programme ja luua stiimulid piirkondlikuks koostööks; kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles järgmise rahastamisvahendi ettevalmistamisel varakult konsulteerima parlamendi ja kodanikuühiskonna sidusrühmadega;

58. palub nõukogul vastu võtta Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi määruse artikli 23 muutmist käsitleva seadusandliku ettepaneku, mille komisjon esitas 2008. aasta mais ja mille Euroopa Parlament 8. juulil 2008 heaks kiitis, see võimaldaks reinvesteerida varasematest tehingutest tagasimakstud vahendid ja anda ELile ülimalt vajalik instrument, et leevendada praeguse finantskriisi mõju reaalmajandusele ning toiduainete olulise hinnatõusu mõju Euroopa naabuspoliitika piirkonnale, eriti selle lõunaosale;

59. rõhutab, et ENPI ei ole ainus ENP programmide ja meetmete rahastamisvahend ning nõuab seetõttu sidusat lähenemisviisi kõigi rahastamisvahendite kasutamisel; palub seetõttu Euroopa välisteenistusel ja komisjonil anda selge ülevaade igale toetust saavale riigile eraldatud rahalistest vahenditest, iga rahastamisvahendi lõikes;

60. rõhutab vajadust suurendada ajavahemikku 2014–2020 hõlmavas ELi järgmises mitmeaastases finantsraamistikus ENP lõunamõõtmele eraldatavaid vahendeid, et rahaliste vahenditega oleks võimalik täita poliitilisi eesmärged, ning tuleks rakendada edasijõudnu staatust käsitlevad sätted, ilma et see mõjutaks ENP ülejäänud prioriteete; rõhutab vajadust pidada kinni kokkuleppest, mis saavutati pärast komisjoni avaldust Coreperile 2006. aastal, millega määratakse vastavalt demograafilisele osakaalule 2/3 ENPI rahaliste vahendite kogusummast lõunapoolsetele riikidele ning 1/3 idapoolsetele riikidele;

61. rõhutab siiski, et rohkemate vahendite eraldamine peaks põhinema vajaduste täpsel hindamisel ja sellega peaksid kaasnema tõhusamad programmid, mida rakendatakse, kohandatakse ja mille prioriteetid seatakse vastavalt abi saava riigi vajadustele;

62. tunnustab Euroopa Investeeringuspanga Euroopa–Vahemere piirkonna investeerimis- ja partnerlusrahastustööd ning rõhutab vajadust leida enam koostöövõimalusi teiste selles piirkonnas tegutsevate rahvusvaheliste finantsinstitutsioonidega; teeb uuesti ettepaneku luua Euroopa–Vahemere piirkonna ühisarengu rahastamisasutus, mille põhiosanikuks jääks Euroopa Investeeringuspank; toetab Euroopa Investeeringuspanga tagatise piirmäära tõstmist, et EIP saaks säilitada oma tegevuse intensiivsuse kõnealuses piirkonnas järgnevate aastate jooksul; kutsub Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanka üles muutma oma põhikirja, et osaleda samuti rahalise abi andmise protsessis;

Euroopa Parlamendi roll

63. rõhutab Euroopa Parlamendi otsustavat rolli mõtte edendamisel, mille kohaselt on Euroopa stabiilsus ja heaolu tihedalt seotud ENP lõunapoolsete naaberriikide demokraatliku valitsemistava ning majandusliku ja sotsiaalse eduga, ning poliitilise mõttevahetuse, täielike vabaduste, demokraatlike reformide ja õigusriigi põhimõtete toetamisel naabuspoliitika partnerriikides, kasutades foorumina eeskätt parlamentidevahelisi delegatsioone ja Vahemere Liidu parlamentaarset assambleed;

Neljapäev, 7. aprill 2011

64. kinnitab, et Euroopa Parlament kasutab ka edaspidi parlamentaarse järelevalve teostamise õigust, et jälgida ENP rakendamist, ning peab komisjoniga regulaarselt arutelusid ENPI rakendamise küsimuses; väljendab heameelt ulatuslike konsultatsioonide üle, mida komisjon ja Euroopa välisteenistus pidasid ENP läbivaatamise küsimuses, ning loodab, et komisjon ja Euroopa välisteenistus tagavad, et parlamendiga konsulteeritakse igakülgset ja korrapäraselt ka asjakohaste dokumentide, näiteks ENP tegevuskavade ettevalmistamisel; nõuab peale selle, et Euroopa Parlamendile antaks läbirääkimisvolitused seoses ENP partnerriikidega sõlmitavate kõikide rahvusvaheliste lepingutega, kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõikega 10, milles on sätestatud, et Euroopa Parlamenti teavitatakse viivitamata ja täielikult kõigil menetluse etappidel;

*

* *

65. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindajale, Euroopa välisteenistusele, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ENP riikidele ning Vahemere Liidu peasekretärile.

Seksuaalse vägivalla kasutamine sõjarelvana Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas

P7_TA(2011)0155

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon seksuaalvägivalla kasutamise kohta Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida konfliktides

(2012/C 296 E/18)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 17. jaanuari 2008. aasta resolutsiooni olukorra kohta Kongo Demokraatlikus Vabariigis ja vägistamise kui sõjakuriteo kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 26. novembri 2009. aasta resolutsiooni naistevastase vägivalla kaotamise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni naisi, rahu ja julgeolekut käsitleva ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 (2000) kümnnenda aastapäeva kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 17. veebruari 2011. aasta resolutsiooni olukorra kohta Egiptuses ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 10. märtsi 2011. aasta resolutsiooni lõunanaabruse ja eriti Liibüa kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton poolt Euroopa Liidu nimel tehtud avaldust rahvusvahelisel naistevastase vägivalla kaotamise päeval, 25. novembril 2010;
- võttes arvesse asepresidendi ja kõrge esindaja Catherine Ashton poolt Euroopa Liidu nimel tehtud avaldust rahvusvahelisel naistepäeval, 8. märtsil 2011;

⁽¹⁾ ELT C 41 E, 19.2.2009, lk 83.

⁽²⁾ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 53.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0095.

Neljapäev, 7. aprill 2011

- võttes arvesse 10. detsembri 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni;
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 1325 (2000) ja 1820 (2008) naiste, rahu ja julgeoleku kohta ning ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1888 (2009) naiste- ja lastevastase seksuaalse vägivalda kohta relvastatud konfliktis;
- võttes arvesse, et 2010. aasta märtsis nimetati ametisse ÜRO peasekretäri eriesindaja konfliktidega kaasneva seksuaalse vägivalda küsimustes, ja ÜRO uut soolise võrdõiguslikkuse osakonda (UN Women);
- võttes arvesse naiste- ja tütarlastevastast vägivalda ning naiste ja tütarlaste diskrimineerimise kõigi vormide vastu võitlemist käsitlevaid ELi suuniseid ning lapsi ja relvastatud konflikte käsitlevaid ELi suuniseid;
- võttes arvesse 10. detsembri 1984. aasta piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastast ÜRO konventsiooni ning ÜRO Peaassamblee 14. detsembri 1974. aasta deklaratsiooni 3318 naiste ja laste kaitse kohta hädaolukorras ja relvastatud konfliktides, eriti selle lõiget 4, mille kohaselt tuleb võtta tõhusaid meetmeid, et keelustada naiste tagakiusamine, piinamine, naistevastane vägivald ja naiste alandav kohtlemine;
- võttes arvesse inimõiguste, eelkõige naiste õiguste alaseid sätteid ÜRO õigusaktides, nagu ÜRO põhikiri, inimõiguste ülddeklaratsioon, kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvaheline pakt, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvaheline pakt, inimkaubanduse ja kupeldamise keelustamise konventsioon, konventsioon naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ja selle fakultatiivne protokoll, piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastane konventsioon ning 1951. aasta pagulasseisundi konventsioon;
- võttes arvesse teisi naistevastase vägivalda alaseid ÜRO dokumente, nagu 25. juuni 1993. aasta Viini deklaratsioon ja tegevuskava, mis võeti vastu inimõiguste maailmakonverentsil (A/CONF. 157/23), ning 20. detsembri 1993. aasta deklaratsioon naistevastase vägivalda likvideerimise kohta (A/RES/48/104);
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 12. detsembri 1997. aasta resolutsiooni kuritegude ennetamiseks ja naistevastase vägivalda likvideerimiseks võetavate kriminaalõiguse meetmete kohta (A/RES/52/86), 18. detsembri 2002. aasta resolutsiooni naistevastaste aukuritegude kaotamiseks meetmete võtmise kohta (A/RES/57/179) ja 22. detsembri 2003. aasta resolutsiooni naistevastase koduvägivalda likvideerimise kohta (A/RES/58/147);
- võttes arvesse Pekingis 15. septembril 1995. aastal neljandal ülemaailmsel naistekonverentsil vastu võetud deklaratsiooni ja tegevusprogrammi ning Euroopa Parlamendi 18. mai 2000. aasta resolutsiooni Pekingi tegevusplatvormi järelmeetmete kohta ⁽¹⁾, 10. märtsi 2005. aasta resolutsiooni neljanda ülemaailmse naisteteemalise konverentsi järelmeetmete kohta – tegevusplatvorm (Peking +10) ⁽²⁾ ja 25. veebruari 2010. aasta resolutsiooni „Peking +15” – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogrammi kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 19. detsembri 2006. aasta resolutsiooni naistevastase vägivalda kõigi vormide kaotamiseks tehtavate jõupingutuste tugevdamise kohta (A/RES/61/143) ning ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 1325 ja 1820 naiste, rahu ja julgeoleku kohta;

⁽¹⁾ EÜT C 59 E, 23.2.2001, lk 258.

⁽²⁾ ELT C 320 E, 15.12.2005, lk 247.

⁽³⁾ ELT C 348 E, 21.12.2010, lk 11.

Neljapäev, 7. aprill 2011

- võttes arvesse 1998. aastal vastu võetud Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuuti, eriti selle artikleid 7 ja 8, millega loetakse vägistamine, seksuaalne orjastamine, sunniviisiline prostitutsioon, sunnitud rasedus ja sunnitud steriliseerimine või mis tahes kujul esinev seksuaalne vägivald inimsusevastaseks kuriteoks ja sõjakuriteoks ning võrdsustatakse need piinamisviisi ja tõsise sõjakuriteoga, sõltumata sellest, kas neid tegusid sooritatakse rahvusvaheliste või sisekonfliktide ajal süstemaatiliselt või mitte;

 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et naised on aktiivselt osalenud ülestõusudes, milles nõutakse suuremat demokraatiat ning rohkem õigusi ja vabadusi Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas;

 - B. arvestades, et Liibüas ja Egiptuses võimul olevad valitsused on kasutanud nende revolutsioonide ümber toimuva konflikti osana naiste vastu suunatud seksuaalvägivalda ja muutnud naised kaitsetuks;

 - C. arvestades, et seksuaalvägivalda kasutatakse ilmselt naiste hirmutamiseks ja alandamiseks, sealhulgas põgenikelaagrites, ning arvestades, et tekkinud võimuvaakum võib põhjustada naiste ja tüdrukute õiguste olukorra halvenemist;

 - D. arvestades, et Liibüa naine Iman al-Obeidi, kes rääkis ühes Tripoli hotellis ajakirjanikele, et sõdurid olid teda grupiviisiliselt vägistanud ja kuritarvitanud, peeti 26. märtsil 2011. aastal kinni ja viidi teadmata kohta ning et nüüd on mehed, keda ta süüdistab vägistamises, kaevanud ta kohtusse laimamise eest;

 - E. arvestades, et Egiptuses väidavad naissoost meeleavaldajad, et pärast seda, kui sõdurid piirasid nad 9. märtsil 2011. aastal Tahriri väljakul ümber, sundisid nad neid läbi tegema süütusekontrolli, ning et neid süütusekontrolli ajal piinati ja vägistati ning pildistati ning meessoost sõdurite juuresolekul; arvestades, et mõned Egiptuse naised peavad astuma sõjaväekohtu ette süütusekontrollist läbikukkumise pärast ja et osale neist on ähvardatud esitada süüdistus prostitutsioonis,

 - F. arvestades, et laialdaselt esinevat ja süstemaatilist vägistamist ja seksuaalorjust peetakse Genfi konventsiooni kohaselt inimsusevastaseks kuriteoks ja sõjakuriteoks, mida tuleks menetleda Rahvusvahelises Kriminaalkohtus (ICC); arvestades, et vägistamist peetakse nüüd ka genotsiidi osaks, kui seda tehakse kavatsusega üks sihtrühm tervikuna või osaliselt hävitada; arvestades, et EL peaks toetama jõupingutusi, mille eesmärk on lõpetada nende kurjategijate karistamatus, kes kasutavad seksuaalset vägivalda naiste ja laste vastu;

 - G. arvestades, et on tõestatud, et relvakonfliktid mõjutavad naisi ebaproportsionaalselt ja spetsiifiliselt; arvestades, et naiste osa rahu tagamisel ja konfliktide ärahoidmisel tuleks tugevdada ning osaluse, tõkestuse ja kaitse abil tuleks naistele ja lastele sõjategevuse ja konfliktipiirkondades pakkuda paremat kaitset;

 - H. arvestades, et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide 1820, 1888, 1889 ja 1325 kohustuste täitmine on kõigi ÜRO liikmesriikide ühine mure ja jagatud vastutus, olgu siis tegemist konfliktidest mõjutatud riikide, doonorriikide või teiste riikidega; arvestades, et sellega seoses tuleb juhtida tähelepanu 2008. aasta detsembris vastu võetud ELi suunistele, mis käsitlevad naistevastast vägivalda ja võitlust naiste diskrimineerimise kõigi vormide vastu, ning ELi suunistele laste ja relvastatud konflikti küsimuses, millega antakse selge poliitiline märk selle kohta, et need on liidu prioriteetid,

Neljapäev, 7. aprill 2011

1. kutsub komisjoni ja liikmesriikide valitsusi üles mõistma jõuliselt hukka naistevastased seksuaalrühmad ning naiste hirmutamise ja nende vastu suunatud tegevuse Liibüas ja Egiptuses;
2. mõistab teravalt hukka Egiptuse sõjaväe poolt Tahriri väljakul kinnipeetud naissoost meelevaldajatele pealesunnitud süütusekontrolli ning on arvamusel, et selline tava ei ole vastuvõetav, kuna see võrdub piinamisviisiga; kutsub Egiptuse sõjaväe ülemkohut üles võtma viivitamata meetmed, et lõpetada selline väärkust alandav kohtlemine ning tagada, et kõikidele julgeoleku- ja relvajõududele antakse selged juhised, et piinamine ja muu väärkohtlemine, sealhulgas sunniviisilised süütusekontrollid on lubamatud ning nende puhul viiakse läbi igakülgne uurimine;
3. kutsub Egiptuse ametivõime üles võtma kiiresti meetmed, et lõpetada piinamine ning uurida kõikide rahumeelsete meelevaldajate kuritarvitamise juhtumeid, ja lõpetama tsiviilelanike sõjatribunalide alla andmise; tunneb eriti suurt muret inimõigusteorganisatsioonide aruannete pärast, mille kohaselt on alaealisi kinni peetud ja sõjatribunalides süüdi mõistetud;
4. soovib algatada sõltumatu uurimise, et kuritegude konkreetseid toimepanijad vastutusele võtta, pöörates erilist tähelepanu Muammar Gaddafi poolt toime pandud kuritegudele, mis kuuluvad Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi alla; on arvamusel, et niisuguste tegude toimepanijad tuleb kohtu alla anda, ja et naised, kes sellistest väärkohtlemistest on teatanud, tuleb kättemaksu eest kaitsta;
5. toonitab, et kõikidel on õigus avaldada seisukohti oma riigi demokraatliku tuleviku kohta, ilma et neid peetaks kinni, piinatakse või et neid koheldaks alandavalt ja diskrimineerivalt;
6. on sügavalt veendunud, et Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas toimuvad muutused peavad aitama kaasa naiste diskrimineerimisele lõpu tegemisele ja nende täielikule osavõtule ühiskonnaelus võrdselt meestega ja vastavalt ÜRO konventsioonile naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta;
7. rõhutab, et nende ühiskondade uutes demokraatlikes ja õiguslikes struktuurides tuleb tagada naiste õiguste kaitse;
8. rõhutab, et tuleks tunnistada naiste osa revolutsioonides ja demokratiseerimisprotsessides, toonitades samaaegselt neid varitsevaid spetsiifilisi ohtusid ja vajadust nende õigusi toetada ja kaitsta;
9. kutsub ELi liikmesriike üles aktiivselt ja püsivalt edendada pikaajaliselt, nii poliitiliselt kui ka rahaliselt, ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 täielikku rakendamist ning kontrollivate institutsioonide ja mehhanismide loomist Euroopa ja ÜRO tasandil, et tagada resolutsiooni rakendamine kõigil rahvusvahelistel tasanditel;
10. toonitab, et Euroopa naabruspoliitika (ENP) meetmetes tuleb tähtsustada inimõigusi, mis on demokratiseerimisprotsessi lahutamatu osa, ja rõhutab, et ELi kogemusi soolise võrdsuse poliitika ja soolise vägivalda vastase võitluse alal tuleb jagada;
11. rõhutab vajadust rakendada meeste ja naiste võrdsuse põhimõtet ning toetada konkreetseid meetmeid, et saavutada toimiv ja süstemaatiline võrdsuse lähenemisviis ENP riikides; nõuab tungivalt, et valitsused ja kodanikuühiskond suurendaksid naiste sotsiaalset kaasamist, muu hulgas naiste kirjaoskamatus vastu võideldes ning naiste tööhõivet ja rahalist sõltumatust edendades, et tagada naiste mõistlik esindatus kõigil tasanditel; toonitab, et võrdsusest peab saama demokratiseerimisprotsessi lahutamatu osa ning et lisaks tuleks esmatähtsaks pidada naiste ja tüdrukute haridust, mis hõlmaks sealhulgas nende teadlikkuse suurendamist oma õigustest;

Neljapäev, 7. aprill 2011

12. palub asepresidendil ja kõrgel esindajal, Euroopa välisteenistusel ja komisjonil seada oma kõnelustes ENP lõunapoolsete riikidega esiplaanile sellised ELi poliitilised prioriteedid nagu surmanuhtluse kaotamine, inimõiguste – sealhulgas naiste inimõigused – ja põhivabaduste austamine ning mitmete rahvusvaheliste õigusaktide, sealhulgas Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi ning 1951. aasta pagulasseisundi konventsiooni ratifitseerimine;

13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale.

Euroopa Investeerimispanka 2009. aasta aruanne

P7_TA(2011)0156

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa Investeerimispanka 2009. aasta aruande kohta (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse EIP Grupi 2009. aasta aruannet (tegevusaruanne ja ettevõtte vastutuse aruanne, finantsaruanne ning statistikaaruanne);
- võttes arvesse oma 6. mai 2010. aasta resolutsiooni Euroopa Investeerimispanka 2008. aasta aruande kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 25. märtsi 2009. aasta resolutsiooni Euroopa Investeerimispanka ning Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga 2007. aasta aastaaruannete kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 16. juuni 2010. aasta resolutsiooni ELi 2020. aasta strateegia kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning eelarvekontrollikomisjoni arvamust (A7-0073/2011),

EIP uus põhikiri

1. pooldab Lissaboni lepinguga tehtud muudatusi, mis teevad EIP rahastamise paindlikumaks, sealhulgas osalused aktsiakapitalis panga tavapärase tegevuse täiendusena, võimalus luua haruettevõtteid ja muid üksusi, et korraldada eritegevust ja osutada laiemalt tehnilise abi teenuseid, ning auditikomisjoni tugevdamine;
2. tuletab meelde Lissaboni lepinguga tehtud muudatusi, mis täpsustavad EIP rahastamise eesmärke kolmandates riikides, kes peavad toetama horisontaalseid põhimõtteid ELi suhetes muu maailmaga, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artikli 3 lõikes 5, ja peavad tagama ELi välistegevuse eesmärgid vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 21;

⁽¹⁾ ELT C 81 E, 15.3.2011, lk 135.

⁽²⁾ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 147.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0223.

Neljäpäev, 7. aprill 2011

3. on teadlik asjaolust, et mõned liikmesriigid nõuavad, et EIP võtaks finantstehingutes enam riske, kuid juhib samal ajal tähelepanu sellele, et see ei tohiks ohustada EIP AAA reitingut, mis on hädavajalik, et tagada parimad tingimused tema antavatele laenudele;

4. tuletab meelde, et EIP eesmärk on toetada ELi poliitikaeesmärke ning tal on aruandekohustus kontrollikoja, OLAFi ja ELi liikmesriikide ning vabatahtlikkuse põhimõtte alusel Euroopa Parlamendi ees;

5. soovib siiski kaaluda ettepanekut, et kehtestataks usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve seoses EIP finantsseisundi kvaliteedi, tulemuste mõõtmise täpsuse ja hea äritava eeskirjade järgimisega;

6. teeb ettepaneku, et kõnealust regulatiivset kontrolli teostaks:

— Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõike 6 alusel Euroopa Keskpang;

— või, kui see ei ole võimalik ja kui EIP teeb ise vastava algatuse, teostaks kontrolli Euroopa Pangandusjärelevalve - kas koos ühe või mitme riikliku reguleeriva asutusega või ilma selleta - või sõltumatu audiitor;

7. nõuab, et komisjon esitaks parlamendile 30. novembriks 2011 EIP usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve võimalike valikute õigusliku analüüsi;

8. teeb ettepaneku, et komisjon täidaks koostöös EIPga – arvestades panga inimressursi kvaliteeti ja kogemusi mahukasse infrastruktuuri investeerimisel – investeringute rahastamise strateegilise analüüsi ülesannet, milles ei välistata ühtegi hüpoteesi, sh toetused, liikmesriikide poolt EIP kapitalis märgitud summade vabastamine, ELi osa EIP kapitalis, laenud, uuenduslikud vahendid, pikaajaliste ja mitte koheselt kasumlike projektidega seotud finantskorraldus, tagatissüsteemide väljatöötamine, investeringute kohta eraldi jao loomine ELi eelarves, Euroopa, riiklike ja kohalike asutuste vahelised finantskonsortiumid, avaliku ja erasektori partnerlused;

9. tuletab meelde, et juhtis tähelepanu hoiatavale ja murettekitavale asjaolule, et mõned ELi programmide ja rahaliste vahenditega seotud EIP juhtimisaspektid on eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlusest välja jäetud, mis eeldab komisjoni ja EIP vahelist erilist koordineerimist ning raskendab tulemustest ülevaadet saamist; nõuab endiselt, et EIP esitaks Euroopa Parlamendile kogu teabe oma tulemuste kohta: seatud ja saavutatud eesmärgid, võimalike kõrvalekallete põhjused ja läbiviidud hindamiste tulemused; kutsub komisjoni üles esitama EIPga seotud koordineerimismenetluste ja nende tulemuslikkuse kohta üksikasjaliku teabe;

10. kutsub komisjoni üles nõudma EIP-lt avaldust EIP selliste tegevuste kohta, millel on oluline mitmekordistav mõju ja mida rahastatakse Euroopa Liidu eelarvest;

11. rõhutab, et ELi eelarvest EIP laenudele antud tagatised olid 2009. aasta lõpus 19,2 miljardit eurot; rõhutab, et see summa ei ole ELi eelarve jaoks väike ning ootab üksikasjalikku selgitust kaasnevate riskide kohta; on seisukohal, et EIP peaks selgitama ka sellise suure tagatissummaga seotud laenuintresside kasutamist;

12. palub üksikasjalikku selgitust haldustasu kohta, mille EIP ELi eelarvest sai;

Neljapäev, 7. aprill 2011

13. kordab oma ettepanekut, mille kohaselt peaks Euroopa Liidul olema võimalik saada EIP liikmeks;

EIP rahastamine ELis

Üleilmne finantskriis ja selle mõju EIP-le

14. pooldab asjaolu, et pank keskendub kolmele valdkonnale, mida kriis tabas Euroopas kõige valusamalt: VKEd, lähenemispiirkonnad ja kliimamuutusega seonduv tegevus;

15. tunnustab olulist rolli, mida EIP täidab VKEde toetamisel eelkõige finantskriisi ja majandussurutise ajal, ning kutsub EIP-d üles lihtsustama üldise laenuskeemi seost struktuurifondidest eraldatud toetustega;

16. märgib VKEde olulisust Euroopa majanduses ja seepärast väljendab heameelt selle üle, et VKEdele mõeldud EIP vahendid aastatel 2008–2010 suurenesid ja moodustasid kokku 30,8 miljardit eurot, ning märgib, et see summa on suurem kui selleks ajavahemikuks kavandatud 7,5 miljardit eurot aastas; tunneb heameelt selle üle, et märtsis 2010 loodi Euroopa mikrokreididrahastu „Progress“, mida komisjon ja pank on rahastanud umbes 200 miljoni euro suuruses summas; rõhutab aga VKEde raskusi laenu taotlemisel ning kutsub sellega seoses EIPd üles muutma finantsvahendajate kaudu laenu andmise veelgi läbipaistvamaks; nõuab sellega seoses, et finantsvahendajatele kehtestataks selged rahastamistingimused ja rangemad laenuandmise tõhususe kriteeriumid; on seisukohal, et EIP peaks olema kohustatud esitama igal aastal VKEdele laenamise kohta aruande, mis sisaldab ka hinnangut laenude kättesaadavuse ja tõhususe ning laenude suuremaks kasutamiseks võetud meetmete kohta;

17. on seisukohal, et EIP võiks olla sihipärasem, selektiivsem, tõhusam ja rohkem tulemustele suunatud; on seisukohal, et VKEdeni jõudmiseks peaks EIP eelkõige koostööd tegema läbipaistvalt ja vastutustundlikult tegutsevate finantsvahendajatega, kes on seotud kohaliku majandusega; on seisukohal, et VKEdele laenuandmisega seoses peaks EIP avaldama oma veebisaidil aktiivselt teavet, eelkõige eraldatud summade, siiani antud laenude arvu, laenu saanud piirkondade ja tööstussektorite kohta; on seisukohal, et avaldada tuleks ka tingimused, millele finantsvahendajad peavad vastama;

18. toetab kokkulepet EIP juurdepääsu osas Euroopa Keskpanga likviidsustoetusele Luksemburgi keskpanga vahendusel, et lihtsustada EIP laenuprogramme ja likviidsuse juhtimist;

19. märgib, et ELi ühtekuuluvuspoliitika lähenemiseesmärk on EIP peamine siht; rõhutab EIP ja komisjoni ühismeetmete lisandväärtust tehnilise abi valdkonnas (JASPERS), mis pakub seega täiendavat tuge ja finantsvõimendust struktuurifondide toetusele;

20. innustab EIPd andma ka edaspidi lähenemiseesmärgi alla kuuluvatele piirkondadele tehnilist abi ja kaasrahastamist, mis on neile vajalik, et võtta suuremas ulatuses kasutusele nende käsutuses olevaid vahendeid, eeskätt prioriteetsete sektorite projektideks, nagu transpordi infrastruktuuri sektori ja muud majanduskasvu ja tööhõivet suurendavad projektid ning Euroopa 2020. aasta strateegia alla kuuluvad projektid kooskõlas kõrgete sotsiaalsete, läbipaistvus- ja keskkonnanormidega;

21. kutsub EIPd üles viima oma tehingud täielikult kooskõlla ELi eesmärgiga kiiresti üle minna vähese süsinikdioksiidihetega majandusele ning võtma vastu kava fossiilkütuste projektidele raha laenamise, sh söeküttel töötavatele elektrijaamadele raha laenamise järkjärguliseks lõpetamiseks ning pingutuste kahekordistamiseks taastuvenergia- ja energiatõhusate tehnoloogiate siirdeks;

Neljapäev, 7. aprill 2011

22. väljendab muret selle pärast, et üldiste laenude andmise ja järelevalve maksuhalduse osas puudub endiselt läbipaistvus, mistõttu parlament on seisukohal, et tuleb tagada see, et laenusaajad ei kasutaks maksuparadiise ega muid viise, mis võivad viia maksudest kõrvalehoidumiseni;

23. nõuab EIP ja Euroopa Investeeringufondi tegevuse suuremat kooskõlastatust, eelkõige selleks, et suunata Euroopa Investeeringufondi tegevust rohkem Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidele, ning palub sellega seoses töö jaotamist nende kahe asutuse vahel ning mõlema bilansi optimeerimist;

24. väljendab heameelt EIP grupi otsuse üle teha komisjoniga tihedamat koostööd ühtekuuluvuspoliitika raames seoses kolme ühisalgatusega - JESSICA, JEREMIE ja JASMINE -, mille eesmärk on muuta ühtekuuluvuspoliitika tõhusamaks ja tulemuslikumaks ning samuti suurendada struktuurifondide finantsvõimenduse funktsiooni; tunnistab, et eespool nimetatud koostöö on osutunud kasulikuks ja tulusaks, eelkõige majanduskriisi tingimustes;

EIP rahastamine pärast 2013. aastat

25. on veendunud, et on saanud aeg suurendada oluliselt pikaajalisi strateegilisi investeeringuid Euroopas, pöörates seejuures erilist tähelepanu infrastruktuuride ja ühtekuuluvuse peamistele valdkondadele; nõuab sellega seoses, et:

— EIP tegevus oleks Euroopa Parlamendi jaoks läbipaistvam;

— EIP-l oleks selge kohustus Euroopa Parlamendile aru anda;

— finantsvahendeid kasutatakse sihipäraselt;

26. ergutab EIPd töötama välja oma 2013. aasta järgse tegevusstrateegia kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegiaga;

27. on seisukohal, et Euroopa 2020. aasta strateegias on antud finantsvahenditele huvitav ja toetav lähenemisviis; palub EIP-l ja komisjonil tõhususe suurendamiseks pidada silmas järgmisi eesmärke: korra lihtsustamine ning kordistavate tegurite ja EIP Grupi katalüüsiva mõju suurendamine, et pakkuda huvi riigi- ja erasektori investoritele;

28. kutsub EIPd üles seadma panga ja komisjoni ühisalgatused koostöös komisjoniga, eriti seoses ühtekuuluvuspoliitikaga, jätkuvalt esmatähtsaks kohale; tunnistab, et need ühisalgatused toimivad edasises arengus katalüsaatorina, muu hulgas 2013. aastale järgneva programmi perioodiks ettevalmistamisel;

29. innustab EIPd esitama oma investeeringuprojektide prioriteetide pingerea, kasutades selliseid meetodeid nagu tasuvusanalüüs, et saavutada võimalikult kõrget multiplikatsiooniefekti SKP-le;

30. toetab selliseid kvaliteetsete investeeringute tegijaid nagu EIP, eelkõige tema kogemuste tõttu uuenduslike rahastamisvahendite, näiteks struktureeritud rahastamisvahendi, riskijagamisrahastu ja Euroopa puhta transpordi vahendi kasutamisel;

31. innustab seepärast laiendada ELi toetuste kombineerimist EIP laenudega olemasolevate ressursside finantsvõimenduseks, tingimusel, et uued finantsinstrumendid on arukad, integreeritud ja paindlikud;

32. on seisukohal, et ulatuslik kogemus finantsinstrumentide loomisest ja kasutamisest käesoleva programmi perioodi jooksul peaks nii komisjonil kui ka EIP-l võimaldama minna praegusest kohaldusalast ja nende vahendite kasutamisest kaugemale ning luua uuendusi, laiendades pakutavate toodete valikut;

Neljapäev, 7. aprill 2011

33. on seisukohal, et selged ja konkreetsed eesmärgid ning õigusraamistikud on vajalikud nii EIP omarahastamiseks mõeldud võlakirjade emiteerimiseks kui ka tulevaste nn projektide võlakirjade emiteerimiseks;

34. viitab asjaolule, et EIP rahastab end ise, emiteerides edukalt tavalisi kõikide ELi liikmesriikide tagatud võlakirju;

35. toetab projektide võlakirjade ideed, mille eesmärk on parandada äriühingute endi poolt Euroopa 2020. aasta strateegia raames emiteeritud võlakirjade krediidireitingut ja rahastada Euroopa transpordi-, energia- ja infotehnoloogia infrastruktuure ning majanduse keskkonnahoidlikkuse suurendamist; usub, et projektide võlakirjade emiteerimine avaldab positiivset mõju kapitali kättesaadavusele, mille abil suurendatakse majanduskasvu ja tööhõivet edendavaid jätkusuutlikke investeeringuid, mis täiendavad riikide ja Ühtekuuluvusfondi investeeringuid; on seisukohal, et see vahend peaks parandama valitud projektide krediidireitingut ja meelitama ligi erasektori investeeringuid täiendusena riikide ja Ühtekuuluvusfondi investeeringutele;

36. palub seepärast komisjonil ja EIP-l esitada konkreetsed ettepanekud projektide võlakirjade loomiseks; rõhutab, et Euroopa Parlament peab olema täiel määral kaasatud selliste vahendite väljatöötamise ning palub järgmise mitmeaastase finantsraamistiku juures mõelda ELi eelarve kasutamisele esmase piiratud kahjumiriskiga riskipuhvrina ning EIP-le teisese finantseerijana;

37. on seisukohal, et EIP täiendavat toetust on selgesti vaja järgmistes valdkondades: VKEd, keskmise kapitaliseeritusega ettevõtted, infrastruktuur ning muud olulised majanduskasvu ja tööhõivet suurendavad olulised projektid Euroopa 2020. aasta strateegia osana;

38. nõuab tungivalt, et EIP investeeriks Euroopa raudteevõrgu ning teiste üleeuroopaliste kaubatranspordivõrkude kaudu toimuvasse kaubatransporti, keskenduse seejuures Vahemere, Musta mere ja Läänemere sadamatele, et ühendada need kindlalt Euroopa turgudega;

39. nõuab tungivalt, et EIP toetaks rohkem üleeuroopaliste transpordivõrkude rajamist eesmärgiga luua enamatele, nii avaliku kui ka erasektori investeeringutele võimendav mõju; on seisukohal, et ka siin võivad projektide võlakirjad investeerimisvahendina täiendada üleeuroopaliste transpordivõrkude fondi eelarvet; nõuab tungivalt, et tulevased investeeringud koonduks üleeuroopaliste transpordivõrkude piiriülestele lõikudele, et optimeerida loodud Euroopa lisandväärtust;

40. nõuab tungivalt, et EIP investeeriks Nabucco gaasijuhtme ja teiste oluliste üleeuroopaliste energiavõrkude (TEN-E) projektidesse, mis võimaldab edaspidi katta ELi energianõudlust, mitmekesistada Euroopa tarnijariike, parandada ELi poliitikat tervikuna ning aidata liidul täita keskkonnavalaseid kohustusi;

EIP rahastamine väljaspool ELi***EIP roll läbirääkijariikides***

41. on seisukohal, et EIP peaks osana tegevustest läbirääkijariikides keskenduma vastavalt kõrgetele sotsiaalsetele, läbipaistvus- ja keskkonnastandarditele rohkem energiatõhususe meetmetele, taastuvenergiale ja keskkonna infrastruktuurile, üleeuroopalistele võrkudele (TEN), üleeuroopalistele energiavõrkudele (TEN-E) ja avaliku ja erasektori partnerlusele (PPP) ning vastavalt ELi kliimaeesmärkidele seadma prioriteediks säästvad transpordiliigid, eelkõige raudtee;

Neljapäev, 7. aprill 2011

42. on seisukohal, et EIP peaks panga põhikirja uue artikli 18 kohaselt andma läbirääkijariikidele tehnilist abi;

EIP roll arengu edendamisel

43. tunneb heameelt Lissaboni lepinguga kaasnenud muutuste üle EÜ artiklis 209 (koosmõjus EÜ artikliga 208), milles on sätestatud, et EIP aitab oma põhikirjas esitatud tingimuste kohaselt kaasa ühenduse arengukoostöö alase poliitika eesmärkide saavutamiseks vajalike meetmete võtmisele;

44. tuletab meelde, et EIP rahastamisstrateegia ja finantstehingud peaksid edendama ELi välistegevuse üldpõhimõtteid, millele on osutatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 21, st teenima demokraatia ja õigusriigi arendamise ning tugevdamise üldist eesmärki, inimõiguste ja põhivabaduste austamise eesmärki ning järgima rahvusvahelisi keskkonnavalaseid lepinguid, milles Euroopa Liit või selle liikmesriigid osalevad; on seisukohal, et EIP peab projektide eri asjakohastel etappidel tagama, et järgitakse keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätteid;

45. tervitab asjatundjate juhtkomitee järeldusi, mille kohaselt tuleks mõelda ELi väliskoostöö ja arengu platvormi väljatöötamisele; nõuab siiski tungivalt, et EIP ja teised Euroopa institutsioonid kaaluksid hoolikalt uue käsitlusviisi teostatavust ja selle pikaajalist mõju ELi üldise välistegevuse tõhususele, et vältida üldise arengupoliitika ja eesmärkide nõrgendamist seetõttu, et vahendid loodi ilma eesmärkide ja nende prioriteetide esialgse hindamiseta;

46. toetab tehtud uut otsust, mille kohaselt suurendatakse EIP suutlikkust toetada ELi arengueesmärke, asendatakse piirkondlikud eesmärgid horisontaalsete kõrgetasemeliste eesmärkidega ning töötatakse välja tegevusjuhised kõigi välismaadaadi piirkondadele; tuletab meelde vajadust seada selgeid prioriteete, sealhulgas taastuvenergia, linnade infrastruktuuri, omavalitsuste arengu ja kohalike finantseerimisasutuste valdkonnas;

47. soovib järgmisi meetmeid EIP rolli suurendamiseks arengu edendamisel:

— leida suur hulk pühendunud ja asjatundlikke töötajaid, kellel on kogemusi arengu ja arengumaade valdkonnas, ja suurendada töötajate arvu kolmandates riikides,

— suurendada kohalike osalejate osalust projektides;

— eraldada täiendavaid vahendeid arengule suunatud projektidele,

— suurendada toetusi,

— uurida võimalust koondada EIP tegevus kolmandates riikides ühe omaette üksuse alla;

48. soovib EIP-l keskenduda taastuvenergia projektide investeerimisele arengumaades, pöörates erilist tähelepanu Sahara-tagusele Aafrikale;

EIP ning rahvusvaheliste, piirkondlike ja riiklike finantseerimisasutuste koostöö

49. tunnistab, et EIP koostööd mitmepoolsete arengupankade, piirkondlike arengupankade, Euroopa kahepoolsete arenguasutuste ning riiklike ja erasektori finantseerimisasutustega kolmandates riikides tuleks suurendada, et toetada ELi poliitikat;

Neljapäev, 7. aprill 2011

50. usub, et samadel tingimustel ja vastastikkuse põhimõttele tuginev tihedam koostöö piirkondlike ja riiklike finantseerimisasutuste vahel on vajalik selleks, et tagada vahendite tõhusam kasutamine ning täita konkreetseid kohalikke vajadusi;

51. innustab allkirjastama vastastikkuse mõistmise memorandumit, mille üle peavad praegu läbirääkimisi EIP, EBRD ja komisjon, et tugevdada koostööd kõigis väljaspool ELi paiknevates ühist huvi pakkuvates riikides ning muuta laenupoliitika üksteisega ning ELi poliitiliste eesmärkidega (nagu sotsiaalne ühtekuuluvus ja keskkonnakaitse) sidusaks;

Maksuvabad finantskeskused

52. kutsub EIP-d üles kehtestama selgeid rahastamistingimusi finantsvahendajatele ja andma aru edusamudest, mida on tehtud läbipaistvuse ja vastutustundlikkuse suurendamisel, eelkõige finantsvahendajate kaudu antud laenude osas; on seisukohal, et EIP peaks ajakohastama ja muutma rangemaks oma poliitika maksuvabade finantskeskuste suhtes ning minema kaugemale praeguste OECD nimekirjadega kehtestatud võrdsetest tingimustest ja võtma arvesse kõiki jurisdiktsioone, mis võiksid lubada maksude vältimist või maksudest kõrvalehoidmist;

53. on seisukohal, et ei ole piisav, kui toetutakse ainult OECD maksuvabade finantskeskuste nimekirjale, vaid kasutada tuleks kõiki rahvusvaheliselt tunnustatud nimekirju ajani, kui EL koostab oma nimekirja; on seisukohal, et EIP peaks asjaomaste koostööst keelduvate jurisdiktsioonide üle teostama autonoomset hindamist ja järelevalvet ning avaldama regulaarselt nende tulemusi, mis täiendavad rahvusvaheliste ja ELi kontrollnimekirjade analüüse;

54. on seisukohal, et EIP ei tohi osaleda OECD, rahapesuvastase töökonna ega muude asjaomaste organisatsioonide määratletud või iseenda sõltumatu hinnangu ja järelevalve raames kindlaks tehtud koostööst keelduvate jurisdiktsioonide kaudu tehtavates tehingutes;

55. on seisukohal, et EIP peaks kohaldama koostööst keelduvate jurisdiktsioonide ja maksuvabade finantskeskuste alast ajakohastatud ja avaldatud poliitikat väga rangelt eesmärgiga tagada, et panga finants-tehingud ei aitaks kaasa mis tahes maksudest hoidumisele või rahapesule;

56. palub EIP-l lisada parlamendile esitatavasse aastaaruandesse üksikasju seoses oma poliitika elluviimisega maksuvabades finantskeskustes, eelkõige esitada tingimustele mittevastamise tõttu tagasilükatud taotluste arv ning tingimuste täitmiseks nõutud ja teostatud ümberarumise kohustuste arv;

57. kutsub EIP-d üles veelgi parandama ennetavat ja õigeaegset juurdepääsu projektiteabele, sealhulgas panga hinnangule projekti keskkonna-, sotsiaalsete, inimõiguste alaste ja arengumõtjude kohta, järelevalvearuannetele ja järelhindamise aruannetele;

*

* *

58. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Investeerimispannangale, Maailmapanga grupile, piirkondlikele arengupankadele ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Neljapäev, 7. aprill 2011

Ai WeiWei juhtum Hiinas

P7_TA(2011)0157

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Ai WeiWei juhtumi kohta

(2012/C 296 E/20)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma praeguse koosseisu varasemaid resolutsioone inimõiguste rikkumiste kohta Hiinas;
- võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et internetis levitatud üleskutsed korraldada Hiina „jasmiiirevolutsioon” (inspireerituna poliitilisest arengust Tuneesias, Egiptuses ja Liibüas) on toonud kaasa terve rea Hiina ametivõimude aktsioone ning laialdasi haaranguid inimõiguste aktivistide ja teisitimõtlejate vastu;
- B. arvestades, et rahvusvaheliselt tunnustatud kunstniku ja režiimikriitikut Ai Weiweid ei ole nähtud alates tema kinnipidamisest Pekingi lennujaama turvakontrolli läbimisel pühapäeval, 3. aprillil 2011;
- C. arvestades, et lisaks tema vahistamisele otsis politsei väidetavalt läbi tema stuudio ning konfiskeeris mitmeid esemeid;
- D. arvestades, et hiljuti ei lastud Ai Weiweil reisida Oslosse Nobeli rahupreemia tseremooniale ning teda hoiti koduarestis pärast tema päevaliliseemnete näituse avamist Londonis ja tema stuudio Shanghais otsiti läbi;
- E. arvestades, et Ai Weiwei on väljaspool Hiinat laialt tuntud, kuid Hiinas ei lubata tal kunstnikuna näitusi korraldada, kuigi tema töö on saanud tuntuks tänu kaastööle olümpiastaadioni „Linnupesa” kujundamisel;
- F. arvestades, et Ai Weiwei sai siseriiklikult ja rahvusvaheliselt tuntuks Sichuani maavärina lapsohvrite nimede avaldamisega ning seejärel peksid tundmatud isikud ta läbi, mispeale paigutati ta Saksamaal haiglaravile;
- G. arvestades, et Ai Weiwei on üks tuntumaid isikuid, kes kirjutas alla petitsoonile „Harta 2008”, millega kutsutakse Hiinat tungivalt üles jätkama poliitilist reformi ja inimõiguste kaitsmist,
 1. mõistab hukka režiimikriitiku ja rahvusvaheliselt tunnustatud kunstniku Ai Weiwei põhjendamatu ja vastuvõetamatu vahistamise;
 2. nõuab Ai Weiwei viivitamatut ja tingimusteta vabastamist ning väljendab oma solidaarsust tema rahumeelsete aktsioonide ja algatustega demokraatlike reformide ja inimõiguste kaitsmise toetuseks;
 3. rõhutab, et politsei on keeldunud andmast Ai Weiwei naisele teavet tema vahistamise põhjuste kohta;
 4. rõhutab, et Ai Weiwei vahistamine on iseloomulik hiljutistele laialdastele haarangutele inimõiguste aktivistide ja teisitimõtlejate vastu Hiinas koos arvukate vahistamiste, ülemääraste vanglakaristuste, isikute suurema jälgimise ja suuremate repressiivsete piirangutega välisriikide ajakirjanike suhtes;

Neljapäev, 7. aprill 2011

5. kutsub asepresidenti ja kõrget esindajat Catherine Ashtonit üles jätkama inimõiguste rikkumiste küsimuse tõstatamist kõige kõrgemal tasemel oma suhtluses Hiina ametivõimudega, – kaasa arvatud hiljutist Liu Xianbinile 10-aastase ja Liu Xiaobole 11-aastase vanglakaristuse määramist ning näiteks Liu Xia, Chen Guangchengi, Gao Zhishengi, Liu Xianbini, Hu Jia, Tang Jitiani, Jiang Tianyongi, Teng Biao, Liu Shihui, Tang Jinglingi, Li Tiantiani, Ran Yunfei, Ding Mao ja Chen Wei juhtumeid, märkides murega samuti repressiivseid tingimusi, milles nende abikaasad ja pered elavad – ning andma nende juhtumite kohta aru Euroopa Parlamendile pärast eelseisvat kõrgetasemelist poliitilist dialoogi ELi ja Hiina vahel, millel asepresident ja kõrge esindaja osaleb;
6. märgib, et inimõiguste olukord Hiinas teeb jätkuvalt tõsist muret; rõhutab vajadust viia läbi ELi–Hiina inimõiguste dialoogi, kaasa arvatud ELi–Hiina inimõigustealase õigusseminari põhjalik hindamine, et anda hinnang kasutatud meetodikale ja saavutatud edusammudele;
7. palub oma delegatsioonil Hiina Rahvavabariigiga suhtlemiseks tõstatada inimõiguste rikkumiste küsimus ja käsitleda seda põhjalikult – pidades eelkõige silmas käesolevas resolutsioonis loetletud juhtumeid – järgmisel parlamentidevahelisel kohtumisel;
8. kutsub asepresidenti ja kõrget esindajat üles seda dialoogi ümber mõtlema, et muuta see mõjusaks ja tulemustele suunatuks, ning astuma kõiki vajalikke samme, et korraldada kiiresti järgmine inimõiguste dialoog, mille käigus tõstatatakse nimetatud juhtumid ja teised inimõiguste rikkumised, millele on viidatud Euroopa Parlamendi resolutsioonides;
9. tuletab meelde, et Hiinas on olnud alates 1949. aastast üheparteisüsteem, ning märgib selles hiljutise poliitilise arengu kontekstis ja arvestades inimõiguste olukorra halvenemist Hiinas, et ELi erakonnad peaksid oma suhted uuesti läbi vaatama;
10. on arvamusel, et ELi ja Hiina suhete arendamine peab käima käsikäes tõelise, viljaka ja tulemusliku poliitilise dialoogi arendamisega, ning et inimõiguste austamine peaks olema lahutamatu osa uuest raamlepingust, mille üle käivad Hiinaga praegu läbirääkimised;
11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjoni asepresidendile ja kõrgele esindajale, Euroopa Liidu Nõukogu eesistujale, komisjonile ning Hiina Rahvavabariigi presidendile, peaministrile ja Rahvaesindajate Kogule.

Tiibeti eksilvalitsuse valimiste keelustamine Nepalis

P7_TA(2011)0158

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Tiibeti eksilvalitsuse valimiste keelustamise kohta Nepalis

(2012/C 296 E/21)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 17. juuni 2010. aasta resolutsiooni Nepali kohta ⁽¹⁾ ja 26. oktoobri 2006. aasta resolutsiooni Tiibeti kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni;
- võttes arvesse 1966. aasta kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti (ICCPR);

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0245.

⁽²⁾ ELT C 313 E, 20.12.2006, lk 463.

Neljapäev, 7. aprill 2011

- võttes arvesse ÜRO peasekretäri Ban Ki-mooni 29. mai 2010. aasta avaldust poliitilise olukorra kohta Nepalis;

- võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,

- A. arvestades, et Tiibeti okupeerimine Hiina Rahvavabariigi poolt ei lase tiibetlastel Tiibeti territooriumil oma esindajaid demokraatlikult valida;

- B. arvestades, et kogu maailma enam kui 82 000 tiibeti pagulast kutsuti üles 20. märtsil 2011 hääletama, et valida Tiibeti eksilvalitsuse uut peaministrit (Kalon Tripa);

- C. arvestades, et Hiina valitsuse kasvava surve tõttu ei andnud Nepali võimud Katmandus mitmele tuhandele Nepalis elavale tiibetlasele luba hääletada;

- D. arvestades, et juba varasema, 3. oktoobril 2010 Nepalis toimunud hääletusvooru ajal konfiskeeris Katmandu politsei hääletuskaste ja sulges tiibeti kogukonna valimispunkte;

- E. arvestades, et 10. märtsil 2011 teatas dalai-laama, et astub ametlikult tagasi Indias Dharamsalas asuva Tiibeti eksilvalitsuse poliitilise juhi kohalt, et tugevdada Tiibeti poliitiliste juhtide uue põlvkonna valimiste eelõhtul tiibetlaste liikumise demokraatlikku ülesehitust;

- F. arvestades, et Nepali valitsus on teatanud, et tiibetlaste meeleavaldused kahjustavad tema „ühe Hiina” poliitikat, on väljendanud otsustavust mitte lubada oma pinnal „Pekingi-vastaseid aktsioone” ning nõnda Hiina võimude rahustamiseks keelustanud igasuguse tiibetlaste rühmade liikumise;

- G. arvestades, et teadete kohaselt on Nepali ametivõimud ja eelkõige politsei korduvalt rikkunud Nepali tiibeti pagulaste selliseid põhilisi inimõigusi nagu sõna-, kogunemis- ja ühinemisvabadus; arvestades, et need õigused on tagatud kõigile Nepalis viibivatele isikutele rahvusvaheliste inimõiguste konventsioonidega, millega ka Nepal on ühinenud, sealhulgas kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise paktiga;

- H. arvestades, et paljude Nepalis asuvate põgenike, eriti tiibetlaste olukord on murettekitav;

- I. arvestades, et ELi otsustavust toetada oma välissuhetes demokraatlikku valitsemist ja juhtimises osalemist näitavad 17. novembril 2009 vastu võetud nõukogu järeldused, mis käsitlevad demokraatia toetamist ELi välissuhetes,
 - 1. rõhutab, et õigus osaleda demokraatlikel valimistel on kõigi kodanike põhiõigus, mida tuleb igas demokraatlikus riigis kaitsta, toetada ja tagada;

 - 2. kutsub Nepali valitsust üles toetama tiibeti rahva demokraatlikku õigust korraldada 1960. aastast alates toimunud unikaalse valimisprotseduuri kaudu demokraatlikke valimisi ja neil osaleda;

Neljapäev, 7. aprill 2011

3. rõhutab rahumeelsete demokraatlike valimiste tähtsust tiibeti identiteedi säilitamisel ja tugevdamisel nii Tiibeti territooriumil kui ka selle piiride taga;
4. nõuab tungivalt, et Nepali ametivõimud tunnistaksid Nepali tiibetlaste õigust sõna-, kogunemis- ja ühinemisvabadusele, mille tagavad kõigile Nepalis viibivatele isikutele rahvusvahelised inimõiguste konventsioonid, millega Nepal on ühinenud;
5. kutsub ametivõime üles hoiduma ennetavatest vahistamistest ning meeleavalduste ja sõnavabaduse tõkestamisest, millega võetakse Nepali tiibeti kogukonnalt kõigi tema ettevõtmiste puhul õigus rahumeelselt koguneda ja oma arvamust avaldada, ning nõuab tungivalt, et Nepali valitsus tagaks 28. mail 2011 kehtima hakkavas Nepali uues põhiseaduses eelnimetatud vabadused ja usuvabaduse;
6. kutsub Nepali ametivõime üles täitma tiibeti kogukonna kohtlemisel oma inimõiguste alaseid rahvusvahelisi kohustusi ja omaenda riigi seadusi ning nõuab tungivalt, et valitsus ei annaks järele Hiina valitsuse tugevale survele Nepali tiibeti kogukonna vaikima sundimiseks piirangutega, mis on põhjendamatud ning Nepali ja rahvusvahelise õiguse järgi seadusevastased;
7. on seisukohal, et Tiibeti põgenikke käsitleva aumeeste kokkuleppe jätkuv täielik täitmine Nepali ametivõimude poolt on oluline kontakti säilitamiseks ÜRO pagulaste ülemvoliniku ja tiibeti kogukondade vahel;
8. palub Euroopa välisteenistusel oma Katmandu esinduse kaudu hoolikalt jälgida Nepali poliitilist olukorda, eriti tiibeti pagulaste kohtlemist ning nende põhiseaduslike ja rahvusvaheliselt kehtivate õiguste tunnustamist, ning nõuab tungivalt, et ELi kõrge esindaja väljendaks Nepali ja Hiina ametivõimudele muret seoses Nepali valitsuse tegevusega tiibetlaste valimiste takistamisel;
9. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikidele, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, Nepali valitsusele ning ÜRO peasekretärile.

Zimbabwe

P7_TA(2011)0159

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Zimbabwe kohta

(2012/C 296 E/22)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma arvukaid varasemaid resolutsioone Zimbabwe kohta, millest uusim on 21. oktoobri 2010. aasta resolutsioon sunniviisiliste väljatõstmiste kohta Zimbabwe (1);
- võttes arvesse nõukogu 15. veebruari 2011. aasta otsust 2011/101/ÜVJP (2), millega pikendatakse kuni 20. veebruarini 2012 ühise seisukohaga 2004/161/ÜVJP (3) kehtestatud piirangumeetmeid Zimbabwe suhtes, ning komisjoni 8. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1226/2008, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 314/2004, mis käsitleb teatavaid piiranguid Zimbabwe suhtes (4);

(1) Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0388.

(2) ELT L 42, 16.2.2011, lk 6.

(3) ELT L 50, 20.2.2004, lk 66.

(4) ELT L 331, 10.12.2008, lk 11.

Neljapäev, 7. aprill 2011

- võttes arvesse liidu kõrge esindaja 15. veebruaril 2011. aastal Euroopa Liidu nimel esitatud deklaratsiooni Zimbabwe kohta;
 - võttes arvesse Lõuna-Aafrika Arengühenduse (SADC) poliitika-, kaitse- ja julgeolekukoostöö organit esindava kolmiku tippkohtumise 31. märtsi 2011. aasta Livingstone'i kommünikeed;
 - võttes arvesse üldist poliitilist kokkulepet, mille alusel 2009. aasta veebruaris moodustati Zimbabwe rahvusliku ühtsuse valitsus;
 - võttes arvesse inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika hartat, mille Zimbabwe on ratifitseerinud;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et Aafrika Rahvusliku Liidu – Patriootliku Rinde (ZANU-PF) poliitiliste vastaste hirmutamine, meelevaldne vahistamine ja kadumine on viimastel kuudel märgatavalt saenenud, kusjuures tagakiusamise sihtmärgiks on olnud paljud Liikumise Demokraatlike Muutuste Eest (MDC) liikmed, mitmed MDC parlamendiliikmed ja partei juhtkonna tähtsamad liikmed, nagu energeetikaminister Elton Mangoma, siseasjade kaasminister Theresa Makone ja tagandatud parlamendipiiker Lovemore Moyo;
- B. arvestades, et Zimbabwe peaminister Morgan Tsvangirai on ise kinnitanud, et president Robert Mugabe ja partei Zanu-PF ei ole täitnud 2009. aasta üldise poliitilise kokkuleppe tingimusi ning tegelevad parteide MDC-T ja MDC-M Zimbabwe rahvusliku ühtsuse valitsusse kuuluvate liikmete vägivaldse hirmutamisega;
- C. arvestades, et viimasel kahel aastal on Zimbabwe rahvusliku ühtsuse valitsus püüdnud riigis stabiilsust saavutada, kuid Zanu-PFi sihiliku vastutegevuse tõttu ei ole suutnud usaldusväärsete valimiste korraldamise teel demokraatiale üleminekut ette valmistada; arvestades, et Zimbabwe niigi kohutav poliitiline, majanduslik ja humanitaarolukord on 2010. aasta detsembrist alates veelgi halvenenud;
- D. arvestades, et Zimbabwe julgeolekuteenistused korraldasid hiljuti haaranguid mitmete vabaihenduste (Inimõiguste Vabaihenduste Foorum, Zimbabwe Kriisi Koalitsioon) büroodes ning MDC peakorteris, konfiskeerisid vabaihenduste dokumente ning vahistasid meelevaldselt vabaihenduste ja MDC partei töötajaid, kes pärast ülekuulamist vabastati, ilma et neile oleks süüdistust esitatud;
- E. arvestades, et politsei on süstemaatiliselt taga kiusanud kodanikuühiskonna organisatsiooni Women of Zimbabwe Arise (WOZA) kaht juhti Jenni Williamsi ja Magodonga Mahlangu, samuti Zimbabwe Inimõiguste Vabaihenduste Foorumi direktorit Abel Chikomoti ja teisi inimõiguste kaitsjaid;
- F. arvestades, et 19. veebruaril 2011 vahistas julgeolekuteenistus 46 kodanikuühiskonna aktivisti, keda süüdistati riigireetmises seoses avaliku videoseansi korraldamisega, kus näidati videot hiljutistest rahvahutustest Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas; arvestades, et mõningaid vahi alla võetud aktiviste peksti, piinati ja hoiti üksikongis;
- G. arvestades, et Zimbabwe julgeolekuteenistus piirab MDC õigust poliitilisi miitinguid korraldada, samal ajal kui Zanu-PF on selleks vabad käed, ning sellega rikutakse otseselt Zimbabwe põhiseadust;
- H. arvestades, et Zanu-PF on käivitanud vägivaldse üleriigilise kampaania, et sundida Zimbabwe kodanikke alla kirjutama petitsoonile, kus nõutakse Mugabe peamiste kaaskondlaste vastu kehtestatud rahvusvaheliste piirangute tühistamist; arvestades, et petitsoonile allakirjutamisest keeldujaid on jõhkralt pekstud ja vahistatud;

Neljapäev, 7. aprill 2011

- I. arvestades, et ELi piirangud on esmajoones suunatud Mugabe režiimi 163 tähtsama liikme ja režiimi toetajate vastu ning ei mõjuta laiemalt Zimbabwe rahvast ega majandust;
- J. arvestades, et EL, Ameerika Ühendriigid, Austraalia ja Kanada tunnevad endiselt muret inimõiguste olukorra pärast Chiadzwa (Marange) teemandikaevandustes, eelkõige seoses Zimbabwe julgeolekuteenistuse liikmete sooritatud inimõigusrikkumistega, ning ei nõustu seetõttu Chiadzwast pärit teemantidele Kimberley protsessi sertifikaati andma;
- K. arvestades, et majanduse aastatepikkune vale juhtimine Mugabe režiimi poolt on viinud Zimbabwe vaesusse ning riik saab jätkuvalt ulatuslikku humanitaar- ja muud abi nii ELilt kui ka Ühendkuningriigilt, Hollandilt, Saksamaalt, Prantsusmaalt ja Taanilt, samuti Ameerika Ühendriikidelt, Austraalialt ja Norralt, kusjuures selle abiga kaetakse suure osa Zimbabwe elanikkonna kõige põhilisemad vajadused;
- L. arvestades, et Zimbabwe peaminister on tungivalt nõudnud, et EL ei võtaks vastu Zimbabwe ELi suursaadikuks nimetatud Margaret Muchada volikirju, sest Muchada ühepoolne ametissenimetamine president Mugabe poolt rikub riigi põhiseadust ja üldise poliitilise kokkuleppe tingimusi,
 1. nõuab, et Mugabe ja Zanu-PFi partei kontrolli all tegutsevad või neile ustavad Zimbabwe riiklikud julgeolekuteenistused ning relvarühmitused lõpetaksid viivitamatult poliitilistel ajenditel toimuva tagakiusamise, vahistamise ja vägivalda; rõhutab, et kuritarvituste ja seaduserikkumiste toimepanijad tuleb vastutusele võtta;
 2. nõuab kindlalt, et Zimbabwe rahvale tagataks sõna- ja kogunemisvabadus ning lõpetataks poliitikute ja kodanikuühiskonna aktivistide (eelkõige inimõiguslaste) tagakiusamine, ja et kõik valitud rahvaesindajad, vaatamata oma poliitilistele veendumustele, samuti vabaühendused, poliitilised aktivistid, ajakirjanikud ja tavakodanikud saaksid vabalt oma arvamust avaldada, kartmata vägivaldset tagakiusamist, meelevaldset vahistamist või piinamist;
 3. nõuab kõigi meelevaldselt vahistatute, eelkõige MDC ametnike ja poolehoidjate viivitamatut ja tingimusteta vabastamist; mõistab hukka kõik vahistamise ja kinnipidamise tingimused, mis ei vasta rahvusvahelistele inimõiguste konventsioonidele;
 4. nõuab tungivalt, et nõukogu, komisjon ja liikmesriigid teeksid aktiivset koostööd Aafrika Liidu ja SADCga ning eelkõige Lõuna-Aafrikaga, tagamaks, et Zimbabwe tulevastel valimistel ei esineks hirmutamist ega vägivalda; on samas arvamusel, et ennetähtaegsed valimised ei lahendaks pakilisi poliitilisi ja majanduslikke reformiküsimusi; on seisukohal, et valimised peavad toimuma kooskõlas rahvusvaheliste normidega, kaasa arvatud inimõiguste austamine, sõna- ja liikumisvabadus, ning inimeste tagakiusamine ja kinnipidamine nende poliitiliste veendumuste pärast tuleb kohe lõpetada;
 5. kiidab heaks SADC kolmiku 31. märtsi 2011. aasta Livingstone'i kommunikree ja nõuab tungivalt, et SADC juhiks püüdeid tagada kommunikree soovitude täielik rakendamine kõigi Zimbabwe parteide poolt, et riigis oleks võimalik korraldada vabad ja õiglased valimised;
 6. kutsub kõiki Zimbabwe parteisid üles kokku leppima tegevuskavas, mille eesmärgiks on vabade ja õiglaste, rahvusvaheliste vaatlejate järelevalve all peetavate valimiste korraldamine;
 7. nõuab tungivalt, et kõik Zimbabwe parteid liituksid taas täielikult põhiseaduse reformimise protsessiga, et koostada uus, Zimbabwe rahvale vastuvõetav põhiseadus, mis tuleks vastu võtta enne järgmisi valimisi;

Neljapäev, 7. aprill 2011

8. peab tervitavaks, et hiljuti (veebruaris 2011) täiendati Mugabe režiimiga seotud füüsiliste ja juriidiliste isikute nimekirja, kellele on kehtestatud ELi sissesõidukeeld; rõhutab, et nimetatud piirangud on suunatud ainult Zimbabwe kleptokraatia vastu ega avalda mingil määral mõju Zimbabwe rahvale tervikuna;
 9. nõuab tungivalt, et EL säilitaks Mugabe režiimiga seotud füüsiliste ja juriidiliste isikute vastased piirangud, kuni saadakse selgeid tõendeid Zimbabwe olukorra paranemisest; kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles seda tõsiasja Zimbabwe ja rahvusvahelisel tasandil selgitama ning taotlema aktiivsemalt toetust kiiretele muudatustele tõelise demokraatia ja majandusliku progressi saavutamiseks Zimbabwe;
 10. nõuab tungivalt, et EL keelduks tunnustamast Zimbabwe ELi suursaadikut, keda ei ole ametisse nimetatud nõuetekohase põhiseadusliku menetluse alusel ja üldise poliitilise kokkuleppe kohaselt;
 11. nõuab kindlalt, et Zimbabwe ametivõimud täidaksid Kimberley protsessi kohustusi, demilitariseeriksid täielikult Marange teemandikaevanduste piirkonna ja tagaksid teemanditootmise tulude kasutamise läbipaistvuse;
 12. avaldab tunnustust ELile ja neile liikmesriikidele ning muudele riikidele, kes jätkavad Zimbabwe rahva otsest rahalist toetamist, rõhutades, et on vaja tagada, et seda toetust jagataks endiselt usaldusväärsete vabariikide vahendusel, et see oleks hästi suunatud ja selle kasutamisest antaks nõuetekohaselt aru ning välditaks valitsusasutuste vahendust;
 13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, rühmituse G8 riikide valitsustele, Zimbabwe ja Lõuna-Aafrika Vabariigi valitsustele ja parlamentidele, Briti Rahvaste Ühenduse peasekretärile, ÜRO peasekretärile, Aafrika Liidu komisjoni ja täidesaatva kogu esimeestele, Üleaafrikalise Parlamendile ning Lõuna-Aafrika Arenguühenduse peasekretärile ja valitsustele ja parlamentaarsetele foorumile.
-

Teisipäev, 5. aprill 2011

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA PARLAMENT

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Poola - Podkarpacie - Masinatehas

P7_TA(2011)0120

Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/013 PL/Podkarpacie masinatehas Poolas) (KOM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))

(2012/C 296 E/23)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2011)0062 – C7-0056/2011);
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 28;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0059/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on loonud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusnormid ja eelarvevahendid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond“) rakendusala on ajutiselt laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;
- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu finantsabi peaks olema paindlik ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- D. arvestades, et Poola taotles abi seoses 594 koondamisega (abi taotletakse 200-le töötajale) kolmes ettevõttes, mis tegutsevad NACE Revision 2 osa 28 (masinate ja seadmete tootmine) alal NUTS II tasandi Podkarpackie piirkonnas Poolas;
- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks; tunneb sellega seoses heameelt, et tulenevalt Euroopa Parlamendi nõudmisest kiirendada toetuste eraldamist kehtestas komisjon parandatud menetluse, mille eesmärk on esitada eelarvapädevatele institutsioonidele komisjoni hinnang fondi kasutuselevõtmise taotluse abikõlblikkuse kohta ning ettepanek fondi kasutuselevõtmise kohta; loodab, et fondi eelseisva läbivaatamise käigus tehakse menetlusse veelgi rohkem parandusi;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks sujuv ja kiire menetluskord ning näha üksikisikutele ette ühekordne ja ajaliselt piiratud toetus, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; rõhutab, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda; nõuab siiski, et hinnataks, kas nende töötajate pikaajaline tööturule integreerimine on fondi rahastatud meetmete otsene tulemus;
 3. rõhutab, et vastavalt fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
 4. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab teavet selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab, et on komisjonilt nõudnud nende andmete võrdleva analüüsi esitamist ka fondi aastaaruanetes;
 5. tunneb heameelt selle üle, et vastavalt Euroopa Parlamendi korduvatele nõudmistele on 2011. aasta eelarves Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi reale 04 05 01 esmakordselt kantud maksete assigneeringud summas 47 608 950 eurot; tuletab meelde, et fond loodi eraldi vahendina, millel on omaette eesmärgid ja tähtajad ning millele tuleks eraldada omaette vahendid, et vältida teistelt eelarveridadelt assigneeringute ümberpaigutamist - nagu juhtus minevikus -, sest see võib raskendada eri poliitiliste eesmärkide saavutamist;
 6. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 7. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 8. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.
-

Teisipäev, 5. aprill 2011

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/013 PL/Podkarpackie masinatehas)

(Käesoleva lisa teksti siinkohal ei avaldata, kuna see kattub lõpliku õigusaktiga, st otsusega 2011/249/EL.)

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Tšehhi Vabariik - UNILEVER

P7_TA(2011)0124

Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/010 CZ/Unilever, Tšehhi Vabariik) (KOM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))

(2012/C 296 E/24)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2011)0061 – C7-0055/2011);
- võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 28;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
- võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0060/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on loonud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusnormid ja eelarvevahendid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond”) rakendusala on ajutiselt laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 5. aprill 2011

- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu finantsabi peaks olema paindlik ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008 toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;
- D. arvestades, et Tšehhi Vabariik taotles abi seoses 634 koondamisega (kõigi nende puhul taotletakse abi) ettevõttes Unilever ČR spol.s r.o., mis tegutses jaemüügisektoris NUTS II piirkonnas Střední Čechy;
- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks; tunneb sellega seoses heameelt, et tulenevalt Euroopa Parlamendi nõudmisest kiirendada toetuste eraldamist kehtestas komisjon parandatud menetluse, mille eesmärk on esitada eelarvapädevatele institutsioonidele komisjoni hinnang fondi kasutuselevõtmise taotluse abikõlblikkuse kohta koos ettepanekuga fondi kasutuselevõtmise kohta; loodab, et fondi eelseisva läbivaatamise käigus tehakse menetlusse veelgi rohkem parandusi;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks sujuv ja kiire menetluskord ning näha üksikisikutele ette ühekordne ja ajaliselt piiratud toetus, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; rõhutab, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda; nõuab siiski, et hinnataks, kas nende töötajate pikaajaline tööturule integreerimine on fondi rahastatud meetmete otsene tulemus;
 3. rõhutab, et vastavalt fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
 4. avaldab kahetsust, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi praeguses määruses ei nõuta finantsseisundi, võimaliku maksudest kõrvalehoidumise või riigiabi saamise uurimist selliste rahvusvaheliste ettevõtete puhul, mille ümberstruktureerimine õigustab fondi kasutamist; on veendunud, et seda tuleks käsitleda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi määruse eelseisval läbivaatamisel, ilma et see kahjustaks koondatud töötajate juurdepääsu fondile;
 5. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab teavet selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab, et on komisjonilt nõudnud nende andmete võrdleva analüüsi esitamist ka fondi aastaaruannetes;
 6. tunneb heameelt selle üle, et vastavalt Euroopa Parlamendi korduvatele nõudmistele on 2011. aasta eelarves Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi reale 04 05 01 esmakordselt kantud maksete assigneeringud summas 47 608 950 eurot; tuletab meelde, et fond loodi eraldi vahendina, millel on omaette eesmärgid ja tähtjad ning millele tuleks eraldada omaette vahendid, et vältida teistelt eelarveridadelt assigneeringute ümberpaigutamist - nagu juhtus varem -, sest see võib raskendada eri poliitiliste eesmärkide saavutamist;
 7. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 8. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 9. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.
-

Teisipäev, 5. aprill 2011

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/010 CZ/Unilever, Tšehhi Vabariik)

(Käesoleva lisa teksti siinkohal ei avaldata, kuna see kattub lõpliku õigusaktiga, st otsusega 2011/233/EL.)

Kahesuguse kasutusega kaubad ja tehnoloogia ***I

P7_TA(2011)0125

Euroopa Parlamendi 5. aprillil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1334/2000, millega kehtestatakse ühenduse kord kahesuguse kasutusega kaupade ja tehnoloogia ekspordi kontrollimiseks (KOM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))

(2012/C 296 E/25)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Ettepanekut muudeti järgmiselt ⁽¹⁾:

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 1

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Pealkiri

Nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1334/2000, millega kehtestatakse ühenduse kord kahesuguse kasutusega kaupade ja **tehnoloogia ekspordi** kontrollimiseks

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse **nõukogu** määrust (EÜ) nr 428/2009, millega kehtestatakse ühenduse kord kahesuguse kasutusega kaupade **ekspordi, edasitoimetamise, vahendamise ja transiidi** kontrollimiseks (**uuesti sõnastatud**)

Muudatusettepanek 2

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Põhjendus 1

(1) Vastavalt nõukogu 22. juuni 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 1334/2000, millega kehtestatakse ühenduse kord kahesuguse kasutusega kaupade ja **tehnoloogia ekspordi** kontrollimiseks, tuleb kahesuguse kasutusega **kaupade** (sealhulgas tarkvara ja tehnoloogia) **ekspordi ühendusest** tõhusalt kontrollida.

(1) Vastavalt nõukogu 22. juuni 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 1334/2000, **mida on muudetud nõukogu 5. mai 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 428/2009** (millega kehtestatakse ühenduse kord kahesuguse kasutusega kaupade **ekspordi, edasitoimetamise, vahendamise ja transiidi** kontrollimiseks) ⁽¹⁾ tuleb kahesuguse kasutusega **kaupu** (sealhulgas tarkvara ja tehnoloogia) tõhusalt kontrollida, **kui neid eksporditakse liidust või veetakse läbi liidu või tarnitakse kolmandatesse riikidesse liidus alalist elu- või asukohta omava vahendaja osutatava vahendusteenuste tulemusena.**

⁽¹⁾ ELT L 134, 29.5.2009, lk 1.

⁽¹⁾ Seejärel saadeti see vastavalt kodukorra artikli 57 lõike 2 teisele lõigule vastutavale komisjonile uuesti läbivaatamiseks (A7-0028/2011).

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 3**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt
Põhjendus 2**

(2) Soovitav on saavutada kontrolli ühtne ja järjekindel kohaldamine kogu **ühenduses**, et vältida ebaausat konkurentsi **ühenduse** eksportijate vahel ja tagada **ühenduses** tõhus julgeolekukontroll.

(2) Soovitav on saavutada kontrolli ühtne ja järjekindel kohaldamine kogu **liidus**, et vältida ebaausat konkurentsi **liidu** eksportijate vahel, **ühtlustada üldiste ekspordilubade kohaldamisala** ja **nende kasutustingimusi ning** tagada **liidus** tõhus julgeolekukontroll.

Muudatusettepanek 4**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt
Põhjendus 3**

(3) 18. detsembri 2006. aasta teatistes tegi komisjon ettepaneku luua uued **ühenduse** üldised ekspordiload, et lihtsustada praegust õiguslikku raamistikku, edendada tööstusharu konkurentsivõimet ja võtta kasutusele kõikide **ühenduse** eksportijate jaoks teatavate kaupade ekspordimisel teatavatesse **sihtkohtadesse** võrdne mänguruum.

(3) Oma 18. detsembri 2006. aasta teatistes tegi komisjon ettepaneku luua uued **liidu** üldised ekspordiload, et lihtsustada praegust õiguslikku raamistikku, edendada tööstusharu konkurentsivõimet ja võtta kasutusele kõikide **liidu** eksportijate jaoks teatavate kaupade ekspordimisel teatavatesse **sihtriikidesse** võrdsed tingimused.

Muudatusettepanek 5**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt
Põhjendus 3 a (uus)**

(3 a) 5. mail 2009 võttis nõukogu vastu määruse (EÜ) nr 428/2009. Sellele vastavalt on määrus (EÜ) nr 1334/2000 tunnistatud kehtetuks alates 27. augustist 2009. Määruse (EÜ) nr 1334/2000 asjaomaseid sätteid kohaldatakse jätkuvalt ainult ekspordilubade taotluste suhtes, mis esitati enne 27. augustit 2009.

Muudatusettepanek 6**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt
Põhjendus 4**

(4) Selleks, et luua uued **ühenduse** üldised ekspordiload teatavate **mittetundlike** kahesuguse kasutusega kaupade ekspordimiseks teatavatesse **mittetundlikesse** riikidesse, on vaja muuta teatavaid määruse (EÜ) nr 1334/2000 sätteid, lisades sellesse uusi lisasid.

(4) Selleks, et luua uued **liidu** üldised ekspordiload teatavate **konkreetsete** kahesuguse kasutusega kaupade ekspordimiseks teatavatesse **konkreetsesse** riikidesse, on vaja muuta määruse (EÜ) nr 428/2009 asjaomaseid sätteid uute lisade lisamise kaudu.

Muudatusettepanek 7**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt
Põhjendus 5**

(5) Eksportija asukohaliikmesriigi pädevatel asutustel peaks olema võimalus keelata käesolevas määruses ettenähtud **ühenduse** üldiste ekspordilubade kasutamine, kui eksportijat on karistatud sellistes ekspordiga seotud **kuritegudes**, milles süüdimõistmise korral tühistatakse kõnealuste lubade kasutamise õigus.

(5) Eksportija asukohaliikmesriigi pädevatel asutustel peaks olema võimalus keelata käesolevas määruses ettenähtud **liidu** üldiste ekspordilubade kasutamine, kui eksportijat on karistatud sellistes ekspordiga seotud **õigusrikkumistes**, milles süüdimõistmise korral tühistatakse kõnealuste lubade kasutamise õigus.

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 9**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt
Põhjendus 6**

(6) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr **1334/2000** vastavalt muuta,

(6) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr **428/2009** vastavalt muuta,

Muudatusettepanek 10**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Artikkel 1 – punkt 2 a (uus)**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Artikkel 13 – lõige 6

(2 a) Artikli 13 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kõik käesoleva artikli kohaselt nõutavad teatamised tehakse turvaliste elektrooniliste teabedastusvahendite teel, sealhulgas turvalise süsteemi kaudu, mis luuakse kooskõlas artikli 19 lõikega 4.”

Muudatusettepanek 11**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Artikkel 1 – punkt 2 b (uus)**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Artikkel 19 – lõige 4

(2 b) Artikli 19 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjon seab, konsulteerides artikli 23 kohaselt asutatud kahesuguse kasutusega kaupade koordineerimisrühmaga, sisse [...] turvalise ja krüpteeritud süsteemi teabevahetuseks liikmesriikide vahel ja vajaduse korral komisjoniga. Euroopa Parlamendile antakse teavet süsteemi eelarve, väljatöötamise, algse ja lõpliku ülesehituse ja toimimise ning võrgukulude kohta.”

Muudatusettepanek 12**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Artikkel 1 – punkt 2 c (uus)**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Artikkel 23 – lõige 2 a (uus)

(2 c) Artiklis 23 lisatakse pärast lõiget 2 uus lõige:

„2a. Kahesuguse kasutusega kaupade koordineerimisrühma eesistuja esitab Euroopa Parlamendile igal aastal aruande rühma tegevuse, uuritud küsimuste ja konsultatsioonide kohta ning nimekirja eksportijatest, vahendajatest ja sidusrühmadest, kellega on konsulteeritud.”

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 13**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Artikkel 1 – punkt 2 d (uus)**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Artikkel 25

*(2 d) Artikkel 25 asendatakse järgmisega:**„Artikkel 25**Läbivaatamine ja aruandlus*

1. Liikmesriik teavitab komisjoni käesoleva määruse rakendamiseks vastuvõetud õigus- ja haldusnormidest, sealhulgas artiklis 24 osutatud meetmetest. Komisjon teatab nendest teistele liikmesriikidele.

2. Iga kolme aasta järel vaatab komisjon käesoleva määruse rakendamise läbi ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule selle kohaldamise kohta põhjaliku rakendamise- ja mõju hindamise aruande, mis võib sisaldada määruse muutmise ettepanekuid. Liikmesriigid esitavad komisjonile kogu asjakohase teabe, mida on vaja aruande koostamiseks.

3. *Aruande eraldi osades käsitletakse:*

(a) *kahesuguse kasutusega kaupade koordineerimisrühma, ja antakse ülevaade selle tegevusest, uuritud küsimustest ja konsultatsioonidest ning selliste eksportijate, vahendajate ja sidusrühmade loetelust, kellega on konsulteeritud;*

(b) *artikli 19 lõike 4 rakendamist, ja lisatud on aruanne selle kohta, millise etapini on jõutud liikmesriikide vahel ja komisjoniga toimuva teabevahetuse turvalise ja krüpteeritud süsteemi loomisel;*

(c) *artikli 15 lõike 1 rakendamist, milles sätestatakse, et I lisa ajakohastatakse kooskõlas asjakohaste ülesannete ja kohustustega ning nende võimalike muudatustega, mida liikmesriigid on võtnud tuumarelvade leviku tõkestamise rahvusvahelise korra ja ekspordi kontrollimise korra raames või asjakohaste rahvusvaheliste lepingute ratifitseerimise tulemusel, mis hõlmavad Austraalia gruppi, raketitehnoloogiat kontrollrežiimi (MTCR), tuumatarnijate gruppi (NSG), Wassenaari kokkulepet ja keemiarelvade konventsiooni (CWC);*

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

(d) artikli 15 lõike 2 rakendamist, milles sätestatakse, et IV lisa, mis on I lisa alajaotis, ajakohastatakse seoses Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 36, nimelt liikmesriikide avaliku korra ja avaliku julgeoleku huvides.

Aruande täiendavas eriosas sätestatakse üksikasjalikud karistused, sealhulgas kriminaalkaristused käesoleva määruse sätete tõsiste rikkumiste eest, milleks on näiteks teadlik käesoleva määrusega ette nähtud loata eksport keemiliste, bioloogiliste või tuumarelvade tootmiseks või arendamiseks või kanderaketide tootmiseks või arendamiseks, mis võiksid eespool nimetatud relvad sihtpunktini viia, või teabe võltsimine või varjamine, et saada luba, mille andmisest muidu oleks keeldutud.

4. Euroopa Parlament või nõukogu võivad kutsuda komisjoni ühe kuu jooksul Euroopa Parlamendi või nõukogu asjaomase komitee ad hoc kohtumisele, et komisjon esitaks kõik käesoleva määruse kohaldamisega seotud asjaolud ja selgitaks neid."

Muudatusettepanek 14

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Artikkel 1 – punkt 2 e (uus)

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Artikkel 25 a (uus)

(2 e) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 25 a

Rahvusvaheline koostöö

Ilma et see piiraks vastastikuse haldusabi kokkulepete sätete või liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud tolliprotokollide kohaldamist, võib komisjon pidada kolmandate riikidega läbirääkimisi lepingute sõlmimiseks, mis näevad ette käesolevas määruses käsitletavate kahesuguse kasutusega kaupade ekspordi kontrollimise vastastikust tunnustamist, eelkõige selleks, et vältida loa nõudmist re-eksportiks, mis toimub liidu territooriumil. Kõnealused läbirääkimised toimuvad kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 lõikes 3 kehtestatud korraga ning vajaduse korral Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu asjaomaste sätetega.

Kui tegemist on liidu rahastatud projektidega, võib komisjon vajaduse korral teha liidu asjakohastes õigusaktides või kolmandate riikidega tehtava koostöö raames ettepaneku moodustada ad hoc komisjon, millesse kuuluksid kõik liikmesriikide pädevad asutused ja millele oleks õigus otsustada vajalike ekspordilubade

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

andmise üle, et tagada kahesuguse kasutusega kaupu või tehnoloogiaid hõlmavate projektide nõuetekohane toimimine.”

Muudatusettepanek 15

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Lisa

Määrus (EÜ) nr 428/2009

IIb lisa – 3. osa – lõige 5

5. Käesoleva loa tähenduses hõlmab „väikese väärtusega vedu” kaupa, mida eksporditakse ühe eksporditellimuse alusel ja mille eksportija saadab nimetatud kaubasaajale ühe või enama saadetisena, mille koguväärtus ei ületa **5 000 eurot**. Sel eesmärgil tähendab „väärtus” kaubasaajalt arve alusel küsitud hinda; kui kaubasaajat või kindlaksmääratavat hinda ei ole, tähendab see statistilist väärtust.

5. Käesoleva loa tähenduses hõlmab „väikese väärtusega vedu” kaupa, mida eksporditakse ühe ekspordilepingu alusel ja mille eksportija saadab nimetatud kaubasaajale ühe või enama saadetisena, mille koguväärtus ei ületa **3 000 eurot**. **Kui tehing või toiming osutub osaks ühtsest majandustoimingust, arvestatakse käesoleva loa väärtuse arvutamisel kogu majandustoimingu väärtust.** Sel eesmärgil tähendab „väärtus” kaubasaajalt arve alusel küsitud hinda; kui kaubasaajat või kindlaksmääratavat hinda ei ole, tähendab see statistilist väärtust. **Statistilise väärtuse arvutamisel kohaldatakse määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikleid 28 kuni 36. Kui väärtust ei saa kindlaks määrata, siis luba ei anta.**

Täiendavad kulud, nagu pakendi- ja transpordikulud, võidakse väärtuse arvutamisel välja arvata ainult juhul, kui:

(a) need on arvel eraldi märgitud ning

(b) need ei hõlma täiendavaid tegureid, mis mõjutavad kauba väärtust.

Muudatusettepanek 16

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Lisa

Määrus (EÜ) nr 428/2009

IIb lisa – 3. osa – lõige 5 a (uus)

5 a. Artiklis 5 sätestatud summa eurodes vaadatakse alates 31. oktoobrist 2012 igal aastal uuesti läbi, et võtta arvesse muutusi Euroopa Komisjoni (Eurostati) avaldatavas kõiki liikmesriike hõlmavas tarbijahindade harmoneeritud indeksis. Seda summat kohandatakse automaatselt, suurendades baasosa eurodes nimetatud indeksis 31. detsembri 2010 ja läbivaatamiskuupäeva vahelisel ajal toimunud muutusega protsentides.

Komisjon teatab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule läbivaatamisest ja lõikes 1 osutatud kohandatud summa.

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 17**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

IIc lisa – 1. osa – Kaubad

1-1) Käesolev luba on **artikli 6** lõike 1 kohane üldine ekspordiluba ja see hõlmab järgmisi kaupu.

1-1) Käesolev luba on **artikli 9** lõike 1 kohane üldine ekspordiluba ja see hõlmab järgmisi kaupu.

Kõik käesoleva määruse I lisas esitatud kaheksa kasutusega kaubad, välja arvatud allpool punktis 1-2 loetletud kaubad:

Kõik käesoleva määruse I lisas esitatud kaheksa kasutusega kaubad, välja arvatud allpool punktis 1-2 loetletud kaubad:

a. mis **imporditakse Euroopa Ühenduse territooriumile** hooldamiseks **või** parandamiseks ja mis eksporditakse lähteriiki ilma nende algeid tunnuseid muutmata, või

a. mis **reimporditakse liidu tolliterritooriumile** hooldamiseks, parandamiseks **või asendamiseks** ja mis eksporditakse **või reeksporditakse** lähteriiki ilma nende algeid tunnuseid **viie aasta jooksul pärast algse ekspordiloo andmist** muutmata, või

b. mis eksporditakse lähteriiki, et asendada sama kvaliteediga ja sama kogus kaupu, mis reimporditi **Euroopa Ühenduse territooriumile garantii alusel** parandamiseks või asendamiseks.

b. mis eksporditakse lähteriiki, et asendada sama kvaliteediga ja sama kogus kaupu, mis reimporditi **liidu tolliterritooriumile hooldamiseks**, parandamiseks või asendamiseks **viie aasta jooksul pärast algse ekspordiloo andmist**.

Muudatusettepanek 18**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

IIc lisa – 2. osa – Sihtriigid

Alžeeria, Andorra, Antigua ja Barbuda, Aomen, Araabia Ühendemiraadid, Argentina, Aruba, Bahama, Bangladesh, Bahrein, Barbados, Belize, Benin, Bhutan, Boliivia, Botswana, Brasiilia, Briti Neitsisaared, Brunei, Costa Rica, Djibouti, Dominica, Dominikaani Vabariik, Ecuador, Egiptus, Ekvatoriaal-Guinea, El Salvador, Falklandi saared, Fidži, Filipiinid, Fääri saared, Gabon, Gambia, Ghana, Gibraltar, Grenada, Gröönimaa, Guadeloupe, Guajaana, Guam, Guatemala, Guinea-Bissau, Hiina, Hiina Rahvavabariigi Hongkongi erihalduspiirkond, Hollandi Antillid, Honduras, Iisrael, India, Indoneesia, Island, Jordaania, Kamerun, Katar, Komoori saared, Kuveit, Lesotho, Liechtenstein, Lõuna-Aafrika Vabariik, Lõuna-Korea, Madagaskar, Malaisia, Malawi, Maldiivid, Mali, Maroko, Martinique, Mauritius, Mehhiko, Monaco, Montserrat, Namiibia, Nicaragua, Nigeeria, Niger, Omaan, Paapua Uus-Guinea, Panama, Peruu, Prantsuse Guajaana, Prantsusmaa ülemereterritooriumid, Puerto Rico, Roheneemesaared, Saalomoni Saared, Saint Helena, Saint Kitts ja Nevis, Saint Vincent, Samoa, San Marino, São Tomé ja Príncipe, Saudi Araabia, Seišellid, Senegal, Singapur, Sri Lanka, Suriname, Svaasimaa, Tai, Taiwan, Togo, Trinidad ja Tobago, Tšiili, Tuneesia, Turksi ja Caicose saarte asumaa, Türgi, Uruguay, Uus-Kaledoonia, Vanuatu, Venemaa, Venezuela, Ühendriikide Neitsisaared.

Albaania, Argentina, Bosnia ja Hertsegoviina, Brasiilia, Tšiili, Hiina (sealhulgas Hongkong ja Aomen), Horvaatia, endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik, Prantsusmaa ülemereterritooriumid, Island, India, Iisrael, Kasahstan, Mehhiko, Montenegro, Maroko, Venemaa, Serbia, Singapur, Lõuna-Aafrika Vabariik, Lõuna-Korea, Tuneesia, Türgi, Ukraina, Araabia Ühendemiraadid.

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 19**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

IIc lisa – 3. osa – lõige 1

1. **Loa kasutustingimused ja -nõuded** Käesolevat **üldist** luba võib kasutada üksnes juhul, kui esialgne eksport toimus **ühenduse** üldise ekspordiloa alusel või kui esialgse ekspordiloa on andnud esialgse eksportija asukohaliikmesriigi pädevad asutused, et eksportida kaupu, mida hiljem **reimporditi Euroopa Ühenduse territooriumile garantii alusel** parandamiseks või asendamiseks, **nagu on määratletud allpool.**

1. Käesolevat luba võib kasutada üksnes juhul, kui esialgne eksport toimus **liidu** üldise ekspordiloa alusel või kui esialgse ekspordiloa on andnud esialgse eksportija asukohaliikmesriigi pädevad asutused, et eksportida kaupu, mida hiljem **reimporditi liidu tolliterritooriumile hooldamiseks**, parandamiseks või asendamiseks. **Selline üldine luba kehtib ainult algse lõppkasutajani toimuva ekspordi puhul.**

Muudatusettepanek 20**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

IIc lisa – 3. osa – lõige 2 – punkt 4

(4) **põhimõtteliselt identse tehingu korral**, kui esialgne luba on tühistatud.

(4) kui esialgne luba on **tühistatud, peatatud, muudetud või** kehtetuks tunnistatud.

Muudatusettepanek 21**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

IIc lisa – 3. osa – lõige 2 – punkt 4 a (uus)

(4 a) **kui kõnealuste kaupade lõppkasutus on algses ekspordiloas nimetatust erinev.**

Muudatusettepanek 22**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

IIc lisa – 3. osa – lõige 3 – punkt 2

(2) tolliametnike nõudmisel esitama tõendavad dokumendid kaupade **Euroopa Ühendusse** importimise kuupäeva kohta, kõikide **Euroopa Ühenduses** tehtud paranduste kohta ja selle kohta, et kaubad tagastatakse sellele **isikule** ja sellesse riiki, kust need **Euroopa Ühendusse** imporditi.

(2) tolliametnike nõudmisel esitama tõendavad dokumendid kaupade **liitu** importimise kuupäeva kohta, kõikide **liidus** tehtud paranduste kohta ja selle kohta, et kaubad tagastatakse sellele **lõppkasutajale** ja sellesse riiki, kust need **liitu** imporditi.

Muudatusettepanek 48**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

IIc lisa – 3. osa – lõige 4

4. Iga eksportija, kes kasutab käesolevat luba, peab teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele (nagu on määratletud artikli 6 lõikes 6) loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi kuupäeva.

4. Iga eksportija, kes kasutab käesolevat luba, peab teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele (nagu on määratletud artikli 6 lõikes 6) **käesoleva** loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi kuupäeva **või**

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

asukohaliikmesriigi asutuse nõudmisel enne käesoleva üldise ekspordiloa esimest kasutamist. Liikmesriigid teavitavad komisjoni teavitamise mehhanismist, mille nad käesoleva üldise ekspordiloa jaoks valisid. Komisjon avaldab saadud teabe Euroopa Liidu Teataja C-seerias.

Selle loa kasutamisega kaasnevad aruandlusnõuded ja lisateabe, mida loa alusel eksporditavate toodete kohta võib nõuda liikmesriik, kust eksport teostatakse, määravad kindlaks liikmesriigid.

Liikmesriik võib nõuda, et eksportija, kellele see liikmesriik on asukohariik, registreeriks end enne nimetatud loa esimest kasutamist. Registreerimine on automaatne ja pädevad asutused saadavad selle kohta eksportijale kinnituse viivitamata, kuid mitte hiljem kui 10 tööpäeva jooksul pärast registreerimistaotluse saamist.

Vajaduse korral võetakse teises ja kolmandas lõigus sätestatud nõuete aluseks nõuded, mis on kehtestatud riiklike üldiste ekspordilubade kasutamisele liikmesriikide poolt, kes selliseid lube väljastavad.

Muudatusettepanek 24

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Lisa

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ild lisa – 2. osa – Sihtriigid

Argentina, **Bahrein**, **Boliivia**, Brasiilia, **Brunei**, Tšiili, Hiina, **Ecuador**, **Egiptus**, **Hiina Rahvavabariigi Hongkongi erihalduspiirkond**, Island, **Jordania**, **Kuveit**, **Malaisia**, **Mauritius**, Mehhiko, Maroko, **Omaan**, **Filipiinid**, **Katar**, Venemaa, **Saudi Araabia**, Singapur, Lõuna-Aafrika Vabariik, Lõuna-Korea, Tuneesia, Türgi, Ukraina

Albaania, Argentina, **Bosnia ja Hertsegoviina**, Brasiilia, Tšiili, Hiina (**sealhulgas Hongkong ja Aomen**), **Horvaatia**, **endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik**, **Prantsusmaa ülemereterritooriumid**, Island, **India**, **Iisrael**, **Kasahstan**, Mehhiko, **Montenegro**, Maroko, Venemaa, **Serbia**, Singapur, Lõuna-Aafrika Vabariik, Lõuna-Korea, Tuneesia, Türgi, Ukraina, **Araabia Ühendemiraadid**.

Muudatusettepanek 26

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Lisa

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ild lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 4 a (uus)

(4 a) kui eksportija ei saa tagada kaupade tagastamist nende esialgsel kujul, ühtegi osa või tarkvara eemaldamata, kopeerimata või levitamata, või kui esitlusega on seotud tehnoloogiisiire;

Muudatusettepanek 27

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Lisa

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ild lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 4 b (uus)

(4 b) kui asjaomaseid kaupu eksporditakse eraesitluse või -näituse jaoks (nt ettevõttesisesed väljapanekusaalid);

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 28**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ild lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 4 c (uus)

*(4 c) kui asjaomaseid kaupu kaasatakse tootmisprotsessi;***Muudatusettepanek 29****Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ild lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 4 d (uus)

*(4 d) kui asjaomased kaubad on mõeldud kasutamiseks nende kavandatud eesmärgil, välja arvatud minimaalsel määral, mis on vajalik tulemuslikuks tutvustamistegevuseks, ning kui kolmandatele osapooltele ei tehta spetsiifilisi katsetulemusi kättesaadavaks;***Muudatusettepanek 30****Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ild lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 4 e (uus)

*(4 e) kui eksport toimub äritehingu tulemusel, eelkõige kui asjaomaseid kaupu müüakse, üüritakse välja või liisitakse;***Muudatusettepanek 31****Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ild lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 4 f (uus)

*(4 f) kui asjaomaseid kaupu hoitakse näitusel või messil ainult müümise, väljaiürimise või liisimise eesmärgil, ilma et neid esitletaks või välja pandaks;***Muudatusettepanek 32****Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ild lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 4 g (uus)

(4 g) kui eksportija sõlmib kokkuleppe, mis takistab teda asjaomaseid kaupu kogu ajutise ekspordi vältel oma kontrolli all hoidmast.

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 25**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ild lisa – 3. osa – lõige 1 a (uus)

1 a. Käesolev üldine luba annab 1. osas loetletud kaupade ekspordimiseks loa tingimusel, et tegemist on ajutise ekspordiga näitusele või messile ning kaubad reimporditakse terviklikult ja muutusteta 120 päeva jooksul pärast esialgset ekspordi liidu tolliterritooriumile tagasi.

Muudatusettepanek 49**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ild lisa – 3. osa – lõige 3

3. Iga eksportija, kes kasutab käesolevat **üldist** luba, peab teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele (nagu on määratletud artikli 6 lõikes 6) loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi kuupäeva.

3. Iga eksportija, kes kasutab käesolevat luba, peab teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele (nagu on määratletud artikli 6 lõikes 6) **käesoleva** loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi kuupäeva **või asukohaliikmesriigi asutuse nõudmisel enne käesoleva üldise ekspordiloa esimest kasutamist. Liikmesriigid teavitavad komisjoni teavitamise mehhanismist, mille nad käesoleva üldise ekspordiloa jaoks valisid. Komisjon avaldab saadud teabe Euroopa Liidu Teataja C-seerias.**

Selle loa kasutamisega kaasnevad aruandlusnõuded ja lisateabe, mida loa alusel eksporditavate toodete kohta võib nõuda liikmesriik, kust ekspord teostatakse, määravad kindlaks liikmesriigid.

Liikmesriik võib nõuda, et eksportija, kellele see liikmesriik on asukohariik, registreeriks end enne nimetatud loa esimest kasutamist. Registreerimine on automaatne ja pädevad asutused saadavad selle kohta eksportijale kinnituse viivitamata, kuid mitte hiljem kui 10 tööpäeva jooksul pärast registreerimistaotluse saamist.

Vajaduse korral võetakse teises ja kolmandas lõigus sätestatud nõuete aluseks nõuded, mis on kehtestatud riiklike üldiste ekspordilubade kasutamisele liikmesriikide poolt, kes selliseid lube väljastavad.

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 34**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ild lisa – 3. osa – lõige 4

4. Käesoleva loa kohaldamisel tähendab „näitus” **kõiki kaubandus- või tööstusnäituseid, -messe või muid samalaadseid avalikke üritusi ja väljapanekuid, mille jooksul jäävad kõnealused tooted tollikontrolli alla, välja arvatud kauplustes või äripindadel korraldatavad eraviisilised üritused, mille eesmärk on välismaiste toodete müük.**

4. Käesoleva loa kohaldamisel tähendab „näitus” **või „mess” konkreetse kestusega kaubandusüritusi, kus erinevad osalejad esitlevad oma tooteid ärikiilastajatele või üldsusele.**

Muudatusettepanek 35**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Ile lisa

Ile LISA

välja jäetud

ÜHENDUSE ÜLDINE EKSPORDILUBA nr EU005

Arvutid ja nendega seotud seadmed

Välja andnud: Euroopa Ühendus

1. osa

Käesolev luba on artikli 6 lõike 1 kohane üldine ekspordiluba ja see hõlmab järgmisi I lisa nimetatud kaupu.

1. Punktides 4A003a või 4A003b esitatud digitaalarvutid, mille efektiivne maksimaalne jõudlus ei ületa 0,8 korrigeeritud teraFLOPSi (WT).
2. Punktis 4A003c esitatud elektroonikasõlmed, mis on spetsiaalselt konstrueeritud või kohandatud, et suurendada jõudlust protsessorite liitmise teel nii, et ühendatud efektiivne maksimaalne jõudlus ei ületa 0,8 korrigeeritud teraFLOPSi (WT).
3. Varuosad, sealhulgas eespool esitatud seadmete mikroprotsessorid, kui nad on eraldi ära märgitud punktis 4A003a, 4A003b või 4A003c ning kui nad ei muuda seadmete efektiivset maksimaalset jõudlust suuremaks kui 0,8 korrigeeritud teraFLOPSi (WT).
4. Punktides 3A001.a.5, 4A003.e ja 4A003.g kirjeldatud kaubad.

2. osa. Sihtriigid

Käesolev ekspordiluba kehtib kogu ühenduses ekspordimiseks järgmistesse sihtkohtadesse:

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Alžeeria, Andorra, Antigua ja Barbuda, Araabia Ühendemiraadid, Argentina, Aruba, Bahama, Bahrein, Barbados, Belize, Benin, Bhutan, Boliivia, Botswana, Brasiilia, Briti Neitsisaared, Brunei, Costa Rica, Djibouti, Dominica, Dominikaani Vabariik, Ecuador, Egiptus, Ekvatoriaal-Guinea, El Salvador, Falklandi saared, Fidži, Filipiinid, Fääri saared, Gabon, Gambia, Ghana, Gibraltar, Grenada, Gröönimaa, Guadeloupe, Guajaana, Guam, Guatemala, Guinea-Bissau, Hiina Rahvavabariigi Hongkongi erihalduspiirkond, Hollandi Antillid, Honduras, Horvaatia, India, Island, Jordaania, Kamerun, Katar, Komoori saared, Kuveit, Lesotho, Liechtenstein, Lõuna-Aafrika Vabariik, Lõuna-Korea, Madagaskar, Malaisia, Malawi, Maldiivid, Mali, Maroko, Martinique, Mauritius, Mehhiko, Moldova, Monaco, Mongoolia, Montserrat, Namibia, Nicaragua, Niger, Omaan, Paapua Uus-Guinea, Panama, Peruu, Prantsuse Guajaana, Prantsusmaa ülemereterritooriumid, Puerto Rico, Roheneemesaared, Saalomoni Saared, Saint Helena, Saint Kitts ja Nevis, Saint Vincent, Samoa, San Marino, São Tomé ja Príncipe, Saudi Araabia, Seišellid, Senegal, Singapur, Suriname, Svaasimaa, Togo, Trinidad ja Tobago, Tšiili, Tuneesia, Turksi ja Caicose saarte asumaa, Türgi, Ukraina, Uruguay, Uus-Kaledoonia, Vanuatu, Venemaa, Ühendriikide Neitsisaared.

osa 3. Loa kasutustingimused ja -nõuded

1. Käesoleva loa alusel ei ole lubatud eksportida:

- (1) kui eksportijale on asukohaliikmesriigi pädevad asutused teatanud, et need on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt
 - (a) keemia-, tuuma- või bioloogiliste relvade või teiste tuumalõhkeseadmete arendamiseks, tootmiseks, töötlemiseks, kasutamiseks, hooldamiseks, ladustamiseks, avastamiseks, identifitseerimiseks või levitamiseks või selliste relvade kanderakettide arendamiseks, tootmiseks, hooldamiseks või ladustamiseks;
 - (b) sõjaliseks lõppkasutuseks ostjariigis või sihtriigis, mille suhtes kehtib relvaembargo vastavalt Euroopa Liidu Nõukogu ühisele seisukohale või ühismeetmele või OSCE otsusele või mille suhtes on kehtestatud relvaembargo ÜRO julgeolekunõukogu siduva resolutsiooni alusel; või
 - (c) selliste riigi sõjalise otstarbega kaupade nimekirjas sisalduvate kaupade osade või komponentidena, mis on asjaomase liikmesriigi territooriumilt eksporditud ilma selle liikmesriigi loata või vastuolus selle liikmesriigi õigusaktides sätestatud loaga;
- (2) kui eksportija on teadlik sellest, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt mõnel artikli 4 lõikes 1 või 2 osutatud otstarbel;

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

(3) kui asjaomaseid kaupu eksporditakse tollivabasse tsooni või vabalattu, mis asub käesoleva loaga hõlmatud sihtkohas.

2. Iga eksportija, kes kasutab käesolevat luba, peab:

- (1) teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele (nagu on määratletud artikli 6 lõikes 6) loa esmakordselt kasutamise hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi kuupäeva;
- (2) enne eksportimist teatama välisriigi ostjale, et tal on kavas ekspordida käesoleva loa alusel kaupu, mida ei tohi reeksportida lõppsihtkohta, mis asub riigis, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmesriik või Prantsusmaa ülemereühendus või mida ei ole loetletud käesoleva loa 2. osas.

Muudatusettepanek 36

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Lisa

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Iif lisa – 1. osa – lõiked 3 ja 4

3. Järgmised 5. kategooria 2. osa punktides A–D (infoturve) esitatud kaubad, sealhulgas spetsiaalselt nende jaoks ettenähtud või välja arendatud komponendid ja tarvikud:

välja jäetud

(a) järgmistes punktides esitatud kaubad, kui nende krüptograafilised funktsioonid ei ole ettenähtud või kohandatud Euroopa Ühenduses asuvatele valitsemissektori lõppkasutajatele:

— 5A002a1;

— punktis 5D002c1 nimetatud tarkvara, millel on punktis 5A002a1 nimetatud seadmete tunnuseid või mis simuleerib nende funktsioone;

(b) punktis 5B002 esitatud seadmed, mis on ette nähtud punktis a osutatud kaupadele;

(c) tarkvara, mis on punktis b esitatud seadmete tunnuste või funktsioonide osa.

4. Punktides 3a–3c esitatud kaupade kasutamiseks ettenähtud tehnoloogia.

Muudatusettepanek 37

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Lisa

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Iif lisa – 2. osa – Sihtriigid

Argentina, Horvaatia, Venemaa, Lõuna-Aafrika Vabariik, Lõuna-Korea, Türgi, Ukraina.

Argentina, **Hiina (sealhulgas Hongkong ja Aomen)**, Horvaatia, **Island, India, Iisrael**, Venemaa, Lõuna-Aafrika Vabariik, Lõuna-Korea, Türgi, Ukraina

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 39**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Iif lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 1 – alapunkt c b (uus)

- (c b) *kasutamiseks seoses Euroopa Liidu põhiõiguste hartas määratletud inimõiguste, demokraatlike põhimõtete või sõnavabaduse rikkumisega, millele osutatakse Euroopa Liidu lepingu artiklis 6, kasutades pealtkuulamistehnoloogiasid ja digitaalseid andmeedastusseadmeid mobiiltelefonide ja tekstisõnumite jälgimiseks ning interneti-kasutuse suunatud seireks (näiteks seirekeskuste või ametlike pealtkuulamisjaamade kaudu);*

Muudatusettepanek 40**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Iif lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 2

- (2) kui eksportija on teadlik sellest, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt mõnel **artikli 4 lõikes 1 või 2** osutatud otstarbel.

- (2) kui eksportija on teadlik sellest, et kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt mõnel **punktis 1** osutatud otstarbel.

Muudatusettepanek 41**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Iif lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 2 a (uus)

- (2 a) *kui eksportija teab, et kaupu reeksportitakse sihtriiki, mida ei ole nimetatud käesoleva loa 2. osas, ühenduse üldise eksportloa nr EU001 2. osas või mis ei ole ELi liikmesriik.*

Muudatusettepanek 50**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

Iif lisa – 3. osa – lõige 3 – punkt 1

- 1) teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele (nagu on määratletud artikli 6 lõikes 6) loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi kuupäeva;

- 1) teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele (nagu on määratletud artikli 6 lõikes 6) **käesoleva** loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi kuupäeva **või asukohaliikmesriigi asutuse nõudmisel enne käesoleva üldise ekspordiloa esimest kasutamist. Liikmesriigid teavitavad komisjoni teavitamise mehhanismist, mille nad käesoleva üldise ekspordiloa jaoks valisid. Komisjon avaldab saadud teabe Euroopa Liidu Teataja C-seerias.**

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Selle loa kasutamiseks kaasnevad aruandlusnõuded ja lisateabe, mida loa alusel eksporditavate toodete kohta võib nõuda liikmesriik, kust eksport teostatakse, määravad kindlaks liikmesriigid.

Liikmesriik võib nõuda, et eksportija, kellele see liikmesriik on asukohariik, registreeriks end enne nimetatud loa esimest kasutamist. Registreerimine on automaatne ja pädevad asutused saavad selle kohta eksportijale kinnituse viivitamata, kuid mitte hiljem kui 10 tööpäeva jooksul pärast registreerimistaotluse saamist.

Vajaduse korral võetakse teises ja kolmandas lõigus sätestatud nõuete aluseks nõuded, mis on kehtestatud riiklike üldiste ekspordilubade kasutamisele liikmesriikide poolt, kes selliseid lube väljastavad.

Muudatusettepanek 43

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Lisa

Määrus (EÜ) nr 428/2009
Ilg lisa – 2. osa – Sihtriigid

Argentina, Bangladesh, Belize, Benin, Boliivia, Brasiilia, Kamerun, Cooki saared, Costa Rica, Dominica, Ecuador, El Salvador, Fidži, Gruusia, Guatemala, Guajaana, India, Korea Vabariik, Lesotho, Lõuna-Aafrika Vabariik, Maldiivid, Mauritiust, Mehhiko, Namiibia, Nicaragua, Omaan, Panama, Paraguay, Peruu, Saint Lucia, Seišellid, Sri Lanka, Svaasimaa, Tšiili, Türgi, Uruguay, Ukraina, Venemaa

Argentina
Horvaatia
Island
Lõuna-Korea
Türgi
Ukraina.

Muudatusettepanek 44

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Lisa

Määrus (EÜ) nr 428/2009
Ilg lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 2

(2) kui *eksportija on teadlik sellest, et* kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt mõnel artikli 4 lõikes 1 või 2 osutatud otstarbel.

(2) kui kõnealused kaubad on ette nähtud kasutamiseks või neid saab kasutada tervikuna või osaliselt mõnel artikli 4 lõikes 1 või 2 osutatud otstarbel;

Muudatusettepanek 45

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Lisa

Määrus (EÜ) nr 428/2009
Ilg lisa – 3. osa – lõige 1 – punkt 2 a (uus)

(2 a) *kui eksportija teab, et kaupu reeksporditakse sihtriiki, mida ei ole nimetatud käesoleva loa 2. osas, ühenduse üldise ekspordiloa nr EU001 2. osas või mis ei ole ELi liikmesriik.*

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 51**Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt****Lisa**

Määrus (EÜ) nr 428/2009

IIg lisa – 3. osa – lõige 4 – punkt 1

1) teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele (nagu on määratletud artikli 6 lõikes 6) loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi kuupäeva;

1) teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele (nagu on määratletud artikli 6 lõikes 6) **käesoleva** loa esmakordsest kasutamisest hiljemalt 30 päeva jooksul pärast esimese ekspordi kuupäeva **või asukohaliikmesriigi asutuse nõudmisel enne käesoleva üldise ekspordiloo esimest kasutamist. Liikmesriigid teavitavad komisjoni teavitamise mehhanismist, mille nad käesoleva üldise ekspordiloo jaoks valisid. Komisjon avaldab saadud teabe Euroopa Liidu Teataja C-seerias.**

Selle loa kasutamisega kaasnevad aruandlusnõuded ja lisateabe, mida loa alusel eksporditavate toodete kohta võib nõuda liikmesriik, kust eksport teostatakse, määravad kindlaks liikmesriigid.

Liikmesriik võib nõuda, et eksportija, kellele see liikmesriik on asukohariik, registreeriks end enne nimetatud loa esimest kasutamist. Registreerimine on automaatne ja pädevad asutused saavad selle kohta eksportijale kinnituse viivitamata, kuid mitte hiljem kui 10 tööpäeva jooksul pärast registreerimistaotluse saamist.

Vajaduse korral võetakse teises ja kolmandas lõigus sätestatud nõuete aluseks nõuded, mis on kehtestatud riiklike üldiste ekspordilubade kasutamisele liikmesriikide poolt, kes selliseid lube väljastavad.

Teisipäev, 5. aprill 2011

Riiklikult toetatavad ekspordikrediidid *I**

P7_TA(2011)0126

Euroopa Parlamendi 5. aprillil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus riiklikult toetatavate ekspordikrediitide suuniste rakendamise kohta (KOM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))

(2012/C 296 E/26)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Ettepanekut muudeti järgmiselt ⁽¹⁾:

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 1

**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 2 a (uus)**

(2 a) Kokkulepe on aidanud vähendada praeguse finants- ja majanduskriisi mõju töökohtade loomise kaudu, toetades kaubandust ja investeerimist äriühingutesse, mis muidu erasektoris krediiti ei saaks.

Muudatusettepanek 2

**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 2 b (uus)**

(2 b) Ekspordikrediidiasutused peaksid arvesse võtma ja järgima liidu poliitikat ja eesmärke. Liidu ettevõtjaid toetades peaksid nimetatud asutused järgima ja edendama liidu norme ja põhimõtteid sellistes valdkondades nagu demokraatia tugevdamine, inimõiguste austamine ja arengupoliitika sidusus.

Muudatusettepanek 3

**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 2 c (uus)**

(2 c) Siiski peaksid liikmesriikide ekspordikrediidiasutused saadud taotlusi hoolikalt kontrollima, arvestades, et ekspordikrediidina antav riiklik toetus võib keskpikas ja pikas perspektiivis suurendada liikmesriigi eelarvepuudujääki, eriti seetõttu, et kohustuste täitmatajätmise oht on finantskriisi järel niigi suurenenud.

⁽¹⁾ Seejärel saadeti see vastavalt kodukorra artikli 57 lõike 2 teisele lõigule vastutavale komisjonile uuesti läbivaatamiseks (A7-0364/2010).

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 4**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 2 d (uus)**

(2 d) Ekspondikrediidasutused peaksid saadud taotlused hoolikalt läbi vaatama, et võimalikult suurendada antavast ametlikust toetusest saadavat kasu, arvestades et sihipärane ekspordikrediit aitab luua liidu ettevõtjatele, eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd) uusi turulepääsu võimalusi ning toetab kriisijärgsel ajal avatud ja õiglast kaubandust ja vastastikku kasulikku majanduskasvu.

Muudatusettepanek 5**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 2 e (uus)**

(2 e) OECD nõuab oma liikmetelt ekspordikrediiti puudutava teabe avaldamist, et takistada neid käitumast proteksionistlikul või turumoonutusi põhjustaval viisil. Liidus tuleks tagada läbipaistvus, et luua liikmesriikidele võrdsed konkurentsitingimused.

Muudatusettepanek 6**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 2 f (uus)**

(2 f) Ekspondikrediidasutused on kujunenud arenguriikide ametliku rahastamise suurimaks allikaks. Seega moodustab ekspordikrediidiga seotud võlg suurima osa arenguriikide riiklikust võlast. Märkimisväärne osa ekspordikrediidi projektirahastamisest arengumaades on koondunud transpordi-, nafta-, gaasi- ja kaevandussektorisse ning suurte infrastruktuuriprojektide, näiteks suurte tammide valdkonda.

Muudatusettepanek 7**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 2 g (uus)**

(2 g) Kokkuleppe osalised osalevad pidevas protsessis, mille eesmärk on vähendada turumoonutusi ja luua võrdsed võimalused, kus OECD liikmesriikide riiklikult toetatavate ekspordikrediidasutuste sissenõutavad garantiipreemiad on riskipõhised ja katavad pikaajalises plaanis nende tegevuskulud ja kahjud. Selle eesmärgi saavutamiseks on vaja riiklikult toetatavate ekspordikrediidasutuste läbipaistvust ja aruandlust.

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 8**Ettepanek võtta vastu määrus****Põhjendus 2 h (uus)**

(2 h) Selleks et toetada OECD liikmesriikide ja muude riikide riiklikult toetatavate ekspordikrediidiasutuste läbipaistvuse ja aruandlusstandardite suurendamise jätkuvat protsessi OECDs, peaks liit kohaldama liidus asuvatele ja riiklikult toetatavatele ekspordikrediidiasutustele täiendavaid läbipaistvuse ja aruandluskohustuse meetmeid, nagu on sätestatud käesoleva määruse 1a. lisas.

Muudatusettepanek 9**Ettepanek võtta vastu määrus****Põhjendus 2 i (uus)**

(2 i) Kõigi projektide puhul, mida rahastavad liidus asuvad ja riiklikult toetatavad ekspordikrediidiasutused, tuleks juhinduda demokraatia edendamisest ja tugevdamisest ning inimõiguste ja põhivabaduste austamisest, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 21 ja millele on viidatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, samuti ettevõtjate sotsiaalset vastutust ja keskkonnakaitset käsitlevates üldistes põhimõtetes, mida täiendavad muud rahvusvahelise hea tava näited; suunised peaksid sisaldama sotsiaalse ja keskkonnamoju hinnangut, mis hõlmab inimõigusi ja ekspordikrediidiasutuste rahastatavate sektorite ja projektide puhul liidu keskkonnakaitse ja sotsiaalvaldkonna õigusaktidega kehtestatud standardeid. OECD „ühised lähenemisviisid” sisaldavad oma praeguses sõnastuses juba selgesõnalist võimalust kasutada võrdlusalusena projektide läbivaatamisel Euroopa Ühenduse standardeid altkäemaksu, jätkusuutliku laenamise ja keskkonna valdkonnas. Selle võimaluse kasutamist tuleks veelgi ergutada, võttes arvesse asjaolu, et projektide sponsoritel, eksporditajatel, finantseerimisasutustel ja ekspordikrediidiasutustel on riiklikku toetust saavate projektide puhul erinev roll, vastutus ja finantsvõimendus.

Muudatusettepanek 10**Ettepanek võtta vastu määrus****Põhjendus 2 j (uus)**

(2 j) Kõigi projektide puhul, mida rahastavad liidus asuvad ja riiklikult toetatavad ekspordikrediidiasutused, tuleks lähtuda Euroopa Liidu ja tema liikmesriikide kliimaalastest eesmärkidest, mis tulenevad liidu või rahvusvahelisel tasandil võetud kohustustest. Need hõlmavad: riigipeade ja valitsusjuhtide Pittsburghi 24. ja 25. septembri 2009. aasta G-20 tippkohtumise lõppdeklaratsiooni kaotada järk-järgult fossiilkütuste toetused; liidu eesmärki vähendada kasvuhooonegaaside heidet võrreldes 1990. aasta tasemega 30 %, suurendada energiatõhusust 20 % ja saavutada, et aastaks 2020 moodustaks taastuvenergiaallikatest toodetud energia tarbimine 20 %; ning liidu eesmärki vähendada oma kasvuhooonegaaside heidet

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

aastaks 2050 80–95 %. Fossiilkütuste toetuste kaotamisega peaksid kaasnema meetmed, mis tagavad, et töötajate ja vaeste elatustase ei lange.

Muudatusettepanek 11

Ettepanek võtta vastu määrus

Põhjendus 2 k (uus)

(2 k) Ettevõtjate sotsiaalse vastutuse põhimõtted, mida tunnustatakse rahvusvahelisel tasandil täielikult nii OECDs, Rahvusvahelises Tööorganisatsioonis (ILOs) kui ka ÜROs, käsitlevad vastutustundlikku käitumist, mida oodatakse ettevõtjatelt, ja eeldavad kõigepealt kehtivate õigusaktide järgimist, eelkõige tööhõive ja töösuhete, inimõiguste, keskkonna, tarbijahuvide ja tarbijate suhtes läbipaistvuse, korruptsiooni vastase võitluse ja maksustamise valdkonnas. Lisaks sellele tuleb arvesse võtta VKEde konkreetset olukorda ja võimalusi.

Muudatusettepanek 12

Ettepanek võtta vastu määrus

Põhjendus 2 l (uus)

(2 l) Võttes arvesse tihenunud konkurentsi maailma turgudel ning selleks, et vältida liidu ettevõtjate sattumist ebasoodsasse konkurentsiolukorda, peaksid komisjon ja liikmesriigid suurendama OECD jõupingutusi kokkuleppes mitmespoolsete riikideni jõudmiseks ning kasutama kahepoolseid ja mitmepoolseid läbirääkimisi, et kehtestada ülemaailmsed standardid riiklikult toetatavate ekspordikrediitide kohta. Selle valdkonna ülemaailmsed standardid on eeldus võrdsete võimaluste loomiseks maailmakaubanduses.

Muudatusettepanek 13

Ettepanek võtta vastu määrus

Põhjendus 2 m (uus)

(2 m) OECD riike suunab kokkulepe, kuid riigid, mis OECDsse ei kuulu, ja eelkõige kiiresti areneva majandusega riigid ei osale kokkuleppes, mis võib anda nende riikide eksportijatele ebaõiglase eelise. Seepärast tuleks neid riike kutsuda OECDga ühinema ja kokkuleppes osalema.

Muudatusettepanek 14

Ettepanek võtta vastu määrus

Põhjendus 2 n (uus)

(2 n) Võttes arvesse ELi parema õigusloome poliitikat, mille eesmärk on lihtsustada ja tõhustada olemasolevaid õigusakte, peaksid komisjon ja liikmesriigid edaspidi kokkulepet läbi vaadates keskenduma ettevõtjate ja riiklike haldusametuste, sh ekspordikrediitiasutuste halduskoormuse vähendamisele.

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 15**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 2 o (uus)**

(2 o) *Kokkuleppe täiendused peaksid aitama tagada täieliku kooskõla Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 208, et toetada üldise eesmärgi saavutamist, milleks on demokraatia ja õigusriigi kujundamine ja tugevdamine ning inimõiguste ja põhivabaduste austamine. Seetõttu tuleks kokkuleppe ülevõtmisel liidu õigusesse kohaldada täiendavaid meetmeid, et tagada kokkuleppe ja liidu õiguse kooskõla.*

Muudatusettepanek 16**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 2 p (uus)**

(2 p) *Sotsiaalse ja keskkonnamõju hindamise meetodid, mis tagavad ekspordikrediidi nõuetest kinnipidamise, peaksid olema täielikult kooskõlas ELi säästva arengu strateegia, Cotonou lepingu ja Euroopa arengukonsensuse põhimõtetega, peaksid kajastama liidu kohustusi ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni raames ning seoses ÜRO aastatuhande arengueesmärkide saavutamise, ning hõlmama rahvusvahelistes lepingutes sisalduvaid sotsiaalseid, töö- ja keskkonnastandardeid.*

Muudatusettepanek 17**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 4**

(4) Seepärast tuleks otsus 2001/76/EÜ tunnistada kehtetuks ja asendada käesoleva otsusega koos selle **lisas** oleva kokkuleppe konsolideeritud ja läbivaadatud tekstiga ning otsus 2001/77/EÜ tuleks tunnistada kehtetuks,

(4) Seepärast tuleks otsus 2001/76/EÜ tunnistada kehtetuks ja asendada käesoleva määrusega koos selle **1. lisas** oleva kokkuleppe konsolideeritud ja läbivaadatud tekstiga ning otsus 2001/77/EÜ tuleks tunnistada kehtetuks.

Muudatusettepanek 18**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 1 – lõik 1**

Suuniseid, mis sisalduvad kokkuleppes riiklikult toetatava ekspordikrediidi suuniste kohta, kohaldatakse **ühenduses**.

Suuniseid, mis sisalduvad kokkuleppes riiklikult toetatava ekspordikrediidi suuniste kohta, kohaldatakse **liidus**.

Muudatusettepanek 19**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 1 a (uus)****Artikkel 1 a**

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku võtta vastu uus määrus käesoleva määruse kehtetuks tunnistamise ja asendamise kohta niipea kui võimalik pärast seda, kui OECD osapooled on kokku leppinud kokkuleppe uues versioonis, ja hiljemalt kahe kuu jooksul pärast selle jõustumist.

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 20
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 1 b (uus)

Artikkel 1 b
Liidus kohaldatavad lisameetmed läbipaistvuse ja aruandluse kohta on sätestatud käesoleva määruse 1a. lisas.

Muudatusettepanek 21
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 1 c (uus)

Artikkel 1 c
Nõukogu esitab igal aastal Euroopa Parlamendile ja komisjonile aruande riiklikult toetatava ekspordikrediidi suuniste kokkuleppe rakendamise kohta igas liikmesriigis.

Muudatusettepanek 22
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 1 d (uus)

Artikkel 1 d
Iga liikmesriigi ekspordikrediidiasutuse bilanss peab täielikult kajastama asutuse varasid ja kohustusi. Ekspordikrediidiasutuste bilansiväliste vahendite kasutamine tuleb muuta täielikult läbipaistvaks.
Ekspordikrediiti saanud ettevõtjad, välja arvatud VKEd, avaldavad igal aastal oma vastavad raamatupidamisandmed riikide kaupa.

Muudatusettepanek 23
Ettepanek võtta vastu määrus
1 a lisa (uus)

1 a. lisa
1) *Iga liikmesriik esitab Euroopa Parlamendile ja komisjonile iga-aastase tegevusaruande, ilma et see piiraks riiklike ekspordikrediidikavade üle järelevalvet teostavate liikmesriikide asutuste õigusi.*
Iga-aastane tegevusaruanne sisaldab järgmist teavet:
— *audit, mis hõlmab kõiki riiklike vahendeid ja programme, mille suhtes kokkulepet kohaldatakse, ja nende kooskõla asjaomase kokkuleppega, eelkõige selles sisalduva nõudega, et garantiipreemiad on riskipõhised ja katavad pikaajalises plaanis tegevuskulud;*
— *ülevaade aruandlusperioodi tähtsamatest sündmustest ja nende kooskõlast asjaomase kokkuleppega (loetledes uued kohustused, riskid, garantiipreemiad, makstud nõuded ja sissenõuded ning mehhanismid keskkonnariskide kalkuleerimiseks);*

Teisipäev, 5. aprill 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

— ülevaade liikmesriigi poliitikast, millega tagatakse, et ekspordikrediitide puhul keskkonna- ja sotsiaalküsimuste, inimõiguste, jätkusuutliku laenamise ja altkäemaksuvastase võitluse valdkonnas juhindutakse liidu arengueesmärkidest ja -poliitikast.

2) Komisjon esitab Euroopa Parlamendile iga-aastase tegevusaruande analüüsi, milles hinnatakse liikmesriikide tegevuse kooskõla liidu arengupoliitikaga ja kommenteeritakse üldiseid arenguid poliitikavaldkonnas.

3) Komisjon esitab Euroopa Parlamendile iga-aastase aruande mitmesuguste rahvusvahelist koostööd käsitlevate foorumite (sh OECD ja G-20) ja kolmandate riikidega toimuvate kahepoolsete kohtumiste (sh tippkohtumised ning partnerlus- ja koostöölepingute ja vabakaubanduslepingute suhtes peetavad läbirääkimised) raames tehtud pingutuste kohta, et kolmandad riigid ja ennekõike tärkava majandusega riigid kehtestaksid suunised oma ekspordikrediitiasutuste läbipaistvuse kohta, mis oleksid vähemalt samal tasemel OECD ühiste lähenemisviisidega.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Paranduseelarve nr 1/2011 projekt – III jagu – Komisjon

P7_TA(2011)0128

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon, mis käsitleb nõukogu seisukohta Euroopa Liidu 2011. aasta paranduseelarve projekti nr 1/2011 kohta, III jagu – Komisjon (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))

(2012/C 296 E/27)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 314, ning Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 106a;
 - võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust ⁽¹⁾, eriti selle artikleid 37 ja 38;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarvet, mis võeti lõplikult vastu 15. detsembril 2010. aastal ⁽²⁾;
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽³⁾;
 - võttes arvesse komisjoni 14. jaanuaril 2011. aastal esitatud Euroopa Liidu 2011. aasta paranduseelarve projekti nr 1/2011 (KOM(2011)0009);
 - võttes arvesse nõukogu 15. märtsi 2011. aasta seisukohta paranduseelarve projekti nr 1/2011 kohta (07704/2011 – C7-0072/2011);
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 75b ja 75e;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0115/2011),
- A. arvestades, et 2011. aasta üldeelarve paranduseelarve projekti nr 1/2011 eesmärk on võtta kasutusele ELi Solidaarsusfond 182,4 miljoni euro ulatuses kulukohustuste assigneeringute ja maksete assigneeringutena, et leevendada Poolas, Slovakkias, Tšehhis, Ungaris, Horvaatias ja Rumeenias toimunud tugevate vihmasadude tõttu tekkinud üleujutuste tagajärgi;
- B. arvestades, et paranduseelarve projekti nr 1/2011 eesmärk on ametlikult korrigeerida 2011. aasta eelarvet;
- C. arvestades, et 2011. aasta eelarvele lisatud ühisdeklaratsioonis maksete assigneeringute kohta nähti ette paranduseelarve esitamine, kui 2011. aasta eelarvesse kantud assigneeringud ei ole kulude katmiseks piisavad;
- D. arvestades, et nõukogu otsustas luua finantsmääruse artiklis 44 ette nähtud negatiivreservi;
- E. arvestades, et nõukogu otsus on ainult pragmaatiline ega ole mõeldud võimalike tulevikus tekkivate ettenägematute vajaduste jätkusuutlikuks ja finantsjuhtimise seisukohalt usaldusväärseks täitmiseks, mistõttu tuleks seda käsitleda ühekordse lahendusena;
- F. arvestades, et nõukogu kutsus komisjoni üles esitama võimalikult kiiresti negatiivreservi kasutusele võtmise ettepaneku;

⁽¹⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 68, 15.3.2011.

⁽³⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- G. arvestades, et peagi koostatav paranduseelarve projekt 2010. aasta ülejäägi eelarvesse kandmise kohta annab asjakohase ja õigeaegse võimaluse negatiivreservi kasutusele võtmiseks,
1. võtab paranduseelarve projekti nr 1/2011 teadmiseks;
 2. on seisukohal, et ELi Solidaarsusfondi vahendid tuleks pärast loodusõnnetusi võimalikult kiiresti kasutusele võtta ja rahalise abi taotluste menetlemine, ettepanekute hindamine ja koostamine ning asjaomaste eelarvedokumentide ja õigusaktide vastuvõtmine peaks toimuma tõhusalt ja kiiresti;
 3. kutsub komisjoni - ilma, et see piiraks komisjoni algatusõigust - finantsmääruse artiklis 15 sätestatu kohaselt kasutama paranduseelarve projekti 2010. aasta ülejäägi eelarvesse kandmise kohta, et negatiivreservi kasutusele võtta;
 4. kiidab nõukogu seisukoha paranduseelarve projekti nr 1/2011 kohta muutmata kujul heaks ning teeb presidendile ülesandeks kuulutada paranduseelarve nr 1/2011 lõplikult vastuvõetuks ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 5. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

ELi Solidaarsusfondi kasutuselevõtmine – 2010. aasta ülejutused Poolas, Slovakkias, Ungaris, Tšehhi Vabariigis, Horvaatias ja Rumeenias

P7_TA(2011)0129

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Euroopa Liidu solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktiga 26 (KOM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))

(2012/C 296 E/28)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2011)0010 – C7-0023/2011);
- võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 26;
- võttes arvesse nõukogu 11. novembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2012/2002 Euroopa Liidu solidaarsusfondi loomise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsiooni solidaarsusfondi kohta, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel;
- võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit ja regionaalarengukomisjoni arvamust (A7-0114/2011),

1. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 311, 14.11.2002, lk 3.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

2. tuletab meelde, et 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 26 on sätestatud, et kui assigneeringuid on võimalik ümber jaotada selles rubriigis, kus on vaja teha täiendavad kulutusi, arvestab komisjon seda vastava ettepaneku tegemisel;
3. märgib, et kui komisjon nõudis täiendavaid kulukohustusi ja makseid ELi solidaarsusfondi vajaduste katmiseks nii aasta alguses, ei leidnud ta võimalust ümberpaigutamiseks või ümberjaotamiseks asjaomaste rubriikide sees ja vahel;
4. on valmis kaaluma üldist maksete olukorda 2010. aasta eelarve täitumise kontekstis;
5. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
6. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.

LISA**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS**

Euroopa Liidu solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 26

(Käesoleva lisa teksti siinkohal ei avaldata, kuna see kattub lõpliku õigusaktiga, st otsusega 2011/286/EL.)

EÜ ja Komooride vaheline kalandusalane partnerluseping ***

P7_TA(2011)0130

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse ja Komoori Liidu vahelise kalandusalase partnerlusepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))

(2012/C 296 E/29)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (15572/2010);
- võttes arvesse protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse ja Komoori Liidu vahelise kalandusalase partnerlusepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) eelnõu (15571/2010);
- võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõikele 2 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C7-0020/2011);
- võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
- võttes arvesse kalanduskomisjoni soovitus ja eelarvekomisjoni ning arengukomisjoni arvamusi (A7-0056/2011),

Kolmapäev, 6. aprill 2011

1. annab nõusoleku protokollisõlmimiseks;
2. palub, et komisjon edastaks parlamendile Euroopa Ühenduse ja Komoori Liidu vahelise kalandusala partnerluslepingu artiklis 9 ette nähtud ühiskomitee koosolekute ja töö järeldused⁽¹⁾, protokollis artikli 7 lõikes 2 osutatud mitmeaastase valdkondliku kava ning iga-aastase hindamise tulemused; nõuab, et vaatleja rollis olevatele Euroopa Parlamendi esindajatele antaks võimalus osaleda ühiskomitee koosolekutel ja töös vastavalt lepingu artiklile 9; nõuab, et komisjon esitaks protokollis rakendamise viimasel aastal, enne kui algavad läbirääkimised lepingu pikendamise üle, Euroopa Parlamendile ja nõukogule ülevaate lepingu rakendamise kohta;
3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide ning Komoori Liidu valitsustele ja parlamentidele.

⁽¹⁾ Heaks kiidetud nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1563/2006 (ELT L 290, 20.10.2006, lk 6).

Vaidluste lahendamise kord, mida kohaldatakse seoses EÜ ja Jordaania vahelise assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa–Vahemere piirkonna lepinguga ***

P7_TA(2011)0131

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelise protokollis vormis lepingu, milles sätestatakse vaidluste lahendamise kord, mida kohaldatakse ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelise assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa–Vahemere piirkonna lepingu kaubandusala sätteid käsitlevate vaidluste suhtes, sõlmimise kohta (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))

(2012/C 296 E/30)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (13758/2010);
- võttes arvesse Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelise protokollis vormis lepingu eelnõu, milles sätestatakse vaidluste lahendamise kord, mida kohaldatakse ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelise assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa–Vahemere piirkonna lepingu kaubandusala sätteid käsitlevate vaidluste suhtes (13974/2010);
- võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 lõike 4 esimesele lõigule ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkti a alapunktile v (C7-0057/2011);
- võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
- võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni soovitusi (A7-0067/2011),

1. annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks;
2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Jordaania Hašimiidi Kuningriigi valitsusele ja parlamendile.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

ELi ja Maroko vaheline leping, milles sätestatakse vaidluste lahendamise kord ***

P7_TA(2011)0132

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vahelise lepingu, milles sätestatakse vaidluste lahendamise kord, sõlmimise kohta (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))

(2012/C 296 E/31)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (13754/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vahelise lepingu eelnõu, milles sätestatakse vaidluste lahendamise kord (13973/2010);
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 lõike 4 esimesele lõigule ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkti a alapunktile v (C7-0431/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
 - võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni soovitusi (A7-0066/2011),
1. annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Maroko Kuningriigi valitsusele ja parlamendile.

Vaidluste lahendamise kord, mida kohaldatakse seoses EÜ ja Egiptuse vahelise assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa – Vahemere piirkonna lepinguga ***

P7_TA(2011)0133

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Egiptuse Araabia Vabariigi vahelise protokollivormis lepingu, milles sätestatakse vaidluste lahendamise kord, mida kohaldatakse ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Egiptuse Araabia Vabariigi vahelise assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa–Vahemere piirkonna lepingu kaubandusalaseid sätteid käsitlevate vaidluste suhtes, sõlmimise kohta (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))

(2012/C 296 E/32)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (13762/2010);
- võttes arvesse Euroopa Liidu ja Egiptuse Araabia Vabariigi vahelise protokollivormis lepingu eelnõu, milles sätestatakse vaidluste lahendamise kord, mida kohaldatakse ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Egiptuse Araabia Vabariigi vahelise assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa–Vahemere piirkonna lepingu kaubandusalaseid sätteid käsitlevate vaidluste suhtes (13975/2010);

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 lõike 4 esimesele lõigule ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkti a alapunktile v (C7-0372/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
 - võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni soovitusi (A7-0068/2011),
1. annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Egiptuse Araabia Vabariigi valitsusele ja parlamendile.

Ukraina osalemine liidu programmides ***

P7_TA(2011)0134

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu partnerlus- ja koostöölepingu (millega luuakse partnerlus ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ja teiselt poolt Ukraina vahel) protokoll (milles käsitletakse Euroopa Liidu ja Ukraina vahelist raamlepingut Ukraina liidu programmides osalemise üldpõhimõtete kohta) sõlmimise kohta (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))

(2012/C 296 E/33)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (13604/2010);
 - võttes arvesse 14. juunil 1994. aastal sõlmitud partnerlus- ja koostöölepingu (millega luuakse partnerlus ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Ukraina vahel)⁽¹⁾ protokoll eelnõu, milles käsitletakse Euroopa Liidu ja Ukraina vahelist raamlepingut Ukraina liidu programmides osalemise üldpõhimõtete kohta (13962/2010);
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 114, 168, 169 ja 172, artikli 173 lõikele 3, artiklitele 188 ja 192 ning artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C7-0401/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81, artikli 90 lõiget 8 ja artikli 46 lõiget 1;
 - võttes arvesse väliskomisjoni soovitusi (A7-0063/2011),
1. annab nõusoleku protokoll sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Ukraina valitsusele ja parlamendile.

⁽¹⁾ EÜT L 49, 19.2.1998, lk 3.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Kalandustoodete importimine Gröönimaalt ***I

P7_TA(2011)0135

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus, millega kehtestatakse eeskirjad kalandustoodete, elusate kahepoolmeliste molluskite, okasnahksete, mantelloomade ja meritigude ning nende kõrvalsaaduste importimiseks Gröönimaalt Euroopa Liitu (KOM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))

(2012/C 296 E/34)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut nõukogule (KOM(2010)0176);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 203, mille alusel nõukogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C7-0136/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3, artikli 43 lõiget 2 ning artiklit 204;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 34 ainsat artiklit erikorra kohta Gröönimaa suhtes;
 - võttes arvesse õiguskomisjoni arvamust esitatud õigusliku aluse kohta;
 - võttes arvesse Itaalia senati poolt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete kohaldamist käsitleva protokoll nr 2 raames esitatud põhjendatud arvamust, mille kohaselt õigusakti ettepanek ei vasta subsidiaarsuse põhimõttele;
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 55 ja 37;
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A7-0057/2011),
1. võtab vastu esimese lugemise seisukoha alljärgnevas sõnastuses;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatab seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

P7_TC1-COD(2010)0097

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 6. aprillil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega kehtestatakse eeskirjad kalandustoodete, elusate kahepoolmeliste molluskite, okasnahksete, mantelloomade ja meritigude ning nende kõrvalsaaduste importimiseks Gröönimaalt Euroopa Liitu [ME 1]

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle **artikli 43 lõiget 2 ja artiklit 204**, [ME 2]**võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 34 ainsat artiklit erikorra kohta Gröönimaa suhtes**, [ME 3]

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides **seadusandliku tavamenetluse** [ME 2] kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Gröönimaa on loetletud Euroopa Liidu toimimise lepingu II lisa esitatud ülemeremaade ja -territooriumide loetelus. Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 198, on assotsieerimise eesmärk edendada ülemeremaade ja -territooriumide majanduslikku ja sotsiaalset arengut ning luua tihedad majandussidemed ülemeremaade ja -territooriumide ning ELi kui terviku vahel.
- (2) Taani ja Gröönimaa on taotlenud, et nõukogu 27. novembri 2001. aasta otsuse 2001/822/EÜ (ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise kohta Euroopa Ühendusega) ⁽³⁾ III lisa kohaselt Gröönimaalt pärit kalandustoodete, kahepoolmeliste molluskite, okasnahksete, mantelloomade ja meritigude ning nende kõrvalsaadustega (edaspidi „tooted“) kauplemist Euroopa Liidu ja Gröönimaa vahel lubataks vastavalt ELi sisekaubanduse eeskirjadele.
- (3) On asjakohane, et lisaks kalandustooteturu ühise korralduse eeskirjadele toimuks kõnealune kaubandus ka kooskõlas Euroopa Liidu õigusaktides sätestatud Euroopa Liidu loomatervise ja toiduohutuse eeskirjadega.
- (4) Seepärast peaksid Taani ja Gröönimaa tagama, et Gröönimaalt Euroopa Liitu lähetatavad kaubasaadetised vastaksid Euroopa Liidus kehtivatele loomatervise ja toiduohutuse ning kalandustooteturu ühise korralduse eeskirjadele. Tingimustele vastavad sööda- ja toidukäitlejad tuleks registreerida ja loetleda vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ELT...⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seisukoht.⁽³⁾ EÜT L 314, 30.11.2001, lk 1.⁽⁴⁾ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- (5) Gröönimaa pädev asutus on esitanud komisjonile ametliku kinnituse asjaomaste toodete suhtes kehtivate Euroopa Liidu eeskirjade ja loomatervise nõuete täitmise kohta. Kõnealune kinnitus hõlmab eelkõige sätete, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 1774/2002 (milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad),⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 853/2004 (millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad)⁽²⁾ ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiiviga 2006/88/EÜ (vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavate veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta),⁽³⁾ kohaldamist ning sisaldab kohustust järgida ELi sisekaubanduse eeskirju.
- (6) Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiviga 96/23/EÜ (millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes)⁽⁴⁾ nähakse ette vesiviljelusloomi käsitleva riikliku kontrollimiskava koostamist. Seega tuleks kõnealuseid sätteid kohaldada ka Gröönimaa suhtes.
- (7) Selleks et lubada toodete importi Gröönimaalt Euroopa Liitu kooskõlas Euroopa Liidu õigusaktides sätestatud ELi sisekaubanduse eeskirjadega, peavad Taani ja Gröönimaa võtma kohustuse tagada asjaomaste sätete ülevõtmise ja rakendamise Gröönimaal enne **käesoleva määruse [AM 1]** vastuvõtmise kuupäeva. Taani ja Gröönimaa peavad võtma kohustuse tagada, et kolmandatest riikidest Gröönimaale imporditud asjaomased tooted vastavad Euroopa Liidu loomatervise ja toiduohutuse eeskirjadele. Gröönimaa piirikontrollipunktides tehtav veterinaarkontroll peab toimuma kooskõlas nõukogu 18. detsembri 1997. aasta direktiiviga 97/78/EÜ, milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate toodete veterinaarkontrolli põhimõtted⁽⁵⁾. Piirikontrollipunktides korraldatakse veterinaarkontroll tihedas koostöös tolliametnikega. Nimetatud kohustuse lihtsustamiseks on asjakohane esitada pädevatele asutustele asjaomased viited kombineeritud nomenklatuurile (CN), mis on sätestatud nõukogu 17. aprilli 2007. aasta otsuse nr 2007/275/EÜ (milles käsitletakse nõukogu direktiivide 91/496/EMÜ ja 97/78/EÜ alusel piiripunktides kontrollitavate loomade ja toodete loetelusid)⁽⁶⁾ I lisas.
- (8) Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiviga 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle⁽⁷⁾, on ette nähtud juurutada veterinaarasutusi ühendav arvutisüsteem (TRACES), mille peamine eesmärk on hõlbustada loomatervise ja -heaoluga seotud teabe kiiret vahetamist pädevate asutuste vahel. Komisjoni 30. märtsi 2004. aasta otsusega 2004/292/EÜ TRACES süsteemi⁽⁸⁾ kasutuselevõtmise kohta on ette nähtud, et liikmesriigid peavad kasutama TRACES süsteemi alates 1. aprillist 2004. TRACES on olulise tähtsusega loomade ja loomsete saaduste tõhusaks järelevalveks ning seega tuleks süsteemi kasutada ka Gröönimaal toimuva kaupade liikumise ja kaubandusega seotud andmete edastamiseks.
- (9) Nõukogu 21. detsembri 1982. aasta direktiivis 82/894/EMÜ (ühendusesisesese loomahaigustest teatamise kohta)⁽⁹⁾ loetletud loomahaiguste puhangutest tuleb komisjonile teatada loomahaigustest teatamise süsteemi (ADNS) kaudu kooskõlas komisjoni 1. märtsi 2005. aasta otsusega 2005/176/EÜ, milles sätestatakse loomahaigustest teatamise kodeeritud vorm ja koodid vastavalt nõukogu direktiivile 82/894/EMÜ⁽¹⁰⁾. Kõnealuseid sätteid tuleks asjaomaste toodete suhtes kohaldada ka Gröönimaal.

(1) EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1.

(2) ELT L 139, 30.4.2004, lk 55.

(3) ELT L 328, 24.11.2006, lk 14.

(4) EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10.

(5) EÜT L 24, 30.1.1998, lk 9.

(6) ELT L 116, 4.5.2007, lk 9.

(7) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29.

(8) ELT L 94, 31.3.2004, lk 63.

(9) EÜT L 378, 31.12.1982, lk 58.

(10) ELT L 59, 5.3.2005, lk 40.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- (10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused, ⁽¹⁾ on loodud kiirhoiatussüsteem, mille abil teatakse toidust või söödast tulenevast riskist, mis on inimeste tervisele vahetult või kaudselt seotud (RASFF). Kõnealuseid sätteid tuleks asjaomaste toodete suhtes kohaldada ka Gröönimaal.
- (11) Enne kui Gröönimaa saab hakata teostama kolmandatest riikidest Gröönimaale toodud kaupade veterinaarkontrolli, peab EL kontrollima Gröönimaal, et asjaomane piirikontrollipunkt (asjaomased piirikontrollipunktid) vastaks nõuetele, mis on sätestatud direktiivis 97/78/EÜ, komisjoni 22. jaanuari 2004. aasta määruses (EÜ) nr 136/2004 (milles sätestatakse kolmandatest riikidest imporditud kaupade veterinaarkontrolli kord ühenduse piiripunktides) ⁽²⁾ ja komisjoni 21. novembri 2001. aasta otsuses 2001/812/EÜ (milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate toodete veterinaarkontrolli eest vastutavate piiripunktide heakskiitmise nõuded) ⁽³⁾.
- (12) Kui asjaomase kontrollimise tulemused on positiivsed, loetletakse Gröönimaa piirikontrollipunktid komisjoni 28. septembri 2009. aasta otsuses 2009/821/EÜ, millega koostatakse loetelu heakskiidetud piirikontrollipunktidest, sätestatakse teatavad eeskirjad komisjoni veterinaareksperptide tehtava kontrolli kohta ja määratakse kindlaks veterinaarasutused süsteemis TRACES ⁽⁴⁾. Gröönimaale ja Euroopa Liitu toodud kalandustoodete tõhusa järelevalve tagamiseks on asjakohane, et **käesolevat määrust [AM 1]** kohaldataks kohe pärast Gröönimaa piirikontrollipunktide loetlemist komisjoni otsuses 2009/821/EÜ.
- (13) **Käesoleva määruse [AM 1]** rakendamiseks vajalikud meetmed tuleb vastu võtta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusele (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes ⁽⁵⁾,

ON VASTU VÕTNUD **KÄESOLEVA MÄÄRUSE [AM 1]**:

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

Käesolevat määrust [AM 1] kohaldatakse Gröönimaalt pärit või esmalt Gröönimaale ja sealt Euroopa Liitu toodud kalandustoodete, kahepoolmeliste molluskite, okasnahksete, mantelloomadete ja meritigude ning nende kõrvalsaaduste („edaspidi tooted”) suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses [AM 1] kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „kahepoolmelised molluskid” – molluskid, nagu need on määratletud määruse (EÜ) nr 853/2004 I lisa punktis 2.1;
- b) „kalatooted” – tooted, nagu need on määratletud määruse (EÜ) nr 853/2004 I lisa punktis 3.1;
- c) „kõrvalsaadused” – kalandustoodetest, kahepoolmelistest molluskitest, okasnahksetest, mantelloomadest ja meritigudest saadud loomsed kõrvalsaadused, nagu need on määratletud määruse (EÜ) nr 1774/2002 artikli 2 lõike 1 punktis a.
- d) „Gröönimaalt pärit tooted” – tooted, nagu need on määratletud otsuse 2001/822/EÜ III lisas.

⁽¹⁾ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 21, 28.1.2004, lk 11.

⁽³⁾ EÜT L 306, 23.11.2001, lk 28.

⁽⁴⁾ ELT L 296, 12.11.2009, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Artikkel 3

Gröönimaa ja Euroopa Liidu vahelist kalandustoodete, elusate kahepoolmeliste molluskite, okasnahksete, mantelloomade ja meritigude ning nende kõrvalsaadustega kauplemist käsitlevad üldeeskirjad

1. Liikmesriigid lubavad importida Euroopa Liitu Gröönimaalt saabuvalid tooteid, vastavalt ELi sisekaubandust käsitlevatele Euroopa Liidu õigusaktidele.
2. Toodete importimisel Euroopa Liitu peavad olema täidetud järgmised tingimused:
 - a) Gröönimaa tagab loomatervise, toiduohutuse ning kalandustooteturu ühist korraldust käsitlevates Euroopa Liidu õigusaktides sätestatud asjaomaste toodete suhtes kehtivate eeskirjade tõhusa ülevõtmise ja rakendamise;
 - b) Taani ja Gröönimaa pädevad asutused koostavad ja ajakohastavad registreeritud sööda- ja toidukäitlejate loetelu koosõlas määruse (EÜ) nr 882/2004 artikliga 31;
 - c) Gröönimaalt Euroopa Liitu lähetatavad kaubasaadetised vastavad eeskirjadele, mis on sätestatud loomatervise, toiduohutuse ning kalandustooteturu ühist korraldust käsitlevates Euroopa Liidu õigusaktides;
 - d) toodete importimisel Gröönimaale kohaldatakse nõuetekohaselt loomatervise, toiduohutuse ning kalandustooteturu ühist korraldust käsitlevates Euroopa Liidu õigusaktides sätestatud eeskirju.

Artikkel 4

Vesiviljelusloomade kontrollikava

Koosõlas direktiiviga 96/23/EÜ esitavad Taani ja Gröönimaa komisjonile kinnitamiseks Gröönimaa kontrollikavad jääkide ja ainete kindlakstegemiseks vesiviljelusloomadel.

Artikkel 5

Kolmandatest riikidest Gröönimaale imporditud toodete kontroll

1. Kolmandatest riikidest Gröönimaale toodud kaubasaadetiste veterinaarkontroll toimub direktiivis 97/78/EÜ sätestatud eeskirjade kohaselt.

Kõnealuse veterinaarkontrolli hõlbustamiseks esitab komisjon Taani ja Gröönimaa pädevatele asutustele toodetega seotud viited komisjoni otsuse 2007/275/EÜ I lisas loetletud kombineeritud nomenklatuuri koodidele.

2. Gröönimaa piirikontrollipunktidega seotud ettepanekud esitatakse komisjonile kinnitamiseks koosõlas direktiivi 97/78/EÜ artikli 6 lõikega 2.

Gröönimaa heakskiidetud piirikontrollipunktide loetelu lisatakse liikmesriikide piirikontrollipunktide loetelusse, mis on heaks kiidetud koosõlas direktiividega 91/496/EMÜ ja 97/78/EÜ.

Artikkel 6

Infosüsteemid

1. Koosõlas otsusega 2004/292/EÜ esitatakse Gröönimaal kaupade liikumist ja kaubandust käsitlevad andmed taani keeles TRACES süsteemi kaudu.
2. Koosõlas direktiiviga 82/894/EMÜ ja otsusega 2005/176/EÜ teatakse Gröönimaal asuvate toodetega seotud veeloomade haigustest ADNS süsteemi kaudu.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

3. Gröönimaal asuvate toodetega seotud vahetutest või kaudsetest riskidest inimeste tervisele teatatakse RASFF süsteemi kaudu, mis on loodud määrusega (EÜ) nr 178/2002.

Artikkel 7

Eraldusmärgis

Kooskõlas määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa punktis I(B) sätestatud eeskirjadega märgistatakse Gröönimaalt Euroopa Liitu lähetatud kaubasaadetised Gröönimaa eraldusmärgisega GL.

Artikkel 8

Kinnitus *käesolevas määruses* [AM 1] sätestatud tingimuste **täitmise kohta**

Taani ja Gröönimaa esitavad enne artiklis 11 nimetatud **käesoleva määruse** [AM 1] kohaldamiskuupäeva kirjaliku kinnituse, et **käesoleva määruse** [AM 1] kohaldamiseks on võetud vajalikud meetmed.

Artikkel 9

Rakendusmeetmed

Käesoleva määruse [AM 1] rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artiklis 10 osutatud korras

Artikkel 10

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 178/2002 artikliga 58 asutatud toiduahela ja loomatervishoiu alaline komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 11

Jõustumine ja kohaldatavus

Käesolev määrus [AM 1] jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides. [AM 1]

Määrust kohaldatakse alates Gröönimaa esimese piirikontrollipunkti loetlemisest otsuses 2009/821/EÜ.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Rahvusvahelise kaitse andmine ja äravõtmine ***I

P7_TA(2011)0136

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv liikmesriikides rahvusvahelise kaitse andmise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta (uuestisõnastamine) (KOM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(2012/C 296 E/35)

(Seadusandlik tavamenetlus – uuesti sõnastamine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2009)0554);
- võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 251 lõiget 2 ja artikli 63 esimese taande punkti 1 alapunkti d ja punkti 2 alapunkti a, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C7-0248/2009);
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Lissaboni lepingu jõustumise mõju käimasolevatele institutsioonidevahelistele otsustamismenetlustele” (KOM(2009)0665);
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3 ning artikli 78 lõiget 2;
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 28. aprilli 2010. aasta arvamust ⁽¹⁾;
- võttes arvesse 28. novembri 2001. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet õigusaktide uuesti sõnastamise tehnika süstemaatilise kasutamise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 10. märtsi 2009. aasta resolutsiooni Euroopa ühise varjupaigasüsteemi tuleviku kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 3 saadetud õiguskomisjoni 2. veebruari 2010. aasta kirja kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonile;
- võttes arvesse kodukorra artikleid 87 ja 55;
- võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit (A7-0085/2011),

A. arvestades, et Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni õigusteenistuste konsultatiivse töörühma arvamuse kohaselt ei sisalda kõnealune ettepanek muid sisulisi muudatusi peale nende, mis on ettepanekus esile toodud, ning arvestades, et varasemate õigusaktide muutmata sätete ning nimetatud muudatuste kodifitseerimise osas piirdub ettepanek üksnes kehtivate õigusaktide kodifitseerimisega ilma sisuliste muudatusteta,

1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha, võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni õigusteenistuste konsultatiivse töörühma soovitusi;
2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;

⁽¹⁾ ELT C 18, 19.1.2011, lk 85.

⁽²⁾ EÜT C 77, 28.3.2002, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 87 E, 1.4.2010, lk 10.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

P7_TC1-COD(2009)0165

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 6. aprillil 2011. Aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL liikmesriikides rahvusvahelise kaitse andmise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta (uuestisõnastamine)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 78 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides kooskõlas seadusandliku tavamenetlusega ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 1. detsembri 2005. aasta direktiivi 2005/85/EÜ (liikmesriikides pagulasseisundi omistamise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta) ⁽³⁾ tuleb teha mitmeid olulisi muudatusi. Selguse huvides tuleks nimetatud direktiiv uuesti sõnastada.
- (2) Ühine varjupaigapoliitika, sealhulgas Euroopa ühine varjupaigasüsteem, on osa Euroopa Liidu eesmärgist luua järk-järgult vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala, mis on avatud isikutele, kes neist sõltumatute asjaolude tõttu taotlevad õiguspäraselt kaitset liidus.
- (3) Oma erakorralisel kohtumisel Tampere 15. ja 16. oktoobril 1999 otsustas Euroopa Ülemkogu püüelda sellise Euroopa ühise varjupaigasüsteemi loomise poole, mis põhineb pagulaste seisundit käsitleva 28. juuli 1951. aasta Genfi konventsiooni (mida on muudetud 31. jaanuari 1967. aasta New Yorgi protokolliga, edaspidi „Genfi konventsioon“) täielikul kohaldamisel, millega kinnitatakse tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet ja tagatakse, et kedagi ei sunnita naasma riiki, kus teda ohustab tagakiusamine.
- (4) Tampere kohtumise järeldustes on sätestatud, et Euroopa ühine varjupaigasüsteem peaks lühikeses perspektiivis hõlmama liikmesriikides õiglaste ja tõhusate varjupaigamenetluste ühiseid nõudeid ning pikas perspektiivis ühenduse õigusakte, mille tulemuseks on ühine varjupaigamenetlus Euroopa Ühenduses.
- (5) Direktiiv 2005/85/EÜ oli esimene varjupaigamenetlusi käsitlev meede.
- (6) Euroopa ühise varjupaigasüsteemi loomise esimene etapp on praeguseks lõpule viidud. Euroopa Ülemkogu võttis 4. novembri 2004. aasta kohtumisel vastu Haagi programmi, milles seatakse vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval alal rakendatavad eesmärgid aastateks 2005-2010. Seepärast kutsuti Haagi programmis Euroopa Komisjoni üles lõpetama esimese etapi õigusaktide hindamine ning esitama teise etapi õigusaktid ja meetmed nõukogule ja Euroopa Parlamendile eesmärgiga need enne 2010. aastat vastu võtta. Haagi programmi kohaselt on taotletavaks eesmärgiks seoses Euroopa ühise varjupaigasüsteemi loomisega ühise varjupaigamenetluse ja ühtse pagulasseisundi kehtestamine kogu Euroopa Liidus.

⁽¹⁾ ELT C 18, 19.1.2011, lk 85.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seisukoht.

⁽³⁾ ELT L 326, 13.12.2005, lk 13.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- (7) Euroopa Ülemkogu märkis 16. oktoobril 2008. aastal vastuvõetud Euroopa sisseände- ja varjupaigapaktis, et liikmesriigiti esineb endiselt märkimisväärsed erinevusi kaitse tagamises, ning kutsus üles tegema uusi algatusi, sealhulgas esitama ettepaneku ühiseid tagatise sisaldava ühtse varjupaigamenetluse kehtestamiseks, et viia lõpule Haagi programmis ette nähtud Euroopa ühise varjupaigasüsteemi loomine.
- (8) **Vaja on muu hulgas** kasutada Euroopa Pagulasfondi ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti vahendeid, et piisavalt toetada liikmesriikide jõupingutusi Euroopa ühise varjupaigasüsteemi teises etapis kehtestatud nõuete rakendamisel, eelkõige nende liikmesriikide jõupingutusi, kelle varjupaigasüsteem on eelkõige riigi geograafilise asendi või demograafilise olukorra tõttu sattunud erilise ja ebaproportsionaalse surve alla. **Liikmesriikides, mis võtavad vastu oma rahvaarvu suhtes ebaproportsionaalselt suure arvu varjupaigataotlusi, tuleb koheselt vastavalt kasutusele võtta Euroopa Pagulasfondi ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti finantstoetused ja administratiivsed/tehnilised toetused, et neil riikidel oleks võimalik täita käesoleva direktiivi sätteid.** [ME 1]
- (9) Selleks et tagada taotlejate direktiivi [...] /.../EL] [miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada rahvusvahelise kaitse saaja staatus, ja antava kaitse sisu kohta (edaspidi „miinimumnõuete direktiiv”) kohase rahvusvahelise kaitse vajaduste ulatuslik ja tõhus hindamine, peaks rahvusvahelise kaitse andmise menetlust reguleeriv liidu raamistik põhinema ühtse varjupaigamenetluse põhimõttel.
- (10) Käesoleva direktiivi peaesmärk on töötada välja liikmesriikides rahvusvahelise kaitse andmise ja äravõtmise menetluse veelgi täpsemad miinimumnõuded eesmärgiga luua liidus ühine varjupaigamenetlus.
- (11) Rahvusvahelise kaitse andmise ja äravõtmise menetluste eeskirjade ühtlustamine peaks aitama piirata rahvusvahelise kaitse taotlejate edasist liikumist ühest liikmesriigist teise, mis on põhjustatud erinevustest õigusraamistikutes, ning looma samaväärsed tingimused direktiivi [...] /.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] kohaldamiseks liikmesriikides.
- (12) Miinimumnõuete olemusest tulenevalt peaks liikmesriikidel olema õigus kehtestada või säilitada kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute suhtes, kes paluvad liikmesriigilt rahvusvahelist kaitset, soodsamad sätteid, kui selline taotlus on esitatud põhjusel, et asjaomane isik vajab rahvusvahelist kaitset direktiivi [...] /.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] tähenduses.
- (13) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest. Eelkõige püütakse käesoleva direktiiviga edendada harta artiklite 1, 4, 18, 19, 21, 24 ja 47 kohaldamist ning sellest tuleks lähtuda ka direktiivi rakendamisel. [ME 2]
- (14) Käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate isikute kohtlemisel on liikmesriigid seotud kohustustega, mis tulenevad rahvusvahelistest õigusaktidest, millega nad on ühinenud.
- (15) **Liikmesriigid on kohustatud täielikult järgima tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet ja varjupaigaõigust, mis hõlmab juurdepääsu varjupaigamenetlusele iga inimese puhul, kes soovib varjupaika taotleda ning kes viibib nende jurisdiktsioonis, sealhulgas need, kes on liidu või liikmesriigi organi tõhusa kontrolli all.** [ME 3]
- (16) On oluline, et rahvusvahelise kaitse taotluste kohta tehakse otsused asjaolude põhjal ja seda teevad esmatasandil ametiasutused, kelle personalil on vastavad teadmised ning kes saab varjupaiga- ja pagulaste alast koolitust. [ME 4]

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- (17) Rahvusvahelise kaitse taotluse kohta võimalikult kiiresti otsuse tegemine, ilma et see piiraks taotluse piisavat ja täielikku läbivaatamist, on nii liikmesriikide kui ka rahvusvahelise kaitse taotlejate huvides.
- (18) Avaliku korra mõiste võib muu hulgas hõlmata süüdimõistmist raske kuriteo eest.
- (19) Selleks et tunnistada kaitset vajav isik nõuetekohaselt pagulaseks Genfi konventsiooni artikli 1 tähenduses või täiendava kaitse saamise nõuetele vastavaks isikuks, peaks igal taotlejal olema tegelik juurdepääs menetlusele, võimalus teha koostööd ja nõuetekohaselt suhelda pädevate ametiasutustega, et esitada oma juhtumi kohta asjakohaseid asjaolusid, ning **tõhusad** menetlustagatised oma juhtumi menetlemiseks kõikides etappides. Lisaks sellele peaks rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise menetlus üldjuhul andma taotlejale vähemalt õiguse jääda riiki, kuni menetlev ametiasutus teeb **lõpliku** otsuse, ning eitava otsuse korral piisavalt aega õiguskaitsevahendite leidmiseks ning, **nii kauaks kui pädev kohus loa annab**, õiguse kasutada tõlgi teenuseid oma juhtumi esitamisel, kui ametiasutused temaga vestlevad; võimaluse suhelda ÜRO pagulaste ülemvoliniku esindajaga ja organisatsioonidega, kes nõustavad rahvusvahelise kaitse taotlejaid; õiguse saada nõuetekohaselt teada otsusest, selle faktilistest ja õiguslikest asjaoludest; võimaluse konsulteerida õigusnõustajaga või muu nõustajaga; ning õiguse saada teavet oma juriidilise staatuse kohta menetluse otsustavatel etappidel keeles, millest taotleja **saab aru või** kõigi eelduste kohaselt **peaks** aru saama, ning eitava otsuse korral õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus. [ME 5]
- (20) Selleks et tagada tegelik juurdepääs taotluse läbivaatamise menetlusele, peaksid ametnikud, kellel on esimene kontakt rahvusvahelist kaitset taotleva isikuga, eelkõige ametnikud, kes valvavad maismaa- või merepiiri või teostavad piirikontrolli, saama juhised ja vajaliku koolituse rahvusvahelise kaitse taotluse nõuetele vastavuse tuvastamiseks, **registreerimiseks ja menetlevale asutusele edastamiseks**. Nad peaksid olema võimelised andma kolmanda riigi kodanikule või kodakondsuseta isikule, kes on liikmesriigi territooriumil, sealhulgas piiril, territoriaalvetes või transiiditsoonis, ja soovib taotleda rahvusvahelist kaitset, kogu asjakohase teabe rahvusvahelise kaitse taotluse esitamise kohta ja viisi kohta. Kui selline isik asub liikmesriigi territoriaalvetes, tuleks ta maismaale toimetada ja tema taotlus käesoleva direktiivi kohaselt läbi vaadata. [ME 6]
- (21)) Lisaks tuleks selliste haavatavate taotlejate nagu alaealiste, saatjata alaealiste, **rasedate**, piinamise või vägistamise või muu jõhkra vägivalla, **nagu soolise vägivalla ja kahjulike tavade** ohvriks langenud isikute ja puudega isikute jaoks kehtestada konkreetsed menetlustagatised, et luua tingimused nende tegelikuks juurdepääsuks menetlustele ja rahvusvahelise kaitse taotluse põhjendamiseks vajalike dokumentide esitamiseks. [ME 7]
- (22) Riiklikud meetmed, milles käsitletakse piinamise või muude jõhkra füüsilise või vaimse vägivalla, sealhulgas seksuaalse vägivalla aktide sümptomite ja tunnuste tuvastamist ja dokumenteerimist käesoleva direktiiviga hõlmatud menetluste raames, peaksid muu hulgas tuginema piinamise ja muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise või karistamise tõhusa uurimise ja dokumenteerimise käsiraamatule (Istanbuli protokoll).
- (23) Selleks et tagada nais- ja meessoost taotlejate võrdõiguslikkus, peaks taotluse läbivaatamise menetlus olema sootundlik. Eelkõige tuleks vestlus korraldada viisil, mis võimaldaks nii nais- kui ka meessoost taotlejal **soovi korral** rääkida oma varasematest soolise tagakiusamise kogemustest **samasoolisele küsitlejale, kes on läbinud soolise tagakiusamise teemaliste vestlustega seotud erikoolituse**. Sooküsimusega seotud kaebuste keerukust tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta menetlustes, mis hõlmavad turvalise kolmanda riigi, turvalise päritoluriigi või korduvate taotluste mõistet. [ME 8]

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- (24) Käesoleva direktiivi rakendamisel on liikmesriikide esmaseks kohuseks lähtuda kooskõlas ÜRO 1989. aasta lapse õiguste konventsiooniga lapse huvidest.
- (25) Rahvusvahelise kaitse vajaduste hindamise menetlus tuleks korraldada viisil, mis võimaldaks **menetlevatel** ametiasutustel rahvusvahelise kaitse taotlusi põhjalikult läbi vaadata. [ME 9]
- (26) Kui taotleja esitab korduva taotluse ilma uusi tõendeid või väiteid esitamata, oleks ebaraportsoonaalne kohustada liikmesriike läbivaatamismenetlust täies ulatuses uuesti korraldama. Sellisel juhul peaksid liikmesriigid olema võimelised lükkama taotluse tagasi põhjusel, et see on *res judicata* põhimõtte kohaselt vastuvõetamatu.
- (27) Paljud rahvusvahelise kaitse taotlused esitatakse liikmesriigi piiril või transiiditsoonis enne taotleja riiki lubamise otsust. Liikmesriigid peaksid olema võimelised sätestama taotluse vastuvõetavuse ja/või sisulise läbivaatamise korra, mis võimaldaks otsustada tema piiril või transiiditsoonis esitatud taotluse üle.
- (28) Rahvusvahelise kaitse taotluse põhjendatuse oluliseks teguriks on taotleja turvalisus tema päritoluriigis. Kui kolmandat riiki võib pidada turvaliseks päritoluriigiks, peaksid liikmesriigid olema võimelised tunnistama selle turvaliseks ja eeldama selle turvalisust konkreetse taotleja jaoks, välja arvatud juhul, kui taotleja esitab vastuväiteid.
- (29) Arvestades kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute pagulaseks tunnistamise ühtlustamise taset, tuleks kehtestada ühised tingimused kolmandate riikide tunnistamiseks turvalisteks päritoluriikideks.
- (30) Kolmanda riigi tunnistamine turvaliseks päritoluriigiks käesoleva direktiivi tähenduses ei saa selle riigi kodanikele tagada absoluutset turvalisust. Oma olemuse tõttu saab sellise tunnistamise aluseks oleva hinnangu andmisel võtta arvesse üksnes asjaomase riigi tsiviil-, õiguslikku ja poliitilist olukorda ning seda, kas asjaomases riigis tagakiusamise, piinamise või ebainimliku või alandava kohtlemise või karistamise eest vastutavaks tunnistatud inimeste suhtes kohaldatakse sanktsioone ka tegelikult. Sellel põhjusel on oluline, et kui taotleja esitab mõjuvad põhjused, miks asjaomast riiki ei saa pidada tema jaoks turvaliseks, ei ole tema puhul enam asjakohane käsitada seda riiki turvalisena.
- (31) Liikmesriigid peaksid vaatama läbi kõikide taotluste sisu, st hindama, kas taotleja vastab rahvusvahelise kaitse saamise nõuetele vastavalt direktiivile [.../.../EL] [miinimumnõuete direktiiv], kui käesolevas direktiivis ei sätestata teisiti, eelkõige juhul, kui on **võimalik tagada**, et teine riik vaatab taotluse läbi või tagab **tõhusa** kaitse. Eriti ei tohiks liikmesriike kohustada hindama rahvusvahelise kaitse taotluse sisu, kui esimene varjupaigariik on taotlejale andnud pagulasseisundi või muul moel **kättesaadava ja tõhusa** kaitse ja taotleja lubatakse sellesse riiki tagasi. **Liikmesriigid peaksid nii toimima vaid juhul, kui asjaomane taotleja on nimetatud kolmandas riigis väljaspool ohtu.** [ME 10]
- (32) Liikmesriike ei tohiks samuti kohustada hindama rahvusvahelise kaitse taotluse sisu, kui siseriiklikus õiguses määratletud piisava sideme tõttu kolmanda riigiga on põhjust eeldada, et taotleja taotleb kaitset nimetatud kolmandalt riigilt, ning on põhjust arvata, et taotlejal lubatakse siseneda sellesse riiki või lubatakse ta sinna tagasi. Liikmesriigid peaksid tegutsema lähtuvalt sellest üksnes siis, kui asjaomane taotleja oleks kõnealuses kolmandas riigis kaitstud. Taotlejate edasise liikumise vältimiseks ühest liikmesriigist teise tuleks kehtestada ühised põhimõtted, mille alusel liikmesriigid saavad kolmandat riiki turvaliseks pidada või tunnistada.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- (33) Seoses pagulasseisundi või täiendava kaitse seisundi äravõtmisega peaks liikmesriik tagama, et rahvusvahelise kaitsega kaasnevaid hüvesid kasutatavaid isikuid teavitatakse nõuetekohaselt nende seisundi võimalikust uuesti läbivaatamisest ning et neil on võimalus esitada oma seisukoht enne, kui ametiasutused võivad teha põhjendatud otsuse nende seisundi äravõtmiseks.
- (34) Asjaolu, et otsuseid rahvusvahelise kaitse taotlemise ja pagulasseisundi või täiendava kaitse seisundi äravõtmise kohta saab kohtus tulemuslikult vaidlustada, peegeldab liidu õiguse üldpõhimõtet.
- (35) Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 72 ei mõjuta käesolev direktiiv nende kohustuste täitmist, mis on liikmesriikidel avaliku korra säilitamiseks ja sisejulgeoleku kaitsmiseks.
- (36) Käesolev direktiiv ei käsitle liikmesriikide vahelisi menetlusi, mida reguleerib määrus (EL) nr [.../...], [millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (Dublini määrus)].
- (37) Taotlejad, kelle suhtes kohaldatakse määrust (EL) nr [.../...] [Dublini määrus], peaksid saama tugineda käesolevas direktiivis sätestatud üldpõhimõtetele ja tagatistele ning kasutada kõnealuse määruse kohaseid eritagatiseid.
- (38) Käesoleva direktiivi rakendamist tuleks korrapäraselt hinnata.
- (39) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, milleks on rahvusvahelise kaitse andmise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kehtestamine liikmesriikides, ei suuda liikmesriigid piisaval määral saavutada ning meetme ulatuse ja mõju tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (40) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokollis artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (41) Käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise kohustus peaks piirduma sätetega, mille sisu on võrreldes direktiiviga 2005/85/EÜ muudetud. Kohustus võtta üle muutmata sätted tuleneb direktiivist 2005/85/EÜ.
- (42) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide kohustusi, mis on seotud II lisa B osas nimetatud direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtajaga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva direktiivi eesmärk on kehtestada liikmesriikides direktiivi .../.../EL [miinimumnõuete direktiiv] kohase rahvusvahelise kaitse andmise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuded.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „Genfi konventsioon” – 28. juuli 1951. aasta pagulasseisundi konventsioon, mida on muudetud 31. jaanuari 1967. aasta New Yorgi protokolliga;
- b) „taotlus” või „rahvusvahelise kaitse taotlus” – kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku selline taotlus kaitse saamiseks liikmesriigilt, mida võib käsitada pagulasseisundi või täiendava kaitse taotlemisena, kusjuures ei taotleta sõnaselgelt väljapoole direktiivi [...] EL] [miinimumnõuete direktiiv] reguleerimisala jäävat muud liiki kaitset, mida saab eraldi taotleda;
- c) „taotleja” või „rahvusvahelise kaitse taotleja” – kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik, kes on esitanud rahvusvahelise kaitse taotluse, mille kohta ei ole lõplikku otsust veel tehtud;
- d) „erivajadustega taotleja” – taotleja, kes vajab oma vanuse, soo, **seksuaalse sättumuse, soolise identiteedi**, puude, **füüsilise või vaimse haiguse** või kogetud piinamise, vägistamise või muu jõhkra psühholoogilise, füüsilise või seksuaalse vägivalla tõttu eritagatise, et kasutada käesoleva direktiivi kohaseid õigusi ja täita käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi; [ME 13]
- e) „lõplik otsus” – otsus selle kohta, kas kolmanda riigi kodanikule või kodakondsuseta isikule antakse pagulasseisund või täiendava kaitse seisund direktiivi [...] EL] [miinimumnõuete direktiiv] alusel, ning mille suhtes ei kohaldata enam käesoleva direktiivi V peatükist tulenevat õiguskaitsevahendit, olenemata sellest, kas õiguskaitsevahendil on toime, mis võimaldab taotlejal jääda asjaomasesse liikmesriiki kuni otsuse tegemiseni;
- f) „menetlev ametiasutus” – liikmesriigi kohtulaadne ametiasutus või haldusorgan, kes vastutab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest ning on pädev võtma vastu esimese astme otsuseid, kui I lisast ei tulene teisiti;
- g) „pagulane” – kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik, kes vastab direktiivi [...] EL] [miinimumnõuete direktiiv] artikli 2 punktis d esitatud nõuetele;
- h) „täiendava kaitse saamise nõuetele vastav isik” – kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik, kes vastab direktiivi [...] EL] [miinimumnõuete direktiiv] artikli 2 punktis f esitatud nõuetele;
- i) „rahvusvaheline kaitse” – kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku pagulaseks või täiendava kaitse saamise nõuetele vastavaks isikuks tunnistamine liikmesriigi poolt;
- j) „pagulasseisund” – kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku pagulaseks tunnistamine liikmesriigi poolt;
- k) „täiendava kaitse seisund” – kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku täiendava kaitse saamise nõuetele vastavaks isikuks tunnistamine liikmesriigi poolt;
- l) „alaealine” – alla 18aastane kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik;
- m) „saatjata alaealine” – direktiivi [...] EL] [miinimumnõuete direktiiv] artikli 2 punktis l määratletud alaealine;
- n) „esindaja” – pädevate ametiasutuste määratud isik, kes tegutseb seadusliku eestkostjana, et aidata ja esindada saatjata alaealist eesmärgiga tagada lapse huvide kaitse ja teostada vajaduse korral alaealise nimel õigus- ja teovõimet;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- o) „rahvusvahelise kaitse äravõtmine” – pädeva ametiasutuse otsus tühistada või lõpetada isiku pagulasseisund või täiendava kaitse seisund või keelduda selle uuendamisest vastavalt direktiivile [...]/.../EL] [miinimumnõuete direktiiv];
- p) „liikmesriiki jäämine” – jäämine selle liikmesriigi territooriumile, kaasa arvatud piirile või transiiditsoonile, kus rahvusvahelise kaitse taotlus esitati või kus seda läbi vaadatakse;
- q) **„uued faktid ja asjaolud” – taotluse sisu toetavad asjaolud, mis võiksid kaasa aidata varasema otsuse läbivaatamisele.** [ME 15]

Artikkel 3

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõikide rahvusvahelise kaitse taotluste suhtes, mis on esitatud liikmesriigi territooriumil, kaasa arvatud piiril, territoriaalvetes või transiiditsoonis, ning rahvusvahelise kaitse äravõtmise suhtes.
2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata liikmesriikide välisesindustele esitatud diplomaatilise või territoriaalse varjupaiga taotluste suhtes.
3. Liikmesriigid võivad kohaldada käesolevat direktiivi menetluste puhul, kus tehakse otsus mis tahes liiki rahvusvahelise kaitse taotluste kohta, mis ei kuulu direktiivi [...]/.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] reguleerimisalasse.

Artikkel 4

Vastutavad ametiasutused

1. Liikmesriigid määravad kõikide menetluste jaoks menetleva ametiasutuse, kes vastutab taotluste asjakohase läbivaatamise eest kooskõlas käesoleva direktiiviga. Liikmesriigid tagavad, et osutatud ametiasutusel on piisav hulk pädevat ja spetsialiseerunud personali, kes täidab tema ülesandeid ettenähtud tähtaja jooksul. Selleks näevad liikmesriigid taotlusi läbivaatava ja rahvusvahelise kaitse taotluste üle otsustava personali jaoks ette alg- ja jätkukoolituse programmid.
2. Lõikes 1 osutatud koolitus hõlmab eelkõige järgmist:
 - a) rahvusvahelist kaitset ja inimõigusi käsitlevad materiaali- ja menetlusõiguse normid, mis on sätestatud asjaomastes rahvusvahelistes ja liidu õigusaktides, sealhulgas tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse ning mittediskrimineerimise põhimõtte;
 - b) erivajadustega taotlejad vastavalt artikli 2 punkti d määratlusele;** [ME 16]
 - c) sooküsimuste, **seksuaalse sättumuse, traumade** ning tervisekahjustuste ja vanusega seotud küsimuste teadvustamine, **pöörates eritähelpanu saatjata alaealistele;** [ME 17]
 - d) päritoluriiki käsitleva teabe kasutamine;
 - e) vestlustehnikad, sealhulgas kultuuridevaheline suhtlemine;
 - f) piinamise tunnuste ja sümptomite tuvastamine ja dokumenteerimine;
 - g) tõendite hindamine, sealhulgas põhimõtte, et vastupidiste tõendite puudumisel tehakse otsus taotleja kasuks;
 - h) rahvusvahelise kaitse taotluste läbivaatamise seisukohast asjakohase kohtupraktikaga seotud küsimused.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

3. Liikmesriigid võivad siiski ette näha, et määruse (EL) nr .../... [Dublini määrus] kohaste juhtumite läbivaatamise eest vastutab mõni muu ametiasutus.

4. Liikmesriigid tagavad, et vastavalt lõikele 3 määratud ametiasutuse personalil on nõuetekohased teadmised **ja** nad saavad vajalikku koolitust täitmaks käesoleva direktiivi rakendamise seoses neile pandud kohustusi. [ME 18]

5. Rahvusvahelise kaitse taotlust, mis esitatakse ühes liikmesriigis teise liikmesriigi ametiasutustele, kes teostavad seal piiri- või sisserände kontrolli, menetleb liikmesriik, kelle territooriumil taotlus esitati.

Artikkel 5

Soodsamad sätted

Liikmesriigid võivad kehtestada või säilitada soodsamad nõuded rahvusvahelise kaitse andmisele ja selle äravõtmisele, kui need nõuded on kooskõlas käesoleva direktiiviga.

II PEATÜKK

ÜLDPÕHIMÕTTED JA TAGATISED

Artikkel 6

Juurdepääs menetlusele

1. Liikmesriigid määravad pädevad ametiasutused, kes vastutavad rahvusvahelise kaitse taotluste vastuvõtmise ja registreerimise eest. Ilma et see piiraks lõigete 5, 6, 7 ja 8 kohaldamist, võivad liikmesriigid nõuda rahvusvahelise kaitse taotluse esitamist isiklikult ja/või kindlaksmääratud kohas.

2. Liikmesriigid tagavad, et rahvusvahelise kaitse taotlust esitada soovival isikul on tegelik võimalus esitada see pädevatele ametiasutustele võimalikult kiiresti. **Kui taotleja ei saa ise taotlust esitada, tagavad liikmesriigid, et taotleja nimel saab taotluse esitada tema seaduslik esindaja.** [ME 19]

3. Liikmesriigid tagavad, et igal täisealisel õigus- ja teovõimelisel isikul oleks õigus esitada rahvusvahelise kaitse taotlus enda nimel.

4. Liikmesriigid võivad ette näha, et taotleja võib esitada taotluse ülalpeetava nimel. Sellisel juhul tagavad liikmesriigid, et täisealised ülalpeetavad annavad nõusoleku taotluse esitamiseks nende nimel, vastasel juhul on neil võimalik esitada taotlus enda nimel.

Nõusolekut küsitakse taotluse esitamise või hiljemalt vestluse ajal täisealisest ülalpeetavaga. Enne nõusoleku küsimist teavitatakse iga täisealist ülalpeetavat eraviisil asjaomastest menetluslikest tagajärgedest ja tema õigusest esitada uus rahvusvahelise kaitse taotlus.

5. Liikmesriigid tagavad, et alaealisel on õigus esitada rahvusvahelise kaitse taotlus kas enda nimel – **kui teda käsitatakse siseriikliku õiguse kohaselt protsessivõimelisena** – või vastasel juhul oma seaduslike esindajate või nende poolt volitatud isikute kaudu. **Kõigil teistel juhtudel kohaldatakse lõiget 6.** [ME 20]

Kolmapäev, 6. aprill 2011

6. Liikmesriigid tagavad, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel ⁽¹⁾ artiklis 10 viidatud asjaomastel üksustel on õigus esitada rahvusvahelise kaitse taotlus saatjata alaealise nimel, kui sellise alaealise olukorra konkreetse hindamise alusel on osutatud üksused seisukohal, et alaealisel võib olla vaja direktiivi [...]../.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] kohast kaitset.

7. Liikmesriigid võivad siseriiklike õigusaktidega määrata kindlaks juhtumid, kus:

a) alaealine võib taotluse ise esitada;

b) saatjata alaealise eest peab taotluse esitama esindaja, nagu on sätestatud artikli 21 lõike 1 punktis a.

■ [ME 21]

8. Liikmesriigid tagavad, et piirivalve-, politsei- ja sisserändega tegelevatel asutustel ning kinnipidamis-asutuste personalil on rahvusvahelise kaitse taotluste menetlemiseks juhised ja nad saavad selliste taotluste **nõuetele vastavuse tuvastamiseks, registreerimiseks ja edastamiseks** vajalikku koolitust. Kui osutatud ametiasutused on määratud lõike 1 kohasteks pädevateks ametiasutusteks, peavad juhised sisaldama kohustust registreerida taotlused. Muudel juhtudel tuleb juhistega nõuda taotluse ja kogu asjaomase teabe edastamist ametiasutusele, kes on pädev seda registreerima. [ME 22]

Liikmesriigid tagavad, et kõik muud ametiasutused, kelle poole rahvusvahelise kaitse taotlust esitada soovivad isikud tõenäoliselt pöörduvad, oleksid võimelised andma sellistele isikutele nõu taotluse esitamise viisi ja koha kohta, ja/või võivad nõuda, et osutatud ametiasutused edastaksid taotluse pädevale ametiasutusele.

9. Pädevad ametiasutused registreerivad rahvusvahelise kaitse taotluse kooskõlas lõike 8 esimese lõiguga 72 tunni jooksul alates hetkest, mil isik väljendas oma soovi taotleda rahvusvahelist kaitset.

Artikkel 7

Teavitamine ja nõustamine piiripunktides ja kinnipidamisasutustes

1. Liikmesriigid tagavad, et teave rahvusvahelise kaitse taotluse esitamisel järgitava menetluse kohta on kättesaadav:

a) välispiiril asuvates piiripunktides, sealhulgas transiiditsoonis, ning

b) kinnipidamisasutustes.

2. Liikmesriigid kindlustavad suulise tõlke, et tagada rahvusvahelise kaitse taotlust esitada sooviva isiku ja piirivalveametnike või kinnipidamisasutuse personali vaheline suhtlus.

3. Liikmesriigid tagavad, et rahvusvahelise kaitse **taotlejatele õigusabi osutavatel ja neid seadusjärgselt esindavatel** organisatsioonidel on **kiire** juurdepääs piiripunktidele, sealhulgas transiiditsoonile, ning kinnipidamisasutustele. [ME 23]

Liikmesriigid võivad kehtestada eeskirjad, millega reguleeritakse osutatud organisatsioonide kohalolu käesolevas artiklis nimetatud aladel, **kui need eeskirjad ei piira taotlejate juurdepääsu nõustamisele**. [ME 24]

⁽¹⁾ ELT L 348, 24.12.2008, lk 98.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Artikkel 8

Õigus jääda liikmesriiki kuni taotluse läbivaatamiseni

1. Taotlejal lubatakse jääda liikmesriiki üksnes menetluse eesmärgil seni, kuni menetlev ametiasutus on vastu võtnud **lõpliku** otsuse, **sealhulgas juhul, kui taotleja esitab kaebuse, ning kuni pädev kohtuasutus seda lubab**. Kõnealune õigus riiki jääda ei anna õigust saada elamisluba. [ME 25]

2. Liikmesriigid võivad teha erandi ainult juhul, kui isik esitab artikli 34 lõike 7 kohase korduva taotluse või kui liikmesriigid annavad isiku kas üle või välja teisele liikmesriigile kooskõlas nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuses 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta ⁽¹⁾ sätestatud kohustustega või kolmandale riigile, välja arvatud asjaomase taotleja päritoluriigile, või rahvusvahelisele kriminaalkohtule.

3. Liikmesriik võib taotleja anda lõike 2 kohaselt kolmandale riigile välja ainult juhul, kui **väljaandmisotsusega ei kaasne otsene ega kaudne tagasi- või väljasaatmine, millega rikutakse liikmesriigi rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi, ning kui taotleja kolmandasse riiki saabumisel ei kohelda teda ebainimlikult või alandavalt**. [ME 26]

Artikkel 9

Taotluse läbivaatamise nõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et rahvusvahelise kaitse taotlusi ei lükata tagasi ega jäeta läbi vaatamata ainult põhjusel, et neid ei esitatud võimalikult kiiresti.

2. Rahvusvahelise kaitse taotlus vaadatakse esmalt läbi eesmärgiga tuvastada, kas taotleja vastab pagulaseks tunnistamise nõuetele. Kui taotleja sellistele nõuetele ei vasta, vaadatakse taotlus läbi eesmärgiga tuvastada, kas taotleja vastab täiendava kaitse saamise nõuetele.

3. Liikmesriigid tagavad, et menetlevad ametiasutused võtavad rahvusvahelise kaitse taotluse kohta otsuse vastu pärast taotluse asjakohast läbivaatamist. Sel eesmärgil tagavad liikmesriigid, et:

a) taotlused vaadatakse läbi ja otsused tehakse individuaalselt, objektiivselt ja erapooletult;

b) täpset ja ajakohast teavet üldise olukorra kohta taotleja päritoluriigis ning vajadusel transiidiriikides, mille kaudu taotleja on liikmesriiki tulnud, hangitakse erinevatest allikatest, nagu näiteks ÜRO pagulaste Ülemvoliniku Ametilt (UNHCR), Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametilt **ja rahvusvahelistelt inimõiguste organisatsioonidelt**, ning et selline teave on kättesaadav taotluste läbivaatamise ja otsuste vastuvõtmise eest vastutavale personalile ning juhul, kui menetlev ametiasutus võtab seda otsuse tegemisel arvesse, siis ka taotlejale ja tema õigusnõustajale; [ME 27]

c) taotluste läbivaatamise ja otsuste vastuvõtmise eest vastutaval personalil on vajalikud teadmised varjupaika ja pagulasi käsitlevatest õigusaktidest **ja inimõigusi käsitlevast õigusest ning nad on läbinud artikli 4 lõikes 1 ette nähtud alg- ja jätkukoolituse programmi**; [ME 28]

d) taotluste läbivaatamise ja otsuste vastuvõtmise eest vastutavale personalile antakse juhised ja neil on võimalus küsida vajaduse korral ekspertidelt nõu konkreetsetes küsimustes, nagu meditsiinilised ja kultuurilised, lastega seotud, **soo-, usu- ja seksuaalse sättumusega seotud küsimused**.

⁽¹⁾ EÜT L 190, 18.7.2002, lk 1.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

e) taotlejal ja tema õigusnõustajal on juurdepääs punktis d nimetatud ekspertide esitatud teabele. [ME 30]

4. V peatükis osutatud ametiasutustel on juurdepääs oma ülesannete täitmiseks vajalikule, lõike 3 punktis b osutatud teabele menetleva ametiasutuse või taotleja kaudu või muul viisil.

5. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad, mis käsitlevad taotluste läbivaatamiseks vajalike dokumentide tõlkimist.

Artikkel 10

Menetleva ametiasutuse otsustele esitatavad nõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et otsused rahvusvahelise kaitse taotluse kohta tehakse kirjalikult.

2. Liikmesriigid tagavad, et pagulasseisundi ja/või täiendava kaitse seisundiga seotud taotluse rahuldamata jätmise **või rahuldamise** korral esitatakse otsuses **selgelt** selle aluseks olevad faktilised ja õiguslikud asjaolud ning et teave eitava otsuse vaidlustamise võimaluste kohta esitatakse kirjalikult **otsuse tegemise kuupäeval ning taotleja kinnitab selle kättesaamise oma allkirjaga.** [ME 31]

■ [ME 32]

3. Artikli 6 lõike 4 kohaldamisel ning alati, kui taotlus põhineb samadel alustel, võivad liikmesriigid võtta vastu ühe otsuse, mis kehtib ka kõigi ülalpeetavate kohta.

4. Lõiget 3 ei kohaldata juhul, kui isiku konkreetse olukorra avaldamine tema pereliikmetele võib seada ohtu selle isiku huvid, sealhulgas **soolise kuuluvuse, soolise sättumuse, soolise identiteedi** ja/või vanuse alusel tagakiusamist hõlmavad juhud. Sellisel juhul väljastatakse asjaomase isiku kohta eraldi otsus. [ME 33]

Artikkel 11

Rahvusvahelise kaitse taotleja tagatised

1. III peatükis sätestatud menetluste suhtes peavad liikmesriigid tagama, et kõigil rahvusvahelise kaitse taotlejatel oleksid järgmised tagatised:

a) taotlejat peab teavitama keeles, millest ta **aru saab või millest ta** kõigi eelduste kohaselt aru saab, sellest, millist menetlust järgitakse, millised on tema õigused ja kohustused menetluse ajal ning millised on võimalikud tagajärjed, kui ta ei pea kinni oma kohustustest ega tee koostööd ametivõimudega. Taotlejat peab teavitama menetluse ajakavast ning tema käsutuses olevatest vahenditest, mis võimaldavad tal täita kohustuse esitada direktiivi [.../.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] artiklis 4 osutatud dokumendid. Selline teave tuleb edastada õigeaegselt, et taotlejal oleks võimalik kasutada käesoleva direktiiviga tagatud õigusi ning järgida artiklis 12 kirjeldatud kohustusi; [ME 34]

b) taotlejal peab olema võimalus kasutada oma juhtumi esitamisel pädevale ametiasutusele vajaduse korral tõlgi teenuseid. Liikmesriigid peavad tõlketeenuse osutamist vajalikuks vähemalt juhul, kui menetlev ametiasutus palub taotlejal tulla vestlusele vastavalt artiklitele 13, 14, 15, 16 ja 31 ning asjakohast suhtlemist ei saa ilma nimetatud teenuseta tagada. Nimetatud juhul ja muudel juhtudel, kus pädevad ametiasutused kutsuvad taotleja välja, makstakse kõnealuste teenuste eest avalikest vahenditest;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- c) taotlejal peab olema võimalus võtta ühendust UNHCRiga või mõne muu organisatsiooniga, kes pakub kooskõlas asjaomase liikmesriigi õigusaktidega varjupaigataotlejale õigusnõustamise teenust;
- d) taotlejat peab mõistliku aja jooksul teavitama menetleva ametiasutuse otsusest tema rahvusvahelise kaitse taotluse kohta. Kui taotlejat esindab ametlikult õigusnõustaja või muu nõustaja, võivad liikmesriigid otsusest teavitada teda, mitte rahvusvahelise kaitse taotlejat;
- e) taotlejat peab teavitama menetleva ametiasutuse otsusest keeles, millest ta **aru saab või** on kõigi eelduste kohaselt võimeline aru saama, kui teda ei abista ega esinda õigusnõustaja ega muu nõustaja. Edastatav teave peab sisaldama vastavalt artikli 10 lõikele 2 teavet eitava otsuse vaidlustamise võimaluste kohta. [ME 35]
2. V peatükis sätestatud menetluste suhtes peavad liikmesriigid tagama, et kõigil taotlejatel oleksid käesoleva artikli lõike 1 punktides b, c ja d loetletud tagatistega samaväärsed tagatised.

Artikkel 12**Rahvusvahelise kaitse taotleja kohustused**

1. Rahvusvahelise kaitse taotlejad **on kohustatud oma füüsiliste ja vaimsete võimete piires aitama kaasa asjaolude väljaselgitamisele ning avaldama pädevatele ametiasutustele oma isiku, kodakondsuse ja** muud dokumendid, millele on osutatud direktiivi [...] /.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] artikli 4 lõikes 2. **Kehtiva reisipassi või passi asendava dokumendi mitteomamisel on taotleja kohustatud kaasa aitama isikut tõendava dokumendi hankimisele. Niikaua kui taotleja tohib rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise ajal liikmesriiki jääda, ei ole ta kohustatud võtma ühendust päritoluriigi ametiasutustega, kui on alust karta riigipoolset tagakiusamist.** Liikmesriigid võivad kehtestada varjupaigataotlejatele muid kohustusi teha koostööd pädevate ametiasutustega, niivõrd kui see on vajalik taotluse läbivaatamiseks. [ME 36]
2. Liikmesriigid võivad eelkõige ette näha, et:
- a) taotleja peab endast pädevatele ametiasutustele teada andma või tulema isiklikult kohale kas viivitamata või kindlaksmääratud ajal;
- b) taotleja peab andma ära taotluse läbivaatamise seisukohalt olulised tema valduses olevad dokumendid, näiteks passi;
- c) taotleja peab teatama pädevatele ametiasutustele oma elukoha või aadressi ning teavitama neid selle muutumisest võimalikult kiiresti. Liikmesriigid võivad ette näha, et taotleja peab nõustuma suhtlemisega elukohas või aadressil, millest ta on pädevaid ametiasutusi viimati teavitanud;
- d) pädevad ametiasutused võivad taotleja ja temaga kaasas olevad asjad läbi otsida, kui läbiotsimist teeb samasooline isik, **kes arvestab delikaatselt taotleja vanust ja kultuuritausta ning järgib täielikult inimväärikuse ning füüsilise ja vaimse puutumatusse põhimõtet;** [ME 37]
- e) pädevad ametiasutused võivad teha taotlejast foto ning
- f) pädevad ametiasutused võivad lindistada taotleja suulisi ütlusi tingimusel, et teda on sellest eelnevalt teavitatud.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Artikkel 13

Vestlus taotlejaga

1. Enne, kui menetlev ametiasutus võtab vastu otsuse, antakse taotlejale võimalus tema rahvusvahelise kaitse taotlusega seonduvaks **ja taotlejale arusaadavas keeles peetavaks** vestluseks, mida juhib siseriiklike õigusaktide alusel selleks pädevaks tunnistatud isik. Vestlust rahvusvahelise kaitse taotluse **vastuvõetavuse ja** sisu üle juhib alati menetleva ametiasutuse personal. [ME 38]

Kui isik on esitanud rahvusvahelise kaitse taotluse oma ülalpeetava nimel, tuleb igale taotlejaga seotud täisealisele isikule anda nii võimalus avaldada oma seisukoht eraviisil kui ka võimalus vestluseks tema taotluse üle.

Liikmesriigid **määravad** siseriiklike õigusaktidega kindlaks juhtumid, kus alaealisele antakse võimalus vestluseks, **arvestades sealjuures nõuetekohaselt lapse huvide esikohale seadmist ja tema erivajadusi**. [ME 39]

2. Vestluse taotluse sisu üle võib ära jätta, kui:

- a) menetlev ametiasutus saab võtta vastu positiivse otsuse pagulasseisundi kohta olemasolevate tõendite alusel või
- b) **menetlev** ametiasutus on seisukohal, et taotleja ei ole temast mitteolenevatel püsivatel asjaoludel vestluseks võimeline või suuteline. Kahtluse korral konsulteerib **menetlev** ametiasutus meditsiiniüksusega, et teha kindlaks, kas taotleja olukord on ajutine või püsiv. [ME 40]

Kui **menetlev asutus** ei taga taotlejale või vajaduse korral ülalpeetavale vastavalt punktile b võimalust vestluseks, **peab menetlev asutus tegema** asjakohaseid jõupingutusi, võimaldamaks taotlejal või ülalpeetaval **vestlus teisele ajale liikata ja** esitada lisateavet ¶. [ME 41]

¶ [ME 42]

3. Lõike 2 punkti b kohase vestluse korraldamata jätmine ei mõjuta menetleva ametiasutuse otsust ebasoodsas suunas.

4. Olenemata artikli 25 lõikest 1 võivad liikmesriigid võtta rahvusvahelise kaitse taotluse kohta otsuse tegemisel arvesse asjaolu, et taotleja ei tulnud vestlusele, välja arvatud juhul, kui tal oli tulemata jätmiseks mõjuv põhjus.

Artikkel 14

Taotlejaga vestlusele esitatavad nõuded

1. Vestlus toimub tavaliselt ilma pereliikmete juuresolekuta, välja arvatud juhul, kui menetlev ametiasutus peab pereliikmete juuresviibimist asjaomase taotluse läbivaatamise seisukohalt vajalikuks.
2. Vestlus peab toimuma tingimustes, mis tagavad vajaliku konfidentsiaalsuse.
3. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et tagada vestluse toimumine tingimustes, kus taotlejatel on võimalus põhjalikult põhjendada oma taotlust. Selleks liikmesriigid:
 - a) tagavad, et vestlust juhtiv isik oleks **kvalifitseeritud, koolitatud ja** pädev, et võtta arvesse taotlusega seotud isiklike **ja** üldisi asjaolusid, kaasa arvatud taotleja kultuurilist tausta, sugu, **seksuaalset sättumust, soolist identiteeti** ja haavatavust; [ME 43]

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- b) näevad ette, et võimaluse ja taotleja taotluse korral juhib taotlejaga vestlust temaga samasooline isik;
- c) valivad pädeva tõlgi, kes on võimeline tagama asjakohase suhtlemise taotleja ja vestlust juhtiva isiku vahel **ning peab järgima käitumisjuhust, kus on määratletud tõlgi õigused ja kohustused**. Suhtlemiskeeleks ei pea olema keel, mida taotleja eelistab, kui on mõni teine keel, millest taotleja aru saab ja milles ta on võimeline selgelt suhtlema. Võimaluse ja taotleja taotluse korral tagavad liikmesriigid taotlejale samasoolise tõlgi; [ME 44]
- d) tagavad, et rahvusvahelise kaitse taotluse sisu käsitlevat vestlust juhtiv isik ei kannu vormiriietust;
- e) tagavad, et alaealistega peetavat vestlust juhitakse lapsesõbralikul viisil **ning isiku poolt, kellel on vajalikud teadmised alaealiste erivajadustest ja -õigustest**. [ME 45]
4. Liikmesriigid võivad ette näha eeskirjad, milles käsitletakse kolmandate isikute viibimist vestluse juures.

Artikkel 15

Vestluse sisu

Rahvusvahelise kaitse taotluse sisu käsitleva vestluse korraldamisel tagab menetlev ametiasutus, et taotlejal oleks piisav võimalus esitada vastavalt direktiivi [...]../EL] [miinimumnõuete direktiiv] artikli 4 lõigetele 1 ja 2 dokumendid, mis on vajalikud tema rahvusvahelise kaitse taotluse põhjendamiseks. Sel eesmärgil tagavad liikmesriigid, et:

- a) taotlejale esitatavad küsimused on asjakohased, et hinnata vastavalt direktiivile [...]../EL] [miinimumnõuete direktiiv] taotleja vajadust rahvusvahelise kaitse järele;
- b) taotlejal on piisav võimalus anda selgitusi taotluse põhjendamiseks vajalike dokumentide võimaliku puudumise ja/või lahknevuste või vasturääkivuste kohta oma väidetes.

Artikkel 16

Vestluse üleskirjutus ja aruanne

1. Liikmesriigid tagavad, et iga vestlus kirjutatakse üles.
2. Liikmesriigid küsivad vestluse lõpus üleskirjutusele taotleja heakskiitu. Sel eesmärgil tagavad liikmesriigid, et taotlejal oleks võimalus teha märkusi ja/või anda selgitusi üleskirjutuses oleva ebatäpse tõlke või väär tõlke kohta.
3. Kui taotleja keeldub üleskirjutust heaks kiitmast, märgitakse keeldumise põhjused taotleja toimikusse.

Taotleja keeldumine üleskirjutuse heakskiitmisest ei takista menetleval ametiasutusel võtmast vastu otsust tema taotluse kohta.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 2 kohaldamist, võivad liikmesriigid tagada, et taotlejaga peetud vestluse kohta on koostatud kirjalik aruanne, mis sisaldab vähemalt taotleja esitatud olulist teavet taotluse kohta. Sellisel juhul tagavad liikmesriigid, et vestluse üleskirjutus lisatakse aruandele.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

5. Liikmesriigid tagavad, et taotlejal on õigeaegne juurdepääs vestluse üleskirjutusele ja vajaduse korral aruandele, enne kui menetlev ametiasutus teeb oma otsuse.

Artikkel 17

Kohtumeditiiniline aruanne

1. Liikmesriigid võimaldavad taotlejale tema taotluse korral arstlikku läbivaatust, et toetada varasema tagakiusamise või suure kahjuga seotud väiteid. Sel eesmärgil määravad liikmesriigid taotlejale mõistliku tähtaja arstitõendi esitamiseks menetlevale ametiasutusele.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, tagab menetlev ametiasutus juhul, kui on põhjendatult alust arvata, et taotleja kannatab traumajärgse stressi all, taotleja nõusoleku korral arstliku läbivaatuse.

3. Liikmesriigid kehtestavad asjaomase korra, et tagada erapooletu ja pädeva meditsiinilise ekspertiisi kättesaadavus, et oleks võimalik teha lõikes 2 osutatud arstlikku läbivaatust **ning et kasutatakse kõige vähem sekkuvat arstlikku läbivaatust, kui taotleja on alaealine.** [ME 46]

4. Liikmesriigid kehtestavad täiendavad eeskirjad ja korra piinamise ja muu füüsilise, seksuaalse või psühholoogilise vägivalda sümptomite tuvastamise ja dokumenteerimise kohta, mis on olulised käesoleva artikli kohaldamiseks.

5. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi kohaselt taotlejaga peetavat vestlust juhtivad isikud saavad piinamise sümptomite tuvastamise alast koolitust.

6. Menetlev ametiasutus hindab lõigetes 1 ja 2 osutatud arstliku läbivaatuse tulemusi koos muude taotlusega kaasnevate dokumentidega. Arstliku läbivaatuse tulemusi võetakse arvesse eelkõige taotleja väidete õigsuse ja piisavuse kontrollimisel.

Artikkel 18

Õigus nõuannetele menetluslike ja õiguslike aspektide kohta, õigusabile ja esindamisele [ME 47]

1. Rahvusvahelise kaitse taotlejale antakse võimalus konsulteerida oma rahvusvahelise kaitse taotlust käsitlevates küsimustes siseriiklike õigusaktide alusel tunnustatud või tegutseva õigusnõustaja või muu nõustajaga menetluse kõikides etappides, sealhulgas pärast eitava otsuse saamist.

2. Liikmesriigid tagavad taotluse korral tasuta õigusabi ja/või esindusteenused vastavalt lõikele 3. Selleks liikmesriigid:

a) näevad ette tasuta **nõuanded menetluslike ja õiguslike aspektide kohta** III peatüki kohastes menetlustes. See hõlmab vähemalt menetlusega seotud teabe esitamist taotlejale tema konkreetse olukorra kohta, **vajalike menetlusdokumentide ettevalmistamist, sealhulgas vestluse põhjal**, ning eitava otsuse korral selle aluseks olevate faktiliste ja õiguslike asjaolude selgitamist. **Nõustamise võivad läbi viia kvalifitseeritud valitsusväline organisatsioon või kvalifitseeritud asjatundjad.** [ME 48]

b) näevad ette tasuta õigusabi ja esindusteenuse pakkumise V peatüki kohastes menetlustes. See peab hõlmama vähemalt vajalike menetlusdokumentide ettevalmistamist ja taotleja esindamist esimese astme kohtu istungil. [ME 49 ei puuduta kõiki keeleversioone]

Kolmapäev, 6. aprill 2011

3. Liikmesriigid võivad oma siseriiklikes õigusaktides ette näha, et tasuta õigusabi ja/või esindusteenuseid antakse:

- a) ainult neile, kellel ei ole piisavaid vahendeid ja/või
- b) ainult **teenuste puhul, mida osutavad õigusnõustajad või muud nõustajad**, kes on siseriiklike õigusaktidega spetsiaalselt määratud abistama ja/või esindama rahvusvahelise kaitse taotlejaid. [ME 50]

V peatükis sätestatud menetluste puhul võivad liikmesriigid otsustada anda taotlejatele tasuta õigusabi ja/või esindusteenuseid ainult juhul, kui selline abi on vajalik, et tagada neile tõhus juurdepääs õiguskaitsele. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva lõike kohaselt antavat õigusabi ja/või esindusteenuseid ei piirata omavoliliselt. **Liikmesriigid võivad sellist õigusabi ja/või esindusteenuseid anda ainult siis, kui kohus on andnud hinnangu, et menetluse tulemus võiks tõenäoliselt olla positiivne.** [ME 51]

4. Liikmesriigid võivad ette näha õigusabi ja/või esindusteenuste taotluste esitamise ja menetlemise üksik- asjad.

5. Liikmesriigid **lubavad ja aitavad** valitsusvälisel organisatsioonil pakkuda rahvusvahelise kaitse taotlejatele tasuta õigusabi ja/või esindusteenuseid III ja/või V peatükis sätestatud menetlustes. [ME 52]

6. Liikmesriigid võivad ka:

- a) kehtestada tasuta õigusabile ja/või esindusteenustele rahalised ja/või ajapiirangud, tingimusel et nendega ei piirata omavoliliselt juurdepääsu õigusabile ja/või esindusteenustele;
- b) ette näha, et tasude ja muude kulude osas ei koheldaks õigusabiga seotud küsimustes taotlejaid soodsamalt kui liikmesriigi enda kodanikke.

7. Liikmesriigid võivad nõuda tehtud kulutuste osalist või täielikku korvamist juhul, kui taotleja rahaline olukord on oluliselt paranenud või kui sellise hüve andmise otsus tehti taotleja esitatud valeandmete põhjal.

Artikkel 19**Õigusabi ja esindamise ulatus**

1. Liikmesriigid tagavad, et siseriiklike õigusaktide alusel tunnustatud või tegutseval õigusnõustajal või muul nõustajal, kes siseriiklikes õigusaktides sätestatud tingimustel abistab või esindab rahvusvahelise kaitse taotlejat, oleks juurdepääs taotleja toimikus sisalduvale teabele, mille alusel otsus tehakse.

Liikmesriigid võivad teha erandi, kui teabe või allika avalikustamine ohustab riiklikku julgeolekut, teavet edastavate organisatsioonide või isiku(te) või teabega seotud isiku(te) julgeolekut või kui avalikustamise tagajärjel satuvad ohtu liikmesriigi pädevate ametiasutuste poolt rahvusvahelise kaitse taotluste läbivaatamisega seotud uurimine või liikmesriigi rahvusvahelised suhted. Sellisel juhul liikmesriigid:

- a) annavad vähemalt õigusnõustajale või muule nõustajale, kellele on tehtud julgeolekukontroll, juurdepääsu kõnealusele teabele või allikatele ulatuses, mis on avalduse läbivaatamiseks või rahvusvahelise kaitse äravõtmise otsuse tegemiseks asjakohane;
- b) annavad V peatükis osutatud ametiasutustele juurdepääsu kõnealusele teabele või allikatele.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

2. Liikmesriigid tagavad, et rahvusvahelise kaitse taotlejat abistaval või esindaval õigusnõustajal või muul nõustajal on taotleja nõustamise eesmärgil juurdepääs suletud aladele, näiteks kinnipidamisasutustele ja transiiditsoonidele.

Liikmesriigid võivad piirata taotleja külastamist suletud aladel ainult juhul, kui sellised piirangud on siseriiklike õigusaktide põhjal objektiivselt vajalikud julgeoleku, avaliku korra või ala halduskorralduse huvides või selleks, et tagada taotluse tulemuslik läbivaatamine, tingimusel et õigusnõustaja või muu nõustaja juurdepääsu ei piirata seejuures märkimisväärselt või ei muudeta juurdepääsu võimatuks.

3. Liikmesriigid lubavad taotlejal võtta vestlusele kaasa siseriiklike õigusaktide alusel tunnustatud või tegutseva õigusnõustaja või muu nõustaja **või kvalifitseeritud asjatundja**. [ME 53]

4. Liikmesriigid võivad sätestada eeskirjad, milles reguleeritakse õigusnõustajate või muude nõustajate juuresolekut kõikidel menetluse käigus toimuvatel vestlustel, ilma et see piiraks käesoleva artikli või artikli 21 lõike 1 punkti b kohaldamist.

Liikmesriigid võivad nõuda, et taotleja viibiks vestluse juures ka juhul, kui teda esindab siseriiklikes õigusaktides sätestatud tingimustel õigusnõustaja või muu nõustaja ning et taotleja vastaks esitatud küsimustele ise.

Õigusnõustaja või muu nõustaja puudumine ei takista menetleval ametiasutusel korraldamast vestlust taotlejaga, ilma et see piiraks artikli 21 lõike 1 punkti b kohaldamist.

Artikkel 20

Erivajadustega taotleja

1. **Vastavalt direktiivi [...]/.../EL] [millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded (vastuvõtutingimuste direktiiv)] artiklile 21 näevad liikmesriigid oma siseriiklikes õigusaktides ette menetluse, mis võimaldab alates rahvusvahelise kaitse taotluse esitamise hetkest kindlaks teha, kas taotlejal on erivajadusi, ning näidata nende vajaduste iseloomu.** [ME 54]

2. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et tagada erivajadustega taotlejale võimalus esitada taotlusega kaasnevad dokumendid võimalikult täielikult ja kõigi tõenditega. Vajaduse korral pikendatakse talle antud tähtaega, et ta saaks esitada tõendid või võtta menetluses muid vajalikke meetmeid.

3. Kui menetlev ametiasutus on seisukohal, et taotleja on direktiivi [...]/.../EL] [vastuvõtutingimuste direktiiv] artiklis 21 osutatud piinamise või vägistamise või tema suhtes muu jõhkra psühholoogilise, füüsilise või seksuaalse vägivalda ohvriks langenud, määratakse taotlejale piisav tähtaeg ja talle antakse asjakohast toetust, et valmistada ette vestlus tema taotluse sisu üle. **Erilist tähelepanu tuleb pöörata nendele taotlejatele, kes ei kohe ei maininud oma seksuaalset sättumust.** [ME 55]

4. Artikli 28 lõikeid 6 ja 7 ei kohaldata käesoleva artikli lõikes 3 osutatud taotlejate suhtes.

5. **Vastavalt artiklis 18 sätestatud tingimustele tagatakse erivajadustega taotlejatele kõigi käesolevas direktiivis ette nähtud menetluste puhul tasuta õigusabi.** [ME 56]

Artikkel 21

Tagatised saatjata alaealisele

1. Kõikide käesolevas direktiivis sätestatud menetluste suhtes ja ilma et see piiraks artiklite 13, 14 ja 15 kohaldamist, liikmesriigid:

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- a) võtavad **viivitamata** meetmeid tagamaks, et saatjata alaealist esindaks ja/või abistaks taotluse esitamise ja läbivaatamise ajal esindaja. Esindaja on erapooletu ja tal on vajalikud teadmised lastehooldusest. Selliseks esindajaks võib olla ka direktiivis [...]17 [vastuvõtutingimuste direktiiv] osutatud esindaja; **[ME 57 ei puuduta kõiki keeleversioone]**
- b) tagavad, et esindajale antakse võimalus teavitada saatjata alaealist vestluse tähendusest ja võimalikest tagajärgedest ning vajaduse korral sellest, kuidas vestluseks valmistuda. Liikmesriigid tagavad, et esindaja ja/või siseriiklike õigusaktide alusel tunnustatud õigusnõustaja või muu nõustaja **või kvalifitseeritud asjatundja** viibib vestluse juures ning tal on võimalus esitada küsimusi või teha märkusi vestlust juhtiva isiku kehtestatud piirides. **[ME 58]**

Liikmesriigid võivad nõuda, et saatjata alaealine viibiks vestluse juures ka juhul, kui tema esindaja on kohal.

■ **[ME 59]**

2. Liikmesriigid tagavad, et:

- a) juhul, kui saatjata alaealisega tuleb tema rahvusvahelise kaitse taotluse suhtes korraldada artiklites 13, 14 ja 15 osutatud vestlus, juhib seda isik, kellel on vajalikud teadmised alaealiste erivajadustest **ja õigustest**; **[ME 60]**
- b) menetleva ametiasutuse otsuse saatjata alaealise taotluse kohta valmistab ette isik, kel on vajalikud teadmised alaealiste erivajadustest **ja õigustest**. **[ME 61]**

3. Vastavalt artiklis 18 sätestatud tingimustele **tagatakse** saatjata alaealisele **ja määratud esindajale menetlus- ja õigusaspekte puudutav** tasuta **õigusnõustamine ja tasuta õiguslik esindamine kõigis käesolevas direktiivis sätestatud menetlustes**. **[ME 62]**

4. Liikmesriigid võivad rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise raames teha saatjata alaealise vanuse kindlaks arstliku läbivaatuse teel, kui taotleja üldiste väidete või muude asjakohaste tõendite alusel liikmesriik siiski kahtleb tema vanuses. **Kui need kahtlused säilivad ka pärast arstlikku läbivaatust, siis tehakse mis tahes otsus alati saatjata alaealise kasuks**. **[ME 63]**

Arstlik läbivaatus tehakse isiku inimväarikust täielikult austades, kasutades selleks **kõige usaldusväärsemaid ja kõige vähem sekkuvaid uuringuid, mida teostavad kvalifitseeritud ja erapooletud meditsiiniekspertid**. **[ME 65]**

Arstliku läbivaatuse korral tagavad liikmesriigid, et:

- a) enne rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamist teavitatakse saatjata alaealist keeles, **mille puhul on põhjust oletada, et ta seda mõistab**, võimalusest määrata tema vanust arstliku läbivaatuse teel. Saatjata alaealist tuleb teavitada ka sellest, millisel viisil läbivaatust tehakse, kuidas võivad arstliku läbivaatuse tulemused mõjutada rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamist ning millised on tagajärjed, kui saatjata alaealine keeldub arstlikust läbivaatusest; **[ME 66]**
- b) saatjata alaealine ja/või tema esindaja annaksid nõusoleku määrata asjaomase alaealise vanust arstliku läbivaatuse teel ning
- c) otsus lükata arstlikust läbivaatusest keeldunud saatjata alaealise rahvusvahelise kaitse taotlus tagasi ei põhineks ■ nimetatud keeldumisel. **[ME 67]**

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Asjaolu, et saatjata alaealine on keeldunud kõnealusest arstlikust läbivaatusest, ei takista menetleval ametiasutusel vastu võtmast otsust rahvusvahelise kaitse taotluse kohta.

5. Artikli 28 lõikeid 6 ja 7, artikli 30 lõike 2 punkti c ning artiklit 36 ei kohaldata saatjata alaealiste suhtes.

6. Käesoleva artikli rakendamisel on liikmesriikide esmaseks kohuseks lähtuda lapse huvidest.

Artikkel 22

Kinnipidamine

1. Liikmesriigid ei pea isikut kinni ainult sel põhjusel, et ta on rahvusvahelise kaitse taotleja. Rahvusvahelise kaitse taotleja kinnipidamise alused ja tingimused ning tema tagatised peavad olema kooskõlas direktiiviga [...] [...] [vastuvõtutingimuste direktiiv].

2. Kui rahvusvahelise kaitse taotlejat peetakse kinni, tagavad liikmesriigid võimaluse asja kiireks kohtulikult läbivaatamiseks vastavalt direktiivile [...] [...] [vastuvõtutingimuste direktiiv].

Artikkel 23

Alaealiste kinnipidamine

Alaealiste kinnipidamine mis tahes asjaoludel on rangelt keelatud. [ME 68]

Artikkel 24

Menetlus taotluse tagasivõtmise korral

1. Kui liikmesriik on siseriiklike õigusaktidega ette näinud võimaluse rahvusvahelise kaitse taotlus sõnaselgelt tagasi võtta ja kui taotleja seda teeb, tagavad liikmesriigid, et menetlev ametiasutus teeb otsuse taotluse läbivaatamise lõpetamise **kohta ning selgitab taotlejale, millised tagajärjed taotluse tagasivõtmisega kaasnevad.** [ME 69]

2. Liikmesriigid võivad ka otsustada, et menetlev ametiasutus võib lõpetada taotluse läbivaatamise ilma otsust vastu võtmata. Sellisel juhul tagavad liikmesriigid, et menetlev ametiasutus teeb vastava märke taotleja toimikusse.

Artikkel 25

Menetlus taotluse kaudse tagasivõtmise või sellest loobumise korral

1. Kui on piisav alus arvata, et rahvusvahelise kaitse taotleja on oma rahvusvahelise kaitse taotluse kaudselt tagasi võtnud või sellest loobunud **piisava aluseta**, tagab liikmesriik, et menetlev ametiasutus teeb otsuse taotluse läbivaatamise lõpetamise kohta **või taotluse rahuldamata jätmise kohta põhjusel, et taotleja ei ole tõestanud, et tal on vastavalt direktiivile [...] [...] [miinimumnõuete direktiiv] õigus taotleda pagulasseisundit, juhul kui taotleja lisaks ülaltoodud põhjustele:**

— **on keeldunud koostööst; või**

— **varjab end ebaseaduslikult; või**

— **tõenäoliselt ei oma õigust rahvusvahelisele kaitsele; või**

Kolmapäev, 6. aprill 2011

— **pärineb artikli 37 kohasest turvalisest kolmandast riigist või on saabunud selle riigi kaudu.** [ME 103]

Liikmesriigid võivad eeldada, et taotleja on oma rahvusvahelise kaitse taotluse kaudselt tagasi võtnud või sellest loobunud, eriti kui on kindlaks tehtud, et:

- a) taotleja ei ole vastanud palvele esitada oma taotluse seisukohalt olulist teavet direktiivi [.../.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] artikli 4 põhjal või ei ole ilmunud vestlusele, nagu on ette nähtud artiklites 13, 14, 15 ja 16, välja arvatud juhul, kui taotleja tõestab mõistliku aja jooksul, et ta ei saanud seda teha temast mitteolenevatel põhjustel;
- b) taotleja varjab end või on lahkunud loata oma elukohast või kinnipidamiskohast, ilma et ta oleks mõistliku aja jooksul pädeva ametiasutusega ühendust võtnud, või kui taotleja ei ole mõistliku aja jooksul täitnud kohustust kohale ilmuda või võtnud muul viisil ühendust.

Liikmesriigid võivad käesolevate sätete rakendamisel kehtestada tähtajad või suunised.

2. Liikmesriigid tagavad, et taotlejal, kes võtab pädeva ametiasutusega uuesti ühendust pärast seda, kui lõikes 1 osutatud otsus taotluse läbivaatamise lõpetamise kohta on vastu võetud, on õigus nõuda oma juhtumi uut läbivaatamist. **Ühe varjupaigamenetluse jooksul võib ainult üks kord taotleda juhtumi uut läbivaatamist.** [ME 70]

Liikmesriigid tagavad, et sellist isikut ei saadeta tagasi, kui see on vastuolus tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõttega.

Liikmesriigid võivad lubada menetlevatel ametiasutustel jätkata taotluse läbivaatamist sealt, kus see lõpetati.

3. Käesoleva artikli kohaldamine ei piira määruse (EL) nr [.../....] [Dublini määrus] kohaldamist.

Artikkel 26

UNCHRi roll

1. Liikmesriigid lubavad UNCHRil:

- a) kohtuda rahvusvahelise kaitse taotlejaga, kaasa arvatud isikuga, kes on kinnipidamisasutuses ja lennujaama või sadama transiiditsoonis;
- b) juurdepääsu teabele, milles käsitletakse konkreetset rahvusvahelise kaitse taotlust, menetluse kulgu ja vastuvõetud otsuseid, tingimusel et taotleja on sellega nõus;
- c) esitada menetluse kõikides etappides Genfi konventsiooni artikliga 35 talle pandud järelevalvekohustuste elluviimisel pädevatele ametiasutustele konkreetseid rahvusvahelise kaitse taotlusi käsitlevaid seisukohti.

2. Lõiget 1 kohaldatakse ka organisatsiooni suhtes, kes vastavalt liikmesriigiga sõlmitud kokkuleppele tegutseb asjaomase liikmesriigi territooriumil UNCHRi nimel.

Artikkel 27

Teabe kogumine konkreetsete juhtumite kohta

Konkreetsete juhtumite läbivaatamise eesmärgil liikmesriigid:

- a) ei avalda konkreetset rahvusvahelise kaitse taotlust käsitlevat teavet ega taotluse esitamise fakti väidetava(te)le tagakiusaja(te)le ega suure kahju põhjustaja(te)le;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- b) ei kogu teavet väidetava(te)lt tagakiusaja(te)lt ega suure kahju põhjustaja(te)lt viisil, mis teavitaks neid asjaolust, et kõnealune taotleja on taotluse esitanud, ning mis seaks ohtu taotleja ja tema ülalpeetavate füüsilise puutumatusse või taotleja päritoluriigis elavate pereliikmete vabaduse ja julgeoleku. [ME 71]

III PEATÜKK

ESIMESE ASTME MENETLUS

I JAGU

Artikkel 28

Taotluse läbivaatamise menetlus

1. Liikmesriigid vaatavad rahvusvahelise kaitse taotlused läbi menetluse kohaselt, mis on kooskõlas II peatükis sätestatud üldpõhimõtete ja tagatistega.
2. Liikmesriigid tagavad, et selline menetlus viiakse lõpule võimalikult kiiresti, ilma et see piiraks taotluse piisavat ja põhjalikku läbivaatamist.
3. Liikmesriigid tagavad, et menetlus viiakse lõpule kuue kuu jooksul alates taotluse esitamisest.

Liikmesriigid võivad seda tähtaega pikendada maksimaalselt kuue kuu võrra konkreetsete juhtumite puhul, mis hõlmavad keerulisi faktilisi ja õiguslikke asjaolusid.

4. Kui otsust ei ole võimalik vastu võtta lõike 3 esimeses lõigus nimetatud tähtaja jooksul, tagavad liikmesriigid, et asjaomast taotlejat teavitatakse:

a) viivitusest ning

b) taotluse korral viivituse põhjusest ja eeldatavast tähtajast, millal tehakse otsus tema taotluse kohta.

Tagajärjed, mis kaasnevad otsuse langetamata jätmisega lõikes 3 nimetatud tähtaja jooksul, määratakse kindlaks vastavalt siseriiklikele õigusaktidele.

5. **Menetlevad ametiasutused** võivad rahvusvahelise kaitse taotluse läbi vaadata eelisjärjekorras vastavalt II peatükis sätestatud üldpõhimõtetele ja tagatistele: [ME 73]

a) kui taotlus näib olevat põhjendatud;

b) kui taotlejal, **eelkõige saatjata alaealisel**, on erivajadused; [ME 74]

c) muudel juhtudel, välja arvatud lõikes 6 osutatud juhud.

6. Liikmesriigid võivad ette näha taotluse läbivaatamise menetluse kiirendamise vastavalt II peatükis sätestatud üldpõhimõtetele ja tagatistele, kui:

a) taotleja on taotluse ja asjaolude esitamisel tõstatanud ainult küsimusi, mis ei seostu sellega, kas teda saab käsitada pagulasena või direktiivi [.../.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] alusel täiendava kaitse saamise nõuetele vastava isikuna; või

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- b) *on selge, et taotleja ei vasta liikmesriigis direktiivi [...] /.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] alusel pagulase või pagulasseisundi saamise tingimustele; või [ME 105]*
- c) taotleja on pärit turvalisest päritoluriigist käesoleva direktiivi tähenduses; või
- d) taotleja on ametiasutusi eksitanud, esitades valeandmeid või -dokumente või jättes esitamata tema isikut ja/või rahvust käsitlevat teavet või dokumente, millel oleks võinud olla otsusele negatiivne mõju; või
- e) on tõenäoline, et taotleja on pahauskselt hävitanud või kaotanud isikut tõendava või reisidokumendi, mis oleks aidanud kindlaks teha tema isikut või kodakondsust; või
- f) *taotleja on teinud selgelt ebajärjekindlaid, vastukäivaid, ebatõenäolisi, puudulikke või valesid avaldusi, mis muudavad selgelt ebausutavateks tema väited, et teda on taga kiusatud direktiivi [...] /.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] tähenduses; või [ME 75]*
- g) *taotleja on esitanud korduva taotluse, mis ilmselgelt ei sisalda asjakohaseid uusi elemente seoses tema konkreetse olukorraga või tema päritoluriigis valitseva olukorraga; või [ME 107]*
- h) *taotleja on ilma mõistliku põhjuseta viivitanud taotluse varasemal ajal esitamisega, kuigi tal oleks selleks võimalus olnud; või [ME 108]*

■ [ME 76]

- i) taotleja esitab taotluse üksnes eesmärgiga lükata edasi või nurjata tema tagasisaatmist käsitleva varasema või peatselt tehtava otsuse täideviimist; või
- j) *taotleja on jätnud mõjuva põhjuseta täitmata direktiivi [...] /.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] artikli 4 lõigetes 1 ja 2 või käesoleva direktiivi artikli 12 lõikes 1 ja lõike 2 punktides a kuni c ning artikli 24 lõikes 1 osutatud kohustused aidata kaasa asjaolude ja taotleja isiku väljaselgitamisele; või [ME 109]*
- k) *taotleja sisenes liikmesriigi territooriumile ebaseaduslikult või pikendas ebaseaduslikult oma riigis viibimist ning jättis mõjuva põhjuseta vastavate asutustega ühendust võtmata ja/või ei esitanud varjupaigataotlust niipea kui võimalik, arvestades tema riiki sisenemise asjaoludega; või [ME 110]*
- l) *taotlejat võidakse mõjuvatel põhjustel käsitada ohuna liikmesriigi riiklikule julgeolekule või taotleja on vastavalt siseriiklikule õigusele riiklikku julgeolekut või avalikku korda käsitlevatel mõjuvatel põhjustel välja saadetud. [ME 77]*

7. Artiklis 29 osutatud põhjendamatu taotluse korral, mille suhtes kohaldatakse kõiki käesoleva artikli lõikes 6 nimetatud asjaolusid, võivad liikmesriigid taotluse pärast selle piisavat ja täielikku läbivaatamist selgelt põhjendamatuna tagasi lükata.

8. Liikmesriigid kehtestavad seoses lõikega 6 mõistliku tähtaja otsuse vastuvõtmiseks esimese astme menetluses.

9. Kiirendatud läbivaatamismenetluse rakendamine ei kaasne automaatselt asjaoluga, et rahvusvahelise kaitse taotlus esitati pärast ebaseaduslikku sisenemist territooriumile või piirile, sealhulgas transiiditsooni, ega dokumentide puudumise või võltsitud dokumentide kasutamisega **riiki sisenemisel**. [ME 78]

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Artikkel 29

Põhjendamatud taotlused

Liikmesriigid peavad rahvusvahelise kaitse taotlust põhjendamatuks ainult juhul, kui menetlev ametiasutus on teinud kindlaks, et taotleja ei vasta rahvusvahelise kaitse saamise nõuetele direktiivi [...] [miinimumnõuete direktiiv] tähenduses. [ME 79]

II JAGU

Artikkel 30

Vastuvõetamatud taotlused

1. Lisaks juhtudele, kus taotlust ei vaadata läbi vastavalt määrusele (EL) [nr .../...] [Dublini määrus], ei ole liikmesriigid kohustatud hindama, kas taotleja vastab rahvusvahelise kaitse saamise nõuetele vastavalt direktiivile [...] [miinimumnõuete direktiiv], kui taotlust peetakse vastavalt käesolevale artiklile vastuvõetamatuks.
2. Liikmesriigid võivad pidada rahvusvahelise kaitse taotlust vastuvõetamatuks ainult juhul, kui:
 - a) mõni teine liikmesriik on andnud pagulasseisundi;
 - b) vastavalt artiklile 32 peetakse taotleja esimeseks varjupaigariigiks riiki, mis ei ole liikmesriik;
 - c) vastavalt artiklile 37 peetakse taotleja jaoks turvaliseks kolmandaks riigiks riiki, mis ei ole liikmesriik;
 - d) taotleja on esitanud samasuguse taotluse pärast lõpliku otsuse langetamist;
 - e) taotleja ülalpeetav esitab taotluse pärast seda, kui ta on vastavalt artikli 6 lõikele 4 nõustunud oma juhtumi läbivaatamisega tema nimel tehtud taotluse raames ning puuduvad ülalpeetava olukorraga seotud asjaolud, mis õigustaksid eraldi taotluse esitamist.

Artikkel 31

Erieeskirjad taotluse vastuvõetavust käsitleva vestluse kohta

1. Enne seda, kui võetakse vastu otsus taotluse vastuvõetamatuse kohta, võimaldavad liikmesriigid taotlejal esitada seoses taotlusega ja arvestades tema konkreetset olukorda oma seisukoha artiklis 30 osutatud põhjenduste kohta. Sel eesmärgil **korraldab menetlev ametiasutus** taotlejaga taotluse vastuvõetavust käsitleva vestluse. Liikmesriigid tohivad kooskõlas artikliga 35 teha erandi ainult korduvate taotluste suhtes. [ME 80]
2. Lõike 1 kohaldamine ei piira määruse (EL) nr [...] [Dublini määrus] artikli 5 kohaldamist.
3. **Liikmesriigid tagavad, et menetleva asutuse töötaja, kes taotluse vastuvõetavust käsitleva vestluse läbi viib, ei kannu vormirietust.** [ME 81]

Artikkel 32

Esimese varjupaigariigi mõiste

Riiki saab pidada konkreetse rahvusvahelise kaitse taotleja esimeseks varjupaigariigiks juhul, kui:

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- a) taotleja on seal riigis pagulaseks tunnistanud ja ta saab ennast selle riigi kaitse alla anda või
- b) tal on muul viisil selle riigi **tõhus** kaitse, muu hulgas kohaldataks tema suhtes tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet, [ME 82]

tingimusel et see riik võtab ta tagasi.

Esimese varjupaigariigi mõiste kohaldamisel rahvusvahelise kaitse taotleja konkreetse olukorra suhtes **võtavad** liikmesriigid I arvesse artikli 37 lõiget 1.

Taotlejal on õigus vaidlustada esimese varjupaigariigi mõiste kohaldamine põhjendusel, et kõnealune esimene varjupaigariik ei ole tema konkreetset olukorda silmas pidades turvaline. [ME 83]

I [ME 84]

III JAGU

I [ME 85]

Artikkel 33

Turvalise päritoluriigi mõiste

1. Vastavalt käesolevale direktiivile võib turvaliseks päritoluriigiks tunnistanud kolmandat riiki pidada pärast taotluse individuaalset läbivaatamist konkreetse taotleja seisukohalt turvaliseks päritoluriigiks ainult juhul, kui:

- a) taotlejal on selle riigi kodakondsus või
- b) ta on kodakondsuseta isik ning tema varasem alaline elukoht oli selles riigis
- c) ning ta ei ole esitanud mõjuvaid põhjusi selle kohta, miks ei saa seda riiki tema konkreetse olukorra ja pagulaseks või direktiivi [.../.../EL] kohaselt [miinimumnõuete direktiiv] täiendava kaitse saamise nõuetele vastavaks isikuks tunnistamise seisukohalt pidada turvaliseks päritoluriigiks.
2. Liikmesriigid sätestavad siseriiklikes õigusaktides täiendavad eeskirjad ja üksikasjad turvalise päritoluriigi mõiste kohaldamiseks.

IV JAGU

Artikkel 34

Korduv taotlus

1. Kui liikmesriigis rahvusvahelist kaitset taotlev isik esitab samas liikmesriigis täiendavaid selgitusi või korduva taotluse, vaatab asjaomane liikmesriik need täiendavad selgitused või korduva taotlusega kaasnevad dokumendid läbi eelneva taotluse läbivaatamise raames või läbivaatamisele kuuluva otsuse või edasikaebuse läbivaatamise raames, kui **menetlev ametiasutus saab** selles raamistikus võtta arvesse ja kaaluda kõiki täiendavate selgituste või korduva taotlusega kaasnevaid dokumente. [ME 87]

2. Selleks et teha artikli 30 lõike 2 punkti d kohane otsus rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetavuse kohta, võivad liikmesriigid kohaldada käesoleva artikli lõikes 3 osutatud erimenetlust, kui isik esitab korduva rahvusvahelise kaitse taotluse:

- a) pärast seda, kui ta on eelmise taotluse artikli 24 alusel tagasi võtnud;
- b) pärast seda, kui eelmise taotluse kohta on lõplik otsus vastu võetud.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

3. Korduvate rahvusvahelise kaitse taotluste puhul tuleb esmalt kontrollida, kas algse taotluse tagasivõtmise järel või pärast selle taotluse kohta lõike 2 punktis b osutatud otsuse vastuvõtmist on tuvastatud või taotleja esitanud uusi dokumente või tõendeid, mis aitavad kindlaks teha, kas taotlejat on võimalik käsitada pagulasena või täiendava kaitse saamise nõuetele vastava isikuna direktiivi [...] EL] [miinimumnõuete direktiiv] alusel.

4. Kui lõikes 3 osutatud esmase kontrollimise käigus tuvastatakse või taotleja esitab uusi dokumente või tõendeid, mis olulisel määral suurendavad tõenäosust, et taotlejat saab käsitada pagulasena või täiendava kaitse saamise nõuetele vastava isikuna direktiivi [...] EL] [miinimumnõuete direktiiv] alusel, vaadatakse taotlus uuesti läbi vastavalt II peatükile.

5. Liikmesriigid võivad vastavalt siseriiklikele õigusaktidele vaadata korduvad taotlused uuesti läbi, kui uue menetluse algatamiseks on muid põhjusi.

■ [ME 88]

6. Käesolevas artiklis osutatud menetlust võib kohaldada ka ülalpeetava suhtes, kes esitab taotluse pärast seda, kui ta on vastavalt artikli 6 lõikele 4 nõustunud oma juhtumi läbivaatamisega tema nimel tehtud taotluse raames. Sellisel juhul tehakse käesoleva artikli lõikes 3 osutatud esmase kontrolli käigus kindlaks, kas ülalpeetava olukorraga on seotud asjaolusid, mis õigustaksid eraldi taotluse esitamist.

7. Kui pärast *esimest* taotlust *käsitleva menetluse lõpetamist* lõike 2 ■ kohaselt ■ esitab asjaomane isik enne tagasisaatmisotsuse jõustumist uue rahvusvahelise kaitse taotluse samale liikmesriigile, *millega ei kaasne edasist läbivaatamist käesoleva artikli kohaselt*, võib asjaomane liikmesriik: [ME 113]

a) teha erandi taotleja õigusest jääda territooriumile, kui menetlev ametiasutus on veendunud, et tagasisaatmisotsusega ei kaasne otsene ega kaudne tagasi- või väljasaatmine, millega rikutakse asjaomase liikmesriigi rahvusvahelisest ja ühenduse õigusest tulenevaid kohustusi, ja/või

b) näha ette, et taotluse suhtes kohaldatakse käesoleva artikli ja artikli 30 kohast taotluse vastuvõetavust käsitlevat menetlust, ja/või

c) näha ette, et taotluse läbivaatamise menetlust kiirendatakse artikli 28 lõike 6 punkti i kohaselt.

Esimese lõigu punktides b ja c osutatud juhtude korral võivad liikmesriigid teha siseriiklike õigusaktide kohaselt erandeid tähtaegadest, mida tavaliselt kohaldatakse taotluse vastuvõetavust käsitlevas ja/või kiirendatud menetluses.

8. Kui isik, kelle suhtes tuleb jõustada määruse (EL) nr [...] [Dublini määrus] kohane üleandmisotsus, esitab üleandvale liikmesriigile täiendavaid selgitusi või korduva taotluse, vaatab sellised täiendavad selgitused või korduva taotluse kooskõlas käesoleva direktiiviga läbi selles määruuses määratletud vastutav liikmesriik.

Artikkel 35

Menetluseeskirjad

1. Liikmesriigid tagavad rahvusvahelise kaitse taotlejatele, kelle taotlusi vastavalt artiklile 34 tuleb esmalt kontrollida, artikli 11 lõikes 1 ette nähtud tagatised.

2. Liikmesriigid võivad siseriiklikes õigusaktides sätestada artikli 34 kohase esmase kontrolli eeskirjad. Nende eeskirjadega võib muu hulgas:

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- a) kohustada asjaomast taotlejat esitama asjaolud ja tõestama tõendite õigsust, mis õigustavad uue menetluse algatamist;
- b) lubada teha esmast kontrolli ainult kirjaliku taotluse alusel ilma isikuga vestlemata, välja arvatud artikli 34 lõikes 6 osutatud juhtumid.

Tingimused ei tohi välistada taotlejate juurdepääsu uuele menetlusele ega viia sellise juurdepääsu lõpliku tühistamise või olulise piiramiseni.

3. Liikmesriigid tagavad, et:

- a) taotlejat teavitatakse asjakohasel viisil esmase kontrolli tulemustest ja juhul, kui taotlust uuesti läbi ei vaadata, siis ka selle põhjustest, ning võimalustest otsus edasi kaevata või taotleda selle läbivaatamist;
- b) kui on tegemist ühega artikli 34 lõikes 3 osutatud olukordadest, vaatab menetlev ametiasutus korduva taotluse vastavalt II peatüki sätetele niipea kui võimalik uuesti läbi.

V JAGU**Artikkel 36****Menetlused piiril**

1. Liikmesriigid võivad vastavalt II peatükis sätestatud üldpõhimõtetele ja tagatistele ette näha menetlused, mille alusel otsustatakse liikmesriigi piiril või transiiditsoonis:

- a) seal esitatud taotluste vastuvõetavuse üle **artikli 30 tähenduses** ja/või [ME 89]
- b) taotluse sisu üle artikli 28 lõike 6 kohaselt kiirendatud menetluse korral.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 sätestatud menetluste raames vastuvõetavad otsused tehakse mõistliku aja jooksul. Kui otsust pole nelja nädala jooksul vastu võetud, lubatakse taotlejal siseneda liikmesriigi territooriumile, et tema taotlust saaks läbi vaadata vastavalt käesoleva direktiivi muudele sätetele. **Taotlejate hoidmine liikmesriikide piiridel või transiiditsoonis on võrdväärne nende kinnipidamisega, nagu on sätestatud artiklis 22.** [ME 90]

3. Juhul kui korraga saabub palju kolmanda riigi kodanikke või kodakondsuseta isikuid, kes esitavad rahvusvahelise kaitse taotluse piiril või transiiditsoonis, mistõttu on praktiliselt võimatu kohaldada lõiget 1, võib neid menetlusi kohaldada juhul ja sel ajal, kui kõnealused kolmanda riigi kodanikud või kodakondsuseta isikud on paigutatud piiri või transiiditsooni lähedusse.

VI JAGU**Artikkel 37****■ Turvalise kolmanda riigi mõiste****■**

1. Kolmandat riiki võib ■ pidada turvaliseks kolmandaks riigiks ainult juhul, kui **rahvusvahelist kaitset taotlevat isikut koheldakse asjaomases kolmandas riigis kooskõlas järgmiste põhimõtetega:**

- a) **elu ja vabadus ei ole ohus rassi, usu, rahvuse, teatavasse sotsiaalsesse rühma kuulumise või poliitiliste tõekspidamiste tõttu;**

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- b) puudub direktiivis [...] [...] [miinimumnõuete direktiiv] kindlaks määratud suure kahju oht;
- c) austatakse tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet vastavalt Genfi konventsioonile;
- d) austatakse rahvusvahelistes õigusaktides sätestatud keeldu saata isikut tagasi, kui sellega rikutaks isiku õigust kaitsele piinamise või muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise eest;
- e) on võimalik taotleda pagulasseisundit või muud täiendavat kaitset, mis on võrreldav direktiivi [...] [...] [(miinimumnõuete direktiiv)] kohaselt tagatud kaitsega, ja kui nimetatud seisund või kaitse antakse, saada kaitset, mis on võrreldav kõnealuse direktiivi kohaselt tagatud kaitsega;
- f) riik on ratifitseerinud Genfi konventsiooni ja järgib selle sätteid geograafiliste piiranguteta;
- g) riigis rakendatakse õigusaktidega ettenähtud varjupaigamenetlust; ning
- h) Euroopa Parlament ja nõukogu on nii määranud vastavalt lõikele 2.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu ühise, lõike 1 tähenduses ohutuks peetavate kolmandate riikide nimekirja või täiendavad seda nimekirja.

3. Asjaomased liikmesriigid näevad lõike 1 rakendamiseks siseriiklike õigusaktidega ette vajalikud üksik- asjad ning eeskirjad, mille kohaselt on nõutav:

- a) rahvusvahelist kaitset taotleva isiku ja asjaomase kolmanda riigi vaheline side, mille alusel isikul oleks mõistlik minna asjaomasesse riiki;
- b) meetodid, mille alusel pädevad ametiasutused veenduvad, et turvalise kolmanda riigi mõistet saab konkreetse riigi või taotleja suhtes kohaldada. Sellised meetodid hõlmavad riigi turvalisuse hindamist igal konkreetsel juhul konkreetse taotleja seisukohast;
- c) rahvusvahelisele õigusele vastav eeskiri, mis võimaldab konkreetsel juhul kindlaks teha, kas asjaomane kolmas riik on konkreetse taotleja seisukohast turvaline, ning mille alusel taotlejal on vähemalt õigus vaidlustada turvalise kolmanda riigi mõiste kohaldamine põhjendusel, et kolmas riik ei ole tema konkreetsel olukorda silmas pidades turvaline. Taotlejal on ka võimalus vaidlustada punkti a kohase sideme olemasolu kolmanda riigiga.

4. Käesoleva artikli põhjal tehtud otsuse rakendamisel teavitavad asjaomased liikmesriigid taotlejat vastavalt.

5. Kui turvaline kolmas riik ei luba varjupaigataotlejal uuesti riiki siseneda, tagavad liikmesriigid juurdepääsu menetlusele vastavalt II peatükis kirjeldatud üldpõhimõtetele ja tagatistele.

6. Liikmesriigid ei koosta riiklikke turvaliste päritoluriikide ega turvaliste kolmandate riikide nimekirju. [ME 91]

Kolmapäev, 6. aprill 2011

IV PEATÜKK

RAHVUSVAHELISE KAITSE ÄRAVÕTMISE MENETLUSED

Artikkel 38

Rahvusvahelise kaitse seisundi äravõtmine

Liikmesriigid tagavad, et konkreetse isiku rahvusvahelise kaitse äravõtmiseks võib alustada menetlust, kui tuvastatakse uued asjaolud või tõendid, mis annavad alust tema rahvusvahelise kaitse kehtivuse uuesti läbivaatamiseks.

Artikkel 39

Menetluseeskirjad

1. Liikmesriigid tagavad, et kui pädev ametiasutus kaalub kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku rahvusvahelise kaitse seisundi äravõtmist vastavalt direktiivi [...] /.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] artiklile 14 või 19, on asjaomasel isikul järgmised tagatised:

- a) teda tuleb kirjalikult teavitada asjaolust, et pädev ametiasutus vaatab uuesti läbi tema rahvusvahelise kaitse alused, ning läbivaatamise põhjustest ning
- b) talle tuleb anda võimalus esitada rahvusvahelise kaitse äravõtmise kohta vastuväiteid kas vestluse käigus vastavalt artikli 11 lõike 1 punktile b ja artiklitele 13, 14 ja 15 või kirjalikult.

Lisaks sellele tagavad liikmesriigid, et kõnealuse menetluse raames:

- a) saaks pädev ametiasutus täpset ja ajakohast teavet üldise olukorra kohta asjaomase isiku päritoluriigis erinevatest allikatest, vajaduse korral näiteks UNHCRilt ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametilt, ning
- b) kui teavet kogutakse konkreetsel juhul rahvusvahelise kaitse uuesti läbivaatamise eesmärgil, ei koguta teavet tagakiusaja(te)lt ega suure kahju põhjustaja(te)lt viisil, mis teavitaks neid otseselt asjaolust, et kõnealune isik on rahvusvahelise kaitse saaja, kelle seisund vaadatakse uuesti läbi, või mis seaks ohtu isiku ja tema ülalpeetavate füüsilise puutumatusse või isiku päritoluriigis elavate pereliikmete vabaduse ja julgeoleku.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädeva ametiasutuse otsus rahvusvahelise kaitse äravõtmise kohta esitatakse kirjalikult. Otsuses esitatakse äravõtmise aluseks olevad faktilised ja õiguslikud asjaolud ning antakse kirjalikult teavet otsuse vaidlustamise võimaluste kohta.

3. Kui pädev ametiasutus on teinud otsuse rahvusvahelise kaitse seisund ära võtta, on artikli 18 lõige 2, artikli 19 lõige 1 ja artikkel 26 võrdselt kohaldatavad.

4. Erandina käesoleva artikli lõigetest 1, 2 ja 3 võivad liikmesriigid otsustada, et rahvusvahelise kaitse kaotab seadusega kehtivuse, kui rahvusvahelise kaitse saaja on oma rahvusvahelise kaitse saajaks tunnistamisest ühetähenduslikult loobunud.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

V PEATÜKK

APPELLATSIOONIMENETLUS

Artikkel 40

Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile

1. Liikmesriigid tagavad, et rahvusvahelise kaitse taotlejal on õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus seoses järgneva:

a) rahvusvahelise kaitse taotluse kohta tehtav otsus, kaasa arvatud otsus:

i) pidada pagulasseisundi ja/või täiendava kaitse seisundiga seotud taotlust põhjendamatuks;

ii) pidada taotlust vastuvõetamatuks vastavalt artiklile 30;

iii) mis on vastu võetud liikmesriigi piiril või transiiditsoonis, nagu on kirjeldatud artikli 36 lõikes 1;

iv) mitte teostada läbivaatamist vastavalt artiklile 37;

b) keeldumine taotluse uuesti läbivaatamisest pärast seda, kui taotluse läbivaatamine on lõpetatud vastavalt artiklitele 24 ja 25;

c) otsus rahvusvahelise kaitse seisund ära võtta vastavalt artiklile 39.

2. Liikmesriigid tagavad, et menetleva ametiasutuse poolt täiendava kaitse saamise nõuetele vastavaks tunnistatud isikul on õigus lõikes 1 osutatud tõhusale õiguskaitsevahendile seoses otsusega pidada pagulasseisundiga seotud taotlust põhjendamatuks. Asjaomasel isikul on õigus direktiivi [...] EL] [miinimumnõuete direktiiv] kohastele täiendava kaitse saajatele tagatud õigustele ja hüvedele kuni apellatsioonimenetluse lõppemiseni.

3. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud tõhusa õiguskaitsevahendiga nähakse ette nii faktiliste kui ka õiguslike asjaolude, sealhulgas direktiivi [...] EL] [miinimumnõuete direktiiv] kohaste rahvusvahelise kaitse vajaduste ex nunc täielik läbivaatamine vähemalt esimese astme apellatsioonimenetluses.

4. Liikmesriigid näevad ette **miinimumtähtaja** ja muud vajalikud eeskirjad, et taotlejal oleks võimalik kasutada oma õigust tõhusale õiguskaitsevahendile vastavalt lõikele 1. [ME 92]

Liikmesriigid kehtestavad 45 tööpäeva pikkuse miinimumtähtaja, mille jooksul taotleja võib kasutada oma õigust tõhusale õiguskaitsevahendile. Taotlejale, kelle suhtes kohaldatakse artikli 28 lõikes 6 osutatud kiirendatud menetlust, näevad liikmesriigid ette 30 tööpäeva pikkuse miinimumtähtaja. Tähtajad ei tohi välistada taotleja juurdepääsu lõike 1 kohasele tõhusale õiguskaitsevahendile ega muuta seda ülemäära keeruliseks. Liikmesriigid võivad ette näha artikli 36 kohaste otsuste ex officio läbivaatamise. [ME 93]

5. Ilma et see piiraks lõike 6 kohaldamist, annab käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud õiguskaitsevahend taotlejale õiguse jääda asjaomasesse liikmesriiki kuni õiguskaitsevahendi üle otsuse tegemiseni.

6. Kui on tegemist otsusega, mis on tehtud artikli 28 lõike 6 kohaselt kiirendatud menetluse raames, ja otsusega pidada taotlust vastuvõetamatuks vastavalt artikli 30 lõike 2 punktidele d ning kui õigust jääda õiguskaitsevahendi üle otsuse tegemiseni liikmesriiki ei ole siseriiklikes õigusaktides **sellisel juhul** ette nähtud, on kohtul õigus asjaomase taotleja taotluse alusel või omal algatusel otsustada taotleja õiguse üle jääda liikmesriigi territooriumile. [ME 94]

Käesolevat lõiget ei kohaldata artiklis 36 osutatud menetluste suhtes.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

7. Liikmesriigid lubavad taotlejal jääda oma territooriumile lõikes 6 osutatud menetluse lõppemiseni. **Erandi võib teha korduvate taotluste suhtes, millega ei kaasne edasist läbivaatamist vastavalt artiklitele 34 ja 35, kui direktiivi 2008/115/EÜ artikli 3 lõike 4 kohaselt on tehtud tagasisaatmisotsus, ning otsuste suhtes artiklis 37 osutatud menetluse raames, kui see on siseriiklikes õigusaktides ette nähtud.** [ME 117]

8. Käesoleva artikli lõigete 5, 6 ja 7 kohaldamine ei piira määruse (EL) nr [.../...] [Dublini määrus] artikli 26 kohaldamist.

9. Liikmesriigid sätestavad kooskõlas lõikega 1 tähtaja, mille jooksul peab kohus menetleva ametiasutuse otsuse läbi vaatama.

10. Kui taotlejale on antud seisund, mis annab talle siseriikliku ja liidu õiguse raames samad õigused ja hüved mis pagulasseisund direktiivi [.../.../EL] [miinimumnõuete direktiiv] põhjal, võib tõhusat õiguskaitsevahendit pidada taotlejale tagatuks olukorras, kus kohus otsustab, et lõike 1 kohast õiguskaitsevahendit ei ole võimalik kasutada või et see ei anna tõenäoliselt tulemust, kuna taotleja ei ole piisavalt huvitatud menetluse jätkamisest.

11. Liikmesriigid võivad samuti sätestada siseriiklikes õigusaktides tingimused, mille raames võib eeldada, et taotleja on lõike 1 kohase õiguskaitsevahendi kaudselt tagasi võtnud või sellest loobunud, koos sel juhul järgitavate menetluseeskirjadega.

VI PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 41

Ametiasutuste vaidlustusõigus

Käesolev direktiiv ei mõjuta ametiasutustele siseriiklike õigusaktidega ette nähtud võimalust vaidlustada haldus- ja/või kohtuotsuseid.

Artikkel 42

Konfidentsiaalsus

Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi rakendavad ametiasutused on mis tahes teabe puhul, mida nad oma töö käigus saavad, kohustatud järgima siseriiklikus õiguses määratletud konfidentsiaalsuse põhimõtet.

Artikkel 43

Koostöö

Iga liikmesriik määrab riikliku kontaktpunkti ja teatab selle aadressi komisjonile. Komisjon edastab kõnealuse teabe teistele liikmesriikidele.

Liikmesriigid võtavad komisjoniga kooskõlastatult kõik vajalikud meetmed otsese koostöö ning pädevate ametiasutuste teabevahetuse sisseseadmiseks.

Artikkel 44

Aruanne

Komisjon esitab hiljemalt [...] Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi kohaldamise **ja sellest tulenevate rahaliste kulude** kohta liikmesriikides ning teeb ettepanekud vajalike muudatuste tegemiseks. Liikmesriigid saavad komisjonile nimetatud aruande koostamiseks vajaliku teabe **ja finantsandmed**. Pärast aruande esitamist annab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva direktiivi kohaldamisest liikmesriikides aru vähemalt iga **kahe** aasta järel. [ME 95]

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Artikkel 45

Ülevõtmine

Liikmesriigid jõustavad artiklite [...] täitmiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt [...]. Liikmesriigid edastavad kõnealuste õigusnormide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid jõustavad artikli 28 lõike 3 järgimiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt ... ⁽¹⁾. Liikmesriigid edastavad kõnealuste õigusnormide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile. [ME 96]

Kui liikmesriigid need õigusnormid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Samuti lisavad liikmesriigid märkuse, et kehtivates õigusnormides esinevaid viiteid käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi ja kõnealuse märkuse sõnastuse näevad ette liikmesriigid.

Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti ning nende normide ja käesoleva direktiivi vastavustabeli.

Artikkel 46

Üleminekusätted

Liikmesriigid kohaldavad artikli 45 esimeses lõigus sätestatud õigusnorme rahvusvahelise kaitse taotluste suhtes, mis esitatakse pärast [...], ning rahvusvahelise kaitse äravõtmise menetluste suhtes, mida alustatakse pärast [...]. Taotlused, mis esitati enne [...], ja pagulasseisundi äravõtmise menetlused, mida alustati enne [...], on reguleeritud direktiiviga 2005/85/EÜ.

Liikmesriigid kohaldavad artikli 45 teist lõiku rahvusvahelise kaitse taotluste suhtes, mis esitatakse pärast [...]. Taotlused, mis esitati enne [...], on reguleeritud direktiiviga 2005/85/EÜ.

Artikkel 47

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 2005/85/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates [käesoleva direktiivi artikli 45 esimeses lõigus sätestatud kuupäevale järgnevast päevast], ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi seoses käesoleva direktiivi siseriiklikkusesse õigusesse ülevõtmise tähtajaga, mis on sätestatud II lisa B osas.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt III lisa vastavustabelile.

Artikkel 48

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikleid [...] ja [...] kohaldatakse alates [artikli 45 esimeses lõigus sätestatud kuupäevale järgnevast päevast].

⁽¹⁾ **Kaks** aastat pärast käesoleva direktiivi ülevõtmise kuupäeva.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Artikkel 49

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

„Menetleva ametiasutuse” mõiste

Käesoleva direktiivi kohaldamisel võib Iirimaa seni, kuni kehtib 1996. aasta pagulaste seaduse (muudetud redaktsioon) 17. jao lõige 1, arvestada, et:

- „menetlevaks ametiasutuseks”, mis on ette nähtud käesoleva direktiivi artikli 2 punktis f, on *Office of the Refugee Applications Commissioner*, kui juhtum hõlmab taotleja pagulaseks kuulutamise üle otsustamist ning
- „esimese astME otsused”, mis on ette nähtud käesoleva direktiivi artikli 2 punktis f, sisaldavad ka ametniku *Refugee Applications Commissioner* soovitusi, kui juhtum hõlmab taotleja pagulaseks tunnistamise üle otsustamist.

Iirimaa teatab komisjonile 1996. aasta pagulaste seaduse (muudetud redaktsioon) 17. jao lõike 1 kõigist muudatustest.

■ [ME 85]

II LISA

A osa

Kehtetuks tunnistatud direktiiv

(millele viidatakse artiklis 47)

Nõukogu direktiiv 2005/85/EÜ

(ELT L 326, 13.12.2005, lk 13)

B osa

Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg

(millele viidatakse artiklis 47)

Direktiiv	Ülevõtmise tähtaeg
2005/85/EÜ	Esimene tähtaeg: 1. detsember 2007 Teine tähtaeg: 1. detsember 2008

Kolmapäev, 6. aprill 2011

III LISA

VASTAVUSTABEL⁽¹⁾

Direktiiv 2005/85/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 punkt a	Artikli 2 punkt a
Artikli 2 punkt b	Artikli 2 punkt b
Artikli 2 punkt c	Artikli 2 punkt c
—	Artikli 2 punkt d
Artikli 2 punkt d	Artikli 2 punkt e
Artikli 2 punkt e	artikli 2 punkt f
artikli 2 punkt f	Artikli 2 punkt g
—	Artikli 2 punkt h
—	Artikli 2 punkt i
Artikli 2 punkt g	Artikli 2 punkt j
—	Artikli 2 punkt k
—	Artikli 2 punkt l
Artikli 2 punkt h	Artikli 2 punkt m
Artikli 2 punkt i	Artikli 2 punkt n
Artikli 2 punkt j	Artikli 2 punkt o
Artikli 2 punkt k	Artikli 2 punkt p
Artikli 3 lõige 1	Artikli 3 lõige 1
Artikli 3 lõige 2	Artikli 3 lõige 2
Artikli 3 lõige 3	—
Artikli 3 lõige 4	Artikli 3 lõige 3
Artikkel 4 lõike 1 esimene lõik	Artikkel 4 lõike 1 esimene lõik
Artikli 4 lõike 1 teine lõik	—
—	Artikli 4 lõige 2
Artikli 4 lõige 2	Artikli 4 lõige 3
Artikli 4 lõige 3	Artikli 4 lõige 4
—	Artikli 4 lõige 5
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikli 6 lõige 1	—
—	Artikli 6 lõige 1
—	Artikli 6 lõige 2
Artikli 6 lõige 2	Artikli 6 lõige 3
Artikli 6 lõige 3	Artikli 6 lõige 4
—	Artikli 6 lõige 5

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Direktiiv 2005/85/EÜ	Käesolev direktiiv
—	Artikli 6 lõige 6
Artikli 6 lõige 4	Artikli 6 lõige 7
Artikli 6 lõige 5	—
—	Artikli 6 lõige 8
—	Artikli 6 lõige 9
—	Artikli 7 lõiked 1–3
Artikli 7 lõige 1	Artikli 8 lõige 1
Artikli 7 lõige 2	Artikli 8 lõige 2
—	Artikli 8 lõige 3
Artikli 8 lõige 1	Artikli 9 lõige 1
—	Artikli 9 lõige 2
Artikli 8 lõike 2 punkt a	Artikli 9 lõike 3 punkt a
Artikli 8 lõike 2 punkt b	Artikli 9 lõike 3 punkt b
Artikli 8 lõike 2 punkt c	Artikli 9 lõike 3 punkt c
—	Artikli 9 lõike 3 punkt d
Artikli 8 lõige 3	Artikli 9 lõige 4
Artikli 8 lõige 5	Artikli 9 lõige 5
Artikli 9 lõige 1	Artikli 10 lõige 1
Artikli 9 lõike 2 esimene lõik	Artikli 10 lõike 2 esimene lõik
Artikli 9 lõike 2 teine lõik	—
Artikli 9 lõige 3	Artikli 10 lõige 3
—	Artikli 10 lõige 4
Artikkel 10	Artikkel 11
Artikkel 11	Artikkel 12
Artikli 12 lõige 1	Artikli 13 lõige 1
Artikli 12 lõike 2 punkt a	Artikli 13 lõike 2 punkt a
Artikli 12 lõike 2 punkt b	—
Artikli 12 lõike 2 punkt c	—
Artikli 12 lõige 3	Artikli 13 lõike 2 punkt b
Artikli 12 lõiked 4–6	Artikli 13 lõiked 3–5
Artikli 13 lõiked 1 ja 2	Artikli 14 lõiked 1 ja 2
Artikli 13 lõike 3 punkt a	Artikli 14 lõike 3 punkt a
—	Artikli 14 lõike 3 punkt b
Artikli 13 lõike 3 punkt b	Artikli 14 lõike 3 punkt c
—	Artikli 14 lõike 3 punkt d
—	Artikli 14 lõike 3 punkt e

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Direktiiv 2005/85/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 13 lõige 4	Artikli 14 lõige 4
Artikli 13 lõige 5	—
—	Artikkel 15
Artikkel 14	—
—	Artikkel 16
—	Artikkel 17
Artikli 15 lõiked 1 ja 2 ning lõike 3 esimene lõik	Artikli 18 lõiked 1 ja 2 ning lõike 3 esimene lõik
Artikli 15 lõike 3 punkt a	—
Artikli 15 lõike 3 punkt b	Artikli 18 lõike 3 punkt a
Artikli 15 lõike 3 punkt c	Artikli 18 lõike 3 punkt b
Artikli 15 lõike 3 punkt d	—
Artikli 15 lõike 3 teine lõik	—
—	Artikli 18 lõike 3 teine lõik
Artikli 15 lõige 4	Artikli 18 lõige 4
—	Artikli 18 lõige 5
Artikli 15 lõige 5	Artikli 18 lõige 6
Artikli 15 lõige 6	Artikli 18 lõige 7
Artikli 16 lõige 1	Artikli 19 lõige 1
Artikli 16 lõige 2	Artikli 19 lõige 2
—	Artikli 19 lõige 3
Artikli 16 lõige 3	Artikli 19 lõige 4
Artikli 16 lõige 4	Artikli 19 lõige 4
—	Artikli 20 lõiked 1–3
Artikli 17 lõige 1	Artikli 21 lõige 1
Artikli 17 lõike 2 punkt a	Artikli 21 lõike 2 punkt a
Artikli 17 lõike 2 punkt b	—
Artikli 17 lõike 2 punkt c	Artikli 21 lõike 2 punkt b
Artikli 17 lõige 3	—
Artikli 17 lõige 4	Artikli 21 lõige 3
—	Artikli 21 lõige 4
Artikli 17 lõige 5	Artikli 21 lõige 5
—	Artikli 21 lõige 6
Artikli 17 lõige 6	Artikli 21 lõige 7
Artikkel 18	Artikkel 22
Artikkel 19	Artikkel 23

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Direktiiv 2005/85/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 20	Artikkel 24
Artikli 20 lõike 1 punktid a ja b	Artikli 24 lõike 1 punktid a ja b
Artikli 20 lõige 2	Artikli 24 lõige 2
—	Artikli 24 lõige 3
Artikkel 21	Artikkel 25
Artikkel 22	Artikkel 26
Artikkel 23	Artikkel 27
Artikli 23 lõige 1	Artikli 27 lõige 1
Artikli 23 lõike 2 esimene lõik	Artikli 27 lõige 2
Artikli 23 lõike 2 teine lõik	—
—	Artikli 27 lõige 3
—	Artikli 27 lõige 4
Artikli 23 lõige 3	Artikli 27 lõige 5
Artikli 23 lõige 4	Artikli 27 lõige 6
Artikli 23 lõike 4 punkt a	Artikli 27 lõike 6 punkt a
Artikli 23 lõike 4 punkt b	—
Artikli 23 lõike 4 punkti c alapunkt i	Artikli 27 lõike 6 punkt b
Artikli 23 lõike 4 punkti c alapunkt ii	—
Artikli 23 lõike 4 punkt d	Artikli 27 lõike 6 punkt c
Artikli 23 lõike 4 punkt e	—
Artikli 23 lõike 4 punkt f	Artikli 27 lõike 6 punkt d
Artikli 23 lõike 4 punkt g	—
Artikli 23 lõike 4 punkt h	—
Artikli 23 lõike 4 punkt i	—
Artikli 23 punkti 4 punkt j	Artikli 27 lõike 6 punkt f
Artikli 23 lõike 4 punktid k–n	—
Artikli 23 lõike 4 punkt o	Artikli 27 lõike 6 punkt e
—	Artikli 27 lõige 7
—	Artikli 27 lõige 8
—	Artikli 27 lõige 9
—	Artikkel 28
Artikkel 24	—
Artikkel 25	Artikkel 29
Artikli 25 lõige 1	Artikli 29 lõige 1
Artikli 25 lõike 2 punktid a–c	Artikli 29 lõike 2 punktid a–c

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Direktiiv 2005/85/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 25 lõike 2 punktid d ja e	—
Artikli 25 lõike 2 punktid f ja g	Artikli 29 lõike 2 punktid d ja e
—	Artikkel 30
Artikkel 26	Artikkel 31
Artikkel 27	Artikkel 32
Artikli 27 lõike 1 punkt a	Artikli 32 lõike 1 punkt a
—	Artikli 32 lõike 1 punkt b
Artikli 27 lõike 1 punktid b–d	Artikli 32 lõike 1 punktid c–e
Artikli 27 lõiked 2–5	Artikli 32 lõiked 2–5
Artikkel 28	—
Artikkel 29	—
Artikkel 30	Artikkel 33
Artikli 30 lõiked 2–4	—
—	Artikli 33 lõige 2
Artikli 30 lõige 5	Artikli 33 lõige 3
Artikli 30 lõige 6	Artikli 33 lõige 4
Artikkel 31	Artikkel 34
Artikli 31 lõige 2	—
Artikli 31 lõige 3	Artikli 34 lõige 2
Artikli 32 lõiked 1–7	Artikli 35 lõiked 1–7
—	Artikli 35 lõiked 8 ja 9
Artikkel 33	—
Artikkel 34	Artikkel 36
Artikli 34 lõige 1 ja lõike 2 punkt a	Artikli 36 lõige 1 ja lõike 2 punkt a
Artikli 34 lõike 2 punkt b	—
Artikli 34 lõike 2 punkt c	Artikli 36 lõike 2 punkt b
Artikli 34 lõike 3 punktid a ja b	Artikli 36 lõike 3 punktid a ja b
Artikli 35 lõige 1	Artikli 37 lõike 1 punkt a
—	Artikli 37 lõike 1 punkt b
Artikli 35 lõige 2 ja lõike 3 punktid a–f	—
Artikli 35 lõige 4	Artikli 37 lõige 2
Artikli 35 lõige 5	Artikli 37 lõige 3
Artikli 36 lõige 1 – lõike 2 punkt c	Artikli 38 lõige 1 – lõike 2 punkt c
Artikli 36 lõike 2 punkt d	—
Artikli 36 lõige 3	—

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Direktiiv 2005/85/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 36 lõige 4	Artikli 38 lõige 3
Artikli 36 lõige 5	Artikli 38 lõige 4
Artikli 36 lõige 6	Artikli 38 lõige 5
Artikli 36 lõige 7	—
Artikkel 37	Artikkel 39
Artikkel 38	Artikkel 40
Artikkel 39	Artikkel 41
Artikli 39 lõike 1 punkt a	Artikli 41 lõike 1 punkt a
—	Artikli 41 lõike 1 punkti a alapunkt i
Artikli 39 lõike 1 punkti a alapunkt i	Artikli 41 lõike 1 punkti a alapunkt ii
Artikli 39 lõike 1 punkti a alapunkt ii	Artikli 41 lõike 1 punkti a alapunkt iii
Artikli 39 lõike 1 punkti a alapunkt iii	—
Artikli 39 lõike 1 punkt b	Artikli 41 lõike 1 punkt b
Artikli 39 lõike 1 punktid c ja d	—
Artikli 39 lõike 1 punkt e	Artikli 41 lõike 1 punkt c
—	Artikli 41 lõiked 2 ja 3
Artikli 39 lõige 2	Artikli 41 lõige 4
Artikli 39 lõige 3	—
—	Artikli 41 lõiked 5 ja 8
Artikli 39 lõige 4	Artikli 41 lõige 9
Artikli 39 lõige 5	Artikli 41 lõige 10
Artikli 39 lõige 6	Artikli 41 lõige 11
Artikkel 40	Artikkel 42
Artikkel 41	Artikkel 43
—	Artikkel 44
Artikkel 42	Artikkel 45
Artikkel 43	Artikkel 46
Artikkel 44	Artikkel 47
—	Artikkel 48
Artikkel 45	Artikkel 49
Artikkel 46	Artikkel 50
I lisa	I lisa
II lisa	II lisa
III lisa	—
—	III lisa
—	IV lisa

(1) Vastavustabelit ei ole uuendatud.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Euroopa turismistatistika *I**

P7_TA(2011)0137

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa turismistatistika kohta (KOM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))

(2012/C 296 E/36)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0117);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 338 lõiget 1, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0085/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse Portugali Vabariigi Kogu ja Itaalia Senati esitatud arvamusi õigusakti eelnõu kohta;
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 22. märtsi 2011. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse transpordi- ja turismikomisjoni raportit (A7-0329/2010),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatab seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

P7_TC1-COD(2010)0063

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 6. aprillil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, mis käsitleb Euroopa turismistatistikat ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 95/57/EÜ

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 692/2011) lõplikule kujule.)

Kolmapäev, 6. aprill 2011

Ühenduse finantsmeetmed ühise kalanduspoliitika rakendamiseks ja mereõiguse valdkonnas ***I

P7_TA(2011)0138

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 861/2006, millega kehtestatakse ühenduse finantsmeetmed ühise kalanduspoliitika rakendamiseks ja mereõiguse valdkonnas (KOM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))

(2012/C 296 E/37)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0145);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 43, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0107/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse Portugali parlamendi ja Itaalia senati esitatud arvamusi õigusakti eelnõu kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 15. juuli 2010. aasta arvamust⁽¹⁾;
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 11. märtsi 2011. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A7-0017/2011),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 44, 11.2.2011, lk 171.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

P7_TC1-COD(2010)0080

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 6. aprillil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 861/2006, millega kehtestatakse ühenduse finantsmeetmed ühise kalanduspoliitika rakendamiseks ja mereõiguse valdkonnas

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 693/2011) lõplikule kujule.)

Kalandus - tehnilised üleminekumeetmed *I**

P7_TA(2011)0139

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1288/2009 tehniliste üleminekumeetmete kehtestamise kohta ajavahemikuks 1. jaanuarist 2010 kuni 30. juunini 2011 (KOM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))

(2012/C 296 E/38)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0488);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 43 lõiget 2, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0282/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 19. jaanuari 2011. aasta arvamust ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 9. märtsi 2011. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A7-0024/2011),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatses seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 84, 17.3.2011, lk 47.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

P7_TC1-COD(2010)0255

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 6. aprillil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1288/2009 tehniliste üleminekumeetmete kehtestamise kohta ajavahemikuks 1. jaanuarist 2010 kuni 30. juunini 2011

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 579/2011) lõplikule kujule.)

Euroopa Parlamendi 2012. aasta tulude ja kulude eelarvestus, I jagu – Euroopa Parlament

P7_TA(2011)0140

Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa Parlamendi 2012. aasta tulude ja kulude eelarvestuse kohta (2011/2018(BUD))

(2012/C 296 E/39)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 314;
 - võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 31;
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse oma 9. märtsi 2011. aasta resolutsiooni 2012. aasta eelarvemenetluse suuniste kohta – I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX ja X jagu ⁽³⁾;
 - võttes arvesse peasekretäri aruannet juhatasele Euroopa Parlamendi 2012. aasta esialgse eelarvestuse projekti koostamise kohta;
 - võttes arvesse vastavalt kodukorra artikli 23 lõikele 7 ja artikli 79 lõikele 1 juhatase poolt 23. märtsil 2011. aastal koostatud esialgset eelarvestuse projekti;
 - võttes arvesse vastavalt kodukorra artikli 79 lõikele 2 eelarvekomisjoni poolt koostatud eelarvestuse projekti;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 79;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0087/2011),
- A. arvestades, et liidu praegune finants-, majanduslik ja sotsiaalne olukord nõuab institutsioonidelt kokkuvõtte saavutamiseks vastavat kvaliteeti ja tõhusust ning rangete haldusmenetluste rakendamist; on seisukohal, et kokkuvõtte peaks hõlmama ka Euroopa Parlamendi liikmetega seotud eelarveridu;

⁽¹⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0088.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

- B. arvestades, et kuigi institutsioonidele tuleks anda piisavad vahendid, peavad institutsioonid neid vahendeid praeguses majandusolukorras rangelt ja tõhusalt haldama;
- C. arvestades, et eriti soovitatav on jätkata eelarvekomisjoni ja juhatuse vahelist tõhustatud koostööd kogu aastaelarve menetlemise vältel vastavalt kodukorra artiklitele 23 ja 79, milles on sätestatud, et juhatuse ülesandeks on võtta vastu otsuseid parlamendi sisemist korraldust puudutavates rahalistes, organisatsioonilistes ja haldusküsimustes ja koostada parlamendi esialgse eelarvestuse projekt ning eelarvekomisjoni ülesandeks on esitada iga-aastase menetluse raames parlamendi eelarvestuse kohta täiskogule raport;
- D. arvestades, et täiskogu õigused eelarvestuse ja lõpliku eelarve vastuvõtmisel säilivad täiel määral kooskõlas aluslepingu ning kodukorraga;
- E. arvestades, et 15. ja 22. märtsil 2011 toimus juhatuse ja eelarvekomisjoni delegatsioonide vahel lepitusprotsessi eelne koosolek;
- F. arvestades, et hiljuti saadetud kirjas kutsus eelarve eest vastutav komisjoni volinik kõiki institutsioone üles kasutama 2012. aasta eelarveprojekti jaoks kulude eelarvestuse koostamisel kõiki võimalusi kulude piiramiseks;

Üldine raamistik ja üldeelarve

1. tunneb heameelt juhatuse ja eelarvekomisjoni senise hea koostöö üle praeguse eelarvemenetluse ajal ning 22. märtsil 2011. aastal toimunud lepitusprotsessi eelsel koosolekul juhatuse ja eelarvekomisjoni vahel saavutatud kokkuleppe üle;
2. märgib, et 2012. aasta esialgse eelarvestuse projekti maht on juhatusele peasekretäri poolt tehtud ettepaneku kohaselt 1 773 560 543 eurot, mis moodustab 20,26 % mitmeaastase finantsraamistiku rubriigist 5; märgib, et kavandatud kasvumäär 2011. aasta eelarvega võrreldes on 5,20 %;
3. tunneb heameelt selle üle, et pärast eelarvekomisjoniga peetud lepitusprotsessi eelset koosolekut otsustas juhatus 23. märtsil 2011. aastal toimunud koosolekul esialgse eelarvestuse projekti summasid võrreldes algselt esitatud 2012. aasta esialgse eelarvestuse projektiga vähendada; kiidab juhatuse ettepaneku heaks ja seab 2012. aasta eelarvestuse projekti üldsummaks 1 724 575 043 eurot, mis moodustab 19,70 % mitmeaastase finantsraamistiku rubriigist 5; märgib, et kavandatud kasvumäär 2011. aasta eelarvega võrreldes on 2,30 %;
4. nõuab Euroopa Parlamendi eelarve pikaajalise perspektiiviga läbivaatamist; palub, et kindlaks määrataks tulevased kokkuhoiuvõimalused, et vähendada kulusid ja luua vahendeid parlamendi pikaajaliseks tegutsemiseks seadusandja osana;
5. kinnitab, et liikmesriikides valitsevaid raskeid majandus- ja eelarvetingimusi arvesse võttes peaks parlament näitama, et ta suhtub eelarvesse vastutustundlikult ja piirab oma kulusid, jäädes praegusest inflatsioonimäärast ⁽¹⁾ madalamale tasemele; institutsioonidevahelise tava kohaselt tuleb laienemisega seotud vajadused eelarvesse kanda kas kirjaliku muutmissetpaneku või paranduseelarve abil; Lissaboni lepingu alusel lisanduva 18 uue parlamendiliikmega seoses vajaminevad rahalised vahendid kantakse eelarvesse samuti kirjaliku muutmissetpaneku või paranduseelarve abil;
6. nõuab lisaks sellele, et administratsioon esitaks Euroopa Parlamendi eelarve kohta objektiivse hinnangu, mille eesmärk on kindlaks määrata eelarves peituvad kokkuhoiuvõimalused, ja esitaks selle aegsasti enne eelarvemenetluse lõppu eelarvekomisjonile;
7. tuletab meelde, et mitmeaastase finantsraamistiku rubriigi 5 ülemmäär on liidu 2012. eelarve puhul 8 754 miljonit eurot;

⁽¹⁾ Eurostati 16. märtsi 2011. aasta pressiteade 41/2011.

Kolmapäev, 6. aprill 2011

8. on seisukohal, et arvestades majanduskriisi ja avaliku sektori suurt võlakoormust ja eelarvepiiranguid ning liikmesriikide püüdlusi oma eelarvet konsolideerida, peavad parlament ja teised institutsioonid näitama, et nad suhtuvad eelarvesse vastutustundlikult ja piiravad oma kulusid, ilma et kõrgetasemeline õigusloome seataks ohtu;

Eriküsimused

9. ergutab juhatust kasutama enne uute ametikohtade loomist Euroopa Parlamendis ranget lähenemist personalijuhtimisele;

10. on seisukohal, et jätkuvad jõupingutused haldussüsteemi moderniseerimiseks ja ratsionaliseerimiseks ning 2012. aastat käsitlevad ettepanekud peaksid toetama tellitavate väliste teenuste vähendamist, ning ootab selles olukorras olulise kokkuhoiu saavutamist, et oleks võimalik saavutada vähemalt 2010. aastaga samaväärne kulude tase;

11. tunneb heameelt peasekretäri ettepaneku üle jätkata parlamendi keskkonnapoliitika elluviimist, käivitada teavituskampania, toetada mitmeaastast info- ja sidetehnoloogia strateegiat ning jätkata haldussüsteemi ajakohastamist ja ratsionaliseerimist;

12. jõupingutused haldussüsteemi moderniseerimiseks ja ratsionaliseerimiseks peavad hõlmama ka turvalisust parlamendis; nõuab 3 miljoni euro suuruse reservi loomist, mis vabastataks pärast seda, kui on esitatud toimiv kava puuduste kõrvaldamiseks ja kuluarvestus; tuletab meelde eespool nimetatud 9. märtsi 2011. aasta resolutsiooni 2012. aasta eelarvemenetluse suuniste (muud jaod) kohta, mille kohaselt tuleks põhjalikult läbi vaadata, kas oleks võimalik tulemuslikumalt sobitada Euroopa kodanike õigust vabale juurdepääsule, et kohtuda oma esindajatega Euroopa Parlamendis, tungiva vajadusega tagada institutsioonides töötavate inimeste turvalisus; palub peasekretäril esitada vastav aruanne 30. juuniks 2011;

13. tuletab meelde, kui olulised on kõik 2012. aasta eelarvesuunistes nimetatud punktid, nagu tarkvarasüsteemide, sh digitaalse strateegia ajakohastamine seoses järgmisega: Web 2.0 vahendid ja sotsiaalsed võrgustikud, pilvandmetöötlussüsteem ja Wifi, teabe- ja kommunikatsioonipoliitika, teadmishaldussüsteem, kirjalik ja suuline tõlge, keskkonnapoliitika ja EMAS ning aktiivne mittediskrimineerimise poliitika;

14. on seisukohal, et 2012. aasta eelarve täitmisel tuleks saavutada veelgi suurem kokkuhoid eriti just vee-, elektri- ja paberitarbimise vähendamise abil, ning et tuleks teha jõupingutusi ametlike lähetuste ja sõitudega seotud transpordikulude vähendamiseks;

15. rõhutab vajadust Euroopa kodanike kestva ja ühtlase teavitamise järele ning palub parlamendi administratsioonil uurida pidevalt praeguseid ja võimalikke asukohti infobüroode loomiseks, seda eriti kohtades, kus ruumide rent oleks tasuta;

16. palub põhjaliku ülevaate koostamist Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide vahelistest praegustest sidemetest eesmärgiga selgitada välja, kuidas parandada Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide komisjonide vahelisi valdkondlikke kontakte ja edendada sisulisemat ning rahuldavamat dialoogi;

Pooleliolevad ehitised

17. tuletab meelde oma seisukohta, mida väljendati oma eelpool nimetatud 9. märtsi 2011. aasta resolutsioonis 2012. aasta eelarvemenetluse suuniste kohta; on seisukohal, et varane maksmine finantseerimiskulude vähendamise eesmärgil jääb ka tulevikus üheks peamiseks prioriteediks; palub sellega seoses eelarvevahendeid optimaalselt kasutada, töötada välja keskpikk ja pikaajaline strateegia parima lahenduse leidmiseks, võttes arvesse vajadust hinnata eri võimalusi ja alternatiivseid rahastamisvahendeid läbipaistvuse ja usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtteid järgides;

Kolmapäev, 6. aprill 2011

18. kordab, et Euroopa Parlament kaalub täiendavat rahastamist ainult vajaliku teabe põhjal, mis käsitleb 1) eeldatavate rahastamisvahendite summat ja allikaid, 2) lisateavet õigusliku mõju kohta, ning eeldusel, et 3) kõigi projektiga seotud otsuste kohta kohaldatakse nõuetekohast otsustamismenetlust, tagades avatud arutelu ning läbipaistvuse; võtab teadmiseks Euroopa Ajaloo Maja loomise hinnangulise kogukulu, hinnangulised tegevuskulud ja hinnangulise personalivajaduse; palub juhatusel hinnangulisi tegevuskulusid vähendada; nõuab osalistega läbipaistva ja viljaka dialoogi jätkamise nimel, et talle esitataks äriplaan, milles on kirjeldatud Euroopa Ajaloo Maja pikaajalist äristrateegiat, ning nõuab, et vastavalt finantsmääruse artikli 179 lõikele 3 esitataks võimalikult kiiresti teave kinnisvaraprojekti kohta, ja teeb ettepaneku paigutada 2 miljonit eurot kuni nimetatud äriplaani kättesaamiseni reservi;

19. ei toeta praeguses etapis eraldi uue eelarverea loomist Euroopa Ajaloo Maja jaoks; nõuab seetõttu, et 1 miljon eurot, mis eraldati uuele eelarvepunktile 3 2 4 7 (Euroopa Ajaloo Maja) paigutatakse peatükki 10 1 (ettenägematute kulude reserv) ümber; on seisukohal, et sellise eelarverea loomine peab toimuma läbipaistva menetluse alusel ja eelarvepädevate institutsioonide heakskiidul;

Lõppmärkused

20. võtab 2012. aasta eelarvestuse käesoleva resolutsiooni esitatud kujul vastu ja tuletab meelde, et parlamendi seisukoht nõukogu poolt muudetud eelarveprojekti kohta võetakse vastu 2011. aasta oktoobris vastavalt aluslepingus sätestatud menetlusele;

*

* *

21. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon ja eelarvestus nõukogule ning komisjonile.

Neljapäev, 7. aprill 2011

Lammaste katarraalse palaviku vastane vaktsineerimine ***I

P7_TA(2011)0147

Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2000/75/EÜ lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsineerimise osas (KOM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))

(2012/C 296 E/40)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut nõukogule (KOM(2010)0666);
 - võttes arvesse nõukogu 26. jaanuari 2011. aasta kirja, milles nõukogu pidas vajalikuks õigusliku aluse muutmist ja palus, et Euroopa Parlament võtaks vastu seisukoha komisjoni ettepaneku suhtes Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 2 alusel (05499/2011 - C7-0032/2011);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 43 lõiget 2;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 15. märtsi 2011. aasta arvamust ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse õiguskomisjoni arvamust esitatud õigusliku aluse muutmise kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 55 ja 37;
 - võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit (A7-0121/2011),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

Neljapäev, 7. aprill 2011

P7_TC1-COD(2010)0326

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 7. aprillil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, millega muudetakse direktiivi 2000/75/EÜ lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsineerimise osas

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, *eriti selle artikli 43 lõiget 2,*

I

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 20. novembri 2000. aasta direktiivis 2000/75/EÜ (millega kehtestatakse erisätted lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks) ⁽³⁾ on sätestatud eeskirjad ja meetmed lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks, sh ohustatud tsoonide ja järelevalvetsoonide kehtestamise ning lammaste katarraalse palaviku vastaste vaktsiinide kasutamise eeskirjad.
- (2) Varem on liidus registreeritud ainult üksikuid lammaste katarraalse palaviku teatavate serotüüpidega seotud haigusjuhtumeid. Need haigusjuhtumid esinesid peamiselt liidu lõunaosas. Siiski on pärast direktiivi 2000/75/EÜ vastuvõtmist ja eriti pärast lammaste katarraalse palaviku viiruse serotüüpide 1 ja 8 ilmumist liidus 2006. ja 2007. aastal hakanud lammaste katarraalse palaviku viirus liidus laiemalt levima ja on oht, et see võib muutuda mõnes piirkonnas endemseks ehk paigustaudiliseks. Seetõttu on kõnealuse viiruse levikut olnud järjest raskem kontrollida.
- (3) Direktiivis 2000/75/EÜ sätestatud lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsineerimise eeskirjad põhinevad nõrgestatud elusvaktsiinide kasutamisel saadud kogemustel, kuna need olid ainsad vaktsiinid, mis olid kättesaadavad kõnealuse direktiivi vastuvõtmise ajal. Nõrgestatud elusvaktsiini kasutamise tagajärjel võib vaktsiini viirus ettenägematult levida ka vaktsineerimata loomadele.
- (4) Viimastel aastatel on tänu uuele tehnoloogiale muutunud kättesaadavaks lammaste katarraalse palaviku vastased inaktiveeritud vaktsiinid, mille kasutamisel ei ole ohtu vaktsineerimata loomadele. Inaktiveeritud vaktsiinide laialdase kasutuse tulemusena 2008. ja 2009. aasta vaktsineerimiskampanias on olukord lammaste katarraalse palaviku tõrjes oluliselt paranenud. Praeguseks on laialt levinud seisukoht, et liidus tuleks lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja ennetuseks kasutada eelkõige inaktiveeritud vaktsiine.
- (5) Selleks et tõhustada lammaste katarraalse palaviku tõrjet ja vähendada selle haiguse negatiivset mõju põllumajandussektorile, on asjakohane muuta direktiivis 2000/75/EÜ sätestatud kehtivaid vaktsineerimiseeskirju, et võtta arvesse viimasel ajal vaktsiinitootmises toimunud tehnoloogia arengut.
- (6) **Selleks et 2011. aasta vaktsineerimishooajal oleks kasu uutest eeskirjadest, peaks käesolev direktiiv jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.**
- (7) Käesolevas direktiivis sätestatud muudatustega tuleks vaktsineerimiseeskirjad muuta paindlikumaks, võttes arvesse ka asjaolu, et nüüd on saadaval inaktiveeritud vaktsiinid, mida saab ohutult kasutada ka väljaspool piirkondi, kus kehtivad loomade liikumispiirangud.

⁽¹⁾ 15. märtsi 2011. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta seisukoht.

⁽³⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 74.

Neljapäev, 7. aprill 2011

(8) Lisaks ei tohiks ka nõrgestatud elusvaktsiinide kasutamist täielikult välistada, tingimusel et rakendatakse vajalikke ettevaatusabinõusid, kuna teatavates olukordades, nt lammaste katarraalse palaviku viiruse uue serotüübi ilmnemisel, mille vastu ei ole veel inaktiveeritud vaktsiini, võib nõrgestatud elusvaktsiini kasutamine olla vajalik.

(9) Direktiivi 2000/75/EÜ tuleks seega vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2000/75/EÜ muudetakse järgmiselt:

1) Artiklisse 2 lisatakse järgmine punkt:

„j) nõrgestatud elusvaktsiin: vaktsiin, mida toodetakse lammaste katarraalse palaviku viiruse loodusliku isolaadi adapteerimise teel passaažidega koekultuuris või kana embrüotes.”

2) Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 5

1. Liikmesriigi pädev asutus võib otsustada lubada lammaste katarraalse palaviku vastaste vaktsiinide kasutamist järgmistel tingimustel:

a) vaktsiini kasutamise otsus tugineb pädeva asutuse teostatud konkreetse riski hindamise tulemustel;

b) enne vaktsineerimise läbiviimist teavitatakse komisjoni.

2. Kui kasutatakse nõrgestatud elusvaktsiini, tagab liikmesriik, et pädev asutus piiritleb:

a) ohustatud tsooni, mis koosneb vähemalt vaktsineerimispiirkonnast;

b) järelevalvetsooni, mis koosneb liidu territooriumi osast, mis ulatub vähemalt 50 km väljapoole ohustatud tsooni piire.”

3) Artikli 6 lõike 1 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) rakendada meetmed, mis on vastu võetud kooskõlas artikli 20 lõikes 2 osutatud menetlusega, eelkõige seoses vaktsineerimisprogrammi algatamise või muude, alternatiivsete meetmete kohaldamisega;”.

4) Artikli 8 lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) Järelevalvetsoon koosneb liidu territooriumi osast, mis ulatub vähemalt 50 km väljapoole ohustatud tsooni piire ja kus ei ole loomi viimase 12 kuu jooksul lammaste katarraalse palaviku vastu nõrgestatud elusvaktsiiniga vaktsineeritud.”

5) Artikli 10 punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2) keelatakse loomade vaktsineerimine lammaste katarraalse palaviku vastu nõrgestatud elusvaktsiiniga.”

Neljapäev, 7. aprill 2011

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt **30. juuniks 2011**. Nad edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad neid norme **hiljemalt** alates **1. juulist 2011**.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub **järgmisel** päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2012/C 296 E/16	Euroopa naabruspoliitika idamõõdme läbivaatamine Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa naabruspoliitika idamõõdme läbivaatamise kohta	105
2012/C 296 E/17	Euroopa naabruspoliitika lõunamõõdme läbivaatamine Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa naabruspoliitika lõunamõõdme läbivaatamise kohta	114
2012/C 296 E/18	Seksuaalse vägivalda kasutamine sõjarelvana Põhja-Aafrikas ja Lähis-Idas Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon seksuaalvägivalda kasutamise kohta Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida konfliktides	126
2012/C 296 E/19	Euroopa Investeerimispanka 2009. aasta aruanne Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa Investeerimispanka 2009. aasta aruande kohta (2010/2248(INI))	130
2012/C 296 E/20	Ai WeiWei juhtum Hiinas Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Ai WeiWei juhtumi kohta	137
2012/C 296 E/21	Tiibeti eksilvalitsuse valimiste keelustamine Nepalis Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Tiibeti eksilvalitsuse valimiste keelustamise kohta Nepalis	138
2012/C 296 E/22	Zimbabwe Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta resolutsioon Zimbabwe kohta	140

III Ettevalmistavad aktid

EUROOPA PARLAMENT

Teisipäev, 5. aprill 2011

2012/C 296 E/23	Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Poola - Podkarpackie - Masinatehas Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/013 PL/Podkarpackie masinatehas Poolas) (KOM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))	144
	LISA	146
2012/C 296 E/24	Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Tšehhi Vabariik - UNILEVER Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/010 CZ/Unilever, Tšehhi Vabariik) (KOM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))	146
	LISA	148

2012/C 296 E/25	Kahesuguse kasutusega kaubad ja tehnoloogia ***I Euroopa Parlamendi 5. aprillil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1334/2000, millega kehtestatakse ühenduse kord kahesuguse kasutusega kaupade ja tehnoloogia ekspordi kontrollimiseks (KOM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))	148
2012/C 296 E/26	Riiklikult toetatavad ekspordikrediidid ***I Euroopa Parlamendi 5. aprillil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus riiklikult toetatavate ekspordikrediitide suuniste rakendamise kohta (KOM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))	165
Kolmapäev, 6. aprill 2011		
2012/C 296 E/27	Paranduseelarve nr 1/2011 projekt – III jagu – Komisjon Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon, mis käsitleb nõukogu seisukohta Euroopa Liidu 2011. aasta paranduseelarve projekti nr 1/2011 kohta, III jagu – Komisjon (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))	172
2012/C 296 E/28	ELi Solidaarsusfondi kasutuselevõtmine – 2010. aasta üleujutused Poolas, Slovakkias, Ungaris, Tšehhi Vabariigis, Horvaatias ja Rumeenias Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Euroopa Liidu solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktiga 26 (KOM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))	173
	LISA	174
2012/C 296 E/29	EÜ ja Komooride vaheline kalandusalane partnerluseping *** Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse ja Komoori Liidu vahelise kalanduslase partnerlusepinguga ettenähtud kalapüügi võimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))	174
2012/C 296 E/30	Vaidluste lahendamise kord, mida kohaldatakse seoses EÜ ja Jordaania vahelise assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa–Vahemere piirkonna lepinguga *** Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelise protokoll (vormis lepingu, milles sätestatakse vaidluste lahendamise kord, mida kohaldatakse ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelise assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa–Vahemere piirkonna lepingu kaubanduslaseid sätteid käsitlevate vaidluste suhtes, sõlmimise kohta (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))	175
2012/C 296 E/31	ELi ja Maroko vaheline leping, milles sätestatakse vaidluste lahendamise kord *** Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vahelise lepingu, milles sätestatakse vaidluste lahendamise kord, sõlmimise kohta (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))	176
2012/C 296 E/32	Vaidluste lahendamise kord, mida kohaldatakse seoses EÜ ja Egiptuse vahelise assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa – Vahemere piirkonna lepinguga *** Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Egiptuse Araabia Vabariigi vahelise protokoll (vormis lepingu, milles sätestatakse vaidluste lahendamise kord, mida kohaldatakse ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Egiptuse Araabia Vabariigi vahelise assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa–Vahemere piirkonna lepingu kaubanduslaseid sätteid käsitlevate vaidluste suhtes, sõlmimise kohta (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))	176

2012/C 296 E/33	<p>Ukraina osalemine liidu programmides ***</p> <p>Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu partnerlus- ja koostöölepingu (millega luuakse partnerlus ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ja teiselt poolt Ukraina vahel) protokoll (milles käsitletakse Euroopa Liidu ja Ukraina vahelist raamlepingut Ukraina liidu programmides osalemise üldpõhimõtete kohta) sõlmimise kohta (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))</p>	177
2012/C 296 E/34	<p>Kalandustoodete importimine Gröönimaalt ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus, millega kehtestatakse eeskirjad kalandustoodete, elusate kahepoolmeliste molluskite, okasnahksete, mantelloomadate ja meritigude ning nende kõrvalsaaduste importimiseks Gröönimaalt Euroopa Liitu (KOM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0097</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 6. aprillil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega kehtestatakse eeskirjad kalandustoodete, elusate kahepoolmeliste molluskite, okasnahksete, mantelloomadate ja meritigude ning nende kõrvalsaaduste importimiseks Gröönimaalt Euroopa Liitu [ME 1] ⁽¹⁾</p>	178
2012/C 296 E/35	<p>Rahvusvahelise kaitse andmine ja äravõtmine ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv liikmesriikides rahvusvahelise kaitse andmise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta (uuestisõnastamine) (KOM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0165</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 6. aprillil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL liikmesriikides rahvusvahelise kaitse andmise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta (uuestisõnastamine)</p> <p>I LISA</p> <p>II LISA</p> <p>III LISA</p>	184
2012/C 296 E/36	<p>Euroopa turismistatistika ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa turismistatistika kohta (KOM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0063</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 6. aprillil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, mis käsitleb Euroopa turismistatistikat ja millega tunnustatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 95/57/EÜ</p>	223
2012/C 296 E/37	<p>Ühenduse finantsmeetmed ühise kalanduspoliitika rakendamiseks ja mereõiguse valdkonnas ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 861/2006, millega kehtestatakse ühenduse finantsmeetmed ühise kalanduspoliitika rakendamiseks ja mereõiguse valdkonnas (KOM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))</p>	224

	P7_TC1-COD(2010)0080	
	Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 6. aprillil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 861/2006, millega kehtestatakse ühenduse finantsmeetmed ühise kalanduspoliitika rakendamiseks ja mereõiguse valdkonnas	225
2012/C 296 E/38	Kalandus - tehnilised üleminekumeetmed ***I	
	Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1288/2009 tehniliste üleminekumeetmete kehtestamise kohta ajavahemikuks 1. jaanuarist 2010 kuni 30. juunini 2011 (KOM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))	225
	P7_TC1-COD(2010)0255	
	Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 6. aprillil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1288/2009 tehniliste üleminekumeetmete kehtestamise kohta ajavahemikuks 1. jaanuarist 2010 kuni 30. juunini 2011	226
2012/C 296 E/39	Euroopa Parlamendi 2012. aasta tulude ja kulude eelarvestus, I jagu – Euroopa Parlament	
	Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2011. aasta resolutsioon Euroopa Parlamendi 2012. aasta tulude ja kulude eelarvestuse kohta (2011/2018(BUD))	226
	Neljapäev, 7. aprill 2011	
2012/C 296 E/40	Lammaste katarraalse palaviku vastane vaktsineerimine ***I	
	Euroopa Parlamendi 7. aprilli 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2000/75/EÜ lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsineerimise osas (KOM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))	230
	P7_TC1-COD(2010)0326	
	Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 7. aprillil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, millega muudetakse direktiivi 2000/75/EÜ lammaste katarraalse palaviku vastase vaktsineerimise osas	231

Menetluste selgitus

- * Nõuandemenetlus
- **I Koostöömenetlus, esimene lugemine
- **II Koostöömenetlus, teine lugemine
- *** Nõusolekumenetlus
- ***I Kaasotsustamismenetlus, esimene lugemine
- ***II Kaasotsustamismenetlus, teine lugemine
- ***III Kaasotsustamismenetlus, kolmas lugemine

(Menetlus põhineb Euroopa Komisjoni esitatud õiguslikul alusel.)

Poliitilised muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ¶.

Teenistuste tehnilised parandused ja kohandused: uus või muudetud tekst on märgistatud tavalises kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ||.

Tellimishinnad aastal 2012 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 310 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	840 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

